

საქართველოს
სამართლებრივ
საკაციანო გაერთ

საქართველოს კულტურული
მუზეუმების
კულტურული

5

თბილისი
1981

సమిలనార్ శాస్త్రవిజ్ఞానాల డాక్టరేటు

ప్రారథికసంస్థలోని క్రాచ్యూల్

115

పర్యాష్టరాయ సమిలనార్ శాస్త్రవిజ్ఞానాల డాక్టరేటు-
అంతర్గతికాలిక గాను 1/106 రంధ్రా-ప్రారథికాలి

0000060

1981B.

ପ୍ରଦୀପଚନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍କିଷ ଡାକ୍ ଖରସଂଗ୍ରହୀଳୀ ଉତ୍ତରପାତ୍ର ମଧ୍ୟପରିବାହୀଯକାରୀ
ପରିବାହୀଯକାରୀ

ପରିବାହୀଯକାରୀ ପରିବାହୀଯକାରୀ :

ଅମ୍ବରାଜା କଣ୍ଠପାତା ଲିମାଇଫିଲ୍ଡ୍ସ / ଅସିନ୍. କୋରପାରିଶଳୀ /, ନ. ଅମ୍ବରାଜା
ଶ୍ରୀମତୀ, ନ. ରତ୍ନପାତାରାମୀ, ନ. ପିଲାପାତା /କୋରପାରିଶଳୀ-ପରିବାହୀଯକାରୀ/.

ს ა ა ღ დ გ რ ე მ ე ვ ა ი ს ტ ე რ ლ ე

ეცმიდლასისა და უნეტარესის, სრულიად
საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის,
ეკლესიათა მსოფლიო საბჭოს
პრეზიდენტის
ი ღ ი ა მ ე რ ი ს ა

აოვლადსახალველო აღვალიათავართა – ზორა სიცოდის
ჯვრთა, აოვლართა, ბარ-აოცოზოთა და ყოველთა
კართველ უცილია მიაწო საქართველოს
მართვადამდგრადი, ზორა და სამოციურო ელასიისათა,
ეკვირითა სამართვალომასა და მოხარეთა მის
საზღვრება გარეთ

„ვიღრემდე ნათელი გაქცე, გრწმენინ ნათელი,
რამთა ძე ნათლისა იყვნეთ“

(იოანე 12,36)

ძვირფასნო და ღვთივეგანბრძნობილნო კოვლადსამღვდელონო
მღვდელმთავარნო, მოძღვარნო, ბერ-მონოზონნო, კურთხული ივე-
რიის კურთხეულნო შეიღნო, მკვიდრნო საქართველომასა და მცხოვ-
რებნო მის საზღვრებს გარეთ!

ქრისტეს ბრწყინვალე აღდგომის დღეს ჩვენ ყველანი ზეცის თანაშიარი კანონით და ადამიანის გული ისება ზემიწიერი სიხარულით. ამ სიხარულს აქვს ღვთიური საწყისი. ამიტომაცაა, რომ ვას ვერ ატევს ადამიანი და უზიარებს სხვას.

პირველი სიტყვა, რომლითაც აღდგომილმა მაცხოვარმა მიმართა დამაშერალ კაცობრიობას, იყო „გიხაროდენ!“ სწორედ ეს სიხარული წყურია თანამედროვე ადამიანს. ამიტომაც მე დღეს აღვსილი ღვთიური მაღლით, ამ სიხარულს გიზიარებთ თქვენც.

გიხაროდეთ!

მრისტე აღსდგა!

რა არის მიზეზი ჩვენი ღლევანდელი სიხარულისა? მიზეზი ისაა, რომ ჩვენ დღეს დავითიწყეთ ყოველდღიური საზრუნავი, მიუტევთ ერთმანეთს ყოველგვარი წყენა, განვიწმიდეთ ჩვენი შინაგანი ტაძარი იმისათვის, რომ მასი მივიღოთ აღდგომილი უფალი — წყარო სიყვარულისა და სიხარულისა. დღეს განსაკუთრებით ქრისტე ყოველ ქრისტიანშია და ყოველი ქრისტიანი ქრისტეშია, რომლის მაკავშირებელი საწყისი სიყვარულია. ღვთიური და თქვენი სიყვარულით მაღლებებსმული გულითადად გილოცავთ მარადი-ული სიყვარულის დღესასწაულს.

მრისტე აღსდგა!

იმისათვის, რომ ადამიანი მუდამ გრძნობდეს სულიერ სიყვარულისა და სიხარულს, აუცილებელია შინაგანი მშვიდობა, მშვიდობა ღმერთიან, მშვიდობა მოყვასთან, მშვიდობა საკუთარ თავთან.

დღეს კაცობრიობა გიგანტურად მიაბიჯებს განათლების სფეროში. ჩვენ მოწმენი ვართ მეცნიერულ-ტექნიკური რევოლუციისა, მაგრამ დავკარგეთ შინაგანი მშვიდობა, ანუ ის უსაჭიროები პირობა, რომელიც მარად იყო და იქნება აუცილებელი ყოველი ღრივის აღამიანისათვის. ხოლო როდესაც დაკარგულია შინაგანი მშვიდობა, დაკარგულია გარეგანიც და მასთან ერთად სიხარულიც.

წმიდა აღდგომის დღეს ჩვენ მოგვენიჭა შინაგანი მშვადობა. ეს დიდი მაღლია, რომელსაც უნდა გაუუფრთხილდეთ.

დღეს მიწყვნარდენ ჩვენი ვნებები და გვებმის მაცხოვრის სიტყვები: „მშვიდობასა დაგიტევებ თქენენ, მშვიდობასა ჩემსა მიგცემ თქენენ“ (იოანე 14,27). გამთბარი ამ არამიწიერი მშვიდობით კვლავ გილოცავთ ზეციური და მიწიერი მშვიდობის დღესასწაულს, და ვხმობ:

მრისტე აღსდგა!

აღსდგა წყარო ცხოვრებისა და ჭეშმარიტებისა, წყარო სილა-
მაზისა და სიკეთისა.

ჩევნ ხშირად სამყაროს აღვიქვამთ არა ისეთად, როვორიც ის
სინამდვილეშია, არამედ როგორც წარმოგვისახაეს მას ჩევნი გონე-
ბა. მას უველა ხედავს სხვადასხვანაირად, თავისებურად. ხშირად
ჩევნი შინგანი სამყაროს ცენტრში აყენებენ „რ. რაობის საგნებს,
თავის ეგოისტურ მისწრაფებებს და ხრულიად არ უთმობენ აღვილს
სულს.

ამქვეყნიური ცხოვრება — ძვირფასი ნიჭია, რომელიც ღვთის-
გან გვაქვს მომადლებული. ჩევნ კი მას ზოგჯერ განვლევთ უაზროდ
და უდარცელად. ვივიწებთ ამქვეყნიური ცხოვრების ხანძოელეო-
ბას, ზოგჯერ წარსულზე ვდარღობთ, ხან კი მომვალის შევურუბთ
ლილი იმედებით, აწმით კი, ე. ი. ჩევნი ცხოვრება გაოის ამ უნაყო-
ფო დარღვა და ოცნებებში.

ადამიანს განსაცდელი გაცილებით შეუმსებუქდება, თუ მას შე-
ხედავს მარადიულობის თვალით. თუ სწამის მხოლოდ მიწიერი
ცხოვრება, მაშინ ამქვეყნიური — აუადმყოფობა, ტანკვა, განშორე-
ბა, სიკედილი უაზრობად წარმოესახება.

სად „რის გამოსავალი ამ ჩიხიდან, რაშია აზრი ცხოვრებისა?
ცისა და დედამიწის, ღვთისა და ადამიანის კავშირში, ჩევნს მხურ-
ვალე და წრფელ რწმენაში.

ცდებიან ისინი, რომელთაც სჭირდებათ მტკიცებები თავიანთი
რწმენისათვის. რწმენა თავისუფალი არჩევანია. და იქ, საჭაც არის
თუნდაც დაფარული სურვილი სარწმუნოების მტკიცებისა — არ
არის რწმენა. ამ შემთხვევაში ჩევნ რწმენისთვის აღვილს აღარ ვტო-
ვებთ, არამედ გვაქვს მხოლოდ ცოდნის სურვილი. რწმენისათვის
უარყოფითი პოლემიკა საშიში არაა, არც მისი გამოცდა საშიში
გონიერითა და ცოდნით. მრავალი ასეთი გამოცდა გადაუტანა მას
საუკუნეების მანძილზე და ახლაც გადააქვს. მისთვის საშიშია სი-
სუსტე ჩევნი სულისა, ინდეფერენტულობა, უნებისყოფაბა. მორ-
წმუნეთა გულგრილობა ბევრად საშ. ელია, ვიდრე ის ფაქტი, რომ
საერთოდ არსებობენ ურწმუნონი.

შველასი და ყველაფრის შემაკავშირებელი არის სიყვარული,
რომელიც პავლე მოციქულის სიტყვებით: „სულ-გრძელ არს და
ტკბილ; სიყვარულსა არ პშურნ, სიყუარული არა მაღლოინ, არა
ანლადნის, არცა სარცხუნელ იქმნის, არა ეძიებნ თავისასა, არა გან-
რისხნის, არად შეპრაცნის ბოროტი, არა უხარის სიცრუესა ზედა.
არამედ უხარის ჭეშმარიტებასა ზედა. ყოველსა თავს-იღებნ, ყო-

კელი პრწამნ, ყოველსა ესავნ, ყოველსა მოითმენ. სიყუარულ, არა-
სადა დავარდების” (I კორინთელთა 13,4-8).

ეს ჰეშმარიტად სიყვარულის პიმნია, რომელიც უნდა იყოს ყო-
ველი აღამიანის მამიძრავებელი საწყისი. სიყვარული აერთიანებს
ორ ცალკეულ პიროვნებას და შედეგში იქმნება სამი — ღმერთი, შენ
და მე. ადამიანები სიყვარულით ერთიანდებიან ერთმთლიანობაში,
როთ კელებიად, ერთ ქრისტეს სხეულად.

განსხვავებული თვისება სიყვარულისა, — ამბობს ლირსი მამა
ნილოს სინაელი, — მასშია, რომ იგი აერთიანებს ყველას, თვით სუ-
ლის შინაგან წყობამდე, რის შედეგად ყოველი ადამიახი თავის ტანჯ-
ვას გადასცემს სხვას და სხვათა განსაცდელს ღებულობს თვითონ.
ე. ი. ყველა ყველასათვის პასუხს აგებს და ყველა ყველთათვის
იტანჯება.

როგორც ამბობს წმიდა ევგატე ღმერთშემოსილი: „სიყვარული
არის ღვთისეკნ აღმყენელი გზა“. დირსი სვიმეონ აზალი ღვთის-
შეტყველი კა ასე განვიმარტებს: „ვისაც არ შეუძლია უყვარდეს
ღმერთი, ის ვერ შესძლებს ირწმუნოს იგი“.

ღვთის სიყვარულს, რომელშიც გაერთიანებულია ყოვლის-
მომცველი სიყვარული მამისა, შეწირული სიყვარული ძისა და გან-
მანათლებელი სიყვარული სულისა წმიდასა, კაცობრიობა უნდა პა-
სუხობდეს შვილური სიყვარულით. წმიდა მოციქული იოანე ღვთის-
შეტყველი ამბობს: „უკეთუ ვინმე თქვას, ვითარმედ მიყუარს ღმერ-
თი და ძმა თვის სბულებს, მტყუარ არს...“ (I ოთანე 4,20).

შესანიშნავია წმიდა ისიღორე პელუსიოტის სიტყვები: „თუმ-
ცა სიყვარული ღვთისადმი ღიღად მნიშვნელოვანია, მაგრამ უფრო
ძვირფასია, როდესაც შეერთებულია სიყვარულით მოყვასისადმი.
მაგრამ იმისათვის, რომ სხვა შეიყვარო, საჭიროა დაძლიო საკუთა-
რი თავი, ეკოიზმი და სიამაყე.

ქრისტეს ბრწინევადე აღდგომის დღეს, როდესაც ჩვენ უხვად
ვასხუქრებთ ერთმანეთს სისარულითა და სიყვარულით, მე მინდა
განსაკუთრებით აღვნიშნო ქორწინების საიდუმლოების სიდიადე,
რომლისადმი დამოკიდებულება დღესდღობით შესუსტებულია.

ქორწინება და შვილიერება ღვთით დაგვენილი მისტერიაა.
ესაა ახალი ცხოვრება. ქორწინების შემდეგ ადამიანი სრულებით
იცვლება, უფრო მეტად ვითარდება მისი პიროვნება, ახლებურად
ხედავს, ახლებურად შეიცნობს ცხოვრებას, თითქოს-და ხელახლა
დაიბადა მშვენიერ სამყაროში. ქორწინება დაურღვევებულია. მაცხო-
ვარი ამბობს: „რომელიც ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი წუ განაშო-
რებნ“ (მარკოზი 10,9). არც დაქორწინებულ მამაკაცს და არც მით-
უმეტეს ქალს, მეუღლეობისას ერთმანეთის მიმართ არა აქვთ აბსო-

ლუტრი უფლება. თუნდაც სიყვარულით გამოწვეული ძალდატანება კლავს თვით სიყვარულს; იბადება ეითხვა: საჭირო თუ არა დამორჩილება იმ ძალდატანებისადმი, რომელშიც იუარება ყველაზე უძვირფასების დაკარგვის საშიროება? უმეტეს რაოდებობა უძედურ ქორწინებათა სწორედ იმაში მდგომარეობს, რომ ყოველ მხარე თვლის თავს იმის მესაკუთრედ, ვინც უყვარს. უდიდესი სიბრძნეა ქორწინებისა — მისცე თავისუფლება მას ვინც გიყვ რს. მხოლოდ ქორწინებამა შესაძლო ადამიანის სრული შეცნობა. დაქორწინებამდე ადამიანი ღრმად ვერ შეცნობს ცხოვრებას, უყურებს მას შორის და მხოლოდ დაქორწინებისას შედის ცხოვრების სიღრმეში შეორე პირის მეშვეობით, რაც ხდის მას უფრო მდიდარს და ბრძენს.

ეს ორთა სისრულე უფრო ღრმავდება ბავშვების ღაბადებით. ბავშვი ადამიანი ხელავს თავის სახეს, ჩვევებს, მიღლებილებებს. როგორც გამოტლიდებიდან ვიცით, სრულყოფილი მეუღლენი შობენ სრულყოფილ ყრმას, რომელიც შემდევ განავრძობს გრძელთარებას სრულყოფის კანონით. თუ მეუღლებს შორის განხეთქილება და წინააღმდეგობაა, მაშინ ბავშვიც ნაყოფია ამ განხეთქილებისა და აღრმავებს მას. ასეთია გენეტიკის კანონი. ამასთან ერთად ჩვენ არ უნდა დავივიწყოთ რომ ბავშვი მშობლებთან მსგავსების გარდა არის რაღაც ინდივიდუალური, განუმორებელი, მას აქვს საკუთარი ვზა სულიერი და ფიზიკური განვითარებისა. ბავშვების აღზრდისას ყველაზე უმთავრესია მშობლების მაგალითი; მათი შინაგანი ცხოვრება, სიბარისულე და ჰქონდარიტება.

ცნობილმა ფილოსოფოსმა და დიდმა ღვთისმეტყველმა მამა პავლე ფლორენსკიმ, რომელიც აღიზარდა თბილისში, სამაგისტრო დისერტაციის დაცვისას თქვა: „ჰქონდარიტება თვით ყალიბდება ჰქონდარიტებად. ქს თვითჩამოყალიბებული ჰქონდარიტება გამოიხატება სიტყვით — ერთარსება. ამგვარად, სამების ღოგმატი რელიგიისა და ფილოსოფიის საერთო უუძედ იქცევა“. ერთარსების ფილოსოფიისათვის ჰქონდლებულია იყოს განხეთქ ლება სიტყვასა და საქმეს, ლოცვასა და ღმერთს, რწმენასა და ცხოვრებას, რწმენასა და სიყვარულს შორის. ცხოვრება უნდა იყოს ერთარსი რწმენისა, ადამიანი კი — სიყვარულისა. იქ სადაც შინაგანი და გარეგანი ერთარსად არ არის ქცეული, სადაც არ არის შინაგანი სულიერი ერთობა ადამიანისა ღვთიურ სამყაროსთან, იქ არ არის სიყვარული, იქ უველაური გარეგანია, უხეშ-მატერიალური, ღრობითია, იქ სრული გულგრილობაა.

ღრო წაჭმოადგენს ჩვენთვის ღვთის კან მომაღლებულ ქაირუას სიგანგურს, რომელიც მოგვემადლა არა იმისათვის, რომ ამაოდ

კანელიოთ ივი, არამედ სულიერი და ფიზიკური ძალების შესაძლო დაბაბულობით გამოციყენოთ სხვისა და ჩევნის სახარებლოდ.

ძალების მაქსიმუმის დახარჯვისას ჩევნ კი არ ვუძლურდებით, არამედ ვამრავლებთ მათ წყაროებს.

მარადისობა ყოველდღიურად კარზე გვიყაუნებს და გვახსენებს, რომ მალე დადგება ღრო მასთან ჩევნი შეხვედრისა. ყოველი განვლილი დღე და საათი მარადისობის გამოძახილია. ნეტარი ავგუსტინე ამის შესახებ შესანიშნავად ამბობს:

„სად არიან დღეს იმ მძლე ჭრმით შთამომავალნი, რომელნიც აღახსებდნენ სამყაროს გასულ საუკუნეთა მანძილზე? სად გადაიკრგნენ ისინი, ვინც არსებობდა წარსულში? ისინი მაჟდინებოდნენ მდინარის მსგავსად და გაუჩინარდნენ მარადისობის შესართავში. ყოველი მზის ჩასვლისას იღებება ნაწილი კაცობრიობისა; ყოველი დამე წარიტაცებს თავის წყვედიადის საბურგელში დედამიწის მრავალ მკვიდრო. მაგრამ ადამიანი მოედო თავისი არსებით უზრუნველად შესრდილია დედამიწას, თითქოს არასდროს გაეყრებიან ერთმანეთს.“

ვაი ოქვენდა ბაბილონი და ტრია! ერთ დროს ძლიერნო და დიდებულნო, თქვენ აღარ ხართ! თქვენს ბედისწერაში ვკითხულობ ხვედრს იმ სახლმწიფოთა, რომელნიც ამჟამად იქცევენ მსოფლიო გურადღებას“.

დასასრულ მინდა თქვენი ყურადღება მივაქციო მასზე, რომ დღესდღეობით მთელი მსოფლიო ეძიებს სხვადასხვა სარწმუნოების, კულტურისა და იდეოლოგიების მქონე ადამიანთა შორის დაახლოების გზებს. მთელი კაცობრიობა ჩაბმულია სოციალურ, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ საქმიანოაში. არსებობს ურთიერთდამკაოდებულება ადამიანთა და გარემომცეველ გარემოს შორის.

დადგა დრო, როცა ოქებს აღარ შეუძლიათ გადაწყვიტონ ის პრიბლევები, რომელნიც არსებობენ ხალხებსა და სახელმწიფოებს შორის. როცა ყურადღებით ვაკეირდებით მსოფლიოში წარმოქმნილ კონფლიქტებს და მათ შორის არსებულ მიწეზობრივ კავშირებს, შეიძლება დავინახოთ თუ როგორ ნათლად გამოხატავენ ისინი იმ აღმიანთა ხასიათის თვისებებს, რომელთა წადშეც ან რომელთა ნებითაც ეს ოქები აღმოცენდებიან; ეს კლინდება ნებისმიერი მასშტაბის მოვლენებში – პირადი იქნება ეს თუ ოჯახური, საზოგადოებრივი თუ საერთაშორისო. ადამიანი თავისი თავისუფალი ნებისყოფით ირჩევს ორიდან ერთს – სიკეთეს ან ბოროტებას.

დღეს იმდენად არის გამწვავებული საერთაშორისო მდგრმარეობა, რომ ემუქრება მსოფლიო მშეიღობას. ასეთ ვითარებაში საეპ-

ლესიო მოღვაწეებმა და ეკლესიის გარეშე მდგომა ადამიანებმა, უნდა გააქრთიანონ თავიანთი შესაძლებლობები მსოფლიო კატასტროფის თავიდან აცილებისათვის, მშვიდობის შენარ უნებისათვის.

ის რაც საერთო ძალების გზით მიღწეულ იყო პელსინქის კონფერენციაზე, მთლიანად უნდა გატარდეს ცხოვრებაში. დღეს ჩვენი წმიდა ეკლესია განსაკუთრებით გელმხურვალედ აღავლენს ღოცებს ქვეყნის შემოქმედისადმი, მშვიდობისა და კაცობრიობის გადარჩენისათვის.

ამ წმიდათაწმიდა და ნათლითშემოსილ წმიდა პასექის დიდებულ დღესასწაულზე, ჩვენი გონიერისა და გულის წ. აშე კლინდება საიდეუმლო ყოვლისმძღველი ღვთაებრივი სიყვარულისა. დღეს შუქმოსილი სხივები ქრისტეს აღდგომისა ანათებენ მოელ ხამჭაროს, მასში აღდგომილ რწმენს, სასოებასა და სიყვარულს.

უფალო, ჩვენ გვესმის ხმაშ შენი: „ნუ გემინი, რამეთუ შენ თანა ვარ, ნუ შესცოები, რამეთუ მე ვარ ღმერთი შენი, რომელმან განგაძლიერე შენ, და შეგეწიე შენ, და მოგიკრძალე შენ მარჯვენითა მართლითა ჩემითა“ (ისაა 41,16).

„სიმართლე შენი სიმართლე არს უკა ისამდე, და პსკული შე-
ნი ჟეშმარიტ“ (ფს. 118,142).

მაღლი, მშვიდობა, სიყვარული და სიხარული უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი იყოს თქენ ყოველთა თანა.

შემარიტად ადსდგა ერისტე!

0202 II

სრულიად საქართველოს „თოლიქოს-
პატრიარქი, ეკლესიათა მსოფლიო
საბჭოს პრეზიდენტი

აღდგომა ქრისტესი.
თბილისი, 1981 წ.

"ନେତ୍ରପାର ପ୍ରକାଶକ ମିଶନ୍‌ରୁ ଦେଇଲାମା, ଏହିପରିବାରଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଇବାକୁ ପରିଚୟ ଦିଲାଯାଇଛି" /ମହାନ୍ ୧, ୮/

"දේ රුමිනියාව මිගිස්සා උප මිමිඟා නිවෙරු
දැනුවුත්, රාත්‍ර විසුරාග නිවෙරු ත්‍රේටීලා-
රුවා රුමිනියා / මිටුරුවා මිලියන 20/.

წმინდა თავისი ბერძნი მუნებით აღემატება ააგანიანის ქონებას, იკი
კას ქონების მიზრა და ჩვენს აგრძი არ შეუძლია იმსჯელოს "ხი-
ჭროს ყოველოს და არაბიულოს" სემიუმებით, რაგუან ვერც ერთი
ჰერი სიცვლა ვერსაფრის ტამოდევამს მის შესახებ. ჩვენ უმთავ-
რესად შეცვიდრო ვიმსჯელოთ იმის მიხედვით, რაც ქანეცხადა ააგან-
კას სამორჩო წერილო. აქედან ჩვენ ვპერსულოთ, რომ წმინდი
არის ყველაფრის მიზეზი, უჩერაესი არსება, დვით სიცოცხლე და
სიცოცხლის მომნიჭებელი, ძალა საწილი, ერთი არსებულის გამაერ-
თისნებელი, ქონება უმაღლესი, ლოგოსი პირველიფილი, გამოუდებე-
ლი, მიუზღვომელი და ამავე ღრმას მარა ჩვენთან მცოდი, უცი-
რავი, აუზურელი, გამოუძიებელი, გამოუკვლეველი სური, ნმიღებ
სამეცნა.

ჰკოდე ძსურს იცო წმერთ, უპირველესად იცან თავი თეისი, შეისწავლე მერი ბქების ახებულება, ეცარე ჩასწვევ მერს მინაჭან სამცარის, ჩაზეუვ მერს სურცი და, როგორც სარკეში, მერს სურიერ და ფიტიკურ არსები ღამიახავ წმერთ, რომის ხაფად და მსჯავსად მეტრიზად ხარ მერ. მერი სური უხდიავთ, გონიერის, ჰკვდავი და მიურვეომერია, როგორც მიურვეომერია თვით წმერთ, რომელიც არის უჩერანები სური.

XXII-XIX საუკუნეებს მაცერიდანიშიმა წარმოადგენა აბალი ცერტის, რომის მიხედვით, მაცერისას ახასიათებს ფიდიმოძრაობა, რაც კარგია - კარგი კარინიტომიდერებით ხორციელდება. ე.ი. მეოთ მაცერიანი წარმოიქმნიარ ურთიერთსაზომანიმაყმირებო ძალები და მეოთ ურთიერთსაზომის შედეგად, განვითარების კარგვეულ საფეხურიდე იქმნება ესა თუ ის ახალი ფორმა არსებობისა. ე. ი. ღმაღვევის კანონებით მაცერისას მიერერება შემოქმედებით ძალა. მაცერამ შემოქმედებას ხომ მარწოდებ სულიერის ღამიასასიათებელი ფოსებას, თანაც არს ცოველი სულიერისას, არსმედ - უმაღლესსა; და ეს შემოქმედებით ძალა მარადისალა.

მაშასაბამე, კაცორიობის წინაშე დგას პრიმერა: ან მაცერით არსებობს თავისიათვად, ობიექტურად, ან ის შექმნილია და ეს ცემობარება აბსოლუტურ ძალას. თუ მსჯელობის ამოსავლად მიღვიდეთ, რომ მაცერია მარსადიულია, მაშინ უნდა ვაღიაროთ, რომ იქნა აბსოლუტური ფიცისების მქონეა; ხოლო ეს ნიშნავს წვდებრიობას. რაფომ არის, რომ მაცერია როგორც სინამდვილე ეჭვემდებარება კანონებს? უკეთ მაცერისა არის კანონით წარმომქმნელი ერთადერთი სინამდვილე, ამ შემთხვევაში, მას კანდა ახასიათებენ გონებრიობა; ხოლო თუ სინამდვილეს, ჟემშიანურებას ანაბიათებს მარსადიულობა, და კონებრიობა, ის უკვე აწარ არის მაცერის, არსმედ ისეთი არსებობა, რომელსაც მოძრაობაში მიღება - მოძრაობა როგორიც მოგავს ფიცისებით მიერენება მაცერისას. და მარც მაცერია საჭიროებს მიჩენს, პირობას, - ხოლო წმიერით ფიცი აწის ცოველივეს მიღები და პირობა:

მარადულობა და კავიაცება, ქმნაზობა და შემოქმედება, ძალა და ძრიერება - ძველთავანვე აღიარებულია აბსოლუტის ანუ თავისიათვადი არსებოს მახასიათებლები. მაგალითური პერელი, - რომელს ბოკიერით ძარისახად დებულება კაცერიალისფერების მიღებას, - ღამეუკლების კანონების შემთხვევის შედეგად აღმართ აბსოლუტური იდეა,

ამსოდეტური სული, ამსოდეცერი ჭეშმარიცებ. ასეთი თავისებუათი 61
ნამდვილე ჩვენდვის, ქრისტიანულისათვის, არის ერთაშემსება და საძირ
კარგებილობის მქონე მაღალი ღმერთი.

ადამიანი როკორ უნდა ამზადეს ლოდის ასევებობას? ჩვენი უფალი და
მატოვარი ამბობს, რომ მხოლოდ წმიდათა გულითა შეუძირათ თავის
წმიერთი. ეს გულის სიჩრიდე აუადებელი ფაქტორის; მაგრამ, არასება
ერთად, ჩვენ დაჯვეხმარება ისევ ლოდისუბნევე მომარილებული საყრდენის;
ამასთან, წმიდა გული და საღი კონება ნათელი ცონიერების სა-
მინიჭებული. ქრისტიანულ ლოდისმეფეველებაზე აღმრიაღი მოთა რუსთაველი
ამბობს: "გული, ცონა და კონება ერთმანერობება ჰქონდან". კამორის,
რომ გრძობიერება /გული/, ცონიერება /ცონა/ და კონიურება /კო-
ნება/ ერთმანეთს კანონისმორიგებელი არის; ხოლო მთლიანობამ აღე-
ძული ისინი შეაგრენებ ადამიანის სულიერ სამცაროს და მიმართ-
დულს ხდან მის ჭროვრებას.

წინამდებარე სცადის დამიწერინა ჩემი სამწყსოს სიცელისადმი.
ჩვენი ხატი მოკლებულია დეოლიკიურ სტავრის. მრავალი მითუარება
ისეც კი არ იცის, რაც უნდა იცოდეს რიცითობა მოწმუნე ქრისტიანობა.

პირველი მინდა დაეძიდო იმით, თუ რას გვევრნების დუღი
და აბარი აღმერმანი წმიერთის შესახებ; მერმე შევეხები ბუნებას, რო-
მერიც ნათღად გვიმიტკიცებს წმიერთის არსებობას; მემზომ განვითა-
ლეთ, თუ რას ამბობენ ძველი და ახალი მამანი ის საკურებით მოწევ-
ნენ უფლის შესახებ; აცრეთვე მოგახსენებთ ბოგიერთი მეცნიერის აჩას
წმიერთის; დაბოლოს, ეს პაციარი ნარკვევი მინდა დავუსრულო ლოცვით,
რომელსაც ჩვენ აღვავილებ ჩვენი ლოდიდურთხელი ერის პეთაზორი-
სათვეს.

ძველი და ახალი აღმერმანი გვამულიან, რომ სამწყისი დოკობა
აწსებულისა არის წმიერთი არა-შიობილი და წესაბალი, რომელსაც არის
აქეც დასამცემი და დასამრული; დაი აუზერელი, არამორცველი და კუ-
ლცვეს, - ამასთან - ძარცვით, მეცნიერი ადამიანის კონებების მდგრა-

მომენტი; იგი სახისები, ნაფერდ ძალას, ფურცელ ვერსავითასწი ქონებით და
პირით ვერ გაასაბზოვება. წმინდას სუღი უჩენასები, ცხოველი-ზოგი,
კველან მცოდი და დოვერივეს აღმსახურდ მაღრმათ დებულით.

ბიბილი - ეს ღვთის შესახებ ფრაცესფი კი არ არის, არამედ გრძელ,
რომელსც მიცვალება წმინდასათ; და მოკვიდობებს, ვაჟოზ მურმილ კუკ-
ძირში მასთაც.

ასევე ინი ითხოვ წიგნი წმინდას შესახებ: ბიბილი და ბუნება.
ჩვენ უნდა ვიყოდეთ ირვენ წიგნის სწორი წაკითხვა და გაცემა; ამ შემ-
თხვევაში ჩვენ დავაგვებით ჭეშმარიც გრძელ და არ გავხდებით კონფიდ-
ენს ასპარეზით რჩებისას და ცოდნას შორის. როცა ჩვენ კვეცოდინება ამ
ორი წიგნის სწორი წაკითხვა, რჩები და ცოდნა ერთმანეთს შეავსებენ,
ერთმანეთს ხელს შეუწყობენ, და ჩვენში ჩამოყალიბება ერთი სრულ
ღვთისმოცვალე და კაცობრიცვალე აღამიანი.

გურია ჩა საქართველობა

აგებიან ის აგარისანები, რომელთაც სურთ ღაუპირისპირონ ერთმა-
ნეთს ცოდნა და საწმინდება. ჩვენ, ქრისტიანები, ვცემობთ, რომ
ერთსაც და მეორესაც აქვთ თავისი უფლებები და ამ უფლებათა უარყოფა
არ შევთიმობთ; და, კიდევ რომ მოვინოვოთ, ვერც შევძლებთ. ჩვენ არ
გვიშალა ქონების ავფორობით, მით უმეცეს, როცა პახალვთ, რომ იგი ძე-
ბიურულია. ამიდომ ქონებას ჩვენ ვერ დავაცენებთ საწმინდებაზე მა-
ლი. რჩებია ესმარება და ავსებს ქონებას იმ შემთხვევაში, როცა
მას ვერ ძალას მისავარეს ამა თუ და ჭეშმარიცებას. ტანსაკუთრებით
ეს ხელს მარინ, როცა გვიჩვა ვიმსჯელო ტეონებრიც ჭეშმარიცებაზე
და აუ ქონების საბორვები ჩვენ ნათლად წარმოგვიდგება. მაგრამ, ამა-
ვე იშპ, უნდა ითქვას, რომ ქრისტიანობა ისე მარტ აცენებს აღამია-
ნის ქონებას, რომ მას შეიძლება ვუწიოთ "გასაჩერებული რელიგია".
მაგრა მასწერ სახარება შესაჩინავად გვიდასცენებს ამას იმ მონა-
კვეთში, საბაზა იქნა ქრისტეს ქრისტე ან ანგელი", რაც შეიძლება ითა-

ქრისტ "სიცელად" და "ქონებაზ". ქრისტეს ძობის ფრთხარში ვეკითხულოდა: "მობარეობა მენტან, ქრისტე წმინდა ჩვენთ, აღმოჩენილი და სოდება მეცნიერებისა...".

მასშია ადამიერი, თავისი აღიღი და უფლებები აქვს ქონებას, დავისი აღიღი და უფლებები აქვს ქონებას და ცოდნას. ამ საკითხმა მიმიღო არასწორი მიმართულება მას შემდეგ, რაც დილისოფიაში XVII საუკუნი-დან განვითარება წაცილენი აღიღი, რომელაც ჩამოაყენა პრეცენტისა "გო-ნების ავტორიტეტის შესახებ". წაცილენი აღიღი გვიმცეკიცებს, თითქოს გო-ნება არას ურაღდები ინსციანცია არა მართ შემოცინებას დაწირი, არამედ სარმისურებაშიც. ბუნების შესწავლის მიზან ჩვენ ხმირად ვხვდებით "ინ-ცილონალურს", ე. ი. ისეთ საკითხებს, რომელიც აღემატებან არამია-ნის ცონებას. კოდეტი ერთხელ მერიანა, რომ ბუნება არ იყოფა ახამია-ნის ქონებას. კოდეტი ერთხელ მერიანა, ე. ი. მაცერალურ სამიცაროსაც კი ძოლომიერ მისამართ ადამიანის ქონება.

ქონება და ცოდნა - ეს არის ორი ჟერმიარიცება და მათი ერთმანე-თის მიმართ ჩინავამდევობა შეუძლებელია.

როცა ჩვენ გვესურს, რაღაც ვიცოცეთ ჭრითის შესახებ, არ უნდა და-გვავიჩყოს, რომ ის არის სული, არასთან, მიუწვდომელი სული, რომის ჩინავა ჩვენი ფინანსური ხელი უძღურია. ამის შესახებ ჩმ. იოანეს სა-ხარებაში კვიდესულობთ: "ჭრითი არავი - სახა იხილა; ბეოლიტ-შობირიან ძემან, რომელი იყო ჩინავთა მამისათა, მან გამოიჟუს" / იოვანე 1, 18/. მიუსერასვად ამისა, ადამიანი მოღარე უცოდინები არ არის ამ საკითხში. ადამიანი / ქონება ცერასოდეს ჩამოვარება ჭრითის არსაჭ მავრამ იმას, თუ როგორ კამოვილინდება ჭრითის სიკვარული და მისი ქათვერილი ფერი ძალა ეცვლა მას მედა, - ამას მორჩილე აუარია ნათელი ხებასვა. ეს უამინდონ მორჩილე ადამიანი, რაღაცან ჟერმიარიცი მორჩილე ახლოსა ქო-რით, მან კაულო წინერის მავი/ი გული და იგი აქცია ფარად სურისა მიმიღისა. როცა არსებობს საკითხი რიანოვე მოერთსა და კაცს შორის, ადა-მიანს აღარ უარის ჭრითის ცნობა, მასში არარ არის კაცის კაცოდება, როგორება;

რაც უფრო ახლოს წმინდა, არამდანს უფრო მეცი სისტემე სურს. მაგრამ
ადამიანი არ კოსტაზოდება მხოლოდ ორმხრივი სისტემი, საჭმოშა
სამიზანოვა სისტემე - არამდანსა, მიკვამება ჩა ღმიროს მორის; ამით
თავისი იქმნება წმიდა სამებას სიმპოზიუმი. მთავარი მამოძრავებელი ას-
ა ამ სამიზანოვა ურთიერთობის დაუღიბის არის რემერა ჩა სიცოდული.

როგორ მიზოვანისას წმერთა არსებობას ჩაუნი მიერ აღქმული ფი-
რიკური სამიარი? ეს რომ გავიაჩიროთ, უნდა გადავხეროთ კაცობრივობის
განვითარების განმავლობაში გაფრთვილ ცარანს ჩა ნიშანვეფებად მივი-
ზოთ აქედან გამოიჩინა ძირითადი გენერება, რომელიც გვაძლევენ
გარკვეულ ჩასაშუალებებს:

I. პოლიტიკური დამციცელება. ფიზიკურ სამიცარიში არსებობს კა-
ნონითმიცერება. საბაც არის კანონითმიცერება, იქ არის ატრიც. ატრიც-
ნების მოკლებული მაცერისა ამ ჩიდებორ კანონებს ვერ შექმნიდა ისე-
ცა, როცოც მაცარებელი ვერ შექმნიდა ღიანდაკს, რომელიცაც ის მოძ-
რაობს /გადასახვილება ერთი პუნქტიდან მეორეში/; მით კარი ღიანდაკი
ვერ შექმნის მაცარებელს. მაცერითაღური სამიცარი - მაკრიკასტისიგან
მიკროკასტისამდე - საჭიროებს მისი გენერისის, მისი კანვითარების
აღმინდებრი ჩა შემაფრენებელი ძალების მიკვეთს, საჭიროებს ცანონ-
მომიკერებათა ღადვენს, კანონების ახსნას. ამ კანონებს ვერ შექ-
მნის მაცერითაღური სამიცარი ჩა ვერც კანონი შექმნის ამ ჟამეარის,
ცირნაბარ ერთსაც ჩა მეორესაც სჭირდება ისეთი შემოქმედი ის ჩარ-
მიმართველი, რომელიც დვითონ არ საჭიროებს მიჩევის. ეს შემოქმედია
ყოველივე არსებულის მიჩევიდი და საწყისი - წმერთი, რომელიც არის პე-
- ფიზიკური, მე - მაცერითაღური. ღვთის ნებით, ადამიანი თანდათან
ეადლება მაცერითაღური სამიცარის ფარვეულ უბნებს და არა ყოველივე
არსებულს.

II: გვიგრძელი დამციცელება. არამიანი არ კოსტაზოდება მისი და
კონტრი მაცერითაღური სამიცარითა. არამიანი არსებობს ჩრეობრივი კა-
ნონი, რომელიც მიუწოდება მას იდელუსაკენ, სრულყოფილკუნი. სრულყო-

ფისუკერ ბართდეს არის აღამიანის სულა მომხოვნელება. ამ იდეალი რან გამომდინარე, აღამიანი განსჯეს თავს მოქმედებას, ამამართდება, ძს თავის თავს. ვეითონ აღამიანი არ არის საწყისი ამ იდეალის გა, რაც უფრო ასრულებს ამ იდეალის მომხოვნებას, რით უფრო ძოშს კრძანის თავის თავს მისგან. მოზრდულე აღამიანისაც კასაგების, ფე ვინ არის საწყისი კეთილი მისნრაფებისა, - ეს არას წმინდი. ამის შესახებ მაცხოვარი იესო ქრისტე პრძანებს: "იყავიდ სრულოდილო, როგორც მამაბრძელერი იქუმრი სრულ-კოდილ არს". მაშასაღამერ, სრულოდისაგრძინ სწრაფულ აღამიანში ღაუსრულებლია, რაგუან იდეალი არის თვათ წმინდი, მარადდული შემოქმედი.

III. ამინიკარისტი უამციცებები. სამცუროსთან გა საბოჭადოების ჩევრებისა მიმართებაში აღამიანი ხელმძღვანელის სიძართოების მარატი პრინციპი /პიროვნების შეფასება, ტაორების კასაღადება გა მრავალი სხვა/. თავისუთავად ქაბაია, რომ აღამიანი ფეითონ ვერ შექმნიდა სიმართლის იდეალს ისევე, როგორც ვერ შექმნიდა იგი სრულ-კოდილ მარატს, კინაგიან თვითონ არ არის სრულოდილი. ტაბაია ისცე, რომ სიმართლის ნათელი კამინდინგრეობს ღმირისაცან, როგორც აღსა ამინის მოვანე ღვთისმეცველი თავის სასაჩერებაში: "ნათელი იყი მწერებულ შინა, გა ბრელი იყი მას ვერ უწია" /იII, 5/.

მომზად არის უანარები და

ნიმუში თავანე ღვთისმეცველი პირდაპირ ამბობს: "სკო ასე წმინდა" /თოვანე 4, 24/. იყია გარეშემოუწერელი, ტაოველოდილი, არამაცერიალური პირელი საწყისი, რომისაკან დაერადერი ჩარითო-შეს; იგი მას დაერადერი მარტი გა ამავე ირში დაერადერი. არ უჩერის სულ ვერსდერის შევაღარება. მას ვერ შეეგრება ვერც ადამიანის სულ გა ვერც ჩეცდუ... ძალები.

რა ეიცით ჩვენ წმინდას შესახებ, ან რა შეცვიდლია ვიჟონებულის გადასახვა? ჩვენ მიერიც არაფრთ ვიჟით. ჩვენ ვიჟით, რომ ის არსებობს, ის არა შემოტევით ის ხელმძღვანელი არსებულისა, რომ ის ყოველიცამას ის ყოველიცამა აღავსებს მაღრითა თვისითა. ადამიანმა იცის წმერთის შესახებ იმიტონ, რამერიც მას ძალუს იცოდეს ის ამ მცირე ჭორნას ჩვენ ძარითამაგ ვოეპულობო წმიდა წერილებიდან. ბიბლიაში ჩვენ ვერ მევხვიდებით ცრულუაფს წმერთის შესახებ, მაგრამ ბიბლიის თრივე ნაწილი - ძველი ის აზარი აღმენი - გვესაუბრება წმერთის ის ადამიანის გვირ. ძველი ის აზარი აღმენი სხვადასხვა სახით წარმოვებულენ წმერთს: ძველი აღმენიში წმერთი შემოქმედია, ერთს ცკაცი მსაჯვილია; აზარ აზარმაში წმერთი არის სიცვარული, მწყალობელი. მაგრამ წმერთი კი არ შეცვლილ ამ ორ ბიბ ეპიფას შორის, არამედ ადამიანი სურაერთ კაბარება, ამისადაც ის თავისი აბაზობული სურით ბიბნას ღვთის სათოება ის სიცვარული, რასაც ძველი აღმენის ადამიანი ვერ ხერავდა. ერთი რამ საერთო აქვთ ძველი ის აზარი აღმენის წმიდა წერილებს, - ეს არის იმისი კაცება, რომ წმერთი მიუწვდომელია ადამიანისათვის, ჩაფარულია ის ადამიანი ხერავს მხოლოდ მიუაჩრდილებელ ნათელს მისას ის მიჟევება მის კვალს. რაფომ ხერავა ეს? წმერთს კანს არ სურს, რომ ადამიანი მას პირის ვიზ შეხვდეს? - არა. ადამიანს არ ძალუს წმერთის ფრიადი სიაზოვე, ისევე, როცირც ჩვენ თვალს მისის ყურება. ჩვენ გვიყვალს მიე, ყოველი ავინდა ვიდოდ გადოდ გახვეული მის ცხოველეფოდელ სხვებში, მაგრამ მის გისკას ვერ ვუმიტერთ, დასტაც გვეჭრის. ამის შესახებ მიჩრდა მოგახსენოთ ორი მაგალითი: ერთი ძველი აღმენიდან ის მეორე აზარი აღმენიდან.

როცა მოსე წინააღმართებული ავიაბა სინას მთაბე ის მიღებო ღვთისაუბან ათი მცნება, მისი სახე კარნიცინდა იმიტონ, რომ ხაზი ვერ უყურებდა მას ის მოსე იძულებულ იყო თავსადროი დაუდანს თავისი სახე. ხარხს უმ ედაპერსკერობა, თავსადარი ერების სახები, თუმცა გამოსაკვაბდა წმერთის ასებადარს იძნიდა. მეორე

მაცარითი - იესო ქრისტეს ფერის ცუდება. მაცხოვარია აკცენტი თაღო-
რის მთაწე სამი თავისი მოზადე: პეტრე, იაკობი და იოანე და ჩა-
ნაშე იცვალა ფერი; იესო ქრისტეს სახე გამოიყენდა, როგორც იზე და
სამოსელი მიასდ - როგორც ნათელი. მოცეკვებისა უერ აჟანეს ასეთი ელ-
ესონების ცურება და "დავარდეს პირსა გერა მარცა და ბევრების ფრისა"
/მათე 17,6/. მიმდა მამერი ამბობენ, რომ მაცხოვარმა ჩარჩინებისა
მათ მხოლოდ ის ნაწილი თავისი ძალებისგან გამოიყენებისა, რაც აჭ-
მოცეკვები. ამ წვდომელი ნათელი მაცხოვარი მუდამ იყო ძელისგა-
დი, რაც აც ძობულები მანამდე ვერ ხელავაზენ. დაქვეურია, ფერის ცუ-
დება მოხდა იესო ქრისტეს კასას, არამედ - მოცეკვებისა, რომელთაც
რამდენიმე წამიდა აეხდოთ დაცულები მათთვის სარჩმუნობის კასამცვევებ-
ლა.

ამაღი არაურია ამბობს, რომ ღმიერთის ხილვა შეუძლებელია: ღმიერთი
"არავინ იხდეს კაციანობიან, არც ხილვად ხერ-ერითების" /I ფომოთე 6,
16/. ღმიერთი არავის უხილავს, ის ნათელად კამოუჭაბდა ქვეყანას მხოლოდ-
შობილია მისმა ძემ - იესო ქრისტემ, რომელიც სკალა წილარია მამისათან:
"ღმიერთი არსებად ვის უხილავს" /იოვანე, ეკვალე 1, 4,12/, "არა იკ-
მამამ ვის უხილავს, კარის რომელი იყო ღმიერთის თანა, ამან იხილა მა-
რია" /იოვანე 6,46/; "რომელიან მიხილა მე, იხილა მამია ჩემი... მე
მამისა თანა ვარ და მამი ჩემი თანა არს. სიცეულთა, რომელთა ცეცივი
ისური, თავით ჩემით არს გეცევი, არამედ მამია ჩემი, რომელი ჩემი თან
არს, იყი იქმის საქმესა" /იოვანე 14, 9, 10/. ვინც დიჭრობს, რომ ისაკ
რამე იცის ღმიერთის შესახებ, ის ადება: მან არადერი იცის. ჩათლოდ
ვისაც ჰყვანს ღმიერთი, მას ეძღვეს ურანი ღმიერთის ნაზილობრივ მეცნი-
ბისა: "უკათე ვისმე ჰერნიეს, ვიდარებე იცის რამე, არღა ცადა უცნო-
ბის, ვათარ-ივი ჯერ არს ცრიბა. ხოლო რომელსა უდევასს ღმიერთი, იყი
ცრიბიდ არს მის მიერ" / I კორ. 8, 2-3/. "რაბელა უცვარეს, ღმიერთი-
საქან მობიდ არს და იცის ღმიერთი. რომელსა არს უცვარეს, მან არ იცი
ღმიერთი, რამედ ღმიერთი სიცვარული არს" /იოვანე, ეკვალე, 4,7-8/.

რაც, რა არის ღმერთი და რა შეიძლება ჩვენ ვიტორეთ მის შეკრულება?

ზრაოთის სახისი გამოიყენები. ქართულ ენაში გვეუპოვთ ტეატრის აწმინდევნები რამდენიმე ციცვალა /ისევე, როგორც სხვა ხატის ერების/. პირველი, რომელიც ფველბე ხშირად იხმარება, არის "ღმერთი". საბოან ჩარმო-დევა ძაღლი, თელი საძლებელია. ამის მათხაზე არსებობს მრავალი მისა-ტრება /მაგარიდან, ხატური უფლიოლოვით, რომელსაც იმოჩინებს ბერი აღუშსი, - ერთსკაცობაში მუშაობის, - "ღმერთი" შემოგება თრთ სიცვლი-საჭარ "ურის" და "ერთი"/.

სხვა სიცვლები, რომელიც ხშირად იხმარება ქართულ ენაში, არის: "უფალი", "მეუღე", "შემოტრება", "მაცხოვანი", "წმიდა სამერა", "მამაბერი", "ძე" - იესო ქრისტე, "სულიერი", "ფოვლისმიცერთ-მეღი" და სხვა. ეს სახელები ვერ ასახავენ წმინდის ასეს, რაგოან ეს შეუძლებელია; დანარ განკვიმიარდავენ წმირთის მხოლოდ ბოკიერთ თვი-სებას, რაც გვაძლევს მისი გოგარი შეცრიბის სამუაღებას.

"წმირთისა არავინ იტის, გარნა სულმანვე წმირთისამან", ამინდს წმიდა პავლე მოჟღავი /I კორ. 2, 11/.

ძველ აზეუმაში ჩვენ გვხვდება სამი სახეობა: "ეღ", "ეღოღიმ", "დარვე". "ეღ" კარის "ეღოღიმს" და ნიმუშავს წმირთს. სიცვლე "ეღ" კარი ძველია და ეპერსალები ხმარობრნენ პოეტურ გამოიქვემდინარ. სი-ცვლე "ეღოღიმ" წრავლობით რიცხვები მიკვიდვების, რომელიც ბოკიერ-თი ღვთისმეულელის ამინთ, წმიდა სამერას გუდისხმობს. ეპსუერთ რელიგიას, მოსე წინასწარმეცვლელის სჯული, მონოთეისტური რელიგიასა, ე. მ. წერილი, რომელიც აღიარებს ერთ ღმირთს. მაცრამ ძველ აზეუ-მაში ჩვენ ვხვდებით აღვალებს, საბაც მოცემულია მრავლობითი რი-ატეი, - ეს არის საბატუმიო მითთვება წმიდა სამერაბე. მოქახსენერთ ერთ მაღალიას. მიმდინარეს "შესაძერეს" წინასი პირველი ჟავის 26-ე მუ-ხრიან მწყება ღავერსკი აგამილიანის შექმნაში.

"და საუკა წმერთმია: შევემნათ კაცი სახეო ჩვენდას და მსტარო—
სად ჩვენდა" /შესაქმე 1,26/.

"და შევემნა წმერთმია კაცი სახეო ვეისად" ... /შესაქმე 1,27/.

თადამეუტყველებული მუხრანი ნინავლობრივ რიცხვების ღავესაკეთი: "შევემნათ
სახეო ჩვენდა". ნმითა მამები ამბობენ, რომ აյ ნმითა სამე-
ბა: მამა, ძე და სულინმითა მსჯელობენ ერთმანეთში ადამიანის შე-
ქმნის შესახებ, რაც ჩანს სიცეცვაში "შევემნათ" და შემოქვეთ მუხ-
რის სიცეცვაში "შევემნა" უკვე მხოლოდ რიცხვებს, რომელიც მონო-
თებითმიგრებული მისამართებს. ნმითა სამერაბე რომ არ აყოს აუ მითითება,
მაშინ ძეები ზენერობა ამ თრთ მუხრის ტაცება, და თუ ჩვენ ჩატ-
ოვიდოვენდ აუ სამსახოვან ერთ წმერს, - მაშინ დველადერმ ლოგი-
კურის და კასაკება.

"შესაქმება" ნიგნის ეპრაულ ცეკვისში სიცეცვა "წმერთი" არის
წარმოდგენილი სიცეცვით "ეღ", მაგრამ ისახავ ერთად მცს კიდევ
რომელიმე სიცეცვა, რომელიც ასახავს წვდის ამა თუ იმ თეოსებას.

"ეღ ეღითი" - წმერთ მაღალი /შესაქმე 14,22/; "ეღ რთი" - წმერ-
თი ჩემი მხედველი /შესაქმე 16,13/; "ეღ შებებათ" - წმერთი დველ-
ფრის შემძლებელი /შესაქმე 17,1; 35,11; 48,8/; "ეღ ბეთეღ" -
- წმერთი გამომეცხადა /შესაქმე 35,7/; "ეღ ოლამ" - წმერთი საუ-
კუნო /შესაქმე 21,33/.

ხძირა ძველ აღდემაში ეპრაულ ერაბუ იმარება სიცეცვა "თაო-
ვე", რაც ნიმნაც წმერთ დოდას, არსებულს; ეს სიცეცვა გვაჩერი-
ნებს. თუ ვინ არის წმერთ და რას ჰქონის. თაოვე სამღამლოებიდ
მიღული არსება, რომის მოქმედება სასამარებრივია და გამოიყე-
ნილი. თაოვეს ჩვენ ვხვდებით "გავისცებათ" ჩეკნები /გამოხა-
ვთ 3, 1215; 33, 18-23; 34, 1-7/. ეპრაულია მორის მდებარე
დადი დეო შიბი წვდისა, რამ წმერთის სახეებს იმვიდათა ჩარჩო-
საფრანგენ ეპრაული ხმარობრენ მხოლოდ უკიდურეს შემთხვე-
ვასთ.

რეს უმრისებს წმინდი მავის მაცხოველი

ძირითადი არის მწარმარი აღვიტო, ხარაჭ ჩვენ ვხვდეთ და რომენფს: რას უწოდებს წმინდი მავის მაცხოველი? და როგორ მიმართავს ხარხი წმინდის?

ჯურ განვიხილავთ პირველს:

1. წმინდი ფოტოები

/ ეგვიპტელი 5, 11; მსაჯული 8, 19; მეფეთა 17, 1;

1- მეფეთა 26, 36; 4 მეფეთა 19, 16 /.

2. წმინდი წმიდა

/ ამოსი 4, 2; თბილი 11, 9; ესპას 6, 3; ამოსი 2, 7;

ლევიზელი 20, 3; გამოსლოათა 19, 6 /.

3. "მე ვარ უფარი წმინდი შენი, წმინდი მომურნე"

/ გამოსლოათა 20, 5; 32, 12; ეგვიპტელი 36, 22; ესპას 48, 11 /.

4. "არა იყვნენ შენდა წმინდი უცხონი ჩემსა გარეშე"

/ გამოსლოათა 20, 3; მსაჯული 11, 23; 1 მეფეთა 26, 19;

4 მეფეთა 5, 17 /.

5. "წმინდი ვარ მე, და არა შენ მორის, წმიდა"

/ თბილი 11, 9; კუპის 31, 3; 40, 7 /.

ჩვენ ვხედავთ, რომ წმინდი ითვარისწინებრა ადამიანის უძლეურებას და თავის თავს უწოდებს ისეთ სახელებს, რომელია მისამართობი და გასაცემია ადამიანის გონიერისათვის.

ცხადები, რომელია ადამიანი მიმდინარე წმინდის

ავერ არყენიანი ძალაბარ: ხშირად ადამიანი ხმარობს შეღარებებს, რომელსაც იძი წერტილის ყოველდღიური ქოვერებიდან; ეს შეღარებები უცილეს შემთხვევაში ძალიან მარტივია და არ ჰქონის ის რდელ სახელშორებებს, რომელსაც ხმარობენ ბაბილონისა და ეგვიპტის წარმართ

ემრავენები წმინდას უკავშირობენ ადამიანს და უკავაბ გამომდინარე ეძებენ წმინდის სახელებს. შესაჩინავად ანიშნებს ღავით ნინაბურთ-მცდელობა : "წმინდი ჩემი ჩე ჩემია, და მე ვესავ ძას; მფარველი ჩემი, და წეა ქოვრებისა ჩემისა, და ხელის აჭმიურობელი ჩემი" / ფს. 17,2/. ავერ აღდებაში ძაღლა ბევრია ასეთი აზოვი. კურ ჩემენ წარმოგვიდგენ - შემოქმედი ყათა და ქვეყანასა. შიბ-რის სწორებ ამ სიცელებით იჩვენა : "დასაბამარ ჭემნა წმინდას უა და ეველტა" / შესაქმე 1,1/. სიცელა "ყა" ნიშნავს ბეჭისა სამყაროს, ანგელოზთა ძაღლებს, ხოლო "ქვეყანა" - მაცერიალურ სამ-დარის. ბჟუშფარ ასევე თქვებს! "ვეგების ცეცხლისანს"! შოთა რუსთველია : "რომელმან შექმნა სამყარო ძაღლთა მით ძღიერითა, ბეჭელმო არსწი სურითა ცვრა ბეჭით მონაბერითა, ჩემენ, კაცთა, მოგვცა ქვეყანა, გვაუპს უფალეთი ფერითა, მისებან არს ყოველი ხელმინთე სასითა მის მიერითა".

მოცეანილი მაგალითებისან ჩემენ ჭერასავ უფროს შემოქმედე შემოქმედებს, რომის ძაღლუდებებია თრივე სამყარო - სურიერი და მაცერიალური.

ჭმერთ, მხოლოდ შემოქმედი კი არსა; არამედ ვანჭოკრაფორ ა - მმართველი და მფარველის თავისი ქმნილებისა. რამდენ კამიიბატურება მისი მფარველობა? ის ბრუნავს რვენისაცის და ყოველი ადამიანი - სათვის; ხან სტეულობს და ხან სჯის მას. კანსაკურებით სჯის იმ-ას, რომელიც უცვანს. მისი სურვილია, რომ ადამიანის არ ძალია მოცეანის თავსი შემოქმედი, თავისი უკვდავი სური, თავისი მოცეანი; რომ რომ ადამიანი გროვნითა ამ ქვეყანაზე და მისი მუხლივი საცხოვ-რებერი აღიღი ბერის და სამყაროსა. ხშირად ჭერით უკრიავის ადამიანს კანსაცდებს, რომელიც ჩემენ წვდისავე შესურნიდ უნდა დაკ-ძითა. ჩემენ ვიქრებით ძანიერნი და მუხამ წვდის მაღლიან სხი-

კეტში გახვეული, და არ ბაცარზოვედ წმრთისებან კურთხეულ და მის—
ქანცე ძეკრულ სამკუთხებს: წმერთი, მე და მოყვასი. „ სამკუთხებ—
რი ჩირი მაღლი ფრიაღებს, რამეან ეს არის სიმბოლო ყოველადწმიდისა
სამებებისა, სიმბოლო სიცვარულისა. „ წმერთი სიცვარული არს”, ამბობს
წმიდა ითვარე ღვთისმეცყველი / ითვარე, 1 ეპისტოლე, 4,8 /. ხორ—
ედ აუგან წარმოსდება ადამიანის სიცვარულიც და ამდომმა საჭირო
სიახლოე წმერთან. სიახლოე წმერთან და გვექნება, ახლოს ვიქ—
ნებით ადამიანისა — ამ შემდგენელაში კურთხეული სამკუთხები შეკ—
რულის. წმიდა ითვარე ღვთისმეცყველი ამბობს: „ საცვარელო, ვიცვა—
რებოდეთ ურთიერთას, რამეთუ სიცვარული წმრთისაგან არს და ცოველი,
ნიმედსა უცვარდეს, ღმრთისაგან შობილ არს და იცის წმერთი” / ით—
ვარე, 1 ეპისტოლე, 4,7 /. სხვაგან იღვე მოციქული წეს: „ წმერ—
თი სიცვარული არს, და რომელი ექოს სიცვარულსა ზედა, წმერთი მის
დანა ჰქინეს და იგი წმრთისა თანა” / ითვარე, 1 ეპისტოლე, 4,16 /.

მარტი, ას ჩა აცილების — ერთარსი ნიშაუ საჩვენებელი

„ იგიერა მისასწა და ძესა, და წმიდასა სურსა ან და მართავის, და
უკუნიდი ჟკუნისამდე, ამინ”. შეუძლებელია ადამიანმა გაიგოს ცოვ—
ლადწმიდა სამების საიდუმლო. ჭკვიანი ადამიანი მურამ გრძელოს და—
ვის უძლურებას, ამიცომ იგი უფოვებს დავის გონებაში და გურძი აგ—
რილ რომორც ცორნას, ისე რწმენას. ადამიანმა რომ შეძლოს ცველაჭ—
რის ცირნა, მაშინ ის ადამიანი კი არა, წმერთი იქნებოდა. აზარი
აუდების ჩვენ გვაძლევს ცორნას წმიდა სამების შესახებ იმრენს, რაც
ადამიანს შეუძლის დაიფინს. აუგან ჩვენ ვიცით, რომ მამა არის
პირველი მიბეგი; მამისაგან იშვება ძე და მამისაგანვე გამოიდის სუ—
ლიძმიდა. ეს არის სამსახოვანი ერთი წმერთი.

მერვე საკუნის მამა, წმიდა ითვარე დამასკერი წმიდა სამების

გასაუკერძო იძღვევა შედარებას: მჩე, ნათელი და სითბო. ეს სამივე ერთად არის მჩე და უკეთე მჩის იისკოს შევადარებო მამა წმიერთს, ნათელს - ძეს და სითბოს სურანმიზას, ჩვენ შევძლებო ჩართოვიდინოთ წმიდა სამება, რომელიც არის ამავე ღრის ერთი წერთა.

იგივე მამა ამძობს, რომ წმითეება არის ღაუსწულებელი და გაუ-
დებარი, და მხოლოდ ერთი რამე, რაც ჩვენ მეცვდიდია გავიტოთ, არის
ის, რომ წმითეება არის უცნობერი. "ცველა სახელიან, რასაც ჩვენ
ვუზოდებო წმიერთს, ვფიქრობ, დველაბე ღამასასიადებელის 0' წუ -
ფოფარი, არსებული".

"ხაფი მამისა არის ძე, ხოლო ხაფი ძისა - სული, რომის | სა-
შუალებით ქრისტე, სუფევს რა აღამიანდი, განაახლებს მასში ღვთის
ხაფებას".

მე მიმდა რამდენიმე ადგიდი მოვიდეანო საღმრთო ჩერილიანან, სა-
დაც ნახსენების წმიდა სამება. წმიდა ითვანე სივთისმეცყველი ამძობს, რო-
მამა, ძე და სურანმიზა ერთი არიან: "რამეთ სამინი არიან, რო-
მელი წამებენ ყათა მინა: მამა, სიცცვა და სურანმიზა; ესე სამ-
ნი ერთ არიან" / ითვანე, | ეპისტოლე, 5,7 /. მაკრამ ამავე ღრის
თვით იესო ქრისტე თავის თავტე მიზრა აცენებს მამას, რადან მა-
რა არის პირველიძები და მისგან იძვება ძე: "მამაი ჩემი უფროის
ჩემსა არს" / ითვანე, 14,28 /. მაკრამ ის უდიებები, რაც გააჩ-
ნია მამას, იძივე გააჩნია ძეს: "მამაი ჩემი მოაქამდე ჯემს, გა
მეცა ვძმ" / ითვანე, 5,17/; "რამეთ ვითარცა-იგი მამად აღადგი-
ნებს მკურანთ და აფხოვნებს, ეპრედუ ძე, რომელთა ჰერაკლეს, აფ-
ხოვნებს" / ითვანე 5,21/, რადან მამა და ძე ერთ არიან / ითვანე
10,30/. სურანმიზა გამოიდა მამისაჭარ და გადატოის აღამიანტე
ძის შუამდგრობით: "ხოლო ნუკეშინის-მაგრელი იგი სურანმიზაი, რომელი
მოაველითს სახელით ჩემიდა მამარი, მან გასწავს ფევენ

ყოველი...” /ითვანე 14, 26/. ძაღლა, რომელიც აკავშირებს ი მიას, ძეს
და სურინმიტას ერთმანეთთან, არის სიცვარული, რაბოაზ ფილთონ წმერ-
თის სიცვარული; ჩვდევ სიცვარული აკავშირებს წმერთს გარე სამცა-
რასთან.

პირველია მსოფლიო საეკურესით კრებამ 325 წელს და მეორე მსო-
ფლიო საცდესით კრებამ 381 წელს გამოიმუშავეს სიმბოლო სარწმუნო-
ებისა, რომის სრული ფეხსფი აქ მომდევს:

“მწამის ერთი წმერთი მამის, ყოველისა მცერილები, შემოქმედი ფათა
და ქვეყანისა, ხილული ყოველი და არა ხილული; და ერთი უფალი
იქსო ქრისტე, ძე წვდისა, მხოლოდმობილი, მამისაგან შობილი უჩინა-
რეს ყოველთ საუკუნეთ, ნაფერი ნაფილაგან, წმერთი ჭეშმარიფი,
წვდისაგან ჭეშმარიფისა შობილი და არა ქმნილი, ერთასი მამისა,
რომისაგან ყოველი შეიქმნა. რომელი ჩვენთვის, კაცთავის, და ჩვე-
ნისა ცხოვრებისათვის გარდამოხდა ჩეცით, და ხორცი შეისხნა სუ-
რასაგან წმიდასა და მარიამისაგან ქადაგულისა, და ესწკაცება და ჯვარ
ეყვა ჩვენთვის პონფოერისა პიღაფეს-ჩე, და იუნო და ბაეფილა, და
აღმართ მესამესა ღოებსა მსგავსად წერილისა და ამაღლება ჩეცად, და
მჯოთმარე არს მარჯვერით მამისა და კვალად მომავარ არს გიგებით
განსჯად ცხოველთ და მკვდარის, რომისა სულუვისა არს არს გასას-
რულ. და სულინმიდა, უფალი და ცხოველმცოდელი, რომელი მამისაკან
გამრთვალს, მამისათან და ძისათან თაყვანისიცემების და იგივერის,
რომელი მცირდა ჩინასარმეცველთ მიერ. ერთი წმიდა კათოლიკე და
სამოცავულო ეკლესია, აღვისრებ ერთსა ნათღისწერასა მოსაფევებლად
ცორვათა, მოველი აღმომასპ მკვდრეთით და ცხოვრებასა მერმისა
მის საუკუნესას. ამინ!”

ძაღლან სამაცერესოს ის პოსარება, რომელსაც საკვისკოპოსო კან-
დაბაცი ამინძს კათოლიკე-პატრიციალებისა და მწვერელმომავრების ნიმ-
ნამე კამისკოპოსად თავისი კურთხევის გროს.

კუთარესოდ მწვრეოდმთავარი აძლევს კითხვას: "გამოიციქა კანკრინი მფლობელი სიცეცვაზ ჩვი, თუ ვითარ აწიარებ სამრეამოვრებას მიუწოდებოდა წვდომელისა?"

საკუთრივა კანკრინი პასუხობს:

"მრავალი ერთი წმერთი, საჯულომოვრებას ტონირი, რეზიტაცია ვიზუალური და ძესა, და სულა წმიდაბა, პირებით ტანკოფილად დობისფილა, ხოლო განკუყოფელად არსებით, რამეთვ სამებად უკა ერთი ანს არსებითა და ძეგნებითა, ხოლო პირებით თვითოულად სახელიმერის: რამა, ან და სულინმიდა. მამა კმიტელი და დაუსამაროდ, რამეთვ არავინ აშა უმდავრეს მისა და იჭი არს ჭეშმარიფად წმერთი დაუსამაროდ, რამეთვ არავინ აშა დასაბამი ძესა, არამედ მხოლოდ თვით არს დასამართლად. მრავალი ჭეშმარიფად, ვითარმებ მამა არს რიჩები ძისა და სულისა წმიდასა, რამეთვ ძისა მშობელი არს და სულა წმიდასა, გამომავრინებელი. არცა განკუყოფის არსებითა და არცა შეერთოვანის გუამებითა, არამედ მხოლოდ პირებითა ტანკოფილად ართან ესრეთ: რამეთვ მამად ძოხს ძესა და გამოიცირებს სულა წმიდასა, ხოლო ან იშვების მხოლოდ მამისაგან და სულიშმიდაი ტანკოფას მხოლოდ ძალისამართ. რამეთვ ამისა ერთმოავრობა არავინ არს რიჩები ვი-ცნობ მამასა ძისა და სულისა წმიდასა. ძესა ვიცეცვი პირველ საკუკნედა მამისაგან წობილად და ფორმისაგან მოჟკო, ერება, არა და-ბარებულად, ნე იყოფინ, ვითარცუა არიან ხევანი დაბარებული, არი-ანოსთა მწუაღებელთა წუაღებისაგან და დემორდა მითა, არამედ მე ესრეთ ვიცეცვი, ვითარმებ არს ან და დაუსამარისაგან მემისა, რათა არ-ეთა ამათ თრთავე აუკანა დასამობად; ეპრეზე სულისა წმიდასასა, რა-მეთვ ამათ თრთავე აუკანა დასამობად, ხოლო ან მიმდინარე არს და სულინმიდა ტანკომისაგან, ვითარცუა დემი გვიდეულას, რამეთვ მამა არს განკუყოფის ძისაგან და არცა ან სურ ას წმიდასაგან, არცა სულინმიდა მამისა და ძისაგან; ვითარცუა სურა არს რიჩები ძისა

კაცებრივით, არამედ წმინდებად უკო უკრებელად. მას რად უნდა
სიკურირო, არამედ ჩიურთვის გაითმართ სიკურირო, რათა ჩიურ გამო-
რებისსას კაცებისს მისაგან სიკურირისს ას ფიტით სისხლით მი-
მდევარნეს ჩიურ მამასს ფეხსსა. კაცებრივით წორცით იწერა ცდკუ-
რიდა ას მოკურა, ხოლო წმინდებისა ძალი მოხარ კაჯოხედად, რათა
მას შინა გამაჯირი სური კამოთხსნდეს; ას შემდგომად აღმოგონისა
მოვას თომიერებულ ქუცარასს გერა იქცეოდა მოციქულთ თანა, არისა
შემდგომად ამაზრად წეცად ას გაჯარა მარჯურით მამისსა, ხოლო მარჯ-
უნესა ვიჟცვი მამისსას არა აგვირსა რასმე: მარჯუნე წმინდისად
არს გაუსარაბობად ას პირველსაუკურედა გირებულებად, რომელი აქცე-
რება წმინდისსა მამისს თანა პირველ განკაცებისა, ას შემდგომად
განკაცებისაც იჯავე აქცერა, ას თაცუარის იცემების წმინდითა ხორ-
ცითა ჰილითთა წმინდებისა თანა მარჯუნე და ვაჭივით თაცუარის
ცემილი. ხოლო მეოთხე პირი არა იქცმის წმინდისა სანიტესად, ნუ
იყოფინ, რამეთუ სამებანი იკი სამებანოვე ჰერის, ხოლო შეერთებასა
ვიჟცვი მხოლოდობილისა ძისასა, რამეთუ შეერთებით წმინდისადაც
კაცებრივისა დარებისა შეერთებად განკურორებელად ჰერის წმინდები-
სა თანა უკურისამდე. შემდგომად ამისა მოვალს განსჯად ქოველთა
ას მკურალთა, მართადთ ას ფოფილს; ხოლო მართადთ მისცემს მო-
რუანებისა ფიტისა სასცირებელს გეცისა სამუდეველსა, რომელიც კუ-
რიდოთ მიწუალებითა აღესრულენ; ხოლო ფოფილთ საუკურესა საფარ-
იველს ას ფაფილს გეენისასა მოჰკულებელს, რომელიც აუგვიდესა
შეერთიან ას წირსმცვენს ჩიურ, რომელი აუგვიდესა მო-
არამა სასადეველი ქრისტე იქსოდს მიერ უდიდსა ჩიურისა არინ".

ଫୋଟୋ ରୁକ୍ଷାରମ୍ଭଦ

აფორებისაუმა. თბილეული აფორი შევეიძღია შევარაროთ მჩინს სისტე-
მას, რომელიც ცენტრიდ არის ბირთვი. ამ ბირთვის ცარიშები მიძრაო-
დენ ელჩისროვები 297.000 კილომეტრი სიჩქარით წამიში. რა კანონ-
მომიერი და საოცარი მოძრაობაა! ცვალილს ფოთოლი, პეპერას ფრთა,
აბრაბუბა, ბარაბას ფურცელი, თოვლის ფიფები – არამიანის გონიერისა-
ფის მიუწვდომელი რამდენი სასწაულია ცველდერ ამაში. ჩვენ ჯვა-
კვირვებს მცენარეთა და ქაოველთა სამყარო, ჭიანჭველების და ფუ-
ცრის სამრიანობა და შრომისუნარიანობა. რა შევვიძღია ჩვენ ვდე-
ვათ მიკრობილოვნის შესახებ? მიკრობები ცხოვრობენ, მრავლდებიან
და მიერჩაურობენ წყალში, მიწაზე, ჰაერში და ფიზი ჩვენ თრგანიძე-
ბიც კი. მოგი მიკრობი მშვიდობიანად უცუება სხვა სახის მიკრობს,
მოგიერთ შემთხვევაში კი მათ შორის არის გაკადავებელი ბრძოლა. ეს
მიკრობები, რომელთაც ვაკვირდებით მიკროსკოპის საშუალებით, დაკო-
სუფლად მოძრაობენ და იბრძვიან. სამწერალო, არამიანი იმდენად
გაბაცვირთვების თავისი ცოველობიური შრომით და ბრუს ინფორმიციით,
რომ ვერარ იცირის ფიქრისათვის. ცოველ ნაბიჯზე ჩვენ ვავდებით რა-
წაც სპოცარ საიდუმლოებას, რომელთაც ხშირად ვერ ვესწით. ჩვენი
მეცნიერება მრავალ შემთხვევას უყრდნობა ჰიპოთეზებს, რომელთავა
მოგი მიწოდებება, მოგი კი ციცვლება ახარი ჰიპოთეზებით. ერთია ცეც-
ნიერმა / ერმეცრმა / ერთეულ გამოიქვა ასეთი ატრი: "მეცნიერება –
– ჰიპოთეზება სასაფლაოა". საყოველთა ძირიდაულობის კანონი, ელე-
ქტორენი, ნიმუში, სიცივე, სინათლე, ფერები და ცრაცალი სხვა არის
დიდი საიდუმლოებით მოცული არა მართ ჩვენთვის, არამერ მეცნიე-
რების დოსტაცია. მეცნიერები მუშაობენ მას ახსნაზე, მართამ ბეკრი-
ნამ რჩება გაცვებარი და, აღწერ, დაჩინება კიდეც.

ნაუციონი ამონს აცის შესახებ: "მე არ ვიცი, მსოფლიო რას
ფიქრობს ჩემი შრომის შესახებ, მაკრამ, ჩემი წარმოდენით, ჩემს
მეცნიერულ ძირებში მე ვარ ბრუს ნაპირზე მიჰდამშე ბავშვი. ვე-

იპრება მე ვასოვე კატენ მირზევალი ქვა ან უდირ ლარიაში ნიჟარის, ვით იწერ ჩემია კოლეგების; მცენამ ჭერიარიცებისა და სინამდობის იკვა- სნე ჩერთვის რჩებოდა აუბსნელი".

ერთს მეფეად საინფერესო კურონიომიერიადას ხვევიან თავის მე- ძენობაში მეცნიერების; მეცნიერება პრიცერებს, ანიცებს, ფურცელს ამის- თან ერთად იმრთვება საიდუმლოებლის რიცხვი. ყოველი ახალი აზომის- ნა ადამიანის ჩინაშე-აკერებს კითხვებს, რომელიც ცეცხლიერი ვერ პასუხიბენ.

დველაზე გიგი საქართველო, რაც მღებრე ქმნია, "ეს არის თვით ადამიანი. ჩვენ გვათცებს ის რჩევი ცეცხილი, რომელიც ცამების ჩვენის. როცა ვხშავდობდ ამ მექანიზმს, ჩვენ გვაცებული ვამობდ ჩინაშეარმელ-ვერთან ერთად: "გიგ ხარ შენ, უდალი, ის საკუთრებელ არიან საქმერი შეწიგ". ადამიანის ქუდი - ეს ხომ გალებადაცი ჩვენს თრცასას. წუმედ სამუალო 76-ჯერ აკტივის სისხლს ჩვენი თრცამიჩ- ის ყოველ უჯრედში.

სისხლი - ადამიანის სურის სასუფეველია, ასაჩრდოვებს ჩვენს რეიტს ას ძვალს, ფუინს ას ნერვებს; ჭრილობის გრის ან ავადიცო- ფიბის გრის სისხლი ებრძვის სენს. საოცარია თვით სისხლის შეძარ- ტერობდ. როცა ფიგილოც პაცილებ ჰეკითხებს, ის იარჩიულება რე არა? რაც კვასუბა: "როცა ჩვენ ვსუბულობდ ადამიანის სისხლს, არა მირწო- მილმურე, არამედ წმიდანი შეიძირა. გახდე" .

1980 წელი. I-7 აკვადცოს ქარეთში "ჩი რუბენომ" მოთავსებული იყო სცადების თემაზე: "ჩი რუბენორიც მცენარეთ არაჩვეულებრივობა" / ჰიკუნიცერ კონტენტ, "მცენარი", ჰალებური / . ეს ღაპერაცია, რომ ას პოლ ხანს მცენარეთ ღვისებანი ჩვეულებ ღამსახურებულ ინცენეს. ცნობილი კახა, რომ ისინი სარულიდაც არ არიან პრიმიტივული ქრის- ტებანი, არამედ - რჩედი ფოტოები თრცანიშებისა, - მფლობელი და- ვიანი ჰიკუნიცერისა, კუნთებისა და წერვებისა; მცენარეები მებ-

სთერებისა და მუსიკის აღქმის შემძლებელი, მცრმობელი განცემა— მასა; ისინი ავადვარისა ინდუსტრი ავარიუმობრებით ღ. ავთვისე— რიანი სიმსივნითაც კი. მოგიერთი მცენარე 5 ათას წლიშვილე ჭოდნობა.

მცენურა, — რომ მცენარეებს აქვთ უნარი ენოსვისა, სმენისა, რომ მათ შეუძლებათ აღიზუან და იცრმონ გემო, — განაცვიდრებს მე— არიერებს. არ ხერხდება მათი მოცეკვება მისის უინათლის შეცვიდ ხელოვნური ჩედარითი. ისინი წერულობენ ხელოვნურ განათებას, მაგრამ განარჩევენ მსა მისისუან და არ უკვართ, როგორც ეს მეფები მიმდინარე ხანს ძრძებულება. ჟურუ გამოუმარით ქავანათებთ თანამდერეას, მა— რიან მცენარეები ჯერ ჩაქინირავენ სავს, შემიღება კი მიღად იძინე— ბენ დაწლილობისა გამო.

მცენარის ეღვაწოპოლენტიალის გამომვისას ვიჰეოთ, რ. ა. იჯი ფრისად დაძაბულია იმ მომენტში, როგორც მცენარეს ვაჭლეჭა ფითოლს ან ფოცს, ეს თითქოსხა ცვირილია მუნჯისა; და კიდევ: ყველა მცე— ნარე რეაცირებს მაგრიფური ვეღის ცირე ცვლილებისაკანაც კი. მო— გიერითი მცენარე შევვიძითა თრიენტირებისავის კომისიის მა— რიანისა დამიკვიცებოთ, ხოლო ამერიკის კონფინენცის ერთი მცენა— რის თხის ფოთოლი განუჩეულებით უჩენებენ სამყაროს თხი მხარეს.

მცენარეებს ასევე აქვთ ამინდის წინასწარმეტყველების უნარი. მაგალითად, კარცოფილი თრი ღონით აბრე რეაცირებს აკირსდერული ჩნე— ვის ჟვრილებაზე, ხოლო ინდური კომისისფოს ურთი სახეობა არა მარ— თი ძვალობრივებს უამინდობაზე, არამედ ახალი ცორცით ნიშანსაც კი გვაძლევს მოახლოებული მინისძვრის შესახებ.

არც ისე დიდი ხნის წინ ცენის გრადინი აკროდიტიკის ინსტიტუ— ცის მეცნიერებმა სამართლები განსაზღვრეს ლიბოს "დაწლის" ხარისხი /"ბაზარისა" გამოწვეული იქნა ხანკრისტივი ხელოვნური განათე— ბით/. მეცნიერებმა მიამატრეს მცენარეებიც აპარატი სინათლის ჩვეულით, და მათი კამიუნისტი უნარი ჩართონ და გამორთონ სინათ-

ღვ "სურვილის მიხედვით", - ეს პრეცინტალე შედეგია.

ამ, სუსტი ფესვი გამოიირა მთის ჩრდილოეთი, ისა კუსტირება ძარცვებით. საკუები; მატრამ მისი სხეულის სიძლიერე არ იძლევა ამის საშუალებას; შეხედეთ მის წერ, გაურკვევებ, საკრამენტო ართად ენერგეტიკ ქაბას, მიაღწიოს სასურველს: იგი ეძინებს, წრიალებს, მიი-
ნებს წით და ჰასან, ჰავის კიდეს, ზარას აღმა და ბაზმა, რაზაც ჩეენ-
ოვის გაურკვევები ინსტიტით აკნეჭს მიმართულებას, ტეატრ მიმავალი
კურორტ ეკიდება, მატრამ ჩქარავე ახალი ძალით იმედინცემული ძღვებ
ფვერს წინააღმდეგობებს და საპოლოო არჩევს აღდემსა რიჩას, გუბი-
რიება მასში და დაძმუნებული, აღაბრიყოდი, ნახევრას მიძურნარი ბურნ-
რი მაღლევი ძინებებებს და მიერჩე შრის თვის ლორდეთ რცოებს. შეაძ-
ლებს კანა აუ უპრეცოდ ჟირნალები კონებისა და უძრავები ძალის არ-
სებობა? კანა ძებნები უნარი უსკოლ მთავრისა ამისი არსებულებისა?

"მარადიული, უსასწულომ, დოკოდისტანტიმრთველია და ყოველისჩემ-
ბრ წმერთმა კაიარა ჩემს მიღმა, - წანიიძახა იღნები, - დაამთავრა
რს თავისი დაკვირვებს მცენარედა თრუანიმიერძე. მე არ მიასახავ
დი პირისპირ, მატრამ ნათებამ უდიდესი აღაცხი ჩემი სური გამოუ-
ქმედი გაოცებით. მე ვისიდრ კვარი წმერთისა მის ქმნილებებში და
ფვერისა, თუნაც მას ურიცირებ, ძეგლინებელ ერინილიერები რაორენი
ძალა, რაორენი სიბრძნე და რა კასალცარი სრულოდი!"

ნო. მემიები წმრიდის გასტარ

ჭრები-გილისე არეალები - ნო. პეტრ იბერიელი. წმერთ
ტორორიბს, - ამბობს პეტრე გამორიელი, - მიუწვდომა წამერის სა-
სულიერება; ქმნილებას /კაცები/ მიერს ამ მარადიულ პრეცინტალე-
ბასთ სიუხვეს ვერ იფანს; კანსაკუთრებით ას ჩევრს ჭროვრებაში
კაცს არ ძალას წვდომება ისღოს... მატრამ წმერს ჩევრ ვიცრია ის

ქართველების მიმდევრობა, რომელიც არიან დაუსრულებელი - სწორი წმინდას სუსტი არარეკლი - ანგელოზი და მიმდევრობა.

პეტრე მდებარეობ კომიტეტისა და მიმდევრობის მასშახვს, ცალკებული სახელი წმინდისანი და მიმდევრობის თრ ხელის: ამჟეკილებს და უარყოფს, ვ. მ. მამუკა ბერძნი სახელი წმინდისანი და უარყოფადნი სახელი წმინდისანი; ეს კრისტიანი მემინიჭნიანია: ავთონი ჯერ გვევინება, თუ რას წარმოადგენს, ან რა არის წმინდი, და მემინიჭნიანი კვლებულებს, თუ რა ან მემინიჭნიანი იყოს წმინდი.

მოგანასენებრივ ერთ-ერთ მასალის:

1. უარყოფაბარი / მემინიჭნიანი - კაფეფასის/ სახელი წმინდისანი.
ჩ. პეტრე მდებარეობს წარმომიდი, რომელიც უარყოფა "საწმინდოს სახელდადვის", ჩვენ ვხეხავთ, თუ რა წმინდა განიხილავს ავტორი ან საკიდებს. ის ხმარის ყოველული მანამოე არსებულ საღვთისმეციელო და ფილისი დაუკარ ხერის, რადა როგორიცაც მიიღოს ღვთის გაცემა აღამისა-მირე. ავთონი ამბობს, რომ წმინდის მესახერ და ან მიმართავს კაფე-ბრივ ხამისარენი სიბრძნეს, არამედ - იმ ძალას, რომელიც ღვთის-მეციელობრივ ღმენობამ სურინიდისაცაა. ამ ძალის საშუალებით, გამო-კიდემინარ და უკრატისა ვეხებით კავშირებს და კუნაურ წმინდას, რომე-ლიც ჩვენს აგრძელებას მოქმედებას ჰმიაფინს და სცარპინს.

2. უარყოფაბარი / მემინიჭნიანი - პაიოფასის/ სახელი წმინდისანი.
ჭრილი არ არის არც გვაძინ, არც სახე, არც თვისების ან თაორენისა, არც სიმინდები; მას ვერ გადასტ გრძობით, მას ვერ შეიგრებ უერავი-თარი აბირიცებით, ვერავითარი სახელმიწოდებით, ვერავითარი ცოდნით...

თემატიკური დიალ

არსება, რომელიც ღმენდს არასია დებს, აერეთუ სამიცე ვირს, ანუ მარის, ძეს და სურინიდასაც ახალიდადებს. თანამისარება, ანუ მომახდევება სამი პირისა ერთ არსებული არის ანუ არც ცალკეული და

შეიცავდა, არამედ ეს არსებოւ ჯინერალ რეალისტი, ძევში და სურიანიდაბაზე, ვითა მცირებულ განკუცოფელი ცის ერთიანობის მიზან; პირთქ მიმრის ან არის არს- კვალირი განსხვავება, ანც განცემის განვითარება; ცათ მორჩილ არის კუნძულობის დედობის მფლობელება, მეცნიერება... თავის მეტასინის წარმომადინარე - "ექვსდა მოყვარული" - წილია მასილი აღმოჩენა: "ნეფარისარ ცან ბურუ- ბარიან და კურულებისარ სახმელებელიან, საყვარელისარ ფოველია სიცემი- ერთს მიერ, მრავალია სასურველისარ მან სიკეთებიან, დამამართიან დაბადებულისარ, წყალმომინისარ, მან მეცნიერება და მართვა".

ଓনলাইন মালীর উচ্চাধিকারীদের

ବିଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତିର ବିପଦ୍ଧତି

უზადავი და ქართველებით, მაგრამ ჩაც არის ამ წევებისამ, ეს არას
წევენთ; რამეთ წევენთ სუჯექს იქ, სადაც ჩვენი შეზრტა, ჩვენი
შემოზრება ვერ აღწევს. ჩვენი სურიერი აღსველა წხოლო გვიჩვენებს
მეტისმეფად გამჭვევდდ იმას, რომ წმინდა არის კურანური, არის სრუ-
ლებით ქართველები...

მისმამე ათონები ის წიერ მამერილ ტაღობაში ღრეულის შემიმართა-
მასა მიმმართავს: "უჟაბო მიშობელო მამო, სიცოვანს უჟაბობას, უჟა-
ბო ტამობავობნებელი ქაოველის სულის თანაბრონისა შენისაო, წე-
ობანურ ტაბიდებ სამეცვამოენად და ერთობლება".

ნოირა ჭარალი აღასანზორისი

ღრეული თავს უდრის ერთად წდეთიერი ბუნების საწყისს, სით-
ბოს და სიცივეს, ნიღაოსა და ხმელს; ქრისტიანი, რომ ბერი ერთი
მეორეთ არ ეპრძებან, არამედ წარმოიადგენ ერთ წთობაზ პარმინია-
სა და მიწოდეს. ლირიდა და მისი ძალით არც აუცხლო არის ბრძოლაში
სიცივესძან, არც ნოფლი ხმელძან; ცაკრამი თავისი ბუნებიდ მოწინა-
არმირეანი არიან ვით მეტობარი და ნათესავნი. ვდამარცა გიგი ხე-
ლოვანი, რომელიც ჩანგს ააწყობს და ხელოვნურად ჰათანაბერს ერთმა-
ნებს მაღარ, სამუალ და ხაბარ ხნებს, ჩარმინებს ერთ მწყობრი ტა-
ღობას, ასევე წმინდა, რომელი თავისი სიბრძნები მსოფლიოს ინახავს
ვით ჩანგს და აერთმანებს ჰეროვანს იმიტერდან, ციურს ჰეროვან-
თან და დეველფერს თავისი ნებით განაჟებს, საკვიდოელად და შვე-
ნიერსა და ცავს ერთიან ქვეყანასა და ერთიან წესრიგს.

ნოირა ილაზე დამაცელი

"ღრეული ტანუსამოვრელი და მიღებომელი, და მხოლო ერთ რა-
ძეს ვხვდებით ჩვენ: მას მიღებომობას და ქამუსამოვრელის. მა-

სასულე ჩვევერ ვამდობოს უმრითის ძეგანერ, არ ძეგანერა მის ბუნებას. მა არ ძეგანერა იმ სატანდარტო, რომელიც არსებობენ, არა მიმღობ რომ ის არ არსებობს, არამედ იმითომ, რომ ის გვას არსებულებ მარტ-ლა, დედო ყოფიერებამებაც კა მიყრა. ამითომ, უკუთხ მეტანერებას უწ-ვემიერარებისან საჟანრი არსებული, ხორო ის რაც აღმაფება მეტო-ერებას, ის რჩება შეუცნობი".

რეაქტიული წმინდის მასაზე

"ადამიანის ქონების კანგრეგაცია წმინდისაკენ ხმირად წარმოიქ-მარს მას წნევითი დაუცემოთებას: თავისი მისამართებულის გავლენის ქვეშ მოქალაქე ადამიანს სურს დაკვარასთან, რომ წმინდა არ არსებო-ბდა და ამ სურველების მოქმედების შეფაქად. ის, ბოლოს ხასიათის არ-მმარნებს თავის თავს იმართ, თავის წმინდა არ არსებობს" /გიუ-პლესი/.

"დროში და დევლები ვეპერასი საკრარისისია რომ დავამხოთ ურ-მმიურობა /უჭირებობა/" /გიგრი/.

"ვონაიან ბევრო მიდიქრია და მისწავლით, ამიგომ მე მწარს, რიგორც ბრეჭონელ ძღესს, და თუ მე ვიდიქრები და ვისწავლიდი უფრო ძევს /ძევს/, მაშინ მე მექანიზმა რჩდენა, რიგორიც აუცი ბრეჭონელ ძღეს ქარს" /პასცერი/.

"ამიხსენით მე ქვიდებს მოცე მიწოდებული და აკიბსნით მე იქვერ დიენის" / ღამენე/.

"ურნავრესო თვალსაჩინო ქაზოვრებაში იასნება ჩხოროდ ერთხელ და ისიც საკვდალის წინ... კანჯვრისენ მაშინ, როცა მაქარიან და-სუჟორ დევალი" /ბორი/.

შესაბამისობა მათებაფიციასი და პუნების მკავევარი ამჟერი, დამდუძნებელი ახარი მეტარერებისა - ეღვარდობამარისკამ - ერთ თა-ვის წარიმარი ურჩევს ახალიამირია სარალულს: "უფრამირია მარცო რეც-ნიერების შესაფას, რიგორც ამას აკეთები წმინდა. ისწავლე,

გამოიკვლევ ქვეპრეზი, ქვეყნას ხედავდე ერთი თვალით, მეორე კი ბაზუტარიმელად მიაჰყარ საუკუნო ნათელება, ერთი ხელით გამოიკვლევ ბუნება, მეორეთი კი, რომორც ძავშვს მამას კალთა, ტეპერატურა ძოლი წევი სამისერიისა".

თავისი მეცნიერული თხჩულების /"ორიენტი ცურებაში"/ მოღის ფილმირონი ამბობს: "ჰოთ უცნაურო, საიდუმლო არსებავ! ჰოთ, გიგო გა მიღწევთომერო! რანი ვართ ჩვერ, უმარესო მიჩევთო ყოველის მწყობრიბისა და სიმძლერისასა? ვინ გა რა რა ზარ შენ, თუ შენი საქმეო ესოდევ გიგ არიან? გა რა სახელმ უნდა უწოდოს იმჭვთ, ვინც შენ ჟანგებოს, ვისაც შენ არ სწამებარ, ვინც არა ქათვრიბს ამრით შენჩე, ვისაც არიას არ უკრძალის შენი ყოფნა, მთერი ბუნების მამაო! ჰოთ, უმარესო მიჩევთო ყოველისა არსდესა, ჰოთ უდიდესო არსებავ, რომის წიგებაც არ შეიძლება არც ერთი კაცორიკივი სიცუვადით სახელით! მე სიცუვარის მუხლს ვითრევ შენს შინაგავ, ჰოთ სარვეო გასამყისო, მაგრამ მე ისე უმინიშვნელო ვარ, ვერ ვარებავ ვითრევ, რომ შენ ისინერ მე... ო, ძე ისმერ ჩემსას, შემოქმედო! შენ, რომელიც აძლევ მშვენიერებას გა კომიტეტნებებას მინდვრის ყვავილს, ჩემსასაც ისმერ. ოკეანის ხა ვერ გადასაც ამ ჩემს ფირფიტს გა ჩემი ამრიც მარილება შენაძერ ამ საყოველო ღოფცაში.".

ღრმა საქულისხმის შესანიშნავი ასტრონომის გერმერის სიცუვე- ბი: "რაც უდრი ფეხს მკიდებს ცეციერება, რით უდრი გოგომიდევ ჩინება მომეცერული საბუთი გაუსრულებელი ქათვრებისა, შემოქმედის არსებობისა და მისი ყოველის შემძლე ძლიერებისა. გეოლოგიას, ასტრო- ნომიას, მათემატიკას, ბუნებისმეცველებას, ისფორიას - ყველა ამათ მოაქვთ თითო ქვეა, რომ აიგოს საერთო ცაძარი ცეციერებისა საქართველო გა საგიდებლად შემოქმედისა ჩერქვის წირთას..."

გახდე, რა საჭულისხმი გა ხედასერ საკომისარებელი ღვეს- პიდ გვისურათხაფებს შეცნიერებისა გა სამარტინების ურთიერთობას

მსოფლია მეცნიერების გიგანტური მნათობი ჭერიერი სპეციალის: "ნამდე
დობილ მეცნიერება ის ნამდვილი საზოგადოება - ცყველი ღება; მათი
მნათო განკულევება, მათი ერთგანეორისაკან ჩამომორება ორივეს სი-
კულტურას, თრიალებს სურას ამოსვლას ნიშნავს. მეცნიერება გამოწვევე-
ბულა ინდუსტრია, რამდენადაც ისი საზოგადოებრივია, ხოლო საზოგადო-
ებას აფეთქებულია ცოველობის თანამდებობა მისი საფუძვლის მეცნიერული
სიღრმისა ის სიმფიკიდისა..."

ეპიზოდი მიუჩრიანები ლორმის გასახელი

"ვე წმინდო ერთო, შენ შეპერენ სახე ცოვრისა ფანისა,
შენ გამიდარე, ძღვას მეც გამოკუნვად მე საფანისა".

"ურმინთო ვერს ვერ ლიოაზე, ცრემით ყურად მეგონების,
განკულებას ვერცნ შესჭვრის, არ საქმინელი არ იქმნების".

"მწერია პოვრა კაცისა წმინდიც ტეციდ განაწილისა".

"რაც წმინდას არა სწავლეს, არა საქმე არ იქმნების".

"არს უკეთესი, რაცარა ანარა განკულებას ბერასა".

"ყრმამან ჰკაბრა მაგრი წმინდას, შემიერებესა, არსთა მხარესა,
ვისიც ძალი ტეციერი განაცემენ არა ქმნარესა,

და იქმინ ცველაკასა, იდუმარსა, ზოგსა ქაბასა...".

"ვიმც გამოხადა, შეძერებაც მანვე მოცცა ძღვენა მოერთად,
ვინ არს ძალა უხილავი შემზე ცოვლა მიზიერთად,

ვინ საჩრდეარსა გაუსამრერებს, ზოს უკვდავი წმინდი წმინდასად,

ისი გახდის წამის-ცოდით ერთსა ასარ, ასსა ერთა".

თებერვალი ბათონიშვილი, როგოსაც განმარტებული წუსმაველის სი-
ცვევებს: "ვე, მჩეო, ვინ ხაფად გაქვეც მიბიარისა ღამისად" /836/;
ამინძს შემდეგს: "წმინდა არის მჩე გაუსამრერები ის უნივერსიტეტი, ნათელი,

ხაფი და სახე არს მიტინგისად წამისად, ესე იჭი წამე უმეციებას ნიშნავს და მიზე - ნათელა ცოტისა წმრთისასაც. წამე მიუჩომელობა არის წმრთისა და მიტინგი წამე ის არის, როგორც შესაძლებელი არის კაცისა ქონებისაკან ვიცენობენ და აღვისარებენ წმერთისა, როგორისოდაც ითვარე მიუციური, ზმრთისმეცველი და მახარებელი იცვებს სახარების პირველ თავში - - ნათელი ბრელა მინა სჩანს, ესე იჭი ქონება კაცისა თუმცა წმერის ვერ მისწვდება ბუნებით და არსებით, რომ ესწევ იცნას, როვორითაც სხვა ადვილად საცნობის ნივთები; მაგრამ ცოტისა, რაოდენ შეესძლებელი არის სარწმუნოებით და ბუნებითის ცნებით; კაცსა აქვთ ესე თვის მორის სახათ ამით ნათელი იჭი წმრთისა ცოტისა მას ბრელა, ესე იჭი ქონებასა მინა კაცისასა არის ქამოჩინებული". სხვა - გან ამიტობს თეიმურაზ ბაფონიშვილი: "მის უფასოსა ფარისა" - წმერთი პრის ბაჟსაძემო, სამართლისო და ბაჟსრულებელი, თვით ბაზებერებელი არის იჭი და არსებისგან ბაჟს ბაჟსრულებული, და ბაჟსრულებელი არის, ამისთვის უამსა ძირი არ შემოვალს იჭი, არამედ ჟამი მისი სამართლისება, საკუური არს".

"ერისთა წმერთი ჯვარს ეცვა ქვეყნისათვის და ჩვენდ ჯვარს ვეცვით ერისცესათვის. ამ პატარა საქართველოს ქადაგებელები მკერდი და ამ მკერდიებ, როგორც აღმარენ, ბაჟსრული ერისციანობას სადარი; ქვად ჩვენი ჩვიდები ვიძმიარებდ და კარით ჩვენი სისხლი, და მაგრა კონსერისათვა ვერ შემუსრეს იჭი" /ილია ჭავჭავაძე, "რა გიაზ ჩათ? რათ გაეცასარით"/.

ერებ წერდა სპეციალური ამიტობებას, - ამიტობს აღუში ბერი შე-შენის, - არ შეუძლია გარდახეობონა აუ ჭეშმარიცებასა, რომ ჩვენ წინ მდებარე ბუნებისმეცველების დაბად წიგნიდან /აუ და ქვეყანა/ არ აღდაროს შემოქმედი, რომერსაც ქართულად, მასი უფსერული სიპრინის გამო, ეროდა წმერთი /წმერა ერთი/. მაგრამ საცოდავო აღამიანის

სმენა ბა არის მსუბუქი ურთიერთა კველიდერს, თბილი განა გასტა—
ოცართ არ არის, რომ პირული სტანდარტს თავის პაციენტი ბა ადამია—
ანი კი უარისფერს ჰავის გამჩენს?!

"მეცნიერების წრისა და მეცნიერების უმარტივადამზე მიღ—
დავდეთ, მაგრამ მეცნიერების უმარტესობი ბა საუკეთესო წარმომადგე—
ნერი, ეს სავაჭრო კაცობრიობის უფრისა, სურ თავშე ხელოვანური
თეოდორი იქნებონენ, მაგრამ ნამდვილად კი ჩვენ სურ სხვას ვხე—
რავთ. უდიდესი აზავლური კი არ უარისფერ წმინდას, არამედ სტა—
ნდა მას, ბა გენოს ბა სწავლურ კაცთა შორის გამედესურის უმე—
ცესად საზომინოება, ვიზრე უზრიმნოება" /ეპ. პიროსი/.*

ბასა მარცალს, წმინდა არის მემოქედვა, ღასსაბამის, ღასსაწყისი,
პრინციპი, მიმირვი, ასეუბა ბა სიცოცხლე დვერადრისა.

წმინდა არის ერთება, ერთიანობა თავისი უძენაუცი მხოლობი—
სა, ერთება თავისი პატობის: სამი ჰილოსფასისა; წმინდეები მიმო—
ბა ადამიანური მამობის მიმეტი. ჰკითხეს პაციენტა წავდეს: "აპა
რეაზებარი რა იყო წმინდე?" ბავშვები ჟაჟასუბა: "წმინდი ისეთი გი—
რის, რომ მას ვერ იშვევს ვერც ფა ბა ვერც ევეფანა. მაგრამ ამავე
გრის მსეთმ პაციენტი, რომ იგი ჩემის გულში ეჭევა".

წმინდი არის მიმეტი ყოველთა: მას არა აქვს სახელი ბა მას
აქვს სახელი დვერადრისა. იგი არის ფიდმიდოდად უდილი არსებათა
ბა თავის თავში იკი. არის დვერადრი დვერადერში; იგი ნაწილება,
მაგრამ რჩება ერთი, იკი მრავლება, ბევრება, მაგრამ სისაბავება ბა სიმარ—
დევეს არს ფოვებს; იკი მრავლება, ბევრება, მაგრამ ერთობას,
ერთიანობას არ არწევეს.

წმინდი არის ერთიანობა ხსნა ქართველი ერთსა, მასი სიციცი—
ლის ერეზისა. წმინდა მრავალჯერ გადაუჩინდა ჩვენი ხატი ბარუ—

* აღვერდელი ესისკოპოსი პიროსი /იქრიპირიძე/.

ପ୍ରସାଦଗୁଡ଼, ମିଳିତକରିଯାଉଥିବା, ନିରକ୍ଷଣ କାହାର ମଧ୍ୟ କାର୍ବନ୍‌ସାପ୍ତାର୍ଥୀର୍ଥରେ ମିଳାଇ
କୁଣ୍ଡଳିଯା ରା ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାର ଲମ୍ବାରେଇବାରୁ,

„...ქართველის სამკვიდრო, ქვეყნის დასაბაზო მარტინი, რამდენს ვეძას მერსა დავტე გარდაულია!... ჯვარულის წვდინების, ვით ჯვარული ბა წარმოშო, ეკრანს გრძაბე მენენ სხვასს რომელს კვრის? სხვა რომელია, რომ ათასი წელი ბრძოლა მეგორი გამოევლოს ბა სრულია მცველი არ აწერვილიოს? მერ ხა! მარფო მე!.. მაგალითი სხვა არსა არი, რომ სხვა ქვეყანას, სხვას ერთ შესძლებიოს".

/o. ֆազմագի, "ԱԲՌՅՈՋՈՒ/.

“მოვერია ერთ, სამ-გუამოვანისა წმინდაებასა თაყვანის-უპლეტებათ, ძება მამისა თანა, სული ჩმიდათური, რამეთუ მამამარ პშეა. დე მხოლო, და სული თანა-ჰპრიორი გამოსვლინა ვორელ კოვერის სა-სკურეთს, რომელის წმინდაება და სულისა და მეუფება ერთ-არს განუ-დოდე და ძეუზიდებე, რომელსა მარილი თაყვანის-უპლეტიდ და ვრა- რაბებთ: ჩმიღაო ღმერთო, რომელიან ძისა მიერ ძეპრემი კოვერი სულითა ჩმიღისა. ჩმიდათ ძღიერი, რომისაუან ჩართ ვიჭროთ, და სულინმიდა სოფლად მოვიდა და გვიძისნნა, ჩმიღაო უკურაო. სული, რომელი მამისაუან გამოხუაღ, და ძისა თანა განისუენები. ღიღერა ძენება სამება ჩმიღაო”.

/କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କରିଣି ଉପରେ/.

"օս օս ՍՍԿՎՈՐԵՐ պրօսմ ՍԱՅԲԻՐՈ ՇԵՐՆՈ, ԱԳԱԼՈ ՀՐԵՐՈՅ,
ցուցօս ԾԱՎՐՈՒԵՐՈ; ԲԱՐԵԱՐ օս ՔԵՄԵԼԻՌՈՎ պրօսմ ԺԲԵՆՈ ՇԵՐՆՈ,
ԲԵՆՉԱԿ ԲԵՐՃԱԾՈ" /ԺԱՄԻՉԸՆՔՆԵՐԸ 15.3/:

ANSWER

ବ୍ୟାକ୍‌ରୀତିରେ ପରିପରାଗାରେ
ପରିପରାଗାରେ ବ୍ୟାକ୍‌ରୀତିରେ

ნაბერეთი მიერჩარებს იერუსალამიდან სამი ღწლს სავალი, მთებს შორში, გაღილუაში. იმ ღრშს ჯეთ მამერავა უმნიშვნელი ქა-
ლად იყო, რომ ნახანალება, რომელსც დილაპეტ ჰითა, რომ "რამელი-
კიდ ბაზერა მოსე შეჭრსა და ჩინასჩარმეფერადა, კვეთ, დასუ,
ძე იოსებისი, ნაბერეთი", თავისი გათცება კერ ბაზარს და ჩამი-
ძახა: "ნაბერეთი შესაძლებელ არს კეთილისა რაისამე ფოტა?"
/თოვანე, 1, 45-46/,

ნაბერეთი ცხოვრიბერ მეუწერები - მთაკიმე და ანა. მთა-
კიმე ჩარჩოშობით ეკუთვნოდა იურას მეტერ ფომს, ხორი ანა იყო
უმცროსი შეიღი მზვერე მაცფონისა, აარინის ფომისაჭან. მაცფონს
დავრა სამი შვერი: მართა, სოფია, ანა. სოფიას ცავრა ქარეშვილი
ერისაბერა, რომელიც იყო მთან ჩინასჩარმეფერის დეა. მთაკიმე
და ანა იყვნენ მართან ჩინაშე რვითისა, ჩინადა იცავდნენ მაცფ-
რებს და ცრიბილი იყვნენ მიმერა არს თავისწილ დაბგვარივანი
ჩარჩოშობით, რამდენადაც თავისწილ თავმიმართობის და გურიონდა-
დებით. ისინი, თავისი მინიშვნელოვანი შემოსავლის ერთ მესამეებს
საჭიდო ცაძარს სწირავდენ, ერთ მესამეებს კი რარიბ-ჭარტაკე ურიკე-
ბერ. ერთადერთი, რაც ცოლერის აწერებდა, ეს იყო კრიკლობა,
რაც ერთადებდები იმ გროს მძიმე და ბამამურებელ სასჯელად მთ-
ალებოდა.

ცავრა მათი ქორწინებიდან 50 წელი; ბაინი ციხინინებით დასა-
ხენ იავისანი მიგომისრების, ცხოვრებს აფანებერ მართვა-ლოცვასა
და ჭარიბ-უაფანებრე გრძელვაში და არ კარცულენ რჩერას, რომ
ჭარიბ ცოვედობის მისა არის მიუსმინოს მას, ვინც მწიფები გადა-
ითხოვს მოწყალებას. ცხადია, ცოვედოვს ან იყო მაღა იანამერა-
მულებავან მიცენებული შეურიცხვოფის ურთივინელი აფანა. ერთხელ,
ერთ-ერთ დად მარტასანასული, მთაკიმე მიკვია ფაქტორი, რათა
მსხვერილ შეერთსა წმერიდა-თვის ჩრეულებისამერ. მაგრამ აუ-
კინო რსუმის უთხრა მას: "რაყობ გმირა სხვებრე უჩარენეს შესჩილი

ქმიერის მსხვერპლი? შენ, როგორც უნაყოფო, არა ზარ ამის ჭირისა". დამზებრეშური გამოვიდა თოაკიმე ფაძლირას. "ახრა ცველსა დევის დიდი ღვეულსანაურია, ჩემივის კი ცრემილ წერის ღრმა", დექრობა იკი. თასკომიერ გაბაზნევიფა აღარ დაწრუნებულიყო სახლი და წარვიდა მითებით, ხარაუ მთს ღარას მწერებსავიან და სახაუ მან თო- მიუმ ღვე-ზამე მარტვასა და ლოცვასი გასცემა.

როცა დერუსალიმში მომხდარისა ამბავმა ანას ცურამიე მო- აქები, იგი ფრიად დამზებრება: "ქმიერის უარისი, ხალხი მაძაგარს, ქმარის მიმაციცა", დექრობა იკი. ანა მარნც არ კარგავის იმერას. იგი განუჩეულებელ მარტვასა და ლოცვასი აფარებდა ღვევებს და ცრე- მიდი შესთხოვას წმერის უშვილიშისაცან დაეხსნა. ერთხელ, კულ- მხერვალე ლოცვას შემიღებ მას გამოიცხადა წვის ანგელოზი, რომელ- მაც უშერსა: "შენი ლცია შესმენილა, შენ მუცადა იღებ და შობ ასულ, კურთხულ მიჩნევ ასული შიორის. მისი მეშვეობით და- ლოცვას ამეცვეუნიურია მოგმის. მას დაუცალება კაცომრიშის ხსნა და დაერმიევა სახელად მარიამი". ეს სიცევები რომ მოისწინა; ანამ ისკვანდ სცა. ანგელოზის და უშერსა: "ცხოველ არს ჭმერია ჩემი! თუ მე მეფოლება შავშევ, შევზრუავ მას წმიერის. დაე იგი ემსახუ- რებოდეს მას, აგიარებებს მის სახელს, და იღვიოდეს მის თვის მოერი სიცოცხლით". ამის შემიღებ ანგელოზი უჩინარ იქმნა, ხილო ჩმ. ანა მომიტადა იერუსალიმის ფარაოში ჩასავლელა, რისა იქ შეეწირა მარტოშა წმერის სამართლის შესახებ. დამვე გროს წვის ანგელოზი გამო- ეცხადა ჩმ. თოაკიმესაც და უშერსა: "წმერიმა შეისწინა შენი ლც- ვები. ცოდნა შენი ანა გიშობს ასულს, რომელც იქმნა ცოველი სი- ხანული. აგ ჩემ სიცევესთა ჯერმიანიფერის ხასფურია: ჩადი იერუსა- ლიმში და იქ, თერთს კარებაან შენ ჰერვეშ შენს ცოლს, რომელსაც დამიტებადებულ აქვს იგივე".

სისამართლება მოხეცვის გული; მგრ საჩერაბიძე და მიმღებ-
რი დევსამირავით წავიდა დერუსალომში და იქ, ანგელობის მიერ
რაღმურ ადგილზე, მიწოდებულ შეტვება თავის ცოლს. უქ მათ ერთმა-
ნეთს უამშეს დველ წვრილობა ანგელობის კამოცხანებისა, დეს-
მირეს ფასარში მსხვერპლი წმინდას და დაშრუნველ სახლში. გამო-
ცხადებულის გარდაუცვლობა მაღვე გადასცურდა: დეკემბრის მეცხრე
დღეს მართლმადიდებელი ეკლესია ჩეკომობს ყოვლაბზმირა ქალწუ-
ლის მუცელად დებას არას მიერ.

ჭრა თვის ძემის მუცელად ლებისა ანგელობის კეთილი უწყე-
ბა აფხაზები: ჩმ. ანამ სექციების მერვე გონის შობა აუღი. მიშობლების სისამართლი აუწერები იყო. ჩმ. იოაკიმე, გულითაგი
მიაღწიობის ტრინობით, მიიღოანა მსხვერპლი, როგორიც კი შეეძლო
ფასარში წმინდასასის შესაჩინავად; როგორც გადასცვლის შობიდან
მეთხოდმეცე გონი, იურეველია ჩვეულებრივი იანახმარ, ახალშობირ
აუკლის უწოდეს სახელი "მარიამი", უწყებული ანგელობის მიერ
აერ კიდევ მის ჩასხვამდე.

3. კ თ ვ ი ა რ მ ი რ ა წ ვ ი ს მ შ თ ბ რ ი ს
დ ძ რ ა ბ მ ი დ ვ ა ნ ე ბ ა. გავიდა სამი წელი ყოვლაბზე-
ბა ქალწულის მარიამის შობიდან; მისმა მშობლებმა იოაკიმე და
ანამ განიიჩნევს შეესრულებინათ ის, რაც აღუაძვეს წმინდას ჯერ
კადევ მაშინ, როცა ისინი ლაცლომბრნელ თავიანთი უნაყოფილის
გახსნანები. ამ მოვლენის შესახებ ინინასწარმეცველ დავითის,
როდესაც იავის ფსალტურებში წარმოსიქვა: "მამინე ასულო, და
ისიღე; და მოყავ ცური მენი, და გადვაზე ერი შენი და სახი
მამისა შენისა. და გალეან უიდას მეუფეს სიკეთისა შენისა!"
/ჭ. 44, 11-12/. და ად - მოცილება გრო წმინდის მიერ
წინასწარებანსაბრუნვის საიდუმლოს შესრულებისა: წმიდა ყომაშვილი
ქადა შეგის წმიდათა-წილაბშა, რომაც სამეცისმ ეძღვევა ადამიანთა

• მოგრძის ღმერთამდე აცვანას, მოგრძისა, რიჩელიფ უკუპუშიდ იყო.
ფაძრიბან თავისი ფოფვების სიმრავლის გამო.

წვდისმოსავათ ტაბოცებერში შენაბუღა გაზვრის ტანკიცებით ცნა.-
შემდ ყოველაზიდას ქართულის ფართა მიცვანების შესახებ.

შენირვეს ბეიბერ ნაბარეთში შეიკრიბა ითაკმის ღა ანას
მრავალი ნათებავა ღა აბროველი, აჭრეთვე ახალიაბრია ქართული,
მარიამის ფაძარში გასაცილებელად. ყველა გაემიტავრა იერუსალი-
მში, რომელიც ნაბარეთიდან სამი ღვის სავალისა. ჩონჩხა ქალა-
ქში შეცდისა ღა შეიძირისანი განჩორების შემიგე, მართვით ღა
ღოცები, ფაძარში მსხვერპლად მიცანის წესის მიხედვით, ითაკმის
ღა ანა, რომელია ხელით მოდავია თავიანთ სამი წილის ასული,
ყველა თანმხრებით ერთად მიუხსოვებენ ფაძარს. უმინჯვიო ქა-
რთულს გუნდი წინ უძლობა მათ; ნათებავები ღა ნაცონძები მორი-
ობრენ მათ ჰკუან. ყველა ჩემპიობა ანიგებული სანიღებით ხელში,
მირჩილეობა მიერთო რარიამის ფაძარში შენირვის ბეიბერი, ღა
გალობრენ წმიდა საქალაბებს. მათ შესაბურეობა ფაძრიბან
გალობით გამოვიდნენ მწვდელისახურები, მწვდელითავარ ბექარისა
მეთეულებით.

ფაძართი მიმავალი წინაპარი შემგებილა 15 საფეხურისა-
გან - საქალაბერ დასაცერით რიცხვის მიხედვით, რომელსაც
მღვრდები ღა ღვეველები გაციმინენ, თითო ჭარეს თითოეულ
საფეხურებე. წყვისმისახურია წმიდა მარიამია მიკრიძებული ღოცე-
ბით ღასცენეს. მარიამი პირველ საფეხურებე. ყველა იქ მდოდ ღამ-
ანრები გასაცრია, მპრიამი ცნადა ავიდა გარეშეთ ღამიანების გარეშე
მარიამია მარიამი მარიამი ცნადა ავიდა გარეშეთ ღამიანების გარეშე
მარიამი, მაცრია ის ან გაჩერებულა ღამიან ერთად იქ, საგაც
ჩვეულებრივ ღერძობრენ მარცველები, არამედ შეიცვანა ის პირველ

გა მეორე ფარგლების ღერი, ესე იყო შედა ფართის სიურმემდ, ეცნეო წოდებულ "წმიდასა წმიდაში", საბაჟ ძესული ძეები მხოლოდ მწვდევ-მითურას, ისიც წერილიაში ერთხელ, ხანგრძლივი ღაცვისა და მარ-ხვის შემდეგ, სამსრვერცი სისხლით თავისი გა ხატის კოდვების გამზირების მწეს, ეს მოხდა წუთის შეატორებით.

მოდედული მითურა მითითას წმიდასა წმიდაში განუკუთვნა აღ-რიღდ საღოცავად; დანარჩენ მოს იგი აფარებდა იმ ქალწულთ სა-ვანები, რომელიმაც თავი შესწორეს მორიგეობით საუსამურისა მივის და ცხოვრიშებრენ სორომონის ფართის ფართო მინაშენებრივი; მართამითა მარე ისწავლა როგორც საჭვით წერილის კითხვა, ისე სხვადასხვა ხელსაქებე: მაფელის და სერის რიცა, კურვა და ქსოვა: ძანსაკუთრებით უყვარდა მას სამწვდელო ფანსაცმლის დამზადება, მათვის კინც ფაძარით მსახურობდა. გიას იგი აფარებდა ღოფ-ვაში, მწეს - ხელსაქებრება და წმიდა წერილის კითხვაში, საღა-მოს კვლავ ლოცვას უმომხდა, სანამ ღვისის ანგელობით გამოეცხადე-ბოდა, რომელსაც მისი ღვის საჭმელი მოპერინდა. საჭმელი ის ღვი-ღობდა ღვისა ფარიდანაც, რომლითაც კვებავდა წარიბებს და მიწი-რებს.

თოაკამე და ან ხშირად აკაიასვერ თავისანი კურთხეულ შეი-და; გადმოცემა გვიჩვენებს დერუსალიმში იმ სახლს, საბაჟ გამ-მოსახლეონენ ნამარტებიდან წმიდა ღვისისმოსავნი, რომ ახლოს ცო-დიდი ვნერ ისპილი მავისანი შვილიან.

თორმეფი წელითაგი ცხოვრიშება დოვლაბნიდა ქალწული მართამი სორომონის ფაძარით, და წმერის წრიანაზა განჭურებით ემპა-დებოდა დოფილი დედა წმიდა ძასა. ხშირად გამასუბრებელა ანგელობებით უფრო მეტად გასარების მასში კურვიდი, დარჩენი-ლიდა ქალწულა სამუღამოდ და ეცხოვნა ანგელობებით სიმიდეში. ის ქვეყნად პირველი ქალული, რომელიც თავის გადა წმერის

რაუმინდა გა სამარმელო-ტექნიკურ უცველებელობის უზრუნველყოფა; ეს იყო იმ მიზანსათვის პირველი შემთხვევა, რომელ უნივერსიტეტი ჰარვარდი ესახულა დაწეს. მეუზღვობას მარკეტინგის უცველებელობის უზრუნველყოფა მარკეტინგი მარკეტინგის:

როგორც მისი მართვის შეუსრულია 14 წელი და 11 წლები, მწვდომი
მთავრობის გამოუქარა მას , რომ იყიდ, საკულტურის სამართლად, რო-
მეცნიერებულის სამართლად, უაღიაზურის ხაფოვოს ფასიარი, გათხოვ-
დეს და ხასტარებს თავის სახელში. ყოვლადმირია ქართულია ჩერქეზია, ჩე-
რქეზია მცხოვრებ მიუძო, რომ ის თავისი ხაშავებით მიშობრების
მიერ შემირუცა დუილისთვის. და შემძიომ, როგორც შეუსრულია
ასაკი, წმიერის მითითონაც რისტა აწიქება "მისამის კოს ქართულე-
ბასა რება". და არსებობს არ სურს აწიქების ხაროვეცა. გამოცა
მწვდომითავარი ასეთის მცხოვრე გადამდევეფილებაში; შეცხანარებ
მწვდომიც: მათ არ შეეძლოთ უარისი კანონი, მაგრამ ამავე გროს
ვერც აწიქების ხელშესხვაობას დასრულებან. ყველანი შეიკრძ-
ნენ ფარაონი და მკლიმერინებ იღოცა, რათა წმიერის გამოეცახა-
ნინა თავისი ნება. მწვდომითავარი, შემოსიღი სამრეველითავრი სა-
მისი, შევიდა ფარის შიერით ცოცვით, სახად გახდა წირსი მოე-
მიან ნება დუილი. მას გამოეცახა უდიდის ანგელი და უმარა:
ბაქებრის! შეკრიბე უფოლო მოხუცები იურას ფომიდან, დავითის სა-
ხლიან, თან მიმდინარ კვერისები თავისითი: "ვასწეაც წმიერი
ციქუნიბრებს, მას რისტა ქართული თავისი ქართულის ხაციდა".

რეპირ მთელ მუდანობის გენა მაცრევები, რომელიც
 მოუწოდეს ხანდაძის ტრიალ კაცობ. მწვდელობას რჩება ფა-
 სართა 12 ღვთისმოსავი და წრმანი მოხუცებული კაცი დავითის მოგ-
 რიძიან, გამოიწვის მათ კვერთხვები, შევიდა ფასარში და დღოცა,
 რათ ივითონ წმინდაში გამოიწვიას კაცი, რომელიც წილი იქნება
 ქართულის ბაზინგვისა. კვერთხები მთელი წარით ფასარში დაფოვეს;
 მეორე ღწეს, როგორც მწვდელობას ვკეთების მოსამსახურებრივ
 და ამორჩიულ 12 კაცთან ერთად შევიდა ფასარში, დაინახეს, რომ
 იოსების კვერთხები აყვავებული, ხოლ როგორც მწვდელობას და-
 არიდა კვერთხები და მისცა ჟუანას კარი ითხებს, მაშინ კვერ-
 ბანანას, რომ ტევიდან გამოიყორნა მორები და დაჯარ მის კვერ-
 თხიე. იოსები, რომელიც ქართულ მარიამს ნათესავად ეკუთვნიოდა,
 უმნიდან ახორციელა ერეოდა და მოუთმებდა ელოდა მესის მოსვლას.
 მან მიდანის ღრმა სიბრეს: ის ამ გროს იკო გი ჩემი მეცის, გი-
 და ხნის დაქვრივებული. თავისი ფორის საღორესაგან მას ჰქოვდა
 ესები - " ვაჟი: დაკაბი, იოსია, სიმეონი, იურა და ორი
 ქარიშვილი: მარიამი და საღომე. დამნინდველ იოსების შვილები
 მოგები ვ უფლის. ჩვენისა იესო ქრისტეს ძმებად და დებად; სა-
 ღომეს შვილები - დაკაბი და იოანე მის გისჩელებად. მწვდელობა-
 ვრის სიცყვებიე, რომ მაგდალინის ქართული უავისთან დასაცავად,
 იოსებში განაცხადა, რომ ის მოხუცის, ჰქოვდა მოგრიბი შვილები,
 ხოლ მარიამი ისე ახალგაზრდა, რომ ის სასაცილო გაზრება ისრა-
 ელის შვილებისათვის. ამანე მწვდელობას მოაჭონა მას დადანის,
 სპირიტის და კორებს, რიგორც მოერთის ნების ნინაუმირიმით შესა-
 ხებ, რომელიც მიჩამ შეინტა: " ძეშინოდა ამისი შენც, რომ
 დაიცვე არ დაემართოს სახლს შენსა ". იოსები დაემორჩიდა წვიმის
 ნებას და მაშინ ქართული მარიამი დამინდედ იქნა მართან, ე. ი.
 მას დაუდალ არს ქორწინებისათვის, არამედ მისი ქართულების დაც-

კისათვის ბრუნვა და სამსახური მურმილი საგდუმლოს ღადაწული კუპ-
თა ქონებისაზეა. გამოცემაში შემორჩინა აფრეთვე მიზანები, რომ
ეაღწეო მიარისმ ჰეთინა გამოცემაზეა, არ მიაწოდოა წალვისა მარ-
თა იოსების სახლში, რომელიც ემინას სახელია იქნებოდა მისი ქაღ-
მურების გამცემი. გამინდების შემოვა იოსებია მართამართ ერთად
გამრუნვა თავის მშობლიურ ეაღავ ნაძირებით.

იოსები იყო წარმომავლი მეჭის გვარისა და ბავრითის შესამო-
მავარი; მაგრამ მან ვერ შეძინარჩუნა იავისი წამაპერების სიმი-
არე და სიმრიდორე: იყო ცხოვრიშება ხურის შრომით. მაგრამ ეს ხური
ცორიდიდ იყო კუთხილშიბირებით და ხამიათის სიმფონიით, სიმრიდი-
საკურ სწრაფვით. თავმოაწარი ხური იყო იავისი ხატის საუკეთესო
შვილი და მას გამართ სწავლა, რომ მისი წმინდა აძრევება მას მარჩა
და მცველ მისი ქაღმულებრივი ცხოვრებისა.

5.6 ა რ ე ბ ა. ძე ღმრთისას განკუცების საგდუმლოება წმიდა
მართამას ეცტადება: მთავარწმენი გაბრიელი მას ახარებს, რომ
აწორებ დუია მარატურის უკრ წვიმისაზე: "გიხაროენ, მიმართე-
ბულ, უდარი შენიანა: კურისურ ხარ შენ დერათ შორის".

"ხოლო მან რა მაილა, შეძირუნვა სიცვალას წეს მისსა და
განიძრავდა: ვდათა-მე არს მოკითხვაჲ ესე?"

მთავარწმენი ცირობს მშვიობა და სიჩერარე ბაზრუნოს
სულა მისსა: "ნუ გეშინინ, მართამ, რამეთუ ჰპოვე მარი წინაშე
წმირიდისა". და მის დამშვიდებულ სულში, ვთავრცა ჭურჭელში, იზ-
ვრება დიდი უცილური საგდუმლოება: "და აჲა ესენა შენ მუცლამ-
ისო და ჰშეუ ძე და უნორი სახელი მისმ იქს. ესე დას ღირ და
ძე მარიას ქოროს, და მიჲსცეს მას უჭარმან წმინდამ საცდარი
მავითის, მარისა ივისისა..., და მეუღებენ სასტაცია გება მაკომ-
სსა საუკუნო და სულევასა მისსა არ იყოს დასასწულა".

გახსნილის ნება ღმრთისა დამადა; მაგრამ მარიამის სური
მთავრება კითხვა: რომორ შეიძლება მუცელად წება და შობა ქმრის გა-
რეშე; ეს კითხვა დასტუა არა უნდობის, არამედ ბუნებრივი გაკ-
ვირებისა გამო. ბრძერ ასულს უნდობა შეიძლების გაცვალა ამი-
ტონ ას მოვლენის არსი. "ვითარ-მე იყოს ესე ჩემია, რამედუ მე
მამა-კაცი არა ვიცი?" – ჰეკითხს მან მასარებელს. "სულ ნმიღება
მოვიდეს შენ ჩერა, და ძალი მარტინად გადაწყვიტეს შენ; ამისი მოვი-
ცა შობილა მას ნმიღება ეროვნოს, და ძე მაფლის".

ღმრთის საიდუმლოება გაიხსნა მისთვის შეძლების გაცვალა,
მაგრამ მთავარისნებელი არ ფორებს მარიამს. რას ერთს კიდევ? არ
იყო საქამარისი მხოლოდ ის, რომ მარიამი სიცდელშეუძრუნებელად ის-
ტენდა უჩვეულას ციურს: საჭირო იყო წვდილი ხარების სიცდელს მისი
თანამობა შეერთებობა. ამის მოვის, რომ სასურველი სიცდელს გა-
ძის, მთავარისნებელი მარიამს მიხუცებულ ერთსაბერძე – მის ნა-
თებავრე მიუთიხებს, რომელსაც ვაყიდვილი მაშინ ჩაესახა, როცა
გარდახდა მათ ბუნებრივი შვილიერებისა. "და აპა ერთსაბერ ნა-
თებავრ შენი, ზეიცა მიმოგომიდ არს ძესა სიშერეს ივისსა"; "რა-
მეთუ არა-შეუძლებელ-არს ნინაშე წუთისა ცოველი სიცდელი". მარი-
ამი სავსებით ერთგულა ნებისა ღმრთისა და მისი სიცდელის განსა-
ხილების მიუწვდომელი საიდუმლოს მიმართ რამენისა და მიკრძალე-
ბითა გამსჭვალული. "ჰერქა მას მარიამ: აპა მხევარი უფრისად,
მეცავრ მე სიცდელისაერ შენისა!" სრულება ამოუტემელი და მიუ-
ვიობელი საიდუმლოება იესუ მესიის მუცელად წებისა სულინების
ძალით. "და ნარვიდა მისკან ანგელოზი იცია" /ღვეს, 1, 26-38/.

უკვე მეცვე ივე ძერებოდა ცოდეაზემიდა ქართულის ნმი-
ღა ნიაზად შეასახვისა და მისი მდგომარეობა არ შეიძლებოდა შე-
უმინევლად დაწინებოდა მართა მოხუცს იასებს. არ უწოდა მან, რომ
მის ივალები მაცხოვრის განსახიერების საიდუმლოება ხორციელდება,

თუმცამდე ის კი იყოდა, რომ მოსეს ლიერ აღიზული წინამდებრეფით
და გამოვადს ა რ ა ჩ ვ ე ს რ ე შ რ ი ვ ა ბ დ ა ქ თ რ ნ ი ნ -
ე ბ ე რ ი ქ ა რ ე უ რ ი ს ა გ ა ნ:

თოსების სურდო ეჭვიანობის ქართხალი სარ უფრო მძვინვარდე-
ბოდა. საშინაო აზევეშური ის შეჩერდა იმ დიქტი, რომ შესაძლე-
ბელი რამე ცურნებასთან ჰქონდეს საქმე.

იურეველი მკაფიო კანინის მიმერვით, მართამი ქვებით უნდა
ჩაუქიდათ თუკი თასები გარამზევეფია წარედგინა ჯეთ სასამართლოს
მინაშე. მაკრამ ამას წინ ელობებოდა მისი გური და მართამისაგმი
მოკრძალებულ საფვარულ, მდუბერავად ეჭვიანობისა. იყოდა ისიც,
რომ კანინი მას უაღებას აძლევა ქალისობის გაყრის მიმორია მი-
უცა და არ მოეხსენებინა მიმეტი ამ გაყრისა და მან რამზევიფა
დაწულად განეჭევებინა და.

მაკრამ მართლისაჭული წმერით დარს კადებია უმნიდკველო ადამი-
ანის ამრებსა და ლოცვებს და გაუმხრის დასავა საიდუმლო კაცობრიო-
ბის ხსნისა: "რამეთ რომელი-იგი ცისქან იშვებ, სურისაკან წმიდი-
სა არს". /მთ. 1,20/, და მთაცონა, რომ ქაღალდული მართამი სუდია
და უმნიდკველო, რომ მან იგი ისვის სახლში კრეა ამცოლოს, ცალ-
რისიღიერ მას და იმრუმის მასტე და მისგან შობირ დიდებულ მეუ-
დებე. ითხებიმა რომ გამოიღიძს, გრძელ ეჭვის ნაფარისიც აღარ
ჰქონდა: იგი ხანის მან უწყობა წინამდებრეფითება ესათასი.
ანგელ-ის სიცვებისა და არასურერეს მისი წმიდენა და ქაღალდუ მართ-
ამის უმნიდკველობა. მას სჯერია სიცვებისა ფრინისა:

ყოვლაზემიდა ლოდისმიშობის ბარუპის დრესამნაული ქრისტიანო-
ბის პირველი ხანებიანვე დაინიო. ეკლესიის მართა უძველეს წა-
ნერებით, სხვათა შორის, წარუსამის, რომ ქრისტიანების განსახიერე-
ბა 25 მარცს მოხდა, რამეთ პირველი აღამიანიც 25 მარცს შეიქმნა.

მართრმადებლური წმინდას უძველესი ცეაბაგებერი იესო
ქრისტეს მიმეტებებს ურჩევინენ მართამი დედად უმრთას ჩატვალით

მსგელი რანიერისა შპცე მასმრულს უაღოვდებოდა. მსოფლი-
ოში რამდენიმე საერთო მშევრობა, რომელიც ჩატინაშეარჩეულები
და ქრისტეს მისი კოდისათვის, მაცხოვრისა, რომელსაც აა და მიზა
უნდა რაეძავებინა. მხოლოდ რჩეული ხედავრნენ აჭაქმურ მესიაში
არავათ და სიკვიდის გამორჩევები, უმეცესობა კი მესიას სახით
მიმ ხელმიდებს ეღოდა, რომელიც მათ კტეოების მაცხოვნებელსაცან გაა-
თვისუდებდა და სხვა ხატებში მძღვანელობის საშუალებას მის-
ცემდა. ადამიანთა მოგრძის მოცოდინა აღსწულდა მაშინ, როცა რამის
იმპერიას ავეჯუსფერი მართვდა, დარეას კი - ჰეროდე.

ქარაუის სკუერ მიიჩინა როდა, რათა ცალკე მიმდინარე ბისაძი მოხვევერი დღი. ამა ქვეყნის ხელმინის ნება მოუწოდებდა იოსებსა და ფოვლი- ჩოდიდა მართა მართა მეტემის სკუერ, რათა ვა რეცა მა მეტემის ნება არს- რულმულიყო. ისინი უნდა მისურიკვერ ბეზი კუში, დავითის სამიზნ- ლორი, საბაც მათი საჭუარეულო ნუსა ინახებოდა და სახელი იქნო, რომლის ჩინაშე მუხრანი იმარეს მიმდინარე, ქასა და ქვესკრელის ფოვლი სურდგმული, ჩაინერს ჩარჩარდი მპრატექტრის ხელველიდა რიცხვის.

იოსებსა და მირიანის ჩერინარის ამ მკაცრ მოს, ფოვლი- გვარი სახსრების ქარებე, სამინერ პირობები უნდა ემოქმედა მეფად მწერ გმიანე. ამ როგორუნიშისავის საკუთხევო პირობებიც კი სამ ღრე-ლამებე მეცნ იყო საჭარო. ბეჭდები, აწყობუ დიდი ქალა- ქი, ხევრონი აკერ მიმავარ გმიანე მდებარეობდა, იერუსალიმიდან სამ- ხრეთი და წარმარინდა სამი ღრის სავარება. ბეჭდები დაბაბა დავითი და იქვე აკურთხეს მეჯედა. აქ ქავრობდა დავითის მთელი მიმდებარება ამ ამიტომაც ბეჭდები სამიარილიანად იჩინება მათ საკვარე- ულ განსახურებელ ქაღაქა. პაციანა ქაღაქი უცხოელებით იყო სავსე. ამათი ეძებდნენ ჩინდიდ თავშესაფარის, მათ არავინ მოერება, რაც იმ მიზანი მისა ქაღაქი არსა იყო თავისუფალი კუნძული. ურთვები- ულად დაშორნენ ისინი ადამიანურ საცხოვრებელებს და თავშესა- ფარის ქაღაქის გარეუბნები დაუნდეს ძებნა.

კოროვან კედელი გამოკვეთილი გამოქვეაბული ქაღაქერის ბა- ტარ დყო გამოცერებული. ამ უძაბრუკ გამოქვეაბრივ დაემკვიდრინენ სრული სიმებარით და სიმშვიდით ჩინდიდ ცარისმი და იკვერე მარქო- ნი, მოწის ადამიანთ ქაოსისა და მწერლებისაფარი. და აქ აწყირუ- და ჩინაშარი მიზანი ესაიასი: "ესე დაემკვიდროს მარატა შინა ქაბნეს კიდესა ძლიერისას; პური მიეცეს მას და ჩემალი მისი სამ- ჩინური" / ეს. 33, 16/.

ამ კოროვან კიბესიმაცრები შეაღადვისას ქაღაქერის მარიამის

ურინარეს საუკუნეებ მართვადან შობილი ძე შეა კარინერა: "და შეა
ძე იდი მისი პირმიშოდ და შეხვეს გვი სარუტეველით და მიაწვინა იგი
ჰავასა" /ჩ. 2, 7/.

შიშვილ და მონძერიძე, უჩემრად თაცვანი სკა ითხებოს ფოტ-
ლარ. წილი და გერამა და ძებულის მისისა, ღმერთის ჩვენსა. სისარული და
კანცვიდურებულია განცვლილ რინ სამჩური ტეპურებრივი და უფლუ-
რად შეიცო, რომ შვილი მარიამისა ჭემიარიცად სკრი წმიდისაკან
არ.

თან. უცადეს ნათელმა გააჩარის ასინი და ანგელოზი უფლისა ეპ-
მოცხადა მით და ჰერქა: "ნუ გეშინინ, რამეთ აჭა უსერს გახარებ
იუკე სისარცულს გადას, რომელი იყოს დოვლისა ერისა: რამეთ იმვა
ღრეს იუკენდა მაცხოვარი, რომელ არს ქრისტე უფალი ქაღალდა დავი-
თისსა. და ეს იყოს იუკენდა სასაჩუღად: ჰეთო დომინ დომინ შეხუ-
კურ და მწოდარე ბაჯასა" /ვ. 2, 10-12/.

გეციურმა მოამბეჭდი მისადაც უწყება და უცარია აღნინდა ანგე-
ლობის სიმინდე, რომელიც აღიძებანენ ღმერთს რა იყვოდენ: "გიგა-
ძაშ მარატოს მინა ლიერთსა, და ქუჯაზამა ჩემა მშვიდობაშ და
კაცობრი შორის სათროებად" /ვ. 2, 13-14/.

დასრულდა გიგაზური ხილუს. მწყერისები ქონს მოეცნენ და და-
ლმ, როგორც კათომ, გადამცვიდვა ბეთოების წასურიცვენენ, ერთად რა
მოხერა იქ. მითთვის კარისა იყო ქონიდა ის გამოიცვაბური, სარაც
ჭარიძი მეტავრები პოულობრნენ თავშესაფარს ბეთოების კტაზე. ისინი
წავიდნენ და ჰეთოებს დოვლაბრიდა ქაღალდური და დომია ბაჯასა განოდარე
და თავუანი სცეს მას. ანგელოზი გიგაზური ჩივენებისა და მითი უ-
ძების მერე სირარიბით და უბრილებით გარემოცული დომია რით უდირ
წმიდაბ და წვდიდურსა მოეჩენათ. თავუანისცემისას მოიცეს დოვერი-
ვე, რც კი გასჩინდათ: სინმირე სიცვარცისა, მცუცუ რეზენა და
ძაღლისხმიდერი ქება მაცხოვრისა და მეუდისა მითისა. ისინი ჩქარობ-
რნენ თავისნთვი როკრძალური გრძნობების გამოხაცვას, დოვლაბრიდი-
რი წვდისმიშობელს უამდეს დოვერივე, რც ნახეს და გამოინეს ანგე-
ლობითაცან. ქაღალდა მარიამი ყურადღებით ადევნებრა ივალურს დოვე-
რივე იმის, რც ლიერთვაცს ეხებოდა. ისესები გაკვირვებული იყო და
საერთო ნათელი ჭეშმარიცებს. ბეგრიერმა მწყერისებმა კიდევ ერთეულ
თავუანი სცეს წვდიდურ დომიას, მის დოვლაბრიდი 1 რებას და უკან მითე-
ანენ თავისნთვი მიმუღი, აღიძებანენ და აუკერნენ ღმერთს და დოვე-
რის აცრცხებანენ წმიდა წამის საოცარ ამბეჭდს.

7. ჩ ი ნ ა ბ ც ვ ე თ ა კ ი რ ი ს ა. ყოველად წიგდა მა-
რიანიშვილი ღვთაერთი უწმის თან ხა თასებისა ერთიანი ორმოცდა ბოლ დაჭვი-
ბერების გამოქვაბულში. დაბადების თანავე მარტინ ღვთისმმობის
სამისახური თავისი მოვინის მოვინის ძასამიში.

შესაბუძოვის ჩვითი მოვინიან რეს დოს ბერმიდა, მოსეს კანონის
თანამდებობა, შესრულებულ იქნა მინაბაცვეთ უფრის და ერთიანი მას
სამზღვი რესტ, როგორც მითით მიმდევარის წმინდების მიმდევარის
მიერ. სახელი დასო ნიმუშებს მაცხოვანს ანუ ქვეყნის გამომსყიდვების,
ყოველ ეპიდემის ჰეთობა უდიდება შეესწორებინა ეს ჩეს-ჩვეულება, მაგ-
რად უპირატესად თავის უდიდება. მინაბაცვეთის კანონი, რომელსაც
დასამზღვის ეძღვევა ამინაბაჯიან, დამცვიცებულ იქნა სინას მთავრები და
წმინდი ევათონ მოსეს ემისტერიოდა სიკვდილით, თუ ის თავის შევის
მინაბაცვეთის არ ჩაუტარებდა. ეს წესი, რომელაც ძველ აღთქმის
ნიმუში იყო ამინაბაჯის შიამინიაციონის შესცდისა წმინდის აღთქმის კა-
შირში, მაგრამაცემა ქრისტიანული საგრძნოოს - მინაბა ნათლობის -
პირველასახეს: მინაბაცვეთი იყო ღვთის რჩეული ხარხის განმიასხვა-
ვებელი ნიმუში; როგორც ნათლობა, ასევე მინაბაცვეთი ნიმუშებს ვრე-
ბების აღჭვეთას, ჟერმიარიც სინამწერს და წმინდითან ასა ქართველობის
შესცდას.

8. მ ი ნ ვ ი ს ი ა დ ვ ა ნ ი ს ი ა მ ა. ქრისტეს შობის
ნინ მეთემიორან აღმოსავლით აღჩენდა საოცარი ვარსკვლავი, რომელიც

8. მ ი ნ ვ ი ს ი ა დ ვ ა ნ ი ს ი ა მ ა. ქრისტეს შობის

ნინ მეთემიორან აღმოსავლით აღჩენდა საოცარი ვარსკვლავი, რომელიც

აღდეველის მოგვების წინამდარმეუფლუამართში მიერ ერთსცეს მთ-
არე 1650 წლით ადრე წინასწარმეტრა აუცილებელი კასტელის კასტელის მე-
უწეს. ამ წინასწარმეუფლუამართ ბაკავშირებით მთელი აღმოსავა-
ლებობა თბილისნოვე გავრცელებული იყო რომელს, რომ იურეაში ბაზარება
რეცე, რომის მეუდება მთელს ქვეყანაში გავრცელება ის რომის ბა-
ზარებს ქვეუწიერება არაჩერებულებრივი კასტელის განიჩევით.

ეს კასტელის არ ემორჩილებოდა ცუკრ მნათობთა მოძრაობის
საერთო კანონს ის აღმოსავლელი ვარსკვლავმრიცხუელი მიხვდინენ,
რომ ის გვაუწიებს ლოთური მეუფის ბაზარებას, რასაც ასე ელორნენ.
ამ ბრძენთავას რჩეული გაემართნენ დერუსალიმიში, რათა მოექცემათ
მეუფი ქვეყნისა ის თავიანი ეცათ მისთვის.

თემის დეველოპერი, რომ ეს მოგვები მთავრები ან მფლობე-
ლები იყვნენ აღმოსავლეთიდან. მათ მოგვები ეჭოდებოდათ არა იმი-
ცომ, რომ მისწოდას ან გრძელებას ეწეოდნენ, არამედ იმიცომ, რომ
სპარსეთსა და აღმოსავლეთის სხვა ქვეყნებში ასე ეძახდნენ ბრძენთ,
ძარსაკუთრებით კი მათ კინც ვარსკვლავმრიცხუელას ეწეოდა.

თავიანთი აუცილებული მხარის ბაზოვების შემზევ მოგვები
დირხანს ხელისა მოგვები მთავრები კასტელის ეკიპირები გრძელდა;
ამცირად ისინი მივიღებნენ ბეთოემში იესო ქრისტეს გაბარებისთანა-
ვთ. მთელი გრძის მანძილზე მათ წინ უძროდათ გრძის მაჩვენებელი ვა-
რსკვლავი, ისე, როგორც ორესოდ აეცხოვანი სველი ლორები ის-
რსელ გრძის მაჩვენებელად უკვიპიდიან მეზამეტი ბოვის ნაპირამიერ
აცილება. დერუსალიმიში შესვლის წინ გრძის მაჩვენებელი ვარსკვ-
ლავი უცრის უჩინარი ხაება ქალაქებული მოგვება თვალდაჯან. შევიდ-
ნენ მოგვები დერუსალიმიში და ბაზეცეს ქალაქებები ვარსკვლავის გა-
მოცხადების, გიგა გიგა ნალი ნალი მესის სიბის წინამდარმეუფლუ-
ამართში შესახებ, და მათ კიდავაჩე, სად იშეა იურეველი მეფე, შე-
ცეუნდა ჰერიე და მასთან ერთად მთელი დერუსალიმი. საერთო მორთ-
ვინი დადი შეფისა აღმოსავლეთიდან, და სწორე იურეიდან, ასინებდა

ჰეროვას, მით უმეცეს, რომ მას რომიში კოფინის გროსაც ჰეროვა მე-
ფონდინება მეფის ღამპარებისა, ხოლო დარისევერებმა უჩინასწარმეფ-
ფვერეს მას მისი ფაქტის ღაცენა გა უარი დავეს ღაეროზ ფიცი მის
ართგულებაზე, მცირე ხნიდ აბრე მოგვების გამოჩერამდე.

როგორაც ჰეროვას შეაცყობინეს სახეცუანექმული უცხოელების
მოსვლის შესახებ შორეული აღმოსავლეთიან, რომელიც იერუსალიმ-
ში შესვლისთანავე დაველს ეკითხებორენ, სად იძვა ღურევერთ
მეფე, - ვარსკვლავი, რომელიც მათ ღაინახეს აღმოსავლემში, იგი
შემინდება, მაგრამ არ უნდობს ხარხის წინაშე ეჩვენებინა თავისი
კატერინება... შეაძლა მან მოგველი გა დარისევერი გა გამოკითხა,
სად უნდა მობირიყო ქრისტე. ამის შემოვა ჰეროვამ მომარია მოგ-
ვები გა მათგან შეიცვლო ვარსკვლავის გამოჩერის გრ. მის სულში
სავა მომწიფება ძალამ, როგორ მოეკა მეფე-ცირკა: მან მოგვებს გა-
ნუცხაა, რომ ძედლემში უნდა მობირიყო აღმერული მეფე, გა სხიო-
ვა მათ სასწრავო წასულიდვნენ იქ გა გუდაასმით ღაებვერსთ ის ად-
გილი, საბაც ცრმა იძვა, გა როგორც იპოვნიორენ მას, სასწრავო
შეეფილ ნებინათ ირომასათვის, "რომ მასაც თაცვანი ეცა მეფი-
სათვის".

მოგვებმა მოუსმინეს ჰეროვას გა აემართნენ იერუსალიმი-
რან ძედლემში. უცემ ცაში ვარსკვლავი ისევ გარ შეცინდა ია სწრა-
ფად ღაეშვა მითთან, უჩვენებდა რა გმის. გა მიგიობა ის მათ წინ
მანამდე, სანამ არ გაჩერდა იმ გამოეცაბულის თავშე, საბაც იძიო-
ჭებობა ცრმა. გამოეცაბულის შესასვლელთან ვარსკვლავი კიდევ ქვე-
ვით გაეშვა. გაუნძრევლა მიკარი ვარსკვლავის განახვისას, რო-
მელიც თავისი კაშკაშა ნათელოთ ფარავდა მიწოდებ მოვიმეს, მოგვები
აღიავნენ ჭეშმარიჟი, შეურცეველი ზრინით გა გაიხარეს გირი სი-
ხარულოთ.

გამოქვაბულით შესურდ მოგვერი არ გაატებულან ჩმიდა თჯასის სიღარიბით ხა სიმცირით, არამედ მოკრძალებულად შევიჩნევ მიზის-ქვეშ ფაძლრით ხა მუხრმოყრით თაცვანი სცეს ყრისა.

ფოვიდა ჩმიდა ხედა ხა მისი კმითლკვეთა აამწინდველი შეცძა-ნებული სჭრეფრენებ აღმოსაველის მეფეთ ა მოკრძალებულ თაცვა-ნისცემას, ყურადღებით ისმენდნენ უფრობი ვარსკვლავს სასწაულე-ბრიელ გამოჩენის ამიწავს, უკვირდათ ჩარმართების მაგრათ აღვსება, უკვირდათ მათთ შორეული მოგძაურობაც. გდამა ნათელმა ქაბანათის ძრებით მავალი მოგვებიც, ისევ დამზღვენენ მინაჩე, თაცვანი სცეს წვდომებრივ ყრისა ხა მის ყოველად ჩმიდა ხედას!

თავისანთ მოგძაურობის მიშნის მიღწევის შენიდაც მოგვები კიბიარებობრენა დეფლემირან ჩასასვლელად ხა პერიოდს თბოვნის თანახ-მარ, კვლავ მასთან ტაცლებაც უარსუბობრენენ, მაგრამ ღვთის ანკე-ლობის, რომელიც მათ სიჩილიში მოველინათ, ტაცლებად პერიოდს ბო-როვი ტრანსპერი ხა მოგვებს უბრძანა კუან სხვა ქმით გაძრუნებუ-ლიცვენენ,

ჩმიდა ქაბოცემას გვამცნობს, რომ ყრის იესოს ეს თაცვანის-მცემები, განათლებული წვდომებრივ სიბრძნით, შემმეგში მოინათ-ლენ მოცავულ თორას მიერ, რომელაც სასარსეფში ეაგაშებრა ცარ-რება.

9. მ ი რ ქ მ ა კ უ დ ლ ი ს ა. ძველად, უცვისფის მონო-ბისაუსა გამოხსნისა ხა უცვისფის პარმით სიკვდილით ხასჯის სა-მასოვორი, ღვთის კანონი ეპრაცელებისაგან მიითხოვთ, რომ ყოველი პირუელობიღი მართიბით სეესის ჩვდილი, როგორც ღმერთის საკუთრე-ბას, ფაქტორი მიცვანიდ იქნეს შობიდან მე-+0 მოეს, მიეძრვას ღმე-რთს ხა გამოსციდულ იქნეს ძისეგან: ამას უზოგოდოა ჩვდილის შეზორუა, მართამმა შეამრულა კანონი: მიცვანიდ იქნა ფაქტორი ხა გამოსციდულ

ის, კინგ მოვიდა ჩერამიქაშვილე იმისათვის, რომ უსვისი სიკურით გაერთიერდინა, ტანიესყიდა ყველა აბამისანი ფორმებისა და შიკვებისაცან.

მოსეს კანონის თანახმად, ქართ რომელიც შობს, ითვლება უწმინდურებები შეიძლის განმისამართობი; ამის შემთხვევაში კადევ თქმა-ცამის დღის განმიაღობაში არ შეეძლო მინანიღეობა მიეღო საერთო ლოგისტიკურებაში. მომისართვისან მეორმოც დღეს მას პირზო უნდა მიეცვანა ფასარში და ამასთან ზორებისათვის უნდა შეეზირო ერთი წლის ბაჟკანი, ხოლ ცირკულაციის შემთხვევაში თრი გვრიფი ან მოწერის ხუნდები.

ქადაგი მართამი, რომელიც ქახას დედა უფლისა, მც'ი შობით იკურთხსა და გარჩევა წმიდა ქადაგი უფლისა, არ საჭიროება გამნერებას, მაგრამ ეს მას დამრაბლის გამო დაემორჩილა გადაენიდ წეს-ჩვეულებას. ის არ განვიდიებულ თვეისი სინმინდით, არა-მერ ფაძლის კარგობას მისახლების თანავე გადაეცა მიშობიარეთათვის განკუთვნილ აღმდეგა. მან მიიცვანა თან მსხვერპლი, მაკრამ ის იყო ღმობული მსხვერპლი: წევიღი მფრები. მოვიდის მიერ მსხვერპლის მიღების წესის შესრულების შემდეგ, ყოველა წმიდა ქადაგი ქადაგისათვეში დამისახული და ითხების დანძლებით შევიდა ფაძლის.

ამ გროს სულიძმიდის შოაკონებით ფაძლ ი მოვიდა მოხუცი სვიმეონი, რომელიც მიუახლოვდა კურთხულ მარიამის და მიირევა ყრმა. ამიჯომ ეწოდა მას ღმითის მიმდევრები. მან გამარიდა წმერ-თა და წარმოთქვა წინააღმარმად ფლიჭურებაში სიმღერა ქვეყნის მაქათ-უარიე: "ამ განკუთხევა მონად შენი, მეუდეო, სიცცვისაუბრ შენი-სა მშვიდობით, რამეთუ იძიდეს დარღვე ჩემთ მაცხოველებად შენი, რომელ განუმდიან წინაშე პირსა ყოვლისა ერისასა, ნათელი კამო-ბრწყინვებად წარმართდა მეუდა და გადაება ერისა შენისა ისრაელ-სა" /გვ. 2,29-32/.

წმიდა წერილი მოცვითხრობს ამ სკომეონბე, რომ ის მართვის და წევთისმოსავი კაცი იყო, სასოებით ერთხა ისრაელს სინარწლეს. საეკლესიო სავალობრებში მას მოძღვანდა და განმარტოებული ქრისტები, მომზები მსხვერპლის სიმართლისა. არსებობს აჭრეთვე იქმნება, რომ სკომეონი, თავისი მროის ერთ-ერთი ჰეარათლურები არა-მისანი, იმ 72 ანაკლუდთა რიცხვში შეიძოობა, რომილებმაც ჯვების მეფის პფორმენტს დირაგელფინის სურვილით ეპრაცილი ენიდან ძერძნულად მარტინეს წმიდას წარმეტი. წიკიდორე კუასფოსის ისფორისა, რომ წინასწარმეფიცველ ესაიას წიგნის თარიმინისას, სკომეონი შეჩერდა კონძილ წინასწარმეფიცველებაზე: "აპა კურა ქართული მუცლიდ იღებს" და უნდობა ამ ადგილის შესწორება: ის- დაგრძელა სიცდვა "ქართული" და იაურერა "ფოლი", მაგრამ გამოეცხა- და ანკელობით, ხელი დაუჭირს, აუკრძალა შესწორება და უთხრა, რომ იგი მარწმ არ მოკვეთობდა, სანამ არ იხილავდა წინასწარმეფიცველე- ბის აღსრულებას. შემდგომად ამისა სკომეონი ყოველდღე დაბიობა ფაძლობდა და სულიმინის შთაგონებით იცნო მარიანი, რომელსაც ყრის ეჭირს ხელი, მიმდე, რომ ისინი არაჩევულებრივი შუქით იყვ- ნენ გაბრჭევინებული.

მართლია სკომეონმა ღვთიარეთი ყრის მიიღება მიკალეთ თვისტა ბერა და მღელებრებით წარმოიდვა: იანუალე, მეუფეო, მონა შენი, რამეთე მისწმ თვალებით იხილეს შენი მაცხოვარებათ. მოხუცი იესუს ისე კი არ ეპერობოდა, როგორც ჩვილს, არამედ როგორც მეუფესა და ღმიერს, რომელსაც ხელებიდებოდა იმ ქვეყნად ძანევევებინა იქი ან დაუცვებინა ქვეყნა. სკომეონმა ჩვილი დედას დაუბრუნა. აკურთხა მიარიანი და იასები. სულიმინის შთაგონებით სკომეონმა იხილა მე- ტოვრის წანება ჯვარმე, მასი დედის ცრუმიდ და ფაჯვა და კაბურ- დელ თვისი წინასწარმეფიცველება: შენია შვილმა დედანი მარწევებინა რიც- ხოვარება მოდეანა, მაგრამ იისით ყველა რომი მსაწერლებს. მისი

მიმდევრების სთვის იტი მაცემულია აღმდენელი ქანება, როცი ურთის
როთა და უპრეციზურით კიდევ საცდერისა; მეტ მუხამ წინააღმდე-
გობრის საგანი იქნება, რათა განცხარნერ ხატოთ მრახვარი; ხარი
თავისაწი მაცხოვარს სასიკვდილო გაიმეფებს და შერ იქნები მოწმე
მისი ნ შეძლება: "და თვით შენსაცა სკულპტურას მასვილი".

როგორც მიმდევა თქმული გამოშევის ჩესები შეასრულა, ნაბერე-
ვები დატენირდა.

რომ ახალი გერმანია უდიდეს კუთხით მოვალეობა, მას მეფობას წა-
არჩევდა. პერიოდები მიზან ძალა დაუცილებელ ეძებდა უფლის დაბადე-
ბის აღვიტა, მაგრამ სულ აშაობ. შინების და პრინცი საგან გონიერებუ-
რების გასცა პრინცება, რომ პეტრემისა და მის შემოგარენში მოეწყვე-
ცდა ყველა მამრობითი სქესის აზალობილი თუ წლამდე ჩათვლით. დარ
ჩიურება იყო, რომ მათ რიცხვში მოცვებობა ახალი გერმანია მედე დარე-
სა. 14 ათასი ჩვილი შეიტანა მსხვერპლი პატივმოცველე პორტფელშე-
ღისა, რომელიც თავისი უძუნურებელი დამრმავებულ ჭიქრობება გაემარ-
ტებინა ყოველისებრიდა შემოქმედის ნება და მოესპო აღმერები მესის
გირი იყო ძალა დადგენერალი და მრისხანება ამ მხეცისა, მაგრამ საკანი
მისი მოუსვერწობისა, რომელიც ჩეცისური ძალა ქვემავადა, მის კადე-
ბაში არ შეგვიძლა. უფლის გონიერამ ამისთვის მარცივი საშუალება არ
იმისა: ანგლობრი კადენისა გამოეცა აგრძი იოსებს და ჰერუს მას:
"აღდევ და ჩარიცვება ურმად ვა და დარია მაგისა და დოლორე ვა-
ვიპოვებ და იყავ მუნ, ვიდრემე გარეუს შემ, რამეთ ვარების ჰე-
რიოებს მოძიებარ კომისა მავას და ჩარიცვება ვა" /მთ. 2,13/.

იოსები გაუცოვნებოდა გაემორჩიდა უფლის ნებას; იმავე წელს
იოსებმა და კოველაბრძიდა დედამ ხერძი აკცენტეს გაუსაბამო კომია და
ძალა რთენ უკვიპცეს. მათ იოსების უდროსი ცაჟი იაკობი ახლადი. ისინი
გაუდინენ გრძალება, აღარ ჩახედნენ იმ სიძნეებსა და საბირთო-
ბების გამო, რაც კომის ელოდა, რაგან უდაბს მიანდეს ბერი თვისი:
ამ 1 ისინი მისი ნების უსიცვეო შესრულებაზე გრუნვენენ.

ბევრი წვალება გადაიტანა წმიდა თჯაბრა; ცოვერთვის რობი
ჰერინი ჭერი, რადა სიცივისა და უამინდობის გროს თავი შეეფარე-
ბინათ, ხშირად აკლამ საბრიო, სასმელი, გარაიფანეს ცისვალი სა-
შინორება.

ბესტად ვერ ვიცეციდ რანდენ ხანს ქაოვნიბება წმიდა თჯაბრ
უკვიპცები. ბორი აქმულება თუ-სამ წელს გვთავაძობს, სხვა -ბუთიდან

შვიდამიღე, ერთი კი საზომინოა, რომ იქ ჰეროეს ბიკვებიასმიღე ღარიშენ
რა რომ მიღწვე ღრის ბეჭისურია მისმამ უწოდა თავის მებრძ ეგვიპტია,
რამეც მიღკოდებდა თხეა წინასწარიეცველია.

ყრმისია ამონუფევეციიან ცოცა ხრის შემბეჭ ჰეროეო ღაკუარქა სიცო-
ქლე რა მეფობა, რომის თვისისაც ჩაიგინა ცველა სისაძალე. ანგელოზი
კვლა გამოეცხადა თხეებს რა ჰერქა: "აოდევ რა წარიცვანე ცრმად ეცა
რა ჩერად მაცისი რა წარვედ ქუცანად ისრაელისა, რამეთვ მოსწოდეს,
რომელი ეძიებდეს სკრეს მავის ცრმისასა" /მთ. 2,20/.

"ვითარცა ესმა, რამეთვ არქელოს მეფობა ჰურისწანის ჰერო-
ეს წილ, მამისა დეისისა, ძეეშინა მისცელად მუნ რა ბრძანებად მო-
იღო ჩუენებით რა წარვიდა კერძოთა გაღიღებულსათ. რა მიღვიდა რა ჩაუ-
შენა ქარაქესა შინა, რომელსა ჰევიან ნაბარეთი, რათა აღესრულოს
ეუმური წინასწარმეცველისა მიერ, ვითარმედ: ნაბარევეღ უწოდოს"
/მათე, 2, 22, 23/.

11. ც ხ რ ე ბ ა მ ი რ ე ბ ა თ ჯ ა ს ი ს ა ვ ა ვ ა ნ -
ჰ ე ი რ ა ნ რ ა ბ რ ე ბ ი ს შ ე მ ი რ ე ბ . მიღი ხნის უც-
ხოეთში ცოდნის შემბეჭ წმიდა თჯანთ ღაუბრუნდა თავის მცურო საც-
ხოვრისს წარიარეთში. აქ ცნოვობობა ქარძული მარიამი თავის უვითურ
ცრმისმან რა მართავ თხებისა ერთად, ვიდრე უფრო იესო 30 წლის
შეიქნებოდა. თხები განაცრიბიშა ხურობას რა კადო იესოც თავის
ცოვლანიშიდა დედასთან ერთად შიულობდა პურს არსობისა რა საკუმარ
დახულოვნდა კიდევ. თხები კი ისეთი მიჩრდებო მეურვე დეი, რომ
თვით უვითისმობერი თავის მოხუც გამნინდველს თავისი შეიღის მამას
უწოდებდა.

ეგვიპტიდან გაბრუნების შემბეჭ ცოვლანიშიდა ქარძული გამაფ-
რიბობდა თავის უწინდევ საქართველოს ანონას, ლიცელობდა, კითხულობდა, აკუ-
თებდა ხელსაქმეს. შეჯდომა მრომობდა ჩვი რა სხვათ მორის მოქსოვა

შესანიშნავი კვართი, რომელიც შემჩერ გაუტევდა ეცვა იესოს. კვართი ესე მთღამი იყო, ტაჟკერავი, წითელი ფერისა;

ყოვლადმიდამ მარიამის ჰადიდესი სიხარული ის იყო, რომ ხედავ-
რა თავისი ვაჟის წევთური ღირების იანდაზის მანდაზინის აღორძინებას.
იესო სკვერული მარება თავის მინდერ მეუსევთა მრუდას, თურცავა
არ საჭიროება არც ჭკვის ღარიგებას და არც ღაცვას.

ჩორიდა ოჯახის ქავრების უპრალოებისა და სიმციუროვის გამო
მათი არსებობა იმრენად შეუმჩნეველი იყო, რომ მოციულ ნათანებს,
რომელიც ცალილეაბან იყო, ნაბერეთიდან ერთი სასთას სავარტე, არა-
ფრთხ სმენობა იესომე და მან მხოლოდ ფილაპე მოციულისაკან შეიც-
დო, რომ იესო, ის, ვისტეც წერილე მოსე და სხვა წინასწარმეცვე-
ლები, ნაბაკეთში ქავრებს;

მოხუცი იასებდა, რომელმაც იესოში მესია შეიცნო, წყნარად მიი-
ცვალა 110 წლისა. იგი ღაკრძალული ტესიმანიის გამოქვაბული.
მარიამია ღაყარცა თავისი ამეცველური მეურვე და მთვარენად მიერ-
დო ტეცდური მამის მდიდრეობას. იგი ელობა თავისი შვილის მეუდე-
ბის ღავრონებინებას, არა მინდერი, არამერა სურდერი მეუდებისა.

ასე ქაიარს მაცხოვრის 30 წელში, ისე რომ ბევრმა არავინ იცო-
რა მისი აშენებობის შესახებ. 30 წლის იესო ქრისტე ნაბერეთიდან იარ-
დანეს ნაპირებისაკენ წავიდა, ქვეყნის კორეები საკუთარ მხრებშე
იცვირდა და იორბანებდა მოინათლა იათნე ნათრისმცემის ხელთ. ეს
მოვერენა ღამოჩენის შემჩერ იჭი ურაბნორ გადაიხვერა, რათა ლიცეით და მარ-
ხვით საუკუნეთა წინ მისთვის განმიზადებული ხევერისათვის – კა-
ციბრიობის ხსნისათვის მომწარებულიყო. ურაბნოში თრიოცილიანი მარ-
ხვისა და საცარავი გამარჯვების შემჩერ სულიერად ძრიერი იესო
ქრისტე ღერასმან ბრუნდება.

მარე ამის შემჩერ უფარი იესო და ღერა მისი მინვეულ ქერენ
საქართველო ტებმჩე, სარაც ღერა ღვთისამ შენიშნა, რომ ნიჭე-ღერო-

Գալու մոշչեցրեած ոցը Եղիսաբետ, Ռազմական պատճեն առ Հյունական պատճեն և Սպահանքուն. Այս
ժերական մօմարթու տապաւ Մատուցած Տպանը, Ռոմեոնիսպ մօմարթուն Սպահանք-
ուն: Բցալու Եպանու պէպօս. Անց քաջառ Սպաթպա Հագարու Սպահանքունը
տապաւ ցուցադիմութ Զերու ժերական, Ռոմեոնիսպ Շեպտուն Եսընը, Ռոմ
տապաւ Տպանը Զարուն Զա հիւնու Ռմանուն մօմարթունը Գանձու Աղօրական
մօմարթուն:

අමස් ජේතිරුව තෝප්ප ගිරිඩාග්‍රැ රුහාස්‍ය රා මිනින්දොරුත්තර ගිරිඩා රා ගිරිඩා ප්‍රාන්තීරිඩාම්බිස්, රාඨ වෙළඳ යුතුවූඩාම්බිරා රුහා ප්‍රාන්තී රා ප්‍රාන්තීඩා මිනුප්‍රාන්තීරුත්තර රාජාත්තරාඩාරා.

ყოველი მნიშვნელობა ღვთისმმოძერს არასორის ღაუროველს წესი ყოველს ღერს ღერს ასევე ის ღვესასწაულზე სიახლისა. არაერთხელ განვითარობა ღვი თავის შვიდს მოწინე ქალებთან ერთად, რომელიც იესოს ემსახურებოდნენ.

ახლოვენებოდა მაცხოვრის წამების ღრმა და დაზიურ ფანჯვა გის კოვერაშინდა დედას. სპინელის შინაგამისა ძრძოლამ დაუსერა მას ძრძო: თვისი ღვთისური შევიტის სიცელურის გამო ეშინოდა ერთხა მისი წამება, რავრამ მორჩილება ღვთის წების სამი, ცოდვიდა სიცელური, რომელთა მარტინი მარტინი სიცელისაგან ხსნდესთვის თავი მსხვერპლა მოიწოდ შვილია მისმა და წმინდა, შთაგონებრჩევ მას, უნდაცვოდ მიერთ კოვერავე, რაც სუკუნედ წინ და ქანსამზრული

წვდის თბილის. იესო ქრისტე, ვითარცუა ძე ადამიანისა ღფანჯურ
ბორა თავისი ღების ფანჯვით, ხორი ვითარცუა ღმერთის, ძალა მიიღეა,
გადაეჭანა ეს საფანჯველი. ღფანჯველი შეურაცხული შვილის შემ-
დურე ღერა, მაკრამ ვითარცუა ღერა ღმერთუაცისა, უსურვებდა მას
წილეულად გადაეჭანა ბერუნებრივი წამერა. იგი თავის ძეს გაენი-
რა სიმფეიდი ელორებორა ამ საბარეე სასაჩს,

X

X

მოაღწია კაცობრივის გადარჩენის შესაბაზ წვდის მარადული
თბილის აღსრულების ღრიმ. უფარ იესოს გერამიჩარე ყოფნის ბოლო
რებრი ყოველმიბირა ღვითისმიშობელს არ შეეძლო მუდამ მასთან ყოფ-
ნა; მაკრამ მისი წვდის წვდის შვილის წამებისა და სიკვდილის ღრის
იგი დერუსბომში იყო და სხვებთან ერთად მოწმე იყო გოცომას საში-
ნერებისა. სციმეონის წინასწარმეტველება აღსრულდა: სამწელიან-
ნალევარს ქადაგებდა იესო ქრისტე. მისი შემრეც იგი დიდებით შე-
ვიდა დერუსბომში. უამრავი ხატი გამოეკერა მას ბიძის რფიფების
ნერი; ხატი მას გრძელე ფანსაცმელს უფერდა, აღწაცემული შეძაბი-
ლებით ხვდებორა.

პირველწლიდების დანართი, დანართის მიზნობარი და სხვა
ხერისუფალი სასწაული განრისხდნენ. მათი საძულველი ნამარეველის
მიმერები ყოველვარ სამირვარ გადასჭარდა. მათ უკვე გადამცველების
სიკვდილი მისი გასჯა, მაცრამ ღრისით ვერ გაბერეს, რაგანაც
ხატი აღმმერებისა შეეძინდა. რამდენიმე ღრის სემდეც, ძრელ ღა-
მეს, შეიარაღებული მეორები იურა იმკარითოფელის მეცნიერებით გე-
სიმართლესთან ელორენ იესოს, სარაც მას ჰყვებრდა წამით გამოარ-
ცოებით ღოცვა. წვდისმშობელი მომარტე გახდა ამ ამებისა: მან,
პირაფეს 'ახრან მდგარისა, თავისი ცურნა მოისმინა საცდელი

ჭარბაჩერი, ღაირაულ მძიმე კვერი, რომელიც ქვეყნის მხარეებს საკუთარი მხრებით უნდა აეცანა წარმატების აღვიდება.

როგორც მცველეობის მოწოდებაზე აკცენტის, ღერა. ხერავება, თუ როგორ მიჩაბერობა ღამჯან, ესმობა კრის გარედომა, რომილითაც მისი შვილის ხელ-ფეხს აჭერებრნერ ჯვარჩე; მხოლოდ მოერთყაცი თუ მის-ვერძო, ას, რა ამბავი ცრისალებრა ღების გერები შვილის ფანჯვალ-ჩამე-ბის ღროს, ღა მხოლოდ მისმა მარტის გასმავრს ქართული. იგი მიჟაბ-ლოვება ჯვარმისა ძეს ფვისსა ღა იგიც წვდომს მარტით ღა არა არამი-ანთა ღახმარებით ძარმიცემული. შიშით, ენით უთქმიერ ფკოვილით შეა-ფურებრა იგი შვილის წამებას მის უკანასკნელ ამოსუნდევამიზე. არა-სოდეს გამოჩენილა იგი ქრისფეს განვიდების ღროს, ასრა კი, როცა მოციქულობაზამძე მოაწეს გარდა ყველა წავიდა, როცა უცხონიც კი ძუ-რილად ვერ უყურებრნერ ამ სარატობას, ქართული კრისრად იგიც ჯვარ-ამისა შვილის წამასშე: მას ესმობა, რომ ჯვარჩე კაცით მოგრძის აორვათა გამოსყიდვა ხერას, რომ შვილის მისმა არამისანის წმერთ-იარ შეარცებისათვის საკუთარი დავი მოგოთ მსხვერპლად.

მაცხოვარი ხერავდა ჯვრიდან, თუ რა მახვილი უსერავდა ქუდს
დებაძისს. მერ ლევანმიშმობერს მიღებრუნდა და თავის მოწაფებელ ანიშ-
ნა: აქა, შვილი შენი! მოწაფეს კი უთხრა: ამ დედა შენი! კვერ-
ძობა იქსო და უნდობა დედისფის ლოდისური სიცემურის სასტირელი და-
ცხილებინა. მიზანები მას არ ჰქონის სიმრიდრე, კუპოლი კი ის მოწა-
ფები კარგადა; ამ სიცემურით იქი დედამისს თავისი მოწაფის დედა
ამცეკვაცებს და ავარებს, ჟევარდეს იკი, როგორც ძე დვისი და მისი
სახით - კაცთა მოგემი - შვილობილი ლოდისა. "ამ დედა შენი!" -
უძრებობა ქრისტე თავის მოწაფეს; მივიღებარ ამცეკვნიდან და გი-
ფოვებ დედას ჩემსას: მოკრძალებით თაცვანი ეცი მას, შეასრულე წე-
სა მისი, მიმართე გაჭირვებისა და წუხადის დროს, უნდე დასახმა-
რებლად. იქი ნუკეშს გუმის, დატიტავს და მეოხად გეციფის შემ.

12. ი ე ს თ ქ რ ი ს ფ ე კ ვ ა რ ც მ ი ს ა | ე ბ ა ტ ა -

შ ი რ ი ს ს ე მ ი რ ა გ : ყოველადმიდა ქაღალდულ ჟუთის ანგალობრ-
ს აფარ ეხარა ძე ლუთისას მეცნია ზეგას და შიბის შესახებ. მანვა
პირველად გაიცო ამბავი მისი აღმოგომის შესახებ, რა დაინახა ყვე-
ლაშე უნინ და აწმინდა. მოციქულები ამის შესახებ ნათელად არ ლა-
პარაკობენ, დედას მოწმობის გამხერის სურვილის უქონლობის გამო,
რომ კუნძულის არ მისცემოდათ დაუჭვების საბაბი.

მაცრამ გადმოცემა ამბობს, რომ იესო ქრისტე თავისი არგონიბს
შემჩერ პირველცოვისა დავის დედას გამოეცხა. აღმომიდრ მჩსნერი
პირველად დაიმახა და იცო მიმსრა დედამ; ის გახდა მის მოციქულთა
შორის მოციქული. ის პირველი ჩამდება მიმხდარი მოციქულის საიდუმ-
ლოებას. ძრიური მინისძვრის, ახსნილი საფრავები, მისი დაწელება,
დარაულების დაცემა, ლოდის გადაჭორება, სამართების დაცარიელება,
ხილვა ანგელობისა - ყველა ეს იყო მისა რამერისა და აღმოგონი
შეიღისა და წმინდის ნახვის მოღობისა აღსრულება.

აღმოგონის შემჩერ უდალია იესო ქრისტემ ორმოცდა დღე დაპკო
დედამინიჩე და სთხეულ გამოეცხადა თავის მიწაზეებს. თავისი ხილული
ყოფილს უკანასკნელ დღეს გამოეცხადა იგი თავის მოციქულებს და მო-
ჩრაფეებს, მან ამცირ მათ, არ წასულოვნენ იერუსალიმიდან; მან
აყვანა ისინი ეღეონის მთაბრ, დაარიცა და შეპირდა, რომ გადას-
ცემია სასწაულებრივ ძაღას: "მიღწევ ძაღი სულიმიდისა გარდამომა-
ვალი იქვენი". ეღვანჩე დაღოცა ისინი, გამარა ხეღები და ყველას
დოკონი ამაღლა მეცად. იესო ქრისტეს ამაღლებას ესწრებიდა დოკ-
ლამიდა ჟვანისმშობელი.

იესო ქრისტეს მომღერების შემდეგ მოციქულები, მართამთან და
შეცვა წმიდას დედაკაცებთან ერთად, დაბრუნებრენ იერუსალიმი; ისინი
შეცკრიბნენ და ლოცულობრნ ერთსულოვნად. ყოველოდე მოგონებრენ და
მიშვან ერთად ლოცულობრნ ქრისტეს მოწმებრენიც. ეს იყო სწარები
ის სახი, რომელიც იესო ქრისტემ შესარულა საიდუმლო ცერობა. ცი-
ონისა სახი არღმანშიც დაიმკვედრა დადი ადგილი, როგორც ზინასტრა-

მეცნიერებრივ მის შეტანებ წინამდებრივობი: "სიონიზმი გამოვალს კურთი ბა სიცელს წვდის იერუსალიმიზან" /რომ. 9, 33; 11, 26; ეპრ. 12, 22; 1 კვირ. 2, 6; გამოს. 19, 13; ის. 8, 14; 27, 9; ის. 28, 16; 59, 20-21/.

აქ ჩადუძვნია პირველი ქრისტიანული ეკლესია.

„ სახრის ახლოს იყო იოანე ღვთისმეცდელის სახრი, რომელიც, უფრო ანდერძის თანამისა, იმყოფებოდა მისი დედა. იქნ იყო ნათელი, რომელიც ზემოქმდება ასაღვანი ეკლესის პირველ ნაბიჯებს. ყველა ლოცავია ყოვლადწმიდა მიარისმის კურთხეულ სახელს ბა საერთო მოკრძალება მისამიდ უსაბორო იყო.

ითირი მოღესასწაულის, სულიერი მიმდინარეს კარიამოსველის ღონეს, ღვთისმმრთ-შელი ბა მომადეები იყვნენ სომის თთახში მეკრებილი ბა ემიტაფ-ბორნერ ბაჟირებული ნუკეშისცემის მისაღება. ჟეცრია, ღონის მესამე სასათრე ჰესერში გაისმა ქრისტი ხმაური, რომელიც ქარიშხლის ღრის, ბა ააგილი სახრი; რომელიც ისინი იმყოფებორნერ, გამოჩენდა ცეცხლის ენერგია ბა ყველა ძე მყოფი ბაჟარია ბა ყველა აღიავსთ სულიერი მიმდინარე. ეს მიხედა უდარი იესოს აჭავომის თრიკადამესთე ღონეს.

სულიერი მიმდინარე შემიეც მოციქულები მაშინვე არ გასულან სხვადასხვა მხარეში, არამედ იერუსალიმში კიდევ ბირბანს ბარჩერნ, სანამ ჰერიო აკრისამ /44 წ. ქრ. ძობიდან/ არ ბაუნდო ბევრა ქრის-ტიანებს.

ყოვლადწმიდა ღვთისმმრთელი ხშირად იოანე ღვთისმეცდელის სახ-რიშ იმყოფებოდა. ბურეველთა ხსნისათვის მრუნვის ქამო მოციქულები ბრი ბა ბრი ქაბილენერ სხვადასხვა ქაღაქებში, მაცრამ მუხამ ჩქარობ-რნერ იერუსალიმში ბაბრუნებას, რომ ენახათ ყოვლადწმიდა ბედა ბა მოკესმინათ მისამან ღვთისგან შეავინებული სიცელს. ჩოდა იოანე ღვთის-მეცდელი მუხამდევად მასთან ჩრიებოდა ბა ემსახურებოდა მას მომადებული ერთგულებით. მხოლოდ ერთხელ წავიდა მოციქულ პეტრესთან ერთად სა-მარიამი სულიერი მიმდინარე მომოვებისათვის ახლად განათლებულ ქრისტია-

• ნებრე ღა თავისი საქმის შესრულების შემდეგ იერუსალიმში ღამისაზე:

შუღა უკვე არ მოსცილების ყოვლადამდება ღვთისმშობელს მის მდგრა-
დებამდე.

შორეული ქვეყნებიდან იყრისა მოგომნებ ახალი ანგორა—
ბურთ ქრისტიანები, რომ ერა ადრის და მიერმინათ მის-
თვას. წევრი ისცორიული კონდა შემორჩის ჟვრისმოძის შესახებ მისი
მინიერი ცხოვრების თანამედროვეთა ნაწერებში. ჩოგია ეკვნაფე ტმერთ-
შემოსილი ანფილეიდიან თოანე ღვთისმეციულს ჩერდა: ის კველაში
აღვიძებს ქაკვირვებას, პაცივს და სიცვარულს, ასე რომ ცველა იჩ-
ვის მისი ნახვის სურვილით. როგორ არ ვისურვოთ ცოვრაზმიდა ქაღ-
ნძილის ნახვა? როგორ არ ვისურვოთ მასთან გასტარება, ვინც შობა
ჭეშმარილი რმერთი.

დიონისე არეოპატერი, ქრისტინი ათენელი მეცნიერი, რომელიც
ქრისტიანობაზე მოაწერა პავლე მიციულმა, ეზოდ ქართულ მარიამს
დერუსაღიმში, ჩიდა ნათლობის მიღებირან სამი წლის შემდეგ. თა-
ვის ძღვანელი იყი ასე აურერს პავლე მიციულს: "მე გაუ-
ჯირდუა მეჩვერა, აღვიდე და თის ჩინაშე, რომ გარდა თვით მა-
სა მერთისა ყოფილი კიდევ ვინჩე აღვსებულ ლცანერივი ძა-
ლით და მაგრა არამიან არა აღვიდე და მაგრა თვით მა-
სა მერთისა ყოფილი კიდევ ვინჩე აღვსებულ ლცანერივი ძა-
ლით და მაგრა თვით მაგრა არამიან არა აღვიდე და მაგრა თვით მა-

ათეულობით ჩდების ქანონის მოცემულების გასწიართაშინენ ეკლესიერს იერუსალიმში; მაგრამ როდესაც პერიოდ აკრიპ 9 44 წლის შემდეგ ქრისტეს შობითან, ღაუჩეო ღევრა ქრისტიანებს, თავი მოჰკ-კვეთა იაკობ მოცემულს, პეტრე მოცემული ჩასცა საპერიტილეში და სურბა ისიც მოეკადა, მაშინ მოცემულების ფოლადშიდა წვთისმიშობრის რჩევით უმჯობესად სცენა დაეფოვებინათ იერუსალიმი; თუ კინ სახა, რომელ ქვეყნაში უნდა წასულიყო სახარების საქართველოს, ამისათვის გარაზეციცეს ეფარცათ კერძი. ფოლადშიდა წვთისმიშობელის ისტურის მონაზიდეობა მიერთ ამ კერძის ცრაში და მას წილად ხვდა დვერის ქვეყანა /საქართველო/. ის ემბარებოდა სწორება დვერის; მაგრამ უფროს ანგელოზმა აცნობა მას, რომ ის ჯერ უნდა დარჩენ იერუსალიმში, რომ ის შემჩრომ, მოგვიანებით მიიღებს მონაზიდეობას ცუდმულ ქვეყნის განათლებაში, რას შესახებაც მას თავის გროჩე ეუწიერა.

იერუსალიმში ყო კინ ფოლადშიდა წვთისმიშობრისათვის იკო ძალიან სასიხარული: ფვერა ეს აგრილები განათლებული მისი ძისა და წმერთის თანდასწრებით, მოძღვრებით, ფანჯვით და აღმომით, ასე ბევრს ეუბნებოდა მის სულ! ის არავერდა ღოცებეს, როდესაც მო- ცემულება საპერიტილეში ისხებონ და მისი ღოცებით წმერიმა გამოეტავანს დვისი ანგელოზი პერიტილთა განათლებულები. ის მიცუებოდა პირველორმა სცედენეს, როდესაც იკი მოსაკრავად მიყავებათ. ის გულორგინე ღოცელობა, განამტკიცება ქრისტი. ჩენს.

ქრისტიანების ძრიერი ღევრის გრის, იაკობ მოცემულის მოკ- ვლის შემჩერ, ფოლადშიდა წვთისმიშობელი განერიტა და წავიდა ეჭე- სითბი, იმ აგრილე, რომელიც წილისცერით საქართველოს შეხვედა ითარე წვთისმეცველს. გამოცემები განვითარებით განცემულებულია წმენ- დიშობრის მისამართის შესახებ კვიპრისში /იკი ქრისტეს მეცნიერის გარისა- რეს თხოვნით, რომელიც ხედასხმულ იქნა ბართას მიერ კვიპრის სის ეპისკოპოსად/. ღამიარ იკი შემუხებული იმის გამო რომ ის გადა წილა განმიავლობაში ცერ ნახავას თავისი უფლის დებას; თვითონ

კურ ბერავდა იერუსალომინა ჰუფრები, რადგენ დუშობა იურიველია არძვ—
რის შესახებ, რომელიც მას მოკვეთა კამუქრებოდნენ. წვთისმიმირე—
მის მისმერსა ლაგიარეს ჩერილი, რომელიც მან მისი ნუტრისცემისათ—
ვის ტანუცხადა თანხმობა, რომ უზვეობა და სჭირდა ჯამიერებისა—
მის მისმერსა ლომადი, სიხარული აღმოჩენისას ლაგიარემ სასწრა—
ფიდ ტანუცხადა კერი. წვთისმიმირელი თაანე წვთისმეფიველიან და
სხვა თანამიტებელებისა ერთად ტანასცურა ბრვა კუპროპისაკერ. კვი—
პრისმამზე უკვე ჭაფა იყო ღარჩენდით, რომ უცხად ძრიერად ღაუბერს
საპირისპირო ქართა და ზომადი, რომელიც საჭა: არ ემორჩილებოდა,
რაპრემიართა სხვა მხარეში; ამრადად ჩემიკროლა არუიპელაცია კუნძუ—
ლებს შორის და ყოველუარი ღამისანების გარეშე გაჩერდა ათონის მთის
რაპირებთან.

ყოველაზემირა ქალწული გამოიკიდა ჟუწინბ წავირჩე და ამ სას—
წაულებრივ ამისავში ღამისანება ნეტი წვთისა, რომელიც მას უჩერებდა
თავას ჩიტოვების, ანგელოზის წინასწარმეფიველებით. ათონის მთა იმ
იროს ელინების მიერ მიჩნეული იყო განსაკუთრებულ ფაძრად და სავსე
იყო კერძო შომინებით /მთავარი ფაძრი იყო აპოლონისა/. ელინები
მისაცავად მიმითონენ იქ წმიერდების თავუანის საკემად და ორსკულები—
საჲოს შესაკითხავად თავისანთ ბერის შესახებ.

როგორც კი ხომადი მიუხსოვდა ათონის ნაპირებს, კერვები
მყოფი ბორიფი სულები, უმაღლესი ძაღის მორჩილების გამო, აღავარუკ—
რებ: "აპოლონის მიერ შეცდენილ ხატი, იჩქარეთ საბრძოლი ჩანვი—
დეთ მიმიდან, ჩაგდით კლიმენტის ნავთსაგომმიტე. ღიათ წმიერდის იესოს
ჩერის შესახვევარა". ყოველი მხრიდან ჩამორბორნენ ჩარჩინები მი—
საბრძომითან. იქ მათ ღამახეს წვთისებრივი ქალწული, თავუანი სცეს
მას მინინებით და შემდეგ გამოჰკითხეს, რომელი წმიერი შეს მან, სად
არის ის და რას უნობებენ. ყოველაზემირა ღამისმიმირელი განუიტერდა
მათ სახარების მოძრვერების ძაღა, და მის სიცეცებში იჩორენა ისარი
და ძაღა დარმობოდა, რომ ნ ირჩიარდებია აქვე გამარიდეს ახალი წმიერ—

მი ღამურუეს, რაც შეიძლება სწრაფად მიეწოდ ჩმიდა ნათლობა. ახალ-
განათლებულის მისამართებლად ღა უფროსად ღამიერი იქმა ერთ-ერთ
ხომისგრძელებას მიერ ახალი ქრისტიანების რემენის განსამცკვაცებლად.
მან უკანასკნელი, გამოსამდევილობებრი ღალავისს უთხრა მათ: " ეს
ადგილი იქნება ჩემი წილის ჩატვებრი, რომელიც მომცა მე ჩემმა შპალმა ღა
წმიერთმა. მე ვიქწები ამ აღიღიას ღამიცველი ღა კეთილ შეუამროშობი
წვდის ჩინაშე". ამის შემდეგ ყოფილადმიდა წვდისმშობელი დავის მო-
მათეებრთან ერთად გადავიდა კვლევისში.

წვდისმშობრის შესახებ ღიახანს კრობის უქონლობის გამო, ღამი-
რე ძალას სამართლა სარატოკლი იყო, მაგრამ მარე მისი მწუხა-
რება უღიერეს სისტემულა შეიცვალა: მოლოს ღა მოლოს მან იმისა ყოვ-
ლადმიდა, რომელმაც საჩეკრია მიუჰანა მას თმთორი ღა საბურრები,
ღამიადებული თავისი ხელი. ღამიარეს ნუზეშინისცემისა ღა მორიმუნებ
ღალაცვის შემდეგ მართამდი ღამიერება იერუსალიმში. ამ ღროს ქრისტე
ამაღლებიან თქმასთი წელი იყო განვლიდი. ყოველადმიდა ქალწულს
წვდია ღა უნისე არეოპაკელი, რომ მიერო მისგან კურთხევა ღა ღარი-
გება. ღერა უფროსა ყველას ლემულობა, ყველას ანუგეშებრა, კურ-
ნაცვა ავაგოდეობს, განმიართავდა ცოდვილას, შემუსკრიბებს აძლევ-
რა იმერს. წვდისაცან გახარებული ახარებრა ხალხს.

13. კ თ ვ ღ ა მ ი ღ ა წ ვ ი ი ს მ შ თ შ რ ი ს
მ ი ძ ი ნ ე ბ ა. სახელებანდემული ღა ნეფარი ღერა მირიამი მუგამ
ტეცისკენ ისწავდომა ღა ღოცულობრა ტეციურ სამკუდრებელი გადა-
სახლებისათვის, რათა ღამიცვალებული თავისი ძისა ღა ჭმერთის ცურები.
რომორც ქრისტეს მოძრვებების მოესველი მოერს სამდეარიში, იგი ხე-
ღავრა რომ აღამიანთ სურების ჩმიდა მომკის ღრი ახლოვებოდა:
სრულებოდა ეკლესიას ღადუთება ღა მცარიბა, მასთან ერთად კი ღო
ღერა წვდისმშობრისა, - ახლა მან უდრი მოსწრადებიდ ღაუჩეო ხვერწა

დაცის ძეს იმქვეჯონად ტარას ახლებს შენაბუღის.

ყოველადმიდა მარიამი ითანე წვდისმეცყველს უწვის სახლში ციონ-
ნის მთავრე. ის ხმირა წახულობრა იმ აღიღებს, რომელიც ქვეყნის
მაცხოვრის ფეხთა ნაციონალით იყო კანათებული, მაკრამ ყველაზე უფრო
ხშირსა იკი გოცოთასა და ელეონოს მთავრე ახალია, რომის მახლობლად
თანაც წვდისმეცყველს მამისაგან მეტყვიდრობიდ კუთვნილი ბაზი ჰქო-
ნდა. ერთხელ, როდესაც იგი ჩვეულებისამებრ ელეონოს მთავრე თავის
შემიდა ლაცცებს აღალენდა, გამოეცაზადა მთავარანგელი გაპრიელი
ახალი წვდილი ამინით მისი მაცე იმავე იმ ქვეყნად გაიასახულების შესახებ,
რაც სამი ბოლის შემზეჭ უნდა აღსრულებულიყო. ამ ამინის ქეშმარიცხების
რასადასცერებული წვდის მაცნემ მას სამოთხისული დინიკის ხმას რცო
მოუფანა და უმარს, რომ ტეციური მამით გასხვოსნებული წცო ესე
ყოველადმიდა ქართულის კუთხს წინ უნდა ეფარებინათ მისი უნდიდესი.
სხვლის დაკრძალვის ბოლეს. მოწინებით და სიხარულით მიიღო წვდის-
მშიძეებისა სამოთხის წცო, პატარობრა უფასს და მოკრძალებით ევერო-
ბირა, სულის ამოსერის ჭამის არ ერა ან ბრელი მეუფე და კოჭოხეთის
საშინელებანი, არამედ ძეს თვის წვდილ ხელთ ტერა მიერთ სული გი-
სი. ის აგრეთვე თხოვდა, რომ დედამიწაზე სახარების ქადაგებისათვის
კადანულ წმიდა მოციქულთ ნახუა შეძეობოდა.

თავისი მიმინების ამინავი რამ შეიცვი, ყოველადმიდა ქართული
შინ დამრუნდა; სახე მისი ისეთი გეციური სიხარულით ბრძყინავდა,
რომ ყველა, ვინც კა ნახა, გააოგნა და შეაკრთ წვდილიმა მაგრმო-
სიღებამ, რომელიც ტერ აწმეჭოდა.

ყოველადმიდა მარიამი ემინადებოდა თავისი აღსარულისათვის და
ამის შესახებ უპირველესად წმიდა მოანე წვდისმეცყველს აცნობა, აჩ-
ვერა წცო სამოთხისა და უანდერძა ეფარებინა ხარის წინ მიმავალს.
და წმინარა განაცემდა ყოველივეს, რაც ს. ქირო იყო, მრავალ მოერ-
ბიანინათ სანთლები, გუნდრუკი და სხვა აუცილებელი დაკრძალვისათ-
ვის. მოანე ყოველივე ეს სა 5 რაჭო აუნდა მოანე მოციქულს, მასე-

შის ვაკებ, იერუსალიმის პირვერ ეპისკოპოსს, რომელმაც, თავის მხრიდან, ეს ამბავი არა მართო იერუსალიმში გუბავრცელა, არამედ ის შემოტარენშიც. ყოველი მხრიდან ითანა წვდისმეცყველის სახლისაკენ უამრისავი ხატით დაიძრა და ღვთისმმომიდან განვარენ რომ გაიგეს მისი აუსასრულებელის და ცადე გამასახტების ამბავი და იხილეს რცო სამორჩევსა, აფირდნენ / ზომაზადი ქვდინით; ყველა ევერებოც ა საერთო მფარველს არ დაეფოვებინა ისინი თბლად და უმწეოდ. ყოველადმიდაბ ღვთისმმობელი ყველას აჩერნარებება დაპირებით, რომ არ მიაფოვებდა მათ, უმარ მოეხმარებოდა და ხელს დაადარებდა, ვინც მას გაჟირვებისა და მწუხარების უამს დამხმარეებ მოუწოდებდა.

როგორც ყველა დაამშევიდა, ღვთისმმობელმა დაჭოვა ანდერძი თავისი მცირე ქონებისა და დაკრძალვის შესახებ: მისჯან ბრჩევი-ლი თრი ხერი ცარისამოსი თრი ღარიბი ქვრივოსათვის მიეცათ, რომელ-ნიც მისგან მოშეალება / წერტლობრნერ და ერთგუავებით ემსახურებო-ნენ.

როგორც სიკვდილის წინა სურვილებს გადასცემით ითანა და მაკაბ მოცემულებს, უეცრად აცვია ბმბური, როგორც ქართებრის გროს და ყველამ ღამინახა ნათელი წრუბლები სახლის გარშემო. წმიერთმა შე-ასრულა თავისი ყოველადმიდაბ დების სურვილი: წვთის ძალით წმიდა მი-ცემული, წოდებული ქვეყნის სხვადასხვა კუთხიდან, ამ წრუბლებით გამოიცვანილ იქნენ იმ სახლოან, საბაც წვთისმშებერი იმიოდებოდა. წმირთის მოწაფეთ და თეთმხმდევეოთ წილად ხვდათ ხვდათ ენახათ მიძი-ნება წვთისმმობრისა და მომსახურებონერ მისი სიჩინიდას დაკრ-ძალისას. ერთად შეკრიც მოცემული ცაისარებს და უკვირებთ ფრიარ, თუ რა იცო მიჩემიდ მათგე მომხებარი სასწაულისა. ითანა წვთისმეც-ველი შეხვდა მათ და აუხსნა, რომ დაგდა გრო ყოველადმიდაბ წვთის-მმობრის უფარდან წასვლისა.

წმია მწუხარება დაუზუათ მოცემული. როგორც იხილეს სიხარუ-ლით გასახვოსნებული ყოველადმიდაბ დებადა, ვერ შეძეს ცრემით

მათგანვა, ძალებე საშინერი და სამწუხარო იქნ მითვებს ყველას მფრი-
ველი და დამამიტვიდებული დების დაკარგვა, რომელიც მასს მეუღება
და მოძრვასს სცენიდა.

მაგრავანი მართამდ მათ ეხვერებოდა მისი სიხარული ცრემლებით არ
დაემძინებინა, არამედ შენერ კოდილიცვნერ. "აღვარ რა შვილთან და
ზმერდთან ჩემსა, დევერ კი მართეთ სხვად ჩემი გეთსიმარიას; დაკ-
რძალეთ ჩვეულებისამეტრ და დაუბრუნდით ქრისტეს მოძრვერებას. ხოლ
თუ წმინდას ნებაც იქნება, მიძინების შემმაგა მიხილავ".

ამ გრის წარსებრი პავლე მოცეკვედი და მც-თან ერთად მისი მოწა-
ფება: დიონისე არეოპატე, დერითეს, ფიმოთე და სხვა 70 მოცი-
ქულაცმანი. უფარის ძეპეარა ყველა, რათა იაკონ წვთისმშობელი, მი-
იღონ მისი კურთხევა და დაესწრონ მის დაკრძალვას.

დაგვა მესამე მო მთავარანგელობის გამოცხადებირან. დღის სა-
მი სახთი ახლოვდებოდა, როცა მთავარანგელობის ჩეცით აუზდა ხარხს
მიძინება წვთისმშობისა. სახლში უამრავი სანთერი ენთ; ცოცეკვე-
ნი გარსშემოერციდნენ ცხერარს, რომელიც იქვა ყოველაზრიდის ქარძე-
ლი და ახდერებონ უფალს; ღვიძესში კი ღოცულობდა თავისი არ-
სასწრების მიღობინდი. კაცრად აქადა სახტა სახურავი და წვთისმშე
ნათერის იქ მცოდნი გასამათა. დკოლას შეეძინდა: დაურ სინათლისაკან
მინდერი აღარს ჩატება რა, თვით მეუდე დაურ ძალათ დასით, მართა
სულებით გარჩემორციდმული ქრისტე მაცხოვარი გამოცხადა ყოველაზრი-
და დებადა დინსს. თავისი ძის და ღმირთის დაწარვით განარეცუ-
რია რა აუსკორნა ღმირთის დამამიტვინებული სიმრერის: "ადამებს სულ ჩე-
მი უდალსა და განიხერს სურმა ჩემიმა ღვიძესა მიმართ მაცხოვი-
სა ჩემისა".... კმიცკადნეული ძველ რა ძი და წმირთმაც უძველებ-
ლებ გაპეარა სულ მისი სხვალს და არა დაბო სხვად ხარნა. მა-
რინ ანგელოზით იწყეს გაღისაბდ და მოისმა სიჭულები: "განარიან,
მიმარებული, უდალი შენდან არს, კურთხეულ ხარ შენ დებადა დორის".
და სულ რარებელულის დიდებით იქნა აღდგანი ცალ საპრანერები-

მი ხერითა უდიდესადა.

წვთისმშობლის დიდებით ბეარსელის მხილველი მოცეკვერნი შიშვი
 შესატერორერ ჩეცას ისე, როგორც ერთ ღრის ცად ამაღლებულ უდარს,
 მავაზებობათ ფოვერივე და საკუთარი თავიც. როგორც აღეცვებისა-
 გან ქონს მოეცერ, მოცეკვებითა მოწმებით შეხევეს წვთისმშობლის
 ფოვლაც „მიზან გვამს და ჩაინახეს, რომ მას სახე ჩეციურ ნათლის გა-
 სხივოსნებობა, ხოლო გვამი მისი საოცარ ამო სუნიერს ადრეცვევა.

ყველანი შიშვითა და მოწმებით ეაღერსებობნერ მის ფოვლამზმი-
 რა გვამს; ჩინდა ქეებართან ერთი მიცარებითაც კი იკურნებობნერ
 სერიანი და აქებითან წვთისმშობელს მთავარსამცელობის სიციცვებით:
 „გიჩარიბერ, კურთხულო, უფარი შემთან არს“. ჩინდა მოცეკველები შე-
 უჩინერ მისი ფოვლამზმიდა გვამის დაკრძალვას. ისინი დასჭირონერ
 თავის განმკითხველს. პეტრე, პავლე, იაკობ და სხვა მოცეკველი გვა-
 მი საკუთარი ხელი აფ, ზეს; თანარე წვთისმეცყველი სამოთხის ნათელი
 რწყობი ხელი მათ ჩინდები მიუძირობათ; სხვა მოწმებუნე მოწმდენი და უამ-
 რსვი ხარბი ქეებარს სანთებითა და საცეცხლურებით მიციცვებობნერ,
 სიმინდან იერუსალიმის გაცემი გეთსიმანისა მიემართებობნერ და
 ჰესერს ჩასაბა გაცობით აღაცხებინერ. მათი ცვლის მთელს მანძილე,
 თვით დაკრძალვის აღიღებამდე, წვთისმშობლის გვამსა და მის ყველა
 გამიციდებელს ჩე ადგა გვირცვინის მსგავსი, წრუბელი ნათლისა და ჰა-
 ვრძი გეციურ ძალის საოცარი გაღობა გაისმობა.

მაღვე იერუსალიმში მცხოვრების ბევრმა უზრიუნომ გაიგონა არა-
 ჩვეულებრივი გაღობა, დაინახეს გირებული სტელა და სასწრაფო მო-
 ახსენეს ამის შესახებ პირველოვანელისამართ და მოხუცებულ. ისინი
 მათ მიერ ჯვარცმის იესის დედის ესოდენი თაყვანისცემის ხილისას
 ძრაბითა და შეურიდ აწერნერ. დურეის მიმართელობამ უნდა ჯარები
 გამოიცვალა და დასარიტა დასცემობნერ ამ ხარბს იარაღოთ, გაეფან-
 ცეთ ყველა, მოეკედა მოცეკვენი, ხოლო წვთისმშობლის გვამი დაზ-
 ვათ; მაგრამ წვთის ძალამ არ დაუშეს ასეთი შორიცმოქმედება. გვი-

დუკინის ფორმის წათელი ურუბელი, რამეტერიც გამოკინალუ პროცესის
ახდრა, ღერამინაზე ჩამოვიდა და კასს შემოერთებულ მით, როგორც კუ-
ღები. მოერებს ესმოდათ წაბლებისა და სიმორების ხმა, მაგრამ
თვალიაბრინავებული ვერაზეს ხერავენენ, ქალაქის უგეველ ესები-
ბორნენ და ამაოდ ეძებდნენ პროცესის მომავალეობა. განსაკუთრებუ-
ლი უხეშობით გამოიჩინა და უგეველ მწვრეო, სახელი ათანასე:
წევდს გმიბას ანთევება იცი, გმიბა წევდსმინდობის ქედებას და
დაბა იღებდა მის ძეს უფარ იცით ქრისტეს. ბოლოს, შეკრის და ბორ-
მიდ აღვსებულია, მან იაჲუა წევდსმინდობის ქერარი და უნდობა მი-
ნამე გამოიხვით ყოველმიმდინარე გვამი, მაგრამ უარი ქედებას შეკრ-
ბოდა, ჰიდის ანგელობრიმა წმინდის მინსხანების უხილავი ნახვიდიდ
მის თრივე ხერი მოჰკვეთა; მისი მოჰკვეთიდა ხერები ქედებარი ჩა-
მოეკიდა, დეითონ კი საშინელი წაშობახიდათ პირუე დაემზო. საშინელ-
მა სასჯელი მითაცონა იცი: მან შეიცნო კორვა ფისი და შეჰვერის
მოჰკვეთი: "შემიზუალეთ, მინებო ქრისტესწინ!" - პეტრე მოჰკვეთია
შეაჩინა პროცესის და უშთრა ათანასეს: "განკურნება მენი ჩვენ არ
ძალიას; ყოველიც მხოლოდ იმას შეუძლია, ვინც იქვენ ჯვარს აყ-
ვით: უფარც ჩვენს იცით ქრისტეს; მაგრამ ისიც არ განკურნავს
შენ, ვინც არ მიზრუნებ მას მიერა გადით და არ წარმოსდევამ სა-
კუთხი ბაჟეებით, რომ იცით ჭეშმი არავად მესისა, ძე წმინდისა". მო-
ადგერებნა და ყველა მოზრიმელ ფრთხო გაეხარათ მომაკვდავი სურის
გადარჩინა; პეტრე მოჰკვეთია უბრძანა ათანასეს ხერის დარჩენილი
წამითი, იდაცვი შეეხო ქედებარი ჩამოიყორებული მოკვეთიდა ნაწილე-
ბისათვის. როგორც კი ათანასემ ეს შეასწულა, მოკვეთილი წამის ვე
შეებარება სწრულია საჭარა, მხოლოდ წითელი, ძაღვიუით ხარის ქადა-
ყვათან, ნიმუშად ხელის მოკვეთისა. ათანასე ქედებას წინაშე პირუე
დავარდა, თაცვანი სცა უფარც იცის და ის კუნთხულ დედას, შეამ-
არ ისინი ქედება მინავრით და მოჰკვეთ გაჰკვეპ გეთხიმინისაკენ.
ამინდა სასწავლის შეცნობი შემჩევ მრავალია იურეულიარანისაკენ.

დეილარს, უცნობონერ ღვთისმიშობრის ტერარს და იკურთებონერ, იმრე-
ნებრნერ მხერულობას. აღამისამდა მოგმის მაღიანმის დაასმ როგორც
მავისი დაძარებით გასახარს მთელი მსიფრით, ისე მიძინების გრო-
საც არ უნდოდა ვინმესთვის ეწყებინებინა, ცველას იწყნარებდა ზა-
რანებდა, მფერდოც კი დვისდა.

როდესაც დაკრძალვის პროცესის გემსისანის მიღუაბლოვდა, იქ
კვლაც ცრემოდა გენითა და ქვითინით დაიჩვი ყოველაბრძმიდა გვამის
უკანასკნელი ამორი და მხოლოდ საღამოსათვის შეძეს წმიდა მოცი-
ესად მისი სამართლი ჩასცენება და გამოქვაბულის შესასვლელის გიგი
ქვით ამოქოლდა. დაკრძალვის შემდეგ ისინი რომ ჩქარობრნერ წას-
ვლას, არამერ სამი ღოვ იმ აგვილას დარჩინერ და ღოვებამუამ ღოცვით
უფალობრნერ ღვთისმიშობრის წმიდა ნეშვს. მთელი ამ ხნის განაცვლო-
ბაში ჰაერში ანკელობით გაცოდა ისმიგდა, რომელიც აღიძებრნერ წმერთს
და აქებრნერ კურთხულ მარიამს.

თომა მოციელეს წილად ხვდა ცოდილიყო მიმებით ღვთისმიშობრის
აღმოჩენისა, როგორც ერთ გროს მავისი უშმიუროებით მან
ხერი შეუწყო ქრისფეს აღმომის დარასცურებას. ღვთის ნებით მან
გედსიმანის მხოლოდ მისი დაკრძალვის მესამე ღოვეს მოამია. ღრძია
მწუხარებით დაემთ იჯი გამოქვაბულის წინაშე, ქვითინებდა და წუხა,
რომ არ ეღიანსა ენანს დედა დვისი და მიერთ მისქან უკანასკნელი
დალცვა; არ ეღიანსა ენახა ღვთისური დიდება და სასწაულება მისი
მიძინებისა და დაკრძალვისა. წმიდა მოციელებს ძარით შეაცორათ
იჯი და გამარცვილეს ქვა გარაეჭონებინათ, რათა ღვთისმიშობრის სხე-
ულის ნახვით თომა მოციელი ენაგერებინათ. რაც ამ ქვის გარაეჭ-
ონების შემდევ მათ დაინახეს, რომ კუნძი მხოლოდ გარასადანებრე-
ბი დარჩინილიყო, რომელთანა ენით ამოუდებელი კეთილი სუნთქვებს
იდურვეოდა; ფრიად გასკვირდამ ძარი და როცა კონს. ცოხერ, მომზე-
ბით ეამბომნერ ჭადახესი სამაულის ამ დარჩენილ საგდუმლებას.
იმსკე საწარის ფიც მეცნიერის დედაფარება დამშვედება ისინი, გაუმ-
ხდება რა მათ ეს სამუშაო.

კუძველესი დემოციურები გვიასმიშობერ, რომ ქრისტეს ქადაგომის მოწინა
რან მოცეკვერი ფრაპერძეან პირველ ადგილს თავისუფალს სფოვებრენერ.
ამ ადგილს ყოველთვის ითვ პერის ნაჭერი, როგორც "წანილი უფლისა"
უფარ იესი ქრისფერ ხსოვნის აღსაჩინავად. დროულის გამთავრებისას
დვერანი ფეხზე ბრებობრენერ, მოჩინებით იღებრნერ ამ წანილს, აგირე-
ბრენერ ყოველაზმიგრა სამების გათა სახელს, რასაც შემრევი ლოცვით ამ-
თავრებრენერ: "უფალ იესი ქრისფერ, შეცვერი ჩვენ". ამის შემრევ
მათ უნდა გაუყოფ "ქრისფერ წანილი". და დვერა უნდა უცემა, ვითარ-
ცა კურთხევას წმინდისა. მუდამ ასე იქცეობრენერ მოცეკვერი, მარცონი იყ-
ვნენ ისმანი და ხალხთან ერთად.

ასევე მოცეკვერ ისმანი გეოსიმანიაშიც საღამოს ფრაპერძე, გა-
მიერვაბუღიდან გამრუნების შემრევ. მოცეკულებს სურ ის ჰქონდათ სა-
ღამორაცო, თუ რა უნდა მოსცოდა ქაღალდის სხეულს. ფრაპერძის გამ-
თავრების შემრევ, როგორც ჩვეულებისამებრ იღებრნერ უფლის პერის
წანილს და აგირებრნერ ყოველაზმიგრა სამებას, უეცრად ანგელოზთა
სიმღერა მოისმა; მათ ბე აიხედას და ჰაერში ყოველაზმიგრა ტანტური,
დეას წმინდისა განიხაეს, რომელიც ციურ ძაღლითა და ენით ამოუთერე-
რი ბრწყინვალე გადებით შემოსილიყო. ქაღალდის უთხრა მათ: "გილართ-
ნენ, მე მკვერედით აწმიაგინა ძემიან ჩემიან". გასარებულია მოცეკუ-
ლებისა და დვერა იქ მყოფის თავიაციონურებით შამოიგიანეს: "ყოველაზმი-
რათ ღვთისმმობერო, შეცვერი და გვაცხონენ ჩვენ!" ასე დარჩემუნებრენე-
რიმიდა მოცეკვერი და მოერს ვაღენიას მოპირისება: "ყოველაზმი-
რათ, თომ დეას წმინდასა დეისმა ძემ და წმინდომი მისი მიძინებიდან
დესამე დღეს აწარეინა და სხეულიანაზ აღამარტის ბეცად.

მოცეკულებია სამართები დარჩებილი გარდამისანა ამოეს იქ არ-
ციყოდთ გასარჩემუნებლად და გაფირვებულთ სანუკერებლად, გამრუნდნერ
იერუსალიმს და მერც კვლავ კაიფანცნერ მსოფლიოს სხვაგასხვას ქვეყნებ-
ში სახარების საქართველოა.

წევთისმიშობრის აღსაძლებელ ეკლესია მიმინებას უწოდებს, რამდენ
და ცოვლამდინარ ქადაგის არსებაში ბუნების კანონი გან არცებობს.
სხულის მიმინარ მიმინარ გამამარტინებელი სიკვდილი არ შეეხო მის საკუ-
ლტ; გაბარებით მან შეინარჩუნა სიქალაზე, მიმინებისას კი შეუკრი-
სა ქხოვრებას; გაბარებიდან იგი მიარაღებდაზე, ხოლ სიკვდილის
შემდეგ კი ცხადიდა. მან მიიძინა, რადა გამოვიტორა მარსადული ქხო-
რებისათვის; სიცოცხლის წყალოს წარუდა; რადა რვისი ღოცვებით სიკ-
ვდილისაგან გამოიყენება ჩვენი სულები. ღოცვებში უძრავი წვდისმშო-
ბერ ქვემდებრებს ჩვენ და გვარიფერს რწმენას, ხოლ მშუბარების
მის - ნუკეშს. ქვისგან გამოკვეთილი კუნთ წვდისმშობლისა, ისევე
როგორც კუნთ ძისა მისისა მარსა სამდაცვანებელი ბენება ცველა მორ-
ნმუნისათვის.

წვდისმშობლის მიმინებას ქრისტიანული ეკლესია აღმინავ
15 /28/ აჭვისფოს.

შობასა ქადაგი გაიმართე, და მიცვალებასა სიჭილი
არა გაუცევე, ღვთებამშობელი. მისვეღა ქხოვრება დედა ეგვა ქხო-
რებისა, და ამ მეოხებით შენიდა იხსნი სიკვდილისაგან სურდა
ჩვენსა.

ამ სამორებას გიგი კარნიერება აქცის წილაშე უტოტისა. ცხრა წელზე
რების მე-5 მცნება გვიანდავის: "წევარ იქვენერ მოწყალენი", რამეთა
ივისი შეიძლებან". არსად არსვის არ აღუდევამს მატოლებრი შეწყა-
ლებას, თვითი მიწყალებისა.

ქრისტეს მოღვარეობის მოსკოვის გრის ადამიანთა საუკუნო განსჯა მოხდება კუმისესწილად მათი სამონიკო საქამიეროს მიხედვით.

ქვემოთ მოცემულს წინასწარდეცვვებთა, უფროსმაცვებელთა და დი-
ლისოფოს მეცნიერების აჩვენები,

- ## 1. მოსე წინასწარმისუფლებელი:

ନିର୍ବଳାକାର ପ୍ରକାଶକଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତିର ଉପରେ ଆମଙ୍କ ପରିଚୟ ଦିଲୁଣୁ ।

- ## 2. გავით წინასწარმეტყველი:

ნეცარ არს რომელიან კურისხმია ჰყოს ცრაბაკისა ღა ღავრიომილისა, ღღესა წოროცსა ისსრას იკი უფაღდეს.

/୪୮୦୮୦ ୪୦, I/.

- ### 3. სოლომონ ბრძენი:

რომელი მისცემს გღახვებს არა მიაკვდეს ბა რომელი
მიაქცევდეს დარღა დეისტა, ნაკლებუანებასა შეინ-
იკონის მრავალება.

მცირე აღირე პირი შენი სიცეკუასა წვდისათანა გა
სჯირე ყოველთა ყოცხლა.

Աղօնց Աղօնց Շեմոն թա Սխօնց Ելութեա, Կըսաց Թըլիսպէս
թա Կըրւուրիսպ.

- #### 4. ՏՈՒԱԿԱՐԵՐԵՐԵՐԸ ՈՒԹ ՑՈՒՎԵԼՈՒՄ:

მშიერისას ნუ შეაჭირდებ და ნუ გაწარისხებ კაცება სივრცა-
ხაკესა შინა მისასა. გულა გამორისხებულსა ნუ შეაძლინებ
და ნუ გაწარისხო, რომელსა უხმიდეს მისაცემელი. ნუ სფერ
ატრიტსა კაცება ჩვევად შენდა, რამეთუ რომელი ქრისტეს
შენ აღმნარესა შინა სურისა მისისასა, ვეგრებასა მისასა
დამენს დამძარებელი მისი.

5. წინასწარმიერებული ეტეკიდები:

სასწორი მართალი და საზოგადო მართალი და საზოგაო მართალი
დყავრ დაუკარა.

6. წინასწარმიერებული ისაია / უზენალი ქმობა/:

ვეცხლი დავენი გამოუცირე, მისაური დავენი შერევენ ღვი-
ნოსა ჩველთა, მთავარი დავენი უზრიულო, მოგისარე მიარაცთა,
მოცვარე ძრვენთა, მიევარ მოსაცებელთა, ობოლთა არა მსჯელ
და მსჯავრსა ქვრივთასა არა მიმხედველ.

ამისთვის ამთ ეცცების მეუღლე, უდალი საპათი: "ვად ძრი-
ეთს გერაიდისასა, რამეთუ არა დასტარეს გულისწყრის ჩემი
წინასაღმიღოომთა ჩემთ ძერა". / წინასწ. მეცე. ისაია თავი / ,
ვბა-ვე / ,

7. მათე მახარებელი:

რაჟუანის მოვიდეს აე კაცისა გიგებითა თვისითა და ფოველი
ანგელოზი მისნი მისამართა, მარინ დაჯინ საცერებლო გიგები-
სა თვისისათა; და შეკრძენ წინაშე მისსა ფოველი ნათესავ-
ნი და განარჩინეს დეინი ურთიერთას, ვითარცა-იტი მწევემსმან
რა განარჩინის ქოვარის თიკართაუსა, და დაგვირდის ქო-
ვარი მარჯუენით მისასა და თიკარი - მარცხენიდ მისასა.

მარინ პრეზუა მეუღლემან მარ მარჯუენითა მათ მისთა:

മന്ത്രാലയം, കുർക്കുരുട്ട് മിനിസ്റ്റർമാൻ, ദിശാ ഫോറെസ്റ്റ് ഓഫീസ്
ഗവർണ്ണർമാൻ യേറ്റേറ്റുവാൻ സാശ്വതത്വാന്ത ഫൗണ്ടേഷൻമാർ ബോർഡ്-
സിംഗ്. നിരീക്ഷ ദിശാമാർ, ദാ മേച്ചിൽ മേ കുമാരൻ; മിന്യൂനിറോസ്, ദാ
മിഥ്യാദ മേ, കുട്ടി വൈഷ്ണവ ദാ മേമിന്യൂനാരും മേ; ശമൃദ്ധാർ വൈഷ്ണവ,
ദാ ശൈഖിംഗേര മേ; ബന്ധു വൈഷ്ണവ ദാ മിന്ദേരും മേ; ബാഡ്യൂറിംഗ്-
റൈസ് വൈഷ്ണവ ദാ മിന്ദേരും നീരിദാ. /ബാബ. മിന്റേസം, മാവറി 25,
ലു - ഒരി/.

8. ഉപാധ മാർഗ്ഗരേഖ:

നേരു ക്ഷേമഭരണ സാഹിത്യ ക്ലബ് സേരിംഗ്, ഭൂ അംഗീകാര മേളംമാർക്കാൾ ശ്രേ-
ംഗം, ഭൂപാ ദമിംഗ ശ്രേംഗം, ഭൂപാ നാരോസാപ്പരും ശ്രേംഗം, ഭൂപാ മിന-
ഡിംഗം ശ്രേംഗം മിന്ദേരപരമാ, ഭൂപാക്കു മിംഗപാ കുമാരു കുബാരു ശ്രേംഗം,
ദാ ക്രൂരീംഗ ശ്രേംഗ മിന്സാരു ക്രൂരീംഗ ശ്രേംഗ സാ-
രുംഗം, അംഗീകാര ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ ശ്രേംഗം, ക്രൂരീംഗ ശ്രേംഗം ദാ ക്രൂരീംഗം,
ദാ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ, നിരീക്ഷ അംഗീകാര അംഗീകാര, നിരീക്ഷ മിന്ദേരു ശ്രേംഗം,
ദാ മിന്ദേരു ശ്രേംഗ മിന്ദേരു അംഗീകാര. /ഉപാധ, മാവറി 14,
ലു, ഒരി, ഒരി, ഒരി/.

9. ഉപാധ മാർഗ്ഗരേഖ:

ദാ വൈശ്വാരപാ-ഒട്ടി യൈഗുര ക്രൂരീംഗ വൈശ്വാരപാ, നിരീക്ഷ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ, ദാ
യൈഗുരപാ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ മിനം. ദാ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ ക്രൂ-
രീംഗ മിന്ദേരു ക്രൂരീംഗ, നിരീക്ഷ അംഗീകാര ക്രൂരീംഗ? നിരീക്ഷ
അംഗീകാരപാ മിന്ദേരു മിനം ക്രൂരീംഗ. ദാ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീ-
റൈസ്-മിന്ദേരു ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ ക്രൂരീംഗ, നിരീക്ഷ മിനം
അംഗീകാരപാ? നിരീക്ഷ അംഗീകാരപാ അംഗീകാരപാ. ദാ ക്രൂരീ-
മു സാംഗീംഗ മിനം, നിരീക്ഷ അംഗീകാരപാ ക്രൂരീംഗ മിന്ദേരു അംഗീകാരപാ,
നിരീക്ഷ മിനം അംഗീകാരപാ? നിരീക്ഷ അംഗീകാരപാ ക്രൂരീംഗ
അംഗീകാരപാ, നിരീക്ഷ മിനം അംഗീകാരപാ. നിരീക്ഷ ക്രൂരീംഗ മിന്ദേരു
മിനം അംഗീകാരപാ?

10. ଉତ୍ସାହ ମନ୍ଦିରରୁରେ:

სასჯელ უწყებო არს მითვის, რომელთ არა ჰყონ წყალობა.
/იაკობ მოცეკვა. ეპისტოლა, მაცი ბ. მეს. "ბ"/.

11. იოვანე მახარებელი:

କିମ୍ବା ମହି ଜୀବନ ପାଇଁ ଦୁଇଟିମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଲାମୁଣ୍ଡଳ ଏହାରେ ଯାଇଲା କିମ୍ବା ମହି ଜୀବନ ପାଇଁ ଦୁଇଟିମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଲାମୁଣ୍ଡଳ ଏହାରେ ଯାଇଲା

სფერა მატერიალია: მე ვარ პური ცხოველი, რომელი ჩე-
ცით გამოიყენება. კუთხ ვიწოდე ჭამის ამის პურისაური, ცხოვ-
ნებას კურისამზე. ღა პური რომელი მე მივსცე, ხორცი ჩემი
არს, რომელსაც მე მივსცემ ცხოვრებისათვის სოფრისა.

/ପ୍ରକାଶକ, ପାତ୍ର ୬, ୮୦/.

12. Ծանօթա քաջա /կայսերական պատգամագրութեա/:

ძრევ მოსარევები სახე მცირდებისა მური, რამეთვ სხვები
ბორიფით კაცით უნდოებეს პერიტ ქვეღის საქართვი, ხორი
მოშურებები გა ბორიფ-ჩვეულები კეთიღის ყოფასცა უმეფეს
არძინავს სიბორიფები.

13. තොපරු තුළුම්පෙනු:

მოწყვალება არის ჩეხოვალი სამოწვევად, ფრისა ცნობისა
აღმიცვანებელი ტექსტი.

26. აკაკი წერეთელი:

ცა-ფირუბ, ხმელეთ-ტურმუბცი, სურის ჩამიღმელო მხატვე,
მერი ვარ, შენდოის მოვკვებები, ძეგბზევე მცღვიარეო.

კულტურული სასერტიფიკატის
დოკუმენტი მთავრობის გარემონტინის
ცერემონიაზე

ქართველი კულტურული რომ კანონის სახელი, ღმიერდობა ერთად
ნიშანული გიორგის ახსენება: "ღმიერთო და ხმიდათ კონცი დევერ მი-
შვერეთ". ეს უძრავი ცრადიცია როდი იყო. ქართველს ძვალ-წილში
პეონია გამჯობარი მთავარმინარის სიცუარული და ეს იმიცომ, რომ კა-
ცოძრობის გიორგის თავის თავის მინარევულობაში ცავდა მთელი ქარ-
თველი ერთ აკვარილი. საქართველოს წმინდა კუთხეში არ იძირდებოდა მი-
სი სახელი. სამ არ მემნებოდა წმიდა ფაძრები და კულტივები: საუნა-
ზას მიუვად კიბოვან ცინკრეატი, ქართლს და კახეთში, მიერეთსა და სა-
მერელოში, გიორგი და პაფური მუხლს იცრიდა მისი შეაცრი ხაფლი წინა-
შე, საღამო თეთრი კონცი მურიდ გმირავდა საშინელ შავ გვერეშას -
ძორიც სკრჭ,

რაც ითხოვონ მის გარე მედალთა ურემლივი დაცული, ჭარუკის
რაზოვობაში გაცემი, მიხუცდა ჰუანკარებული მუხლები. გარდა ამავთ ჩა-
მო, უსულ და უმოქმედ საშანს, კერძებ თუ წარმომადებრიდა ძალას სცე-
ნირენ დაცვანს? "ნუ იყოფინ", ცეკვილა არ ეხმიანებოდა მიცვას მო-
ცვასს სამას სამოყრა სამი წმიდა გიორგი შესვებისთვის. ესიდა კონკრე-
ტო იყო, ხოლო ამ სიმრსელები მის სახელი ახერხული საღოცავები
დაუდისხმებოდა. მაგრამ გარდა მართვა წერილა გიორგის ხოთა თანაფორი იყო
მის სახელი აშენებული კულტივები? საოცარია, მაკრამ ეს რიცხვი გა-
ძლიული შეიძლება გავამრჩეოთ 10-ზე და მეოცე მიცვები წამდევი
რიცხვებს წმიდა გიორგის საღოცავებისა საქართველოში. და მის წინაშე
მუხლის მას, ღამისას, აუ მსხვერპლერი არ
საფუძველი: ჯერ ერთი, ეს დავაძლევ უსწორებული იყო შესწული

‘მრავალსაუკუნოები წეს-ჩვეულებებით, თანამდებობით, იმისა, რაც და-
ვერს მოშო ხილული და უხილავი სასაჩულები ხევშობა მისტერი და.
რასაც კაცის თვალი ხევავდა და დური ისმერდა...’

თვითმხილვებით რიცხვი საკრისო მიზი იყო კანვილი მოწეოდი.
იგი თანამდებობა მოწეოდი, მაგრამ არ მერყვევილა. მოწესა ქართვე-
ლი მოწმეები მოწმებით თავიასრილი ეამიმორება მფარველისა და ქო-
მაფის ხაფს, მსხვერპლს ანირსკს და გულო ვევრება, რაგა მოე-
რის მისგან შველას. მრავალი იღებს ფარულ რაზმარებას და სამარა-
ლებიც არა იძვიათად ხევება.

როგორც ცნობილია, ამ უბიძესმდე მოღამერი თავის ამერკულის
სიცოცხლეში საშირელი ფანჯავან-ზამერა თავს მიზ ქრისტიანობის საფის...
მან გაუძლო დეკორაციანე იმპერატორის, ამ კერძოდ მხეცის, სისხლიან ცირანიას, საკორეში ჩაუკრებას და რკინის მარქანებით
ძლიას. მაგრამ დიდი, მაღალი სურის კორცი, რჩებოდა იმაზე, ძე-
მიდომი “გიორგისნებისათვის” საცვალე წმიდა გიორგიდ რომ იჩიდა.
ცამირის აღმერა მისი ფანჯავის ბარებაზეოდა. განცვიდურებული ან-
დელიძები თოვებრნენ კას და ჩამიგდიობრნენ უორვი წინამდე, ხილურ
გამოცხადევ ას ახდენებრნენ მიზი ფანჯავის გამოსახსნელად... წმირს
შეესმა ყოველდღე. თვით მაცხოვარის შემოსა ძღვეს და ძღვაშემი-
სიღი, თავიასრებული ქრისტეს მხეაარი, მთაცარისა ანის სახელით წირ
წარუძოულ წამებულთა დასს. და მოწესა იკი წირ კერვას წამებულთა
სიმისავლეს, სახაც ჩვერი რჩეული მონამერი სახელაბრძენებული ჩვერ
უორვიდოვას ევერებიან შემოქმედს ქვეყნისას. არჩიდ და ლუარსაბ,
დავით და კონსტანტინე, აბო და ევსტათი /ფილელი/, შავა და
ერიბერ ქსნის ერისალვი, ბიძინა დაჭრილი და კომინი დვერის ცი-
ხის პაფრინი, ცერსნი ძმინი, საკვიდრელი ჩვილი ცრმინი, კოლ-
ერი, ცერს მინათება გაბრძენებული. დიდია დასი წმიდა გიორგისა.
აქვეა ათი ბევრი დღიდელი თავიასრებული რჯულისათვის და მისცარი
სხვა, რომელს ჩამოთვლა შეუძლებელია. იძირომ უკვარს გიგმინამერს

პატიკითები, რომ თვით სახელმძღვანელო დიდ ერებსაც. არა დავთ ამიღნი
მოწარე, ამგრძელ პორფირისანი კაბინიერი მიღებული წინაშე წვდის.

გრილა დას ვერ ჭვლის წინიანის სახეს და იგი უფრო მეფედ
ძოლებისას, რაც გარე ტაბის. მას აწარ ეშინია გრი-უამისა, იგი უკვე
თვით ბაფონობს მასზე. მისი სასწაული კვლავ სასწაულობს. გიგი ქომი-
ძმ გავრიღისა და გიგი მეობი და მოჩარე გაფარვებულისა და გაურ-
დომიღის მიმირთ.

მისმან მოხდენიდი სასწაული მრავალის და მათი აღნუსხვა მე-
უძღებელია. მხოლოდ წამოდენიმე მაგალითს მოვიყენოთ ჩვენთვის მახრო-
ბერ არამისანდ მინათერობიდან.

გვათხობა ერთხელ მოხუცებული წინია ბერი ევანგელი - ბავარე-
ძური მქონდა წინამდებრისაცან, რომ კანდა გამავლულიცა ბოჭორის, წო-
მენახულებისა ფასარი და იქ წირვა გამოყენებინა. ცაჯრამ რა მექანა,
გრძა არ ვიცოდი და ვისა, ვთხოვე არ გამომიყეა. ჯონობამ მომიცვა. ცა-
ინც ვახსენე სახელი წყვილა და გამოავეჯი ფის ბირიკს, მაღა მცირე
ვკლესია გამობრწყინდა ბუჩქებს შორის - კარგ წიმინდა მივიღე. სამჯერ
შემოვუანე ცუხლიოყრილია. ახრა უფრო იმედიანარ ავხედე მიწმენდიდ
ცას. ისე გამოვედი ბირიკე. კაცებ ჩემს წინ მიმიცვალი ახალგამრდა
კაცი გაცინახე ცისიერი ფანსაცმელი. ჩემს წინ მიმიცვალი ახერხებდა,
რომ თან ჩემთვის უყინებინა და თან ევლი 'ზრდა'. საკვირველი ის
იყო, რომ იგი ჩემისა ექვსიორე ნაძიჯით წინ ბირივადა, რამდენიც არ
ვისწოდ მისვეულ-მისვეული ფის ბირიკებით, ეს მანძილი ჩემს შორის
არც შემცირებულა, არც გაგიდებულა. აი უკვე მივაწმიერ მისი თავს.
მე გამავიხედე და ბოჭორის გიგებული ფასარი გაცინახე. გარი სისა-
რულის ამევსო. ჩემმა მეცმიურის ტკბილად შემომხერა და უეცრად აფრინ-
და მაღლა და ცისფრად გაძრწყინებული შეერთო ცას დეს. გემოდან შეთ-
მაგონს მიშვიდა "მე ვარ წინია გმორჲი". როცა ამას ცვებოდა ევანგ-
ელ ფერის სიმსხო ცერმილაძი სცვიოდა: "განა რა წინი ვიდავი მე
ცარვილი. რომ მთავარიონამეს ჩემთვის მეცმიურის გაუზიარ...".

ომის საკუთრებით ბევრს დაუბრა რიგი გმორებ სამამულ იმის
გრის.

მითხვიმდება აფოშელი ა. გოგმინაძეისი: "მაშინ როცა მეტად და-
კურცული მეორება, ფრთხის მართვის ერთ წევას ჩამოვიდოთ და ვიზიტო
დედოფლების მეფეების მხედარი, მერე მარ ახლოს გამოიიქნოთ და
მიიჩნი: რად გაფცეხდა გული, მშვიდობით დაკაბრუნებ შერ სოფელი და
დე იღოცა წმინდა გმორების ეკლესიაში". ფრთხიდან მობრუნებული აღმა-
სი, მართლაც, ბევრს ლულობდა, ეკლესია მის სახლდან ახლოს იყო.

ამავე სოფლიდან ერთ მოწმობუნებ ჭადანა ჯაჭვითებული
მხედარი სოფლის წყაროსთან, რომელსაც თეთრი მერანი საბავით ეჭავა
ხელი. და რომელსაც მას მიახლოებისამავე ჰკითხა, თბილის გირებულ
ფარაოს უერ მიმასწავლით. კეთილმოწმობუნებ ხელი იმ მხარეს გაიძვირს,
სიკითხ ცაძარი ეცნავოთდა. მხედარი ჭარნ მოევით, ჭარნი ჯერ გაქან-
და და მერე თანასამარ დასჭოვა მისა. მირ შმუნე ხედავდა, რომ ცაში
აჭრებიდა ჭარნისამი თანასამარ გაბრწყინდა და გაჩარული წავიდა
თხრებისაკენ.

მთეს ერთი პატარა სოფელი სისტანი. აქ წინამდებრე შესა-
წინამდებრე კეთილმოწმობუნებ ჭარნიდა. ბოგიერთი ახლაც პაჭივს სცენი,
მამა-პაპათა საცოცხლებს. მათ მირისას შეღვა, ფრთხიდე ნამდოფი და
წარმარი. შეღვა სიცირიდანც მირებუნე იყო დეინიერი, გაუწევადა.
მას ბრძოლა კიცხავებუნე წმინდასადვის ხანში შესული დებაკუცებიც კი—
შეაცუამირდა ხარ, ბერები ხომ არა ხარ, უკრე უნდა დაიჭაბნი თავი, რომ
ეკრესიაში საცოცხლება იარო, ამა ვის ხედაც შემნაირს; რაოდ დროს ეკ-
რებისა, ვარძიას ბერები ხომ არა ხარ და სხვა, შაღვას თავი რომ დაც—
ვა განკუთვისაკან, ძაღიან არწე დაცვოდა და იპარებოდა პატარა კო-
ნკრიტი, აქ იდვა წვდისმინდების მცირე სამილაცელო. საღამოს სიბრეე—
რი შეღვა კვლავ საცოცხლება კერ ისტრაფოდა. დაიწყო სამამულ იჯი ეს
ახალცამირდა მობილიტებით წაცევანეს ჯარი. მიერსაფერონებ ჯერ მა—
სპრებით, მერე ფეხი. ერთხას შეაჩერეს მეცანა დაწილები. დაბარები

სენატი მა იქ მოათავსებ. ამ უკვე აღმართდა თმის. მორეული ძალანი,
დანჯრებჩაღრი დატარიები ქართ იფრებოდა მა თოვლის კორიანზედ
შემოჰკინდა. გიგანტი ფიქრობდა მარცა დავის მომავალი. არ ეძინე-
ბოდა. მომავალი მას უძინებოდ ესახებოდა: როგორომ გავრცელები სა-
ხლი? ჩემი უფრო ძლიერი მა გამოცილი ვაჟუაცები ვერ ძრუნდებია,
ფიქრობდა იჭი. გიგანტი წნის მოუსვერტობის შემიგვ მას წუთით ჩასდები-
რი მა ნახა სიმინდი ძირი დატარის, კველადერი მსევე, როგორც სი-
ნამდვილები იყო, მხოლოდ გამირის ერთ კედელი გაინახა წმ. გთა-
გის ხაზი ცეცხლისფრა მოედვარე, რომელიც მოერ კედელს ფარსვადა.
ცხოველი ხაფრის კედებიან ტაბოხერა მა უთხრა: რად გარონებულება?
ისე უნდა მიღიცეცანთ სახლი, როგორც იქიდან ჩამოსულებარ, ერთი ჭრი-
ლობს, ერთი განაკარიცვა არ გექნება, მხოლოდ ერთი ცხვარი უნდა შე-
მოიწვრო. წმიდანის ცეკვიდი ხმა უკვე გამოწვიდებულსაც ესმორა.

თას წერილი გრინფრი იმედოცემული ახალუამრება.
მრავალი განსაკირისაუამ მიშვიდობით გამოვიდა. ერთხედ მარ ცუმბა-
რების კონა სცორცება მა მცრის ცანკი ააფერება, სხვა გრის სხვა სა-
გრირო საქმე ჩაიგინა. მამაცობისათვის მეღდებითა მა თრდებებით გა-
აჭადოც'. მშვიდობით გამოსუნდა სახლი ვაღმოხვილი მეობარი. საკვირ-
ველი ის იყო, რომ მას რარდაც ერთი განაკარიცვა არ ჰქონდა.

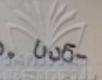
გადია წმიდა ძალა. მისი გაპირება დოვეროდის უცყვალის და
სე გვისრულებს, როგორც შეკვპირდა. მაკრამ ჩაენც უნდა შეკუსრუ-
ლოთ ჩვენი გაპირებანი ვისაც შეკვირდით გა რისდვისაც შეკვირდით.

აქვე უნდა ვდევათ, რომ თუ კეთილი აგადიან გამოიანებისათვის იტი-
ბიდი ქომაკიდა, პიროვისათვის გიგანტი მეხი გა გარიცა.

ლაშორებელი დამარი თავიდანვე სუსტი ბავრვი იყო, სწავლო-
ბია ინფერნაციი გა ხშირად ავად ხდებოდა. მერე ავადმოვიდამ თან-
ხადან გარდა ხელი, გული უკონდებოდა. გროვით გასამავისუდოს სას-
წავლებლივან. წამოვიდა სახლი, სახლიან საგადამიეროში მოხვდა.
რენტეროლი გვირი გამოკვეთამ თავში საშინელ სენის ჩიშვადა.

აუმიგაჩინა. ცეკვილები აუფანერი იყო. უძღებო მიმდინარეობაში ტაბართ-
რეს საავაზმოფირაპ. ორი კვირს სახლში იწვა და იმდენად დაუძლება,
რომ სპრის გაბაზევაც აღმარ შეეძლო. არც ჭამა, არც ბმა, რულში გაბა-
სულ იდნავი სუნდევით ემჩინეობა სიცოცხლე, მფოთავდა. მთელი სოფელი
ნაცრილება მაღა გაჰქირდას სულ ახალგაზრდას. ღ... მ სამინერ მოლობინმი
ვიღოაცა შევიდა სახლში. უხმაური მიუახლოვდა ავარიეტის საწლის და
უზრისა: ქრისტე მაცხოვარმა ინება შენი განკურნება, მე ნიმიდა გიორგი
ვარ. ნახევარი საათის შემჩენ შენი ფეხით ამოხვალ ეკლესიაში. უჩინ-
რად მოსული უჩინრად გავიდა და ხმადაკარგულება აკაბმილი დმის იპოვა:
"ეგრა მე ეკლესიაში უნდა ავიდო", წამოდგა და ჩაცრა დაიმკო. თვალს
არ უკერძნერ, მავრამ მომაკვდავრმა ჩვეულებრივი უდრი აზრადად ჩა-
ცვა. ფუმცა მოწრიდი იყო, წელში ვერ ანთრიერობა სისუსტისავან, მაცრამ
დებერს ეძრეობა საოცარი ძარა, ჯერ ანთრიერობა ნაბიჯით ნიბითობა, მერე ისე
გაიქცა, რომ ქაოზნებული თანამოვლელები ვერარ მისრევრნერ. და როცა
ეკლესიაში შევიდნენ, ნახეს, საღოლავი იძრობა ბირებული მოწარის სიძ-
რიერით. მისი კედები იწყეობნენ და იზრკებობნენ და საოცარ ხმებს გა-
რისცემრნენ. ყველამ ღაიჩიქა შიბისაგან. ამ ღღიდან სრულად განდკურ-
ნა ამ სოფრის ართობისაგან უბრობ დაუძლებული ჭამუკი და არათე გა-
ნდკურნა, მოწყები ღმერთმ ჯიღვეობ მისცა სხვათა კურნებისა. კუ-
თილი ნების ანგელოზი მოესაც შესავონებს მას, ფა ვა! რა მოუხერება და
რითი ცანიკურნება. 30 წლის კაცი მაღალი წმინდით ემსახურება წევის
საქმეს...

გიგანტს ჟინავდა წყალი ეკლესის სახურსვიდან და სტანდა კე-
ლებს, თაღს და იაფაკს. გასუღ წელს ეს პაციარს სოფლის წმ. კიორგი მე
და ჩერიმა ძმარ გაბავასურინეთ დუმკეით. სოფელში ცოდნის ბროს ერთ წა-
რეს მძღოლს, რომელიც მე მაცარებდა, მარჯვენა ხელის ღამილა მიკუდიდა.
ღმით ხელი დაკრისებული დანის. ადგილობრივმა ექვთნია მხოლოდ ის შე-
ძრო, რომ ხელი ბანით შეუხვდა. გადათრებული იყო ვაჟკუცი, იღები წა-
ურცვა, მიწომერ კაცს ხელი ეკარუებობა, თანაც მარჯვენა. დოგონვე

შეხოვა ეკლესიაში სანთიმეტი აქცენტი, დენებ რამე შვეიცარია, სუნ-
თლები აფანაზე ჩა მთავარმოწმის ხაფტე მიღეა აღებინე გამძლადა აფა-
რი ხელი, ჯვარი გაფრენი, ლოცვა აღვასრულებ /ეს ხაფტი 1918 წელ მე-
ოთხეული თარიებს ხდებოდა გაუჩინდებოდა/. ხაფტი სასწავლოებელი აღ-
იონინდა. იქნება წამოვერით ჩა მძღოლი თუ საათში სრულდა ტანიკურ-
ნა.

მაგრამ აქვე არ შეიძლება არ აუცილებელი, რომ იზივე ადამიანთა
ქომისა და გირმოწყვალე წმ. გიორგის შევრაზე გაუსჯია რჯულის შემწ-
ყვნელი, კვერცის შეურსაცხმეოდელი, ჯვრისა და ხაფტისამონი გაუდე-
ვანი... ამისი მრავალი მაგარითები ვიციდ.

და ჩვენ ქვეყნაში და ჩვენ ხარხს მარად მდიდრულობებეს გიგი
და გიგანტები მთავარმოწმე და მისი წმიდა სასწავლები გვახსენები-
ნენ ღვთის მთუკიცებელ ქვეღმიერებას, გვიჩრებავის წმინდას და
სწავლის მარად მიქმები და ფოვერებს შემძინეობ ღმერთისამო.

გიგანტები მარას გიგანტები და წმიდასა სულსა ან და მარადის და
უკუნითი უკუნისამდე.

აფასფო-სექტემბერი, 1980 წ.

მართველი ნიკოლაი ლ დრუასძე გვ. ღვ.

პულიტიკური სახელმწიფო

ქრისტიანული ცეცხლის ღრესასწაულია კარენდარს ხადუძველი ჩაეყარა ბიბიანიციურ საუკლესი მწერლობაში წვდისმსახურების ჩამო-
დაღინების საფუძველზე.

ქრისტიანული წვდისმსახურების შესრულების რიცხვალი განვითა-
რების უარეს ეფაზე, რომელსაც "მოუკიული პერიოდსაც" უწირებენ
/ / საუკუნე: M. Скабаланович, Талковый типикъ, Киев 1910,

ვ.п.!», стр 3/, უარესად მარცველი იც და თხოი ძირითადი ეღმებ-
ოსსამან შევიტებოა: ლოცვა, გაღობა, საღმრთო წერილის კითხვა და
ქარავება, წომელია არსებობის კვალი ამ პერიოდში კარგად ჩანს პავ-
ლე მოუკიულის უძისონელი მიხედვით / იმითაც მიმართ 1, 1, 2; ვე-
სერთა მიმართ 5, 19; კოდარელა მიმართ 3, 16; იესაღონისელთა მი-
მართ 1, 5, 27; ეპისტოლა მიმართ 13, 7; აქრიზი ლუა 1, 1 და
სხვ./. "მოუკიული საუკუნეში" საფუძველი ჩაეყარა არა მარცო დოვე-
ლოვრ წვდისმსახურებას, არამედ ქრისტიანულ საუკლესით ჩირსაც.

თავდაპირველად ერთი მოის წვდისმსახურება თითქმის არ განსხვავე-
ბოდა მეორე მოისაგან, მარტამ შემჩერ შვიდეულის მოგიერებია გრემი,
განსაკუთრებით კი კვირამ, ის პრაინცეფი მიკოპა, რომ მასთან და-
კავშირებული იქნა ქრისტიან ჭხოვრების მარცველი მიმენფი, კვირვე-
ლეს დოვლისა კი აღმოჩნდა. ამან ხელი შეუწყო კეირა მოის გამოცდას
სხვა უბრალო მოებისაგან და მის განსაკუთრებულ აღნიშვნას, რამაც
საფუძველი ჩაეყარა ქრისტიანულ საკლესით წერს.

როთა განმავლობაში მიმრთავლა საუკლესით-ისტორიულ მოვლე-
ნებთან დაკავშირებული ღრეული, რომელმაც გაამიტირეს საუკლესით
მოესახნავლა არსენალი. ხახანებასთან ჩ. იუშირებულ ღრეულს
/ / საუკუ. / შეემატა ქრისტიანული საწმინდებისაფეის წამებულია
"დაბადების" ღრეული / გაბატ შის ღრეული იწოდებოდა მათი მონამებრივი

აღმართულების მფე/. მაცე /111 საუკ./ ღოდესასწაულითა რეკს მიერადა
ვაკების მართა გარეაცვალების ხსენებებიც /იხ. კართველების ეპის.
კოპისის კვიპრიანებს / 258 ჩ./ ეპისტოლე თავის სამწყოსარმი -
Сергий, Полный Месяцеслов Востока , том 1, Владимир 1910,
стр. 2/, რომელიც იწოდებოდა "ხსენება " ან "მიცვალება "
/მოწამეთა აღსასწაულის მიხევით/ განსხვავებით მოწამეთა ხსენების
მფებისაკუნ - "წამება" ან "მარცვილობა".

ეფრო მვიან ქრისტიანეთა ჩევნის შენდევეფასა და მოწამეთა
რიცხვის შემცირებასთან ერთად გამოჩინენ ახალი მოზუანები მეუ-
რაბოლე ბერ-მონაბოლთა სახით, რომელთა განსაცვიდრებელმა საქმეებ-
მა ბევრი მათგანის სიკვერძისშანაც ჰმინუნველი მათი წმინდანთა
რიცხვში ჩარიცხვა. ამასთანაც ძველი აღმების წმინდანთა "წამი-
ლების" მიავლივამ და მათ მიერ ჩამენილმა - სასწაულებმა გამოიწ-
ვია მათი ლვანის მოგონება და მათთვის ხსენების ღოის განესხვა.
მიწიგადა, ქრისტიანული ვადესის ღოდესასწაულები მრავალფრთვან
მასადას იძენენ და მათი რიცხვი თანათანიშით იგრძებოდა აღვი-
ლობრივი ქრისტიანული ღოდესასწაულებისა და ისფორიკული მოვლენების
დავრენით.

ეძველეს ქრისტიანულ საკულტოსით პრაქტიკაში საკულტო ღორესა
სწაულები იღებოდა შვიდეველის ღოღებზე, ე. ი. წარმოადგეასწერენ მოძ-
რავ ღოდესასწაულებს, მოძვიანებით საკულტოსით პრაქტიკაში რომაული
უძრავი წლის კულენტის გამკვიდრების შემზემ ღოდესასწაულები ძირი-
თავად თვეთა შესაბამის რიცხვებში აღინიშნებოდა და ასეთი პრაქტი-
კა საბოროოდ გამკვიდრდა.

ეპარქეულ წმინდანთა და სხვა ქრისტიანული ნაციონალური წარ-
მოშობის ეძველესი ღოდესასწაულების განესხვის შესახებ ქართველია
ისფორიკული წყაროებმა რაოდენობით არც თუ ბევრი, მაგრამ მნიშვნელი-

ლოვარი უნიბერსი შემთხვეონახეს. ამ ცნობათა მახედვით ჩანს, რომ
ქრისტიანული ღმერსასწაულები და წმინდანთა საუნივერსიტე-
ნული შეიძლება მოძრავ ღმერდშე დღებოდა, თავგან ამ ღრის ჯერ
კიდევ არ იცო საქართველოში შემოსული რომაული უძრავი შედი და
მოესასწაულითის დღეთა გარეული ღმერდშე მარგალის საეკლესით პრაქ-
ტიკა. მაგ, შემანიკის ხსენება მისი გარდაუაღებისთანავე დაირ
ხვისაბათის: "და მე ხელშაბათი იცო, რომერსა ტანვარესეთ სახსურე-
შედი წმინდისა შუშანიკისი" /იაკობ ფართვალი, მარტვილია შემა-
ნიკისი, ი. აბულაძის გამოცემა, 1938, გვ. 46/. მირიან მეფის
რომს "დაანუსეს მოესასწაული ძრევით შემოსვლისა ჯვარისაი არცე-
ბისა ბაჟიკისა ბაჟიკსა, მოესა კეირიაჭესა" ქ. ჯორჯა, აღმარ-
თვის 11, стр. 795/. "კეირიაჭესა მისამესა ბაჟიკია... მცხო-
ვისა ჯვარისაი /იოანე-მოსიმეს კარენდარი, ვ. კუკობის გამოცემა,
ეციურები... V, გვ. 279/. "პირველსა თხეშაბათსა შემრგომად ამარ-
ღებისა... მომ გარეაზეისა /საქართველოს სამიზნე, გვ. 292/,
ან "აღუსებითეან მეშვიდესა თხეშაბათსა ხსენებაი წ. მ. ჩ. მომისი,
რომელი იკოდებოდა მთასა გარეჯისასა, რომელსა ენირების მომი-
რეს" /ქ - 1464, 373 /. "პირველსა ხელშაბათსა შემრგომად ამა-
ღებისა დავით გარეაზეისა" ქ. ა. სამიზნე, გვ. 265/, ან "აღუ-
სებითეან მეშვიდესა ხელშაბათსა ხსენება წ. მ. ჩ. დავით გარეაზეი-
სა /ქ - 1464, 337 /. "ყველიურისა ხელშაბათსა... ვორესასწაუ-
ლობი ნაწილთა არმიცვანებასა წ. მ. ჩ. ქართველი მნათობისა შილისა" /ქ - 122/. "დ ბაჟიკისა, მოესა ბაბათსა... ნმინდისა ნინოისი /ვა-
რინის ლექციონარი, პარიზ ნაც. ბიბლიოთ. ქ 3, 301V /, ან "ხორ-
აჟერსა პარასკევესა... ნმ. ნინოისი" ჯირ - 5, 287/ და სხვ.

დახახულებული წმინდაზე და ქრისტიანული მოესასწაულები
VI საუკუნეებში გვიანდებით არ არის და მათთვის მოესასწაულია განვითარად

V-VII საკურნებში არის საკარაულებელი. ეს გარემოება დვარისტე-
ბინებს, რომ V-VII სს. წმინდანთა ხსენების იღებოდა მხოლოდ შვი-
ჩევის მფებში, რაც თავისთვარ მიუთითებს, რომ ამ მროისათვის
ქართული ვალესია ჯერ კიდევ ამ იცნობს რა ამ იცენებს რომაული
კძრავი წრის კარენდანს, რომის ქართულ ვალესიაში დამკვიდრება
VII ს. ბოროს, ძირითადად კი VIII საკურნიდან არის საკარაულებელი.
საერთოდ ცნობილია, რომ მარხვის საცილის მფების ბაზებული მფესას-
ნაურები ერთ არქაულია, ვიზე ივება მფები ქანქესიდელი მფესა-
სწაულები / И. Максимовъ, Церковный Уставъ, Москва 1885,
стр. 45; 58/. ამას არასცურებს ფენაც ის დაქვი, რომ შვიდევის
მფების ბაზებული ბოგ., მფესასწაული რომაული კარენდრის ქართულ
ვალესიაში დამკვიდრების შემდეგ გარატანირ იქნა ივება ქანქეველ
მფები / შემანიკი, წმ. ნინო/. ბოგ., მართილია, შემორჩეა არქაული
ხსენების მფე, მაგრამ პარალელურად ივის შასაბამისი მფე გაუჩნ-
დათ / შიო მრვიმელი, დავით გარეალი, მოგო გარეალი, მცხეთის
ხვარის მფესასწაული - რა სხვ./.

ქართველი წყაროების მიხედვით მდგრადურებულია, რომ VIII სა-
კურნიდან ქართველ წმინდანთა ხსენების მფები რომაული კარენდრის
მიხედვით წესრიგია. მაგ. აბრ. ფილელის ხსენება გარდაცვალებისთანა-
ვე დააწესეს ნათლისმფების მეორე მფეს ე.ი. 7 იანვარს, სარავითი
რანგმელისა - 29 იქცომბრის: "ხოლო განვარჩეს სახსენებელი წმინდ-
სა ამის გალობითა და მესხმითა სულიერითა და სამის მევითა მფესა-
სწაულებითა კვლინბერსსა რცხალხრასა" / ძე. ქარ. აკიოგრაჟ. ძეგლე-
ბი, 1, 83/. ხსენებათა რომაულ კარენდარელ სისტემაზე ფარასველა
ქართველ ხინამდევილები VII საკურნიდან უნდა განცემულიყო, თუმცა
ამის დაზური მვერდ წყაროების სიმურის გამო ამ გვაქვს. / უნდა
შევნიშნოთ, რომ, ადასაც ჩვენ ვამშიმა "ქართველი წმინდანები",

მხედველობაში გვაქვს არა მათი ერთონისა, არამედ ი', რომ ისინი წმინდანებად აღიარებული არიან ქართული ეკლესიის მიერ. ერთონის მიხედვით ამ წმინდანთა საკმაობ მიზი ნაწილი ქართველები არ იყვნენ/.

ქართველი წმინდანების ხსენიაშის ღოფთა შემთხვება საქართველოში უნდა დაწყებულიც ქრისტიანობის გაერცელებიდან საკმაო მორის შემდეგ, პერძობ მის შემდეგ, რაც ჩამოყალიბებობრა ეპიკურელი საც-რესით პრაქტიკა და შეიქმნებოდა და ითარგმნებოდა ქართვლური ძირი-თაღი საკულტო ციფრაცერა და მათ მორის ქრისტიანული ეკლესიის წმინდანების ხსენებათა შემცველი ბიბანდიური ძეგლები. სწორებ ძერძნებითან ნათარგმნ წმინდანთა ხსენი წის შემცველ ძეგლებ-ჟაღენი-რებში შეეძლოთ ქართული ეკლესიის მასშეურებს. შეეჭანათ აღვიღობ-ნივი, ქართველი ეკლესიის საკულტო მდესასწაულისა და წმინდანთა ხსენებანი, იქ მოხსენიებულ წმინდანთა გვერდით. ეს პრაქტიკა ბი-ლიმბი უცვლელი დარჩეა და თამაშად შეიძლება ითქვას, რომ, ქართველ წმინდანთა ხსენების რაიმე ღამოჰყიდვებით ჟაღენიანი არასრის ან ანსებობრა, მათი ხსენები დოკუმენტის შეტანილია ძერძნელი ენი-დან ნათარგმნ ძეგლებში, რომლებშიც ძირითადი აღიღილი უჰირავს ბი-ბანდიკური /უფრო ნაკლებად სხვა ეკლესიების/ ეკლესიის წმინდანთა ხსენებისა და დრესასწაულთა ტანგებებს. ახელიბიკა: "ეანჩინებანი" ანუ "ღექტიონარები", სვინაქსრები და ჟაღენიანი, იაგრები და ფენები, საბჭუსასწავლოები და სხვ.

მიუხედავად ქართველი წმინდანების ხსენების ღოფთა სიმუდისა დასახელებულ ძეგლებში სხვა წმინდანთა ხსენების ღოფთან შეგარე-ბით, არსაბიშნავია ურთიერადიმაცე ქართველი წმინდანის სხვადასხვა ღოფთებში მოხსენიების შემთხვეული სხვადასხვა გროსა და ბასიათის ძეგლებში. ვჩერებ შემთხვევაში ამ მიმედის ახსნა არ ხერხება.

ამინისტრის ჩვენ ძირითადად შევუტარებით ფაქტებით ქართველ წმინდანთა
ხსენების ღმერდი ჩვენამდე მიღწეულ ძირითად ქართველ-ღილორეგისტრ
შემცირებში და შესაძლებლობის ფარგლებში კომიტიარი ქავშემოირთო მაგი-
ორი მნიშვნელოვან ფაქტს.

ჩვენამდე მოღწეული ეძველესი "ღეპულონარი" არის "ღეპულონა-
მის განჩინების" სახელით ცონტრი ძეგლი / უძველესი ხანმიზე ლექ-
ტიონარის მხოლოდ ფრაქტიულებირაა შემორჩენილი, ისიც პალიმფსეფი-
ბის სახით /, რომელიც, როგორც პ. პეტრიძე ფარაულის, VII საუკუ-
ნის ბერძნები ღერმირან უნდა იყოს თარგმნილი, დემა მისი ქართველი
ნკა 1X საუკუნისაა / ლაფარის ხელნაწერი /. დასახელებულ ძეგლი
ქართველი ველისის რამრენიმე იღესასწაულია აღნიშნული: "თჟესა
ღვეუნმერსა ის / 11 / ხსენებაზ დოკუმენტის წმინდათა, რომელი ქართვე-
ლიამნეს.

"თჟესა მაისსა ქ / 3 /, პარმა / 1 / ქართველი კათაღიკოსისაი".

"თჟესა უკონვენისა იბ / 17 / ხსენებაზ კომინისი, რომელი ქართველი
ერამა / 1 /".

პირველი ხსენება მიტვილანებით მცირებაშა ითანე-მისიმეს X ს.
კალუნდარში, ბილი შემბერ არცური ქართველ წდეარიში აჭარ ჩანს / მეფა-
ნილია მხოლოდ თანამედროვე საფულესით კალუნდარში II / XII ე. ი.
იმავე მდგრადის /.

"პარმა ქართველ კათაღიკოსის" შესახებ უნდა აღინიშნოს, რომ
"პარმა" დამახილებული ფორმაა "მარმა"-ს, როგორც ინკუვენა ითანე-
მისიმეს კალუნდარის მიხედვით, საბაც ამავე დღეს ე. ი. ვ მაისს და-
დებულია ხსენება "მარმა ქართველის კალუნდარისა". ფიქრობენ, რომ ეს
"მარმა" შეიძლება იყოს VIII ს. მერამნის მონასტრის ცოდნილი წინა-
მდებარი მარმა / ი. ჭარბანია, ქრისტიანი, I, გვ. 74/. "ღეპულონის
კანჩინების" შესაძე ქართველ მფლესასწაულის შესახებ უნდა იდევას,

რომ აქ ჩვენ უნდა მკვინძეოს 17 თებერვალის ღღის ხსენიბის არასწორი
ფეხსტი, როგორც ეს ითანე-მისიმეს კალენდრის აშავე ღღის ხსენები-
დან ჩანს: კომიტეტის ურთია უნდა გვეტონოდა დამიანესა და შეშანიკის
ხსენებაზ, როგორც ეს იღ. აბელაძემ იღარაუდა /მათფეილაძა შეშა-
ნიკისი, ღვ. 33/. ითანე-მისიმეს კალენდრარში სწული ფეხსტი 17 თე-
ბერვალის ღღის ხსენებისა ასეთია: "ხსენება კომიტეტისი და დამიანე-
სი მარცვეილთან და შეშანიკისი, რომელი ქართის ინამა" /ეფიუღები,
V, გვ. 274/. ამრიცად, შეშანიკის ხსენების კერჯერობით ვადვერესი
შემთხვევა უნდა გვეტონოდა "იღარუსალიმის განჩინებაში".

ჩვენამიზე მოწმეულ ძეგლთაგან ჭირ-ეფრაელის იარგარი /შ - 2123
IX ს./ უძველესია, რომელმაც შემოგვიანება აბო ფილელის პირველ
ხსენება და საკალიბელი 7 იანვარს/ჩა დება უნდა, ჩვენ მხედველო-
ბაში არ ვიღებთ აბოს წამების ფეხსტებს, რომელებიც შესულია IX-X
სს. "მრავალთავებში"/. ამასთანავე აღსანიშნავია ისიც, რომ ამ
ძეგლში ჟევა ქართველ წმინდანთა ხსენებანთ არ ძვხვება.

ითანე-მისიმეს კალენდრი, რომელიც შესულია X ს. კრებულში
/ ასკ - 34 ივ. ასვაბისტვილის არჩ წილობით/, მემორასახელებულ
ძეგლებთან შედარებით ქართველ წმინდანთა მეტ ხსენებებსა და ქართველ
ღმენისასწაულებს შეიცავს. გარდა "იღარუსალიმის განჩინებაში" დასა-
ხილებული ხსენებებისა, რომელიც მეორებითან ითანე-მისიმეს კალენ-
დრარში, როგორც ეს ვკვე იცი აღნიშნული /"იღარუსალიმის განჩინება"
ითანე-მისიმეს კალენდრის ურთ-ურთი წყარია/, იგი დამატებით შეი-
ცავს:

"თვეესა იანვარსა გ /7/ აბითისი". "იღ. /14 ... ნინოისი..." "თვ. -
/15/... აჩჩილისი ქართველისა მოწამისაი". "თვეესა მაისსა ვ /20/
პაციონისა ჯვარისა მანქრის უაი...", ... მცხეთისა ჯვარისა კვირისა
კვირიაცესა შესამესა მაჟიკეა".

აქცე კანდა აღვნიშნოა, რომ ითანე-ბისიმეს კარინდარში შეფა-
ნირი სამოედ ეპისკოපოსის ხსენება 24 ოქტომბერს შოგიერი მცველობის
სამოედ ქართვის კათაღიკოსის ხსენება ჰქონდა / ა. კუსსენ, Die
Pestordnung und Heiligen Klageder das altchristlichen
Jerusalem //.

ეძველისი ქართვი "იაზავრები" და ე. მ. "დეკენების" პირველი
რედაქციები, რომელიც ძერძნელიდანაა თარგმნილი, ახარ ხსენებებს
არ შეიცავან, ხოლო ძველ ხსენებებიდან მხოლოდ წმ. ნინოსა / 14 იან-
ვარს/ და აბო ფილელის / იანვარს/ ხსენების ღრეულია.

ყალცე აღნიშვნის წირსია "იერუსალიმის განჩინების" შეგარე-
ბით გვიანდელი / XI - XII სს/ ქართვი ნუსხა, რამელიც სამეცნიერო
წრეებში "ვარიგის ლექციონარი"-ს სახელითა ცნობილი / პარიზ: ნაკ.
შიძრ. // 3 ხელნაწერი/. ძირითად ფესტონი მხოლოდ აბოს ხსენებაა
შეფანილი 7 იანვარს, ხოლო ხელნაწერის მოლოს / 30! გვ./ ჩამილვი-
ლია შემ. ები ქართველი წმინდანების ხსენების ღრეული: შუშანიკისა
17 ოქტომბერს, წმ. ნინოსი მუსამე მაციკსა, ღორესა შაბათსა", არჩი-
ლისი 8 იანვარს, დასახურებულ წმინდანთა ხსენება ზემოგანხილულ
ძეგლებშიც გვხვდება, მაგრამ აქ, როგორც ვხერავა, ნინოსა და ან-
ზილს ხსენების სხვა ღღები აქვთ. ამ ხელნაწერში პირველად ვხვე-
ბით წმ. რაჭალის / 25 ივნისს/, აბით ნურუსელისა / 6 ივნისს/
და ევსტათ მაცხოველის / 20 მარტერს/ ხსენების ღრეულს. აქვევა
ქართველი ლიტერატურის „ალორიაში ჯერჯერობით უცნობი ქართველი წმინ-
დანების ხსენებაც": წმ. მებკამბე / 16 აგვისტოს/, წმ. სარმილე / 30-
თაღიკოს/, 21 აგვისტოს/, ლეირათა მართალია წმირისა წმირისა ქრის-
ტეს საფლავისანი: ითანე, საედანე და ისაია / 4 ნოემბერს// ეს
უკანასკნელი კუსსენ -ს / გვ. 40/ სპონრიონთა მონასტრის / იუ. კ-
საღიმში/ ქართველი ქარები ქვემით.

დანხილული ძეგლები ძირითადად პარესფინური წარმოშობისა.
არიან ჩა შეიტაცენ ქართველ წმინდანთა ხსენების ღმენების მცირე
რაოდენობას. როგორც ენახეთ, ეს ძეგლები ხშირად სხვაობენ ერთმა-
ნეთისაგან არა მარტო აյ წარმოდენილ ქართველ წმინდანთა ხსენე-
ბის ღმენების რაოდენობით, არამედ ერთიდა იმავე წმინდანითა ხსენე-
ბის ღმენებითაც.

რომ შევაჯამოთ ამ პერიოდის /VII-X სს./ ძეგლების ჩვენება-
ნი, შეგვიძლია ვიქვათ, რომ საქართველოს უღისესია გროვის ამ მონაც-
ვეთმი ძირითადად ბავაშვილიშვილი იყო აღმოსავლეთის ქრისტიანულ
სამდგრადოსთან, კურძოდ უმდგარებოდა პარესფინა-სინას მინის ქრისტია-
ნულ-საეკლესიო ტრადიციებს. რაც შეეხსეა ბასახაღიშვილი ქართველი
წმინდანების კურიტის ჩამოდარბაზას სამუშაოებითის აღნიშნულ მწიგ-
ნობრულ კარგბრი, ის უნდა ბავაშვილიშვილი საქართველოს სხვარასხვა
კუთხითან აქ ჩამისულ ბერ-მონაბრზა მემკერძოთ საქართველოს სხვა-
რასხვა კუთხის საცდელი ტრადიციების აქ ბანერებიან. შეიძლება
ვითიქროთ, რომ ქართველ წმინდანთა ხსენების ღმენების სხვაობაც
აიხსნება ქართული ეკლესიის სხვაჭასხვა კუთხის განსხვაურებულ
საუცდესით ტრადიციებით ამ საკითხში. მაგ. არჩილის ხსენების ღმე
15 იანვარს /იოვანე ბისიმეს პარენდარი/ საქართველოს რომელიმე
ერთი კუთხის ეკლესიის ტრადიციას ასახავს, ხორ მისიერ ხსენება
8 იანვარს /ვარიბის ლექციონარი/ კი მეორისას, აქვე უნდა გავით-
ვალისმინოთ სამოვარებრეთის კარგბი. საუცდესით ტრადიციების, ტან-
საკუთრებით იქ მოღვაწე ქართველ ბერ-მონაბრზა ხსენების მიმართ,
ჩვენთვის უცნობი "წმინდანი მართალი წმ. ქრისტეს საჭავალისანი:
იოანე, სფერანე ჩა ისაია" /4 ნოტბუქს/, როგორც აღვნიშვნეთ, იფ-
რესალიმში მოღვაწე ქართველ, ბერები უნდა იყვნენ.

ადგილობრივ საკულტურო დრამიულების კულტურის შეცვებაში რომ მინიჭებულია ქართველი, ეს კარგად ჩანს ათონის მთის ქართული მინასერის მაგალითები. სწორედ ათონის მთა, ჩამოყალიბდა ქართველი კულტურის ღასაცოდილური თრიკენტაცია, რამაც მიზი ტავი ტავის გარდა კულტურამა.

აწინიშნული ტრადიცია კარგად ჩანს გიორგი მთაწმინდის მიერ ამაღმინილი თწი ძეგლის - "მიზი სეინაქსერისა" და "იუენის" მიხევ- ვითაც. პირველ მათგაბში ქართველ ნიმინათავან მხოლოდ ექვთიმე მთაწმინდის /13 მაისს/, ითანა ათონის /14 ივნისს/ და იღარითნ ქართველის /19 ნოემბერს/ ხსენებისა. ზემოაღნიშნული პალესტინური წარმოშობის ღილარისა შეკრიბში მარაცხოველი ქართველ ნიმინანს ხსენების ღოლები და ღმესასწაულები აქ არარ დღხვევამა. უფრო მიმდევ- ანებით ნათარები "იუენში" გიორგი მთაწმინდისა კი ასეთი "შესწო- რება" შეიტანა: "მიზი სეინაქსერის" ხსენებათავან "იუენში" არარ შეიტანა ითანა ათონის ხსენება, ხოლო დაუმიაჲა იადგარებირან ნმ, ნინოს ხსენების ღღე /14 იანვარს/ და საცალობელი. მეორეს მხრივ არარ ქარმითისა იადგრებირან აბი იბილელის ხსენება 7 იანვარს, ამრიცება, ეკიორები მთაწმინდისა "მიზი სეინაქსერი" იარღმინდას ან- დართიში ქაუნია ათინის ქართველი მინასტრის ტრადიციებს და ამის სა- ფუძველზე შეიტანა ათონის ქართველია მონასტრის ნინაშე გიზი გამო გამსახურებაში ნინაშე არარ ამარ არიან /ითანა და ექვთიმე სხვა დამსახურე- ბასთან ერთაც ამ მონასტრის მაშენებლებიც არიან/. ხოლო რაც შეიხედ იღარითნ ქართველის ხსენებას, მისი შეფანა "მიზი სეინაქსარში" გა- ნაპირობა ეჩვის მხრივ მისმა გამსახურებამ ქართული და შიგანფიური კულტურის ჩინაშე, მეორეს მარკვე იმ გარემოებამ, რომ მისი ცხოვრე- ბის ქართველ ვარიანტი პირველად ათონის მდარე შეიქმნა. "იუენში"

გიორგი მთაწმინდის მიერ ცვლილებების შეფანა განაპირობა, როგორც
ჩანს, იმ კარუმითებამ, რომ მან გადაწყვეტილ სასეილ ქართულ წმინდა-
ნების ხსენებათა შეფანა, რომელებსაც მსოფლიო ქრისტიანული უკლესი-
ისათვის განსაკუთრისებული მინიშვნელობა ჰქონდათ /ექვთიმე მთაწმინდა-
ლი და იღარით ქართველი აღიარებული იყვნენ კონსტანტინეპოლის
უკლესის მიერ, ხოლ წმ. წინო ქართველთა განმანათლებელი იყო/.
სხვაქვარად ძნელი ასახსნელია "დუნდი" ითანა ათონელისა და აბთ
დოირელის მოუხსანისლობა, აზრითვე ძველ ძეგლებში მოხსენიერელი
ქართველი წმინდათა ხსენისტის ეძულებელფოფა.

არციღამრიელი უკლესის ტრადიციების კარგინარჩევ გავლენის
კარგი მავალითია "ღირი სვინაქსრის" ბიგიერთი ნუსხები, რომილიც
სამდინაროში სხვადასხვა სამრიგნობრო კურებში და საქართველოს
გარსჭვალ კუთხეში არიან გადაწყვილი. ჯვარის ქართულ მონასტერში
XI ს. მეორე ნახევარში გადაწყვილი ნუსხა შეიტავს გამატებით ერ-
თაღრით ქართველი მირვანის ხსენებას: 12 იებერვალს, ცეკვსტში ჩა-
ნერილია იერუსალიმში ჯვარის ქართული მონასტრის მაშენებლისა და
პირველი წინამძღვრის პრიხორე ქართველის ხსენები. ასევე და გავი-
თვალისწინებო წმ. ნინოს ხსენების ტრადიციებს - იერუსალიმში და
სინას მთაბე შემარტინი იაგრებები და სხვა ძეგლებში 14 იანვარს,
მაშინ აზარ ქართველები და რა გადაწყვიტება, რომ "ღირ სვინაქსარში" ნინოს ხსენე-
ბის პირველი შემთხვევა დაუავშირებულია XI ს. იმ ნუსხასთან, რო-
მეოცე სინას მთაბე კარამწერა /SIR 4.I/. მაგრამ საკვირველია ერ-
თი დაქცი: არც სინას მთაბე და არც იერუსალიმში გადაწყვილი "ღი-
რი სვინაქსარის" ნუსხებში აზარ გვხვდა აქაური წარმოშობის ძეგ-
ლებში გადასცურებული ქართველი წმინდანთა ხსენების შემთხვევები
არც ძირითად ცეკვსტში შეანიღილი და არც აშიერჩი მიწერილი ძეგლის
ძირითად ჟუქსტის ხელი.

დოკუმენტი მემორანული ებებიდა სამიწარეულოს ქართველ მწიგნობრი კერძოში შექმნილ ძეგლებს.

საქართველოში გამარტინილ ღილაპილი ძეგლისიდან ქართველ მინიჭები ხსენების კარიბრისათვის გიგი მინიჭებილია აქვს "გიგი სეინაქსრის" იმ ნუსხას, რომელიც კლარჯეთშია გამარტინილი XI ს. ბოლოს / 4 - 97 /. ამ ძეგლის ძირითადი ფესტი იმ ქართველ მოღვაწეთა ხსენების შეიტაცს, რომელთაც ათონის მთის ნუსხაბი / იღარიონ ქართველის ხსენების გამოყიდვი/, მაცრამ აშიებზე ფესტის ხელი ძალათებულ მინარეულებში მრავლადაა ქართველ მინიჭები ხსენების მღვაბიც:

თუესა ოკუმბერს ე 15/... და წმ. მ. ჩ. გრიგორ ხ ხანძთელისაი.

თუესა ნოენბარსა 10/... ამასვე ღრესა წმ. მოწამისა კოსტანტი ვახისაი. ეს იდო ქართველი ამნაფრი, გიგებული და გამარტინი მინარეულებში მრავლადაა ქართველ მინიჭებისათვეს".

თუესა ნოენბერსა იბ 12/... ამასვე ღრესა წმ. მოწამისა აბითა აბითა ნინამა გადასახურდა რ ერ ქართეს".

თუესა იანვარსა 8 13/... ამასვე ღრესა გარე იცავადა სულურდებული მთავარეპისკოპოსი იოანე ჭყონილები.

თუესა იანვარსა 8 17/... ამასვე ღრესა წმიდასა მოწამისა აბითა, რომელი ინამა ფლიტისმსახურდა რ ერ ქართეს".

თუესა ფებრევარსა 11 12/... ამასვე ღრესა წმ. მოწამეთა ქართათა ერმათა კოლაუდა".

თუესა აპრილსა იე 15/... ამასვე ღრესა წმ. მოწამითა მესუპავევები და საქართველოს და მოცემასთა მისთა".

თუესა მაისსა ი 17/... ამასვე ღრესა წმიდათა მოწამეთა მმახა გავით გირიჭანისი, რომელი იყვნენ სომხითი და ისამეს დას".

თბილისი მაისისა ით /19/... ამასცე ღორგესა ნეფარისა თორასად პინ-
გითა მეტისა.

თბილისი ივნისსათ კი/29/... ამასცე ღორგესა ბოიცუალა ნიფარი მამა
ჩუენი გიორგი მთანმიმდევრი. თარგმანი ამის
ნიენისა და სხვათა კოსტანციონპოვრის და
მოწაფეთა მისთა წარიგიანეს მთანმიმდევრის".

თბილისი ივნისსა კი/28/... ამასცე ღორგესა წმ.მოწამისა კვეთადი
მცხოველისათ, რომელი იცო ნათესავით სპარსი
და ინამა ფილის უცხვის მსახურთა ნიერ".
თბილისი აგვისტოს ძ/3/... ამასცე ღორგესა წმ.მოწამისა რაფერნისი,
რომელი იცო სარკვინობი და იქმნა ქრისტიანუ
და ინამა ქართვის უცხვის მსახურთა მიერ
სოფერსა წრომს".

თბილისი აგვისტოს კა/21/... ამასცე ღორგესა წმიდისა მოწამისა
შემანიკისი, რომელი ინამა ქართვის ქმრისა
მისისა ვასქენისაგან".

ასევე აშიაზე მინაწერების სახით, მაცრავ ძირითად ფუქსფრან
შეიარაგით გვიანდები ხედით ორი ხსენება დასფერდება ამავე ძეგლი:
"თბილისი იანვარსა /14/... ამასცე ღორგესა წმიდისა და ქართველთ
განმანათლებლის ჩერისა ჩუენისა ნინისი".

"თბილისი მაისისა ა/1/... ამასცე ღორგესა წმიდისა ნეფარისა თამარ
ღერიდისა".

რიცხვი ვხეხავთ, XI ს. ამ მინაწერები დაბასტურებულია
შეიძი ისეთი ხსენება, რომელიც არცერთ არწინდევ ძეგლი არ შეივ-
ხევარია /გრიგორ ხანძთელი, კისფანცი კახი, თავნე ჭყონიდები,
ახალ ცრმა კორალინი, ღავრა და ფირიქნი, გიორგი მთანმიმდევრი/.
რაც შეეხება თამარ ღერიდის ხსენებას, ის, ჩა ექმა უნდა, ძირი-

თარი ფუნქციის მროვინებული არტ ციკლიდება იცოს და აღმად ჩაინერთა მი-
სი გარებაშვალების შემჩერ X III საუკუნეში. მაკრამ რაჭომ არის
მხოლოდ გეიანდები ხელით ნიმოს ხსენება, კაუზებარია. მიზ უძრავის,
რომ მის ხსენებას 14 იანვარს საკმარი ძველი ფრაგიციები ჰქონდა.

ამავე ძეგლში გვაქვს ოთხი ისეთი ხსენება, რომელიც ე.წ.
"პარიზის ლექციონარითაც" არის ცნობილი, მაგრამ მათი ხსენების
მოღები განსხვავებულია: აბიბოს ნიკოლაის ხსენება "პარიზის
ლექციონარში" დარებულია 6 ივნისს, ხოლ "ბიბი სვინაქსრის" კიან-
აკი ნუსხის /A - 97/ მინაჩერებში 12 ნოემბერს. ასევე ესფალი
მცხოვრის ხსენება შესაბამისად 20 ღაუგმბერი და 29 ივნისი. შე-
ბანიკისა - 17 იქტომბერს და 21 აგვისონს, რაჭობისა - 21 ივნისს
და 3 აგვისონს. მხოლოდ აბის ხსენება მეორება ჩვენს ძეგლში უც-
ვლება.

ასევე უნდა შევნიშნოთ იორასაფის ხსენების შესახებ: მისი
ხსენება - 19 მაისს პირველად გიორეი მთაწმილე ურმა შეიცანა "თუენში"
და ჩვენს ძეგლში მეორება იმავე დღეს. მისი ხსენება და გოესას-
ნაურის გამკვირიბა ქართულ საკულტურისთვის კვისმსახურებაში, აღმათ,
ექვთიმე მთაწმილეის მიერ ქართველად იარგმნიამა და გამოკიდებულ-
ში "ეკრაამ იორასაფის ცხოვრებამ" ეანაპირობა.

მომირამოწმებულ წმინდანთა ხსენების კანსხეავიბული ღოღები
ჩვენი ძეგლისა /A - 97/ და "პარიზის ლექციონარში", ჩვენის აბით,
ჩვენს მიერ აღნიშნულ მიმეტებით უნდა აიხსნას: ეს განსხვავებანი
ამ ძეგლებში სხვადასხვა წყაროს ეამოყენიარება მიუთითებს და ერთ-
ხერ კიდევ ადასცერებს იმ აბის, რომ ციცაერ სხვადასხვა კვაბის
ქართველი ესლებია ერთიანი წმინდანის ხსენების საკითხში გან-
სხვავიბულ ფრაგიციას ემდარება. ამის მაფარითად ფამორვება შედრო-
ვის ხსენების დღი ეძველესი ღიოზების ძეგლებისა /... იურუსა-

ლიმის "კანჩინიძე", "ითანე-ბოსიმეს პალენდარი" და სხვ./ და თვით "შემანიკის წამების" ტექსტითაც /მართალია, ჩვენამდე მოწმე-ლი შეშანიკის წამიპის X ს. ფესტი ʌ - 95-ში ბრო ნაცღვით და უსაბორი, რომელიც ლაპარაკია მისი ხსენების ღოზ 17 ოქტომბერს დაწარების შესახებ, XVIII საუკუნისა/ .შემანიკის ხსენების ღოზ 17 ოქტომბერით დასახელებული, მოუცოდნელია მისი ხსენების მდგრ 21 აგვისტოს დასახელება, რომორც ეს ძვალვს ʌ - 97-ის XI ს. ბეჭო-მოტანილ მიწაწერში. მაკრამ ცვალაზერი წამილი გახდება, თუ გავი-ცვალისწინებთ, რომ 21 აგვისტოს შეშანიკის ხსენების ღოზ ასახე-რებს შეშანიკის წამების მოკლე წერაქცია, რომელიც თარგმნილია სომხ, ურიებან ფაზ-ცალარჯეში X ს. /ათინის მრავალდავი // 8 ბრიტის არწე-რილობით/. ეფობა სამხრეთ საქართველოს ყალესიერში 21 აგვისტო ხსენების ღოზ დამკეითრა სამხერი წყაროების გაფრინით. ე. ი. აქ შემუშავდა შემანიკის ხსენების ღოზ აგრილობრივი, ძველი წყაროები-სავან დამოუკიდებული პრაქტიკა.

შეიძლება თამამად ითქვას, რომ "ბიბი სეინაქსრის" კარაჯული ნესხის /ʌ - 97 - XI ს./ აშიანე მიწერილი ქართული ეკლესიის წმინ-დათ ხსენების გახდა ძირითად მაგალითი მაშინდელი ძეგლებისათ-ვის და ამ ძეგლებში ქართველი წმინდანების ხსენებათ ღოზების მომ-რაცების ძირითადი საფუძველი. XII-XVII ს. სხვადასხვა ხასიათის ღიურებით ძეგლების მინაწერებში თუ ძირითად ტექსტებში მეცნაკ-ლები სისწერით მეორება ʌ - 97 ხელნაწერში დაბასტურებული ხსენე-ბანი /ბოგარ განსხვავებულ ღოზებში/, ხოლო მოქან კი ახალი, მა-ნამრე უცნობი ხსენებებიც ჩნდება. ჩვენ დავასახელებთ მხოლო ისეთ ძეგლებს, რომელებიც დასულება ამათები წმინდანის ხსენების ღე, პირველად, ანდა ისეთებს, რომელებიც ძველ ძეგლებთან ცერარებით გან-სხვავებულ საენების ღოზ გვიჩვენებენ. უმეთეს ხსენების ღოზე,

რომელიც უცვლელად მეორებისამ ძველსა და მოდეინამი ხანის შემცირები /მაგ. ვენესიერ მიაჩინირეთი, ნმ. ნინო, აბთ ფოსტარი, ითანა ათონელი და სხვ./ ადამ აღვენიშნავთ.

XIII ს. მითმდევიმის მონასტრის ფიბიკონში /11-1349/ პირველადაა შემანიღი /ზამაფებით თავდურებულბე/ მით მოვიმურის ხსენება და სვინაესარელი ცხოვრება "დურივრის ხეთშაბათს", ხორ 9 მაისს J er - 80 /XII-XIII სს/ XIII ს. ხელით მინანერში, თავისი მონაცის ეფუძნება აიხედიდელიან კრიაზ. XIII ს. არსენ ბერმაისიმისძის საჟარიშელი / პ- 85/ პირველად დასცურებება ანდონ მარტომცოფერის ხსენება მარტოდის ხატის მოსასწაულიან მაკავეშირებით 16 აგვისცის, ეკუძა ფეხსტი წაექცამია, რჩე "ეირაითეან ღირსისა ანდონის მიუკარებულს ახმილიმელისავე კანკარის იქმირა მზასა მირასა ანდონი მეგვარებისასა, ამისთვის მარინება ვდალით და ეიჭყვით /2847/".

XIII-I V სს. "ღიბი სვინაესარის" წესხამი, რომელიც ისიდის მონასტრისაა /ანდუშის შაბლონა/ და ზაყველიც პარიზის ნაც. ბიბრ. II 4 /ძველი ფინრით - 3/ ხერნანერში, პირველი ძობვება დავით და კონსანტინეს ხსენება და სვინაესარელი ცხოვრება 31 აქციონერს.

XIII-I V სს. ხელით არის მიწერილი იურუსალიმის ქ 24 "ღიბი სვინაესარის" /XI ს./ აშიარე სალომე ქართველის ხსენება 20 ივნისს, რომელიც უძამებიათ სტარსეზს, ეს ხსენება სხვაგან არარ მეორებება. ამავე ხერნანერში სხვადასხვა არდიღას ჩატინდულია XIII ს. დასაწყისის ხელით დაწერილი იწი ფურცელი, რომელიც შეიცავს ლუკა იურუსალიმერის - 27 ივნისს და ნიკოლოზ ჩვალის - 19 იქცომბარს - ხსანებებს და სვინაესარელი ცხოვრებებს, იწივე იურუსალიმის ჯვარის ქართველი მოწვევის მოწვანეა. მათი ხსენებები სხვა ხერნანერებში არარ დვბვებება.

თერცუსალიმის / № 80 ხელმანერის / XII - XIII სს./ "გიგი სვინაუ-
სწის" ნუსბის აშიარე მიწერილია XIV ს. ხელით "თვეუსა მაისსა
დ/ვ....ხსენება ჩოტათა მამათა ჩა-კ-ნია მიქაელი ჩა არს-გისი, რო-
მიღია არაშენეს ულიმბია ჩა თერცუსალიმით მიიღოს მცხეთის მიარონის
კურთხევაი ბრძანებითა კრებისათა ჩა სერგი თერცუსალიმისა პატრიკა-
რისათა ჩა ანდიოქეილისათა". ეს ხსენებაც ხსვაგან არარ დეხვერება.
ამავე ხელმანერში ისევ აშიარე XIV ს. ხელით 7 მაისს პირველად
ძეხვედება ხსენება "თვეუსა ბერამილისა ჩა იბ/12/ მონაფეთა მისია";
ხოლ XVI საკურის ხელით 16 ადვისცოს "წამება წმ. ქრისტეფორესი".
ესე იდე ქვედანით ქურიკით, მოვიდა თერცუსალიმს ჩა იღუარა დ წერ
ითრაგანს წმ. თომიობთა მრავლება მოვალეობითა ჩა წარვიდა დამუშას
და ქადაგა ქრისცე ჩა ინამა ჩა თავი წარუკუნეთა".

XVI ს. ხელმანერში / Q - 661/ პირველად და ჰყაანაცუნელად
ძეხვედება ათონის ქართველი მონასტრის ერთ-ერთი მაშენებლის ითანე-
ოთრიდუეს ხსენება "იბ / 14/ ღვერდებრსა... მიცვალება ითანე-თორინ-
კისა".

პეტრე ქართველის ერთი ყვარაზე ადრინდელი ხსენება "გიგი
სეიინაუსწის" / A - 193, XI ს./ ერთერთი ნუსბით აშიარე მიმერილი
ძირითად ფესტივალ შემარტებით დვიანდელი ხელით 2 ღაუგმიშერს, აგრეთ-
ვა შეფანილია XVI ს. / Q - 661/ ხელმანერში ასევე 2 ღაუგმმერს:
"მიცვალება პეტრე ქართველისათ, რომელ იდე და უარამ-ბაკურისა".

ქართველ ჩოტანათა ხსენების ღმერდის ყველაზე მეტ ჩატრენი-
ბას შეიცავენ XVI საუკუნის, გარსაყვითებით კი XVI!!! ს. ღიფურ-
რისული ძაბლები. ეს გასაქებილას, ჩაბეჭან ბრთით განმარტობასა:
ქართველ ჩოტანათა რიცხვი იმრებერთა და მათი ღვამილი შესაბამისად
აისაბერთა საუკუნით ჩიტონი. მაგრამ მეორე მიმე აც მინიჭებუ-
ლოების: XVI ს. ბოლოს და XVI!!! საუკუნის გასაწევისირან ქართველი

უცის გიგანტური დანართული ინფერესი გამოიჩინეს ქაზ-
იერი ეკლესიის წმინდანთა ღორესასწაულების მიმართ. მაინც ნაციო-
ნალურ წმინდანთა ქადაგების და პიმინდრაფიცის კრებულების შე-
ძენა. არილის არ დაუფლებინათ ხსენების ღოის გარეშე არცერთ
ძეგლი. ვა ახალი ქართველი წმინდანი, ამ პერიოდში ჩატარდა საცელე-
სით რეფორმისი, რომელიც წმინდას ხსენების ღოის განწასების ფუ-
რითი ღოირან მეორე ღორებე ქადაგანის საკითხებსაც შეეხნენ. ვე
ჩვენ დანამდვილებით ვიცით, რომ XVIII ს. 60-იან წლებში ანჭონ /
კათარიკოსმა ჩატარდა მსგავსი რეფორმა და რამდენიმე ღორესასწაულს
მორ შეუცვალა, ამას ვერ ვიცივეთ მის წინა პერიოდზე, რომელის შე-
სახებ ასეთივე ჰედუარი ცნობები არ გვაქვს, მაგრამ მოგიერთი წმინ-
დანის ხსენების ღორების სხვადასხვაობა ჩვენ გვაძრევს საფუძველს
ვიქვათ, რომ XVII-XVIII სს. ქართულ ეკლესიაში ანჭონამდებ ჩაუტა-
რებით ასეთი ცვლილებები წმინდანთა ხსენების ღორება ქადანაცვლების
მიზნით და, როგორც ჩანს, რამდენიმეარ. ამ საკითხებს ჩვენ უშა-
ოდ XVII-XVIII ს. ღილერიდიულ ძეგლების განხილვისას შევეხებით,
XVII-XVIII სს. ღილერიდიულ ძეგლებიდან, რომელთა რიცხვი გირია,
ჩვენ შევეხებით, ასე ვიქვათ, საერთაშორისო მინისტრობის ძეგლებს.

სანამ XVII-XVIII ს. ძეგლებს შევიხებოდეთ, ურთი შენიშვნა
კანდა გადაცემით აღწეული ქართველი წმინდანების ხსენების ღორებთან
დაკავშირებით, რასაც კავშირი აქვს ჩვენს მიერ გემოთ წარმოედენი
საკითხებთან: რომელსაც ჩვენ რომელიმე ქართველი წმინდანის ხსენების
ღორები ვღაპარაცოდ, მხერვალობაში გვაქვს ისეთი ღილერიდიული ძეგ-
ლი, რომელიც კაცენტრის ფორმით გამოიცვლილია წმინდანთა ხსენების
ღორები და არ ვეხებით ამათეომ წმინდანის შესახებ შექმნილ გამოუ-
კიდებელ "ქრისტეას" ან "წამებას". მაგ. კარგად არის ცნობილი,
რომ სტეფანე მცდელოვანია 914-918 წმ. დანართა წმ. ღორიშონის მარცვილი-

ბა. ტხარია მომრონის სარატოცლებულო საუკუნესით მოუსასწაული განის-
რებოდა X ს. ჩასაწყისშივე, მაკრამ, როგოსაც ჩვენ ვეძიებთ ამ მო-
ნამის ხსენიას ღილარისკულ ძირისბი, აღვნიშნავთ, რომ მისი ხსე-
ნია ან გვხვდა XVII საუკუნემდე /ცენტ. არქ. II 448 - XVII ს.
ჟამნ-ცულანი/. ასევე სხვა ქართველ წმინდანთა შესახებაც.

ძველ ძეგლებთან შეგარიბით XVII-XVIII სს. ღილარისკული
თხმელი ძამოირჩევიან არა მარტო ქართველ წმინდანთა ხსენიაშის
სიუხვით, არამედ ამ მიზანებას ხსენიაშის ღრეთა სიცრიფითაც. ამას-
თანავე ამ საუკუნეების ძეგლებში ეგვიპტური ძირიერ აზრები
ღილარისკულ ძეგლში შეფანილი ქართველი ვცდესის წმინდანთა ხსენია-
ბიც, მიუხედავად იმისა, რომ როგორც ვთქვით, XVII-XVIII' სს. ძეგ-
ლის დვარა ქართველი მოღვაწის ხსენიაშის ღრების ჩატანის სურვილი
და პრეტერია აქვთ. ასეთებია: "ხსენია დოკოდა ამიდათა, რომელი
ქართულ ენამნია" / 11 ღვკემბერს /, "მამა ქართლის ეპიკოპოსისა" /
13 მაისს/, "ვაჭილსმისა ჯუარისა მანერისისა" /20 მაისს/, "სამოედ
ეპისკოპოსისა" /24 თებერვალს, თებერვალის სამიერ ქართლის კათოლიკო-
სია/, "წმინდა მებერმები" /16 აგვისტოს/, წმ. სარმანები /კათო-
კოსი 7 21 აგვისტოს/, "წმინდა მართალია წმინდასა ქრისტეს სამრა-
ვისანი: იაკ. 7, სულიან ღა ისაბა /4 ნოემბერს, თებერვალის ქართველ
ღისია/, პრიბორ ქართველისა /12 თებერვალს/, იანა ფლონიდელისა
/3 იანვარს/, თამარ დებოდისა /1 მაისს/, საღომე ქართველისა /20
ივნისს/, ლეა დერუსალიმერისა /27 ივნისს/, ნიკოლაზ ღვალისა
/19 ოქტომბერს/, "ხსენია მიქაელ ღა ანსენისი" ... /3 მაისს/
იოანე-თორნიკისა /14 ღვკემბერს/ და სხვ.

სამაგიერო ჩნდებიან აზრ ხანის ისეთ წმინდანთა ხსენიაშის
ღრები, რომელთაც ვერ შეხვევებით ვერცხნა ამინდები ღილარისკულ

კრებულებში. ასეთებია: ისე წილუნილისა /18 აცვისჭის და 2 მუკა-
ბერს/, იოსებ აღავერებელისა /15 სექტემბერს/, არსენი გიგისა /8
მაისს/, ნეოფიციური გერილისა /28 ნოემბერში/, ბავით არმაშენებლისა
/25 და 26 იანვარს/, შავეა თორის თავარისა და წმიდათა მოწამეთა
ათასობუროდა... /29 სექტემბერს/, ისავ და იოსებისა /15 სექტემბერს/
ჩნდება ახალი გრესასწაული და წმიდათა ხსენების ახალი გრეგორი:
"მოციქულთა სწორისა წილობი. ამას გრესა სასწაულსა ვერესასწაულობა
ქართველი განათლივისა ჩვენისა" /23 მაისი/. "მოციქულთა სწორისა
ითანა ბერამწერისა და ათონმეფითა მოწამეთა მისთა" /28 ივნისი/,
"მიცვალება...ქართველთ მნათობისა მითისი" /9 მაისს და 11 მაისს/.,
"გიგიბულისა მოწამისა გეოგრაფისა შემანიკის" ... /2 ოქტომბერს და
28 აცვისჭოს/, გიორგი ათონელისა /27 ივნისს/, ანონო მარტომციფე-
რისი /19 იანვარს/, აბთ ფილილისა /8 იანვარს/, აბიბის ნუკრძასე-
რისა /13 ნოემბერს და 29 ნოემბერს/, არჩილისა /20 მარტს და 21 ივ-
ნისს/; XVIII ს. 11 ნახევრის ხელმართებიდან ამორებულია პეტრე
იბერიძელისა /2 და 3 დეკემბერს/ და ისაუ და იოსების /15 სექტემ-
ბერს/ ხსენებები და სხვ.

XVII საკუ. და XVIII ს. 1 ნახევრის ღიგურტიკული ძალებში
მოვიდოთ წმინდანის ხსენების დღე არჩინდეთ ძეგლებთან შეარწიოთ
უანსხვავებულია:

აღრინდეთ ძეგლებში

აბიბის ნუკრძასერი 12/XI

დავით და კახეთანებინა 31/X

შვერანგი 17/X; 21/VIII

აბთ ფილილი 7/I

XVII-XVIII ს. 1 ნახევ-

რის ძეგლებში

13/XI

2/X

2/X, 28/VIII

8/I

გიორგი მთაწმინდები	29/XI	30/XI
კოსტანტი კახა	10/XI	12/XI
ვაჟარ ქართველი	2/XII	3/XII, 2/XII

XVII-XVIII ს. ს. ჩნდება პირველად ისე წილუნელის ხსენება. თავდაპირველად ის იყო გამოცემი 18 აქტებისფოს. შემარტინი გვიანდევ უცრიბში 2 ღვთისმშეწის. ასევე ძიძინა ჩოლოგაშვილისა, შავა გა გლიმბარ ერისთავების /1659 წილის სახატო აჯანცების ქმირუბი/ ხსენების მზა თავდაპირველად განუწესებიათ 18 სუჭუმბურის, ზორ უფრო გვიანდევ ძალისგან მათი ხსენების მოვა 24 ითრისია გასახუ- ღებელი.

ჩვენ საკრიტიკაციო ან შემთხვევაში XVIII ს. I ნახევარი იმიტომ ავიღეთ, რომ ამ საკუენის II ნახევარში ქართველ წმინდან- თა ხსენების კალენდაში აღუძის მესხისვილისა და ანგონ I-ის მიერ მოხდა საკრძობი ცვლილებები. ამ ცელიღიბაბის შესახუბ არსე- ბულ წყაროების მონაცემების საფუძველზე ჩვენ გარკვეული წარმომართ, მაგალის, ხორ XVIII ს. I ნახევრამზე მოხდებარი ცვლილებების შესა- ხებ მხოლოდ კართული შემძღვანელადან გამოიიქვას. ერთი რამ კვავთა: ცველა ძუძნიამოდერიი სხვათა ხსენების ღრეულში არ შემძღვანელი გარკვეული წილის მივაწერით, უდრით ახლოს ციენტებით სინამდევილესთან ავ ციც- ელი, რომ XVII ს. ბოლოს და XVIII ს. ბასაწყისში მიტერით წმინდა- ნის ღრეულში შემნუდებად შეუცვლიათ. შემძღვანელი ცვლილები გარკვეული საცეკვით რეალორის შემარტინის შემარტინის გამოიიქვასა, როგორიც უდრით ცველა, განმეორებით ჩაატარა ანგონ I-მა, რომის შესახებაც უდრით განვითარებით ქვემოთ ვიღაცარავთ:

მოცელი შევებოთ XVII-XVIII სს. იმ ღიფერგვაზე კრებულებს, რომელიც გამოიწევიან წმინდათა ხსენების ღრეულის სიუბით და მიმდინარებით:

ა - 111 გვერდის სამრესასწაულოს კარინგარი /ხელაწერი
 ტაბარენგილია 1705-15 წნ. ექვთიმე ბარათაშვილის მიერ/ ძირითადად
 იმეორებს ფეხერეს ძეგლებში მოხსენებულ ქართველ ნმინდანთა ხსენე-
 ბის ღორებს /რომელებსაც არარ მოვიცვანდ/, მავრამ მათთან შეგარე-
 ბით გვიჩვენებს სიახლესაც ჩა დაიღიანებსაც. პირველად აქ გვხვდე-
 ბა: ზავით აქმაშენების ხსენება /25 იანვარს/. XVII საუკუნის
 მიწამიუავან პირველად ამ ძეგლში არის შეიანილი ქართველ გეორგილი
 /13 ხელემბერის/ ჩა ლუარსაბ მეფის /20 მარტი/ ხსენებანი. არიბ-
 რებ ძეგლებთან შეგარებით განსხვავებულ ღორებზეა გარებული: შესა-
 ნიკის /2 იქვთმბერის/, ჩავით ჩა კოსტანტინეს /2 იქვთმბერის/, ამი-
 ბოს წყვირესების /13 ნოემბერის/, არჩირ მეფის /20 მარტს/, შეი-
 მღვიმელის /9 მაისს/ ხსენების ღორები. პირველად უნდა იყოს აქ
 შეიანილი მიქაელ-ტომისტინისა /17 ნოემბერის/ ჩა საჭავა ჩა იოსების
 /15 ხელემბერის/ ხსენებაც /აგრი. არქიეკის / 448 ხელაწერი,
 რომელიც ხელაწერთა არჩერილობაში XVII საუკუნის არის გათარიე-
 ბოლი ზა შეიცავს აღნიშნულ ხსენების ღორებს, შეიძლება სინამდევი-
 ლები ა - 111-შე გვიანდები იყოს/.

1718 წელს გადაწერილი სამრესასწაული ა - 425 /შეიცენილი
 მომენტი კათაღისის მიერ/ იძრევა მიგირთი ნმინდანის ხსენების
 დრის სხვაობას ტემოკანხიდელი ხელაწერისაგან: განსხვავებულ ღო-
 რებშია: ანცინ მარტომციფერისა /16 აცვის დღის. ეს ღღე ანცინის ჩა-
 მოგანილი მარტომცის ხელოუემნილი ხაფის ღორესასწაულია/, შუშანიკის
 ხსენება ძველი ძაღლების მსგავსად 17 იქვთმბერისაა, ჩავით ჩა კას-
 ტანტინესთ - 31 იქვთმბერის. პეტრ ქართველისა 3 დეკემბერის
 /ა - 111-შე უძრი ძველი ძაღლების მსგავსად - 2 დეკემბერის/.
 ა - 111-იან შეგარებით ა - 425-ს აცვია: ჩავით აქმაშენების,
 არჩირ მეფის, ლუარსაბ მეფის, ჩავით ჩა ფირიფანას, ითანე ათონე-
 ლისა ჩა ეცსტათი მცხეველის ხსენების ღორები.

საინფერიუსთა მესარიონ კათაღიერისის /თრშეციშეიღის/ მიღწ
1720-იან წლებში შეგვენილი აჭიოტრაჭიულ-ჰიმნოტრაჭიული კრებული
- ს = 3269. ამ კრებულის მიხედვით კარტაზ ჩანს შემოგენერალებაზ
ფორის მისწრაფება ცველა ქართველ წმინდანს მიუჩინოს ხსენების ღვა
რა შეკრიბის თუ შეაგვინოს აჭიოტრაჭიულ-ჰიმნოტრაჭიული მასაღა მა-
უთ მდგრადისასწაულისათვის რაც, რეპორტ ქუემით გაცინახავდ, შესრულებუ-
ლია მხოლოდ ნაწილობრივი. ამ ხელისწერებში პირველად ჩატარება: ბიძის
კახის /ჩალოფაშეიღის/, შაღა ღა ერიბაზარ ერისთავებისა /18 სექ-
ტემბერის/, ისე წილურებისა /18 აგვისტოს/, იოსებ აღავეჯრების
/15 სექტემბერის/ ხსენების მფრები.

კანსაკუთრების საინფერიასთა ის ფაქტი, რომ ამ ხელისწერი
ავტორის ყცია მოუცა ისათვი წმინდანების ღვის განვერპა, რომერიც
საქართველის ეცდების ისტორიაში ცნობილი არიან, მაგრამ მათ
შესახებ მას ვერაციონი ცნობები ვერ შეუკროვებია /ამიტომ ხერია-
რებში მხოლოდ მათი მინიაცეურებია მოთავსებული ცინაობის წარწერი,
ხოლო ფექტისათვის აღიღია ბათოვებული/, მათგან ჩეკი ბავასახე-
დებ მხოლოდ იმ წმინდანებს, რომელთა ხსენების ღვი ღა ჰავიოტრა-
ჭიულ-ჰიმნოტრაჭიული მასაღა საქართველოს არასარის არ არსებულა. ესე-
ნია ითანა ბეჭამნების მოწაფულები, ასურები მამების თაო მემკბური,
ფირის ბრეზელი, სტადანუ ხილსაღი, ისირორე სამთავრები, მიქაელ
შეუმშიერე ღა არსებ იდაღიერე /ენდა იდოს ბენონ იდაღიერე - ის,
ითანა ბეჭამნების ვრც. ამ ვრცების რებაქცია - იღ. აბელაძის ქამი-
ცემა, ასურელ მოღვაწეთა ცხოვრების ჩიტნა ძველი რეზ უფლები,
1955, მვ. 2/. ამ მაგარიშიდან კარტაზ ჩანს, ბესარიონ კათაღიერ-
სის სურები, შეერტინა კრებული, რომელიც ცველა ქართველი წმინ-
დანი იქნებოდა წარმოდგენილი. ეს მაგარითი ასახავს XVI!!! ს. ქარ-
თველ საუკეთესო მოღვაწეთა მისწრაფებას ნაციონალურ წმინდანთა

დუანლის წარმოჩენისამით, რომელიც ძირითადად ჰყავდა გარეაცის ღიაურაფერული ცეკვის ინტერესებს.

ქართველ წმინდანთა ხსენების კალენდრის ბამუშავებაში განსა-
კვარებულ ინფორმუს ინვენს აღიქსი მესხიშვილისა და ანონ / კათა-
რიკოსის მიერ ჩატარებული მრომა XVIII საუკუნის II ნახევარში.

1749 წერს შეგვენილი ფიბიკონი / ა - 122/, რომელიც ანონ I-
ის ბრძანებით არის გადაწყიდი და რომის ბამუშავებაში აღიქსი
მესხიშვილსაც მიერია მონაწილეობა / 3. ვაკელიძე, ძვ. ქართველი მწე-
რიობის ისფორია, ტ. I, ევ. 366/, საინფორმო მასალას ეძღვა:
29 სიქიზიმბერს აქ პირველად ვხვდიძით: "წმინდა მოწამისა შარვა
თორის თავაღისა / ახალციხეი / და წმინდათა მიწამეთა ართა ბერთა
დფილისს მომწყებართა რესურანის მე მაფისა, რომელი მოსრუნა ჯაღარინ
უსახულომან ხეარასნის სურანმან", 28 ნიკოლერს "მუვრაღმოწამისა
წიგირი ურბნერ ეპისკოპოსისა". მრავლადა წმინდანთა ხსენების
ძველ ტერიტორიან განსხვავებული დრამიც: ამთ ფიცილისა მ იანვარს,
ანონ მარტომცოდვილისა 19 იანვარს, დავით აღმაშენებლისა 26 იან-
ვარს, "მისვალება წირსისა მამისა ჩუენისა ქართველი მნათობისა
შიომის" / 11 მაისს, "წირსისა ღებისა ჩუენისა მოციქულთა სწორისა
ნიბოსი, ამას ღოუსა სასწაულისა ვიღისასწაულობრთ ქართველი განათლ-
ბისა ჩვენისასა 23 მაისს / ნინოს ხსენება არის 14 იანვარსაც/,
ისუ წილვანის ეპისკოპოსისა 2 ღუემბერს, ტიორქი მთაწმიდებლისა
27 ივნისს, "წირსის მამისა ჩუენისა მოციქულთა სწორთა ითანე-
ბებაძნელისა და თორმეოდა მოწადება მისთვი 28 ივნისს / არის აკრევე
7 მაისს/, 20 აკვისენის "მოხემა ნაწილთა წმინდასა ღეროფლისა მოწა-
მისა, ქართველთა მნათობისა ღებისა ჩუენისა ტეათრისა ქვედნის
სპარსეთით, ქაღალდით შირაპით ქუედანად კახეთად, რაჭამს მოიხვერა

ძემან მისმან მორჩევნებიან მეტემან თეომურაზ და გასხნა აღაურის/ კლასის გირისა მთავარმოწამისა გირის შინაგან წმინდისა სა-კურახევირისა ქვეშე სამოწმისა ფრავერის /ქედევანის ხენიგა არის 13 სექტემბერს/, შემანიკისა 28 აგვისტოს.

აღთა მოცვიანებით აღევსი მესხიშვილის კვევ გამოჟურიებული შესრულების ფინანსი /როვორც იგი მას უწოდებს/ - ს - 535, ხოლ შემზევ სამოწმისას 1093/. საკურახევირი, მავრამ ფაქტია, რომ ამ ორი ძალის კალინინგრადი მასადა განსხვავებას დაიჩვენებს. კვირველის ცოდნისა არსანიშნავია, რომ მას - 535 ხერნანერის ცი-პიკარურ ნაწილში ნარმორგებია იმ მირიერ მამათა სია, რომელთაც ხენების ღორები არ გააჩნდათ და არც აქ აქვთ ჩარმოგვენილი: ისი-მორე სამთავრები, სფეროს ხილსები, მიქაელ ულუმბერები, თათე მამო-ბირი /უნდა იყოს მამებელი/, ფერის ბრიდები. ეს სია ბესარიონ კა-თალიკისის ს - 3269 კრიბულიდან უნდა ჰქონდეს აღიძური /აკრია მხო-ლი არსენ იყალთილი, ე.ი. ბენონ იყალთილი/. განარჩენ ნმინდანთა ხენების ღორები იძივება, რაც უძვილეს და XVII-XVIII ს. I ნახევ-რის ძაღლები. რაც შეუძლია ʌ - 1093 სამოწმისას რომელიც ს - 535-იან შეგარებით მოორე რიცის სამუშაოება გამოცხადები და ნარმოარებს საბოლოო ჩამოდალიბებელ სამოწმისას რეგისტრის /0. ქავთარია, ძვირი ქართველი პოემის ისტორიიდან XVII-XVIII ს. 1977, გვ. 101/, როვორც შეგარება ცხადდოდს, აღვესი მესხიშვილია მისი კალენდრის შეგვენისათვის ისარგებლა ʌ - 122 ბემოკანხის ფინანსის კალენდრანით. აქაც ნარმორგებირია ის ხენების ღორები, რომელიც მანამდე სხვა ხერნანერები არ უხვევება /გარდა ʌ - 122-ისა/. ამ ფილების 8 იანვარს, ისე ნიცინებისა 2 იანვერის, ანთონ ბერძომილებისა 19 იანვარს, გავით არმაშენებლისა 25 იანვარს,

შიო მთვიმულისა 11 მაისს, წმიდა ნინოსი და საქართველოს კაქების-
ტიანებისა 23 მაისს, გიორგი მთანმიმორისა 27 ივნისს, იოანე შევა-
ბნელისა 28 ივნისს /არის 7 მაისსაც/, ქათევან ჩემოფლის წმიდა
წარიღვის გამოსცენებისა 20 აგვისტოს, შემანიკისა 28 აგვისტოს;
მაგრამ კ - 122-იან აწარ არის გამოფანილი შარვა ახალფიხურისა
და "ათთა ბევრდა" მოწამის ხსენება 29 სექტემბერს და წეოდიტა
ურბნელის ხსენება 28 ოქტომბერს. დანარჩენთა ხსენების მოწარი
არინდელი ძეგლების ხსენების მოწარი იმეორება.

შეიძლება ითქვას, რომ ანტონ I კათალიკოსის მიერ შეგვიძლი
სამოქალაქო / 5 - 1464/ საბოლოო ჩამოდალიბერტულია ქართველი-
თა წმინდანთა ხსენების ის კაღინდარი, რომელიც ქართველი უცრასიი-
სათვის თვიციალური მოკუმინფი გახდა. ანტონ I თავის სამოქალა-
ქლის შესავალში ჩარს, რომ მან შეუცადა მიმირერთ ქართველი წმინდა-
ნის ხსენების მოწარი მიმირერთ და მიმირერთ ხსენების მოწარი მისე
რიდ მოგასასწაულთა ღორებრე იდო დაგებული, რომ აგრივნად ამ ქართველ-
ი წმინდანების მოწარასწაულთა აწინიშენა არ ხერხდებოდა და მათი
რვანი იჩინდილებოდა. ამასთანავე ის აწინიშნავს, რომ "მრავალნი
არიან ხსენებანი ქართველთა წმიდათანი ცუალებული, რომელიც არა
ივისსა საკუთარსა მოწარა, რევს სრულ ქვეყნის წმიდათა მას კუთხირ
სრბათ დვისი, და ამ არა აღესრულებიან მოწარა მას, არამედ სხეულა
მოწარე". რომორც ამ სიცევებიდირან ჩანს, ანტონ I-ს კარვარ დაუნა-
ხავს ქართველი საკუთარსი კაღინდრის ცვლილებანი, რომელიც მის გროშ-
ი მოცსტენია და რომლის შესახებ ნაწილობრივ ჩვენს მცენება საჭ-
ბარი და რაც ჩანს წვერს მიერ ნაფანილი შეგარებითი სიირან, მაჟ-
რამ ანტონს თავისი სიცევების დასაზასჭურებლად ისები მაკარითი
მრავეს, რომელიც არა აღერობით არცერთი წერილობითი წცარითი არ არის
ანობილი: "რამედ დანან წმიდასა ჩემოფლისა ქათევანისი იცო

მარცხსა და მოწესა, ვითარმუნ აკოლოდია სწერი წმიდისა ქათევან ზე-
როდისა, ერთ-წიგნად ქმნილი, მიხილავს შე წიგნის-საცავსა შინა
რეიისა ჩემისა, რომელიც მეოთხე იცო ასული შიამიმაკლობიდეან
წიგნი-იცო ჰესენიძა წყარისა წმიდისა ქათევანისა. არამედ მცენრ-
ძეობისა კახეთს ჩერის ჩერისა ჩემისა ღეროდისა ანნასა, გარუეს
ეპისკოპოსთა ეიგომე და მრუებულა წუარი წმიდისა მის ხენებად
სკვრენბერისა იქ /13/. ვინასთვან სიმრავლე არა მცირები შეკრების
აღავერის ღოესასწაულსა ცხოვალდეოდისა ჯუარისასა სკვრენბერისა
თვესა იხ. და ვინაითვან ნაწილი წმიდისანი აღავერის კულებისა
შინა მთავარ-მოწამისა კიორგისას მიზანი არიან, ამისზე განაწე-
სეს მოწესა იგ სკვრენბერისა ერისა კოვრისა მუკ დასწრებისათვის".
/3.კუპრიძე, ეჭიელები /V, გვ. 183/. ანონი თავის საგრესასწაუ-
ლოს შესავალში კირე რამდენიმე კარგნარე აკრილიბატე ღაპარა-
კობს, რასაც აჩვირი ქართველია არჩე: "ხორო ხენება წმიდისა მამისა
ითხები, ჩემსვე დოფასა საქართველოსა შინა, იცო რომელიმე მიზანი,
ვითარმუნ შექსცუალეს, და გაუგმდერისა თვეისა ბ /2/ დააწესეს
იცი და მეტა მისთეისვე ღოესა ბ გაუგმდისასა ჯერ-ეიჩე გო-
სასწაულობარ" /იქვე, გვ. 182/. შევნიშნავთ, რომ არჩე ისე წიც-
ნერის ხენების წოებ 18 აგვისტო იცო განწესებული. პ.კუპრიძის
აჩრით ეს აკრილიბა შემდეგი მიზანით უნდა მომხერარიცხო: "მეთვრამე-
რი საუკუნის დამრეგამდე გუკემდრის 2 საქართველოს კადესია ღოესა-
სწაულობრა პეტე მაკვამების ხენებას. მეთვრამეტე საუკუნის პირ-
ვალს წლებში ის გამორიცხეს წმიდათა ხარისხიდან, როგორც მონთფი-
რიცხი, და 2 გაუგმდერის, ეს გარემონაბა რომ ხარს მაინცა და რაინც
თვალში არ მოხვეროდა, გარმოიცხანეს ისე წიცნელის ხენება 18
აგვისტორან" /იქვე, გვ. 183., სქოლით/. მასამე გოესასწაულის შეც-
ვლაბერ ღაპარაკობს ანონი, რომ ანონ მარტიმდოფერის ხენება

17 იანვარს გამარტესო არცთ ღირი ხნის ჩინ ნიკოლაოზ ჩერემეშმან
 რესოურსებან და გრიგორი ხელესმორაბინმან გორისეულებან-ო, მაგრამ
 ჩვენ უკვე აღვიჩინეთ, რომ ანტონ მარტომ უდღის ხსენება 16 მარტს
 მარტოდის ხელეულებან ხაფის გორისასნაურთან ერთად აქვიშინული
 აქვს არსებ ბუღალისიმისძეს ჯერ კიდევ XII საკუნიგში, ხარაჭ
 ის აღნიშნავს: "ვინაითეთ ღირსისა ანტონის მიცემალებაცა აშჩევიდ-
 მისაცავე იანვარსა იქმნა ღორესა ღირისა ანტონი მეტვეფირისასა,
 ამისთვის მაშინაც ვეაღობთ და ვიცყვდ" / A - 85, 284/. ამიტომ ან-
 ტონს, აღძათ, ამ გორესასნაურის აღმდენაზე შეეძლო ღაპარული და არა
 ამ გორესასნაურის პირველად განესინაბე. ანტონი არა მარტი სხვათა
 მიურ ჩადარებულ ცვლილებებზე ღაპარაკობს, არამედ მიცვითხობობს
 იმ ცვლილებებზეც, რომელიც მას შეეღანია ქართულ საკუნიგით კაცენ-
 დარში და გასძინს, რომ ეს ცვლილებიც მან ჩაცარა ქართველ წმინ-
 დანთა სსენების გორესასნაურთა სწრეციდის მიზნით. ანტონმა, როგორც
 ის თვ. თონ წერს, არჩირ და ღუარსაბის ხსენება 20 მარტიდან 21 ივ-
 ნისს გამოიიტანა, ტიორეკი მთანმიიღისა 30 ივნისიდან, 27 ივნისს,
 აპიბის წერის გორესასნაურისა 13 ნოემბრიდან 29 ნოემბერს, გავით აღმაშენებ-
 რისა 25 იანვრიდან 26 იანვარს, ანტონ მარტოცოდებისა 17 იანვრი-
 დან 19 იანვარს. ისაც და იოსების შესახებ ის ამბობს, რიმ მან
 15 სექტემბრიდან მათი ხსენება გარაიტანა სხვა გორეს, რაგვან იმ
 მოეს იოსებ აღავერებების ხსენებას გამოეცი, მაკრამ ანტონის სა-
 ღორესასნაუროში ისააც და იოსების ხსენება საერთოდ აღარ ჩანს. ამ
 ცვლილებების მიზებულიც ახსნილი აქვს ან თონს: არჩირისა და ღუარ-
 საბის ხსენება მარტის დები შეიძლება მარხვის ღწევმა გააბრკო-
 ლოს. ტიორეკი მთანმიიღონა ხსენების გორე 30 ივნისს ემთხვევა
 "თორმიაჲთა მოცაქურთა" ხსენებას და ამიტომ კარაიტანა 17 ივნისს
 მისი წმიდა ნანირების მოცვლის გორეს. აპიბო წერის გორების ხსენება

13 ნოემბერს ხაიჩჩილებოდა ითანა თქმითი მინისტრის ამავე მღეს ხსენების დაწი, ხავით აღმაშენებლისა 25 იანვარს კუნძულება ითანა რმწილის მეფევარის ხსენებას.

წოდორც უკვე აღვინიშნუთ ანტონმა თავისი საბოლოოსასნაუროს შემ-გენამრე მინანჩილეობა მიიღო ʌ - 122 ხელნაწერში შესურ ფილიონის შემოგენერში და წოდორც ამ თრი ძეგლის შედარება გვიჩვიგობას, უკვე მაშინ ვანახორციელია მოტი ცვლილება, წომიაღიც შემდევ საბოლოოსნაუ-როშიც ცალმოიტანა. ასე მაჟალითად, ზომოდამონმებული კაცენტრარელი ცვილებაშიირან, წომიაღიც პირადად ანტონს ჩაუჭარებია 1759 წელს / 5 - 146: ეს თარიღი უმის/, წოდორც ამას ჰყოთ აკციორი აღწილნავს, ნაწილობრივ უკვე განხორციელებულია 10 წლით ადრე შემოგენილ ʌ-122 / 1749 ნ./ ხელნაწერში; ანტონ მარცხმილოფელის ხსენება 19 იანვარს, ისე წილინილისა - 2 დეკემბერს. ʌ - 122 შემოგენის შემდევ შესცვა-ლა ანტონმა არჩილისა და ლუარსაბის ხსენების მფლობელი 20 მარცილან 21 იენისს / ʌ - 122-ში 20 მარცილა / და ამიტოს ნეკრისებისა 13 ნოემბერიან - 29 ნოემბერს / ʌ - 122-ში სულაც 12 ნოემბერია ე.ი. მის ʌ - 97-XI ს. ხელნაწერში იარასტურებული ხსენების მფლობელი.

მაკრამ ძნელი ასახსნებია ის ფაქტი, თუ რაფომ არ შეიტანა ანტონმა თავის საიღესასნაუროში ʌ - 122 ფილიონში დაბასტურებული შემოგენი მოგენერის თავისი თავისისა /ახალციხელისა/ და "ათთა ბევრით" 29 სექტემბერს, რაფომ შეცვალა ნეოდიცე ერმილის ხსენების მფლობელი 28 ნოემბერი 28 თქმითი მინისტრით. მით უმეტეს, წომ 1768-69 წლებში შემოგენილ "მარცილკუაში" მან შეიტანა პირველად მის მიერებე დაწერილი აქირვენადიული მხატვებანი "შესხმა და მოხსრი-ბა ლუართა და კუნძულება მიიღეთა ათთა და ბევრით მოხამუადა დაიღილის კუნძულთა..." /გვ. 247-265/. მართალია "მარცილკუა" ლიტერატურული

ძეგლია ჩა არა ღიღუნდიკული, მაგრამ თავისთვად ის ფაქტი, რომ ანცონი ქმნის ამ მოწამეთა შესახებ ვრცელ "შესხმა-მოდერიზაციას", მიუკითხდს მათი ღვაწლის აღიარებაზე. ამ ჭონდე უცნაურია ამ მოწამეთა ხსენების ღონის გამოფოურა ანცონის საბორისასწაულოში, მით უმეს რომ პირველად ამ მოწამების ხსენების ღონეთა ღამესება

A - 122 ციბოკონში ანცონის ინიციატივა უნდა იყოს /როგორც აღვ-ნიშნეთ, ამ მოწამეთა ხსენების ღონები არც აღიქვსი მისხმივიღმა გა- რაიტანა თავის საბორესასწაულოში A - 1093/. ანცონის საბორესას- წაულოში ასევე აფარ არის შეიანიღი A - 122 ციბიკონში ბაბასფუ- რიგები შემოგვი ხსენების ღონები: 11 მაისს - შით მღვიმელის მიგ- ვარება /ამ არის შით ხსენება არც 9 მაისს, XVII-XVIII სს. ძეგ- ლიგში ბაბასფურიგები ღონები/, 23 მაისს წვ. შიმის ჩა ქართველთა მოქ- აფატის ღონესასწაული /ნიმის ხსენების ცრაბიციური ღონე 14 იანვარია აქაც, A - 122-შიც არის 14 იანვარის/, 28 ივნისს ითანე ბებაბინე- ღისა აა ათირმიადთა მოწამეთა მისთა /ანცონიან არის 7 მაისს; ამ ღონესაც არის A - 122-ში/, 20 აგვისტოს ქათუან ღიღოფლის ნმ. ნა- წილა გამოისუნიერდის ღონე. ითხოვთ ეს ცენების ღონე A - 122-გან აღექსი მისხმივიღმა, როგორც ვკვლ ვაჩვენეთ, გაბაიცარა თავის სა- ღონესასწაულოში /A - 1093/.

საბანგაბორ უნდა შევჩერეთ ირ ხსენების ღონება, რომელიც ერთნაირადაა წარმომადგენიღი A - 122-ში, აღვქსი მესხიშვილის საბ- რესასწაულოში ჩა ანცონის საბორესასწაულოში: 8 იანვარს აბთ ფილე- რის ხსენება ჩა 28 აგვისტოს შესანიკის სენება. ვისი ინიციატივაა ამ მოწამეთა ხსენების ღონის შეცვლა? ძველ ძეგლებში ეს შესაბამი- სარ 7 იანვარს აბოს ხსენებაა ბაზებული, ხორ შესანიკის ხსენება ქრისტოგიური ანწიგმერობით გამოიწვევლი დაგეპლი იყო აერ პირველ 17 ოქტომბერს

ერთ XI საუკუნის ძეგლი / A - 97/ 21 ავეისფო / და XVII-XVIII ს. წამოენიშვილი ძეგლი 2 ფეოდალურს. ანტონ კათაღიკოსს წომ ეს ცვლილები შემოამა A - 122 ფიბიკონში და შემოერთ ტაბაუფამა თავის სამოხსასწაულოში, მაშინ ამ ფაქტს ის აღნიშნავდა ისევე, როგორც ეს მან გააცემა სხვა ქართველ წმინდანთა ხსენიბის ღრეულის ცვლილებასთან დაკავშირებით, ამიტომ ხომ არ მეძღვანელი ეს ცვლილებები მიეკარენთ აღუში მისმიშვილის ინიციატივას?

ანტონის სამოხსასწაულოში "ბრძოლებულება კუირიაკესა შემოცემაზე ოშაბათისა ციხით პარასკევამდე, რეას სხვა წომილიმე მოუ-სასწაული სამოხსასწაულო არა აღისრულებოდორას რიგსა სათუროსა" დარებულია ხსენიბა "მონამეთა ტარჯაის ერაბოისათა, რომელი მოისწონას აფარისანთა მიერ მოესა ფიც საუფლისა... ღრეულისასწაულისა ქრისტიან აღმომისასა". ამ მონამეთას ანტონმა ჰავიტიტიაფიცული ფხრულება უძრენა "მარტინიკაში". ანტონ კათაღიკოსის სამოხსასწაულოში ვინ-ოვარა ძალაგაბა ითანე ათონების ხსენიბა 12 ივნისს გაპირის ათონებითან ერთად / კამინაკერისის ტარებე ითანეს ხსენიბა ცვერვან 14 ივნისსაა/, თუმცა ამ ცვერვას შესახებ ის თავის სამოხსასწაულოს შესავალში არაფრენ ამბობს.

წამოენიშვილი სიცუვეით შევიხოთ იმ წმინდანთა ხსენიბებსაც, რომიც დაბიც დარასჭურებულია ანტონამიერე წყაროებში, ხოლო ანტონის სამოხსასწაულოში კი შეფანირი არ არის / მათ შორის A - 122-ის ხსენიბის ღრეულის უკვე შევიხეთ, აღუნიშნეთ აბრივო, რომ ისაუკე და ითხოვთ ხსენიბა ანტონმა, როგორც ჩანს, შემნებულად არ შეიძლოა, მიუხედავად იმისა, "მარტინიკაში" წა. ვოდენილია ანტონის მიერ შექმნილი ჰავიტიტიაფიცული ფხრულება/. ამჯერად ჩევენ მხედველობაში არ გვაძეს ისითხ ხსფრიბში, რომელიც დარასჭურება უძველეს

ქართულ წყაროებში / "იერუსალიმის ქანჩინება, იოანე-ზოსიმეს კაღან-
დარი, "პარიზის ლეპიონარი" და ბოჭი სხვა/, რადგან ბოჭი ამ ხსე-
ნებათავან არ არის ანტონამდევ მოცეიანო ქავლებშიც. მაგრამ ანტო-
ნის საბრესასნაუროში არ არის ისეთი ხსენებებიც, რომელიც ცნობი-
ლია ჩვენთვის XI - XVII ს. ძეგლებით. მაგ. სირაპიონ ბარაზმელისა
29 ოქტომბერს, პროხორე ქართველის 12 თებერვალს, ლუკა იერუსალი-
მეობისა 27 ივნისს, ნიკოლოზ ბრალისა 19 ოქტომბერს, ცხრათა ცრმათა
კოდაგრთა 22 თებერვალს, თამარ მეფისა 1 მაისს, სალომე ქართველი-
სა 20 ივნისს, მიქაელისა და ანსენისა 3 მაისს, მიო გარეჭალისა
1 ივნისს, ქრისტიფორი გურიელისა 16 აგვისტოს და სხვ.

მიმღები ანტონის საბრესასნაუროს კაღანერის ასათი ხარვაზმები-
სა უნდა ავხსნათ ერთი გარემობით: ანტონ კათარიკოსს არ ჰქონდა
ინდორმაცია მათ შესაბებ. მაგ. იერუსალიმერ ქართველ მოღვაწეთა
საქმიანობა /პროხორე, ლუკა, ნიკოლოზ ბრალი, სალომე ქართველი,
არსენ, და მიქაელი და სხვ./ მხოლოდ იერუსალიმერ ხელნაწერებშია
დაბასტურებული და საქართველოში შექმნილ წყაროებში მათი ხსენება
არ გვხვდება. ასევე უნდა აიხსნას სხვ.: წმინდანების ანტონის საბ-
რესასნაუროებში მოუხსენიანილის ფაქტიც. ამ ამრის კარგი დასტური
ძვალეს ღენინტრაზის აღმოსავლეთმორნეობის ინსტიტუციი დაცულ ერთ
მოკუმენში / ით 413 - 106 ჩ. - 184 / გ. VI/. ეს მოკუმენი
ქართველ წმინდანთა კაღანდარს შეიტავს და შემჭირია ანტონ პირვე-
რის დამხმარე პირებისაკან, რომელიც მისი საბრესასნაუროსათვის
მასალებს აღმანინებ. ინტერისს იწევეს ბოჭერთი წმინდანის ხსენე-
ბის ღრები გაცემებული შენიშვნები: მაგ. "სუვენირებსა იე /15/
ორთა ძმათა ქართველთა საჭავ და იოსებისა. არა ვიცით რა"; "ოქტო-
ბერსა ბ შეშანდა ქართველთა ღიროფლისა, ძაფინსაც მოგხსენერა".

"ოქტომბერისა დ 15/ წმიდისა მამისა ჩუქისა გრიგორი ხანძთელისა ქართველთაგანისა არა ვიცით რა; ოქტომბერის 10/ მონაშისა ქართველისა კონსტანტინისი, რომელი იცო ღია დიდაგანი. არცა ამისი ვიცით რა". /იხ. ძ.ქავთარია, ძველი ქართული პოემის ისფორიდან - XVII-XVIII სს, გვ. 116/.

აღნიშნული ღოკუმენიდან ჩანს, რომ ქართველი წმიდანისა და მათი მოღვაწეობის შემცველი წყაროების არსებობა ყოველთვის ცნობილი არ ცოდნილა. მაგ. შეკვიძეია ჰამამად ვდევათ, რომ ცნობორ ხანძთელის უბარმაძერი საქმიანობისა და ღვაწლის შესახებ საქართველო-ში არავითარი ცნობა არ არსებობდა, სანამ ნიკო მარმა იურუსალიმის ქართველთა მონასტერში არ მიაკვდია მისი ცხოვრის შემცველ ხელნა-ზერს. მანამდე ძველ ხელნაწერში ცნობორ ხანძთელის ხსუნებას ვხვდით 5 იქტომბერს დოვადვარი განვაძის ღოის გარეშე. /ანტონის კი შეუძლია მისი ღოის განვაძა, მაკრამ დოვადვარი დაქციური მასალის გარეშე ი.ი. არ იცნობს ცნობორის ცხოვრისას/.

მხოლოდ ამ მიმიტიგით შეიძლება აიხსნას ანტონის სახლებას-ნაკლიში მოგიერდი წმინდანის მოუხსენებლობის ტ უფი.

ცანხილული ძეგლების ძარბა გვხვდება ორი ხელნაწერი, რომელ-შიც გარასფერიბულია: შიო გარეავის სეინაქსარული ცხოვრისა, მისი ხსენების ღოეს - I ივნისს / ა - 1367; XVII-XVIII ს. სხვა ძეგ-ლებში აღარ გვხვდება/ და თეოდორე მთაწმიდელის ხსენება 20 აპრილს / ა - 40 - 1892 წ. ამ ხელნაწერში ჩაკრცებია სხვა ხელნაწერის ამიდრიდი ფურცელი, რომელიც შეიცავს ამ ხსენებას. ამ წმინდანის ვინაობა ჩვენთვის უცნობია.

უცნობია ჩვენთვის ღიმიტრი მროველის ვინაობა, რომელის ხსენე-ბის ღოებულებისა აღესავ მესხიშვილს თავის სახლებასნა ღოში / ა - 1093/ 26 ოქტომბერს / ამ ღოეს ამ ხსენების შეფარა, ვიციქონდა,

განაპირობა იმ ფაქტება, რომ ამ დღეს საუკლასით კარგი წერილი და
დუღია ღიმიტრი მოჩამისა, დესალონიკის ხსნების დღე. შეიძლება
ეს იცოს იქივე ღიმიტრი როსტოკი, რომისაც ანგონი რესპუბლიკური
მცხოვრებ ქართველთა გიგა მფარველად მიიჩნევა.

ამ მასალებით ამოინურება ქართველ წმინდანთა ხსნების და
ები ქართველ წყაროებში უძველესი ხროიდან XVIII ს. ჩათვლით.

წარმოვადგურო ქართველ წმინდანთა ხსნების კარგიანს ეს
თურ ხელნაწერებში დარასტერებული მასალების მიხედვით. თუ წმინდა
ნის ხსნების დღი წარმოვანიღია აამირიმა ხელნაწერი, უსეა
ურთ ან თუ ხელნაწერს, მეტად განვითარებს. კარგიანი სია
რაღავადულია წმინდანთა ღიცერების ძალიერები მოხსენიერების ქრი-
სიონობის პრინციპით.

წმინდანი, მრავალნაცი	ხსნების იღება და ხელნაწერები					შენიშვნა
1. შუშანიკისი ბერის იურის- განჩინება სიმკ, X ს	17 ოქტომ- ბერის იურის- განჩინება სიმკ, X ს	21 აგვის- ტოს A-97/XI ს	2 ოქტომ- ბერის იურის- განჩინება სიმკ, X ს	1 ნოემ- ბერის იურის- განჩინება სიმკ, X ს	28 აგ- ვის ცისცის A-1093 S-1464	
2. დოვერთა წმი- დასა რომელ- ნი ქართლს უნამნის საფალის ხელ- ნარ. /IX ს./	11 ბუვემ- ბერის იურის- განჩინება სიმკ, X ს					
3. მამაი კა- თლიკოსისა	3 მაისს იურის- განჩინება სიმკ, X ს					ზედამისი წარადგინ ნანიაბ, ექ- იცოს/VII

ნმიობაში, მრესასწავლი	ხსენების მრე და ხერნანერგბი				დენიშვარი
აბი ფილიპი- სა	7 იანვარს H - 2123 /IX ს./	8 იანვარს A - 1093 S - 1464			
5. ნმ. ნინოსი	14 იანვარს Sin-34/XII. /XII ს./	მუსამე ბატიკესა მოღესა შე- ძათსა, ვა- რიბ. ნაც. ბიბრ. ქვ ხერნანერგ- /XI-XII სს/	ორციერსა ვარაცევ Sin- 5 /XVIII ს./	23 მაისს A - 122 A - 1093 /XVIII ს./	15 იანვარს 9 - 661 /XVII ს./ შ-1160 აჭიათებე- რია საქ. H - 342 გურიისფილ- ნების მოწ
6. არჩილისი	15 იანვარს Sin-34 /XI ს./	8 იან- ვარს ვა- რიბ. ქვ 3/ /XII/	20 მარტს A - 111 /1703-15/ S- 1323 /1686 5. /ლუარსაბ მეფესთან ერთად/.	21 ივნისი S - 1464 /XVIII/, ლუარსაბ მეფესთან ერთად/	"ქართლის ცხოვრისაში" მუსიკის არ- ჩილის წამე- ბაშიც 20 მა- რტის დამება ნამების მდგ
7. პაფოსნისა ჯარისა მანქლისისა	20 მაისს. Sin-34/XII.				
8. მცხეთის ჯარისა	"კვირია- ჯესა მესა- შე ბატიკე Sin-34/XII ს/				

მდინარეობის რეგისტრაცია	სსენიურის მუნიციპალიტეტი	მენიშვნა		
• სამოედი ეპის- კოპისისა მუნიციპალიტეტი /XII-XIV/	24 ივ- მუნიციპალიტეტი /XII-XIV/	მოგიერი 033092028 სამოედი ქ- ჩილის კათ- რიკოსი ქქ- ნია.		
• რაჭენისი მუნიციპალიტეტი /XII-XIV/	25 ივნისს ქარ. II 3 /XII-XIV/	კ. კუპერიძის ქოვე. V 53. 248, სერიო- ზი მისიერა- ლი 26/VII მუნიციპალიტეტი იუ იუს		
• აბიბის ნეკ- რესორტისა მუნიციპალიტეტი /XII-XIV/	6 ივნისს ქარ. II 3 /XII-XIV/	12 ნოემ- ბრის A - 97 /XII-XIV/	13 ნოემ- ბრის A - III /XII-XIV/	29 ნოემ- ბრის S - 1464 /XII-XIV/
• ავხალის მუნიციპალიტეტი /XII-XIV/	20 მარტ- ბრის ქარ. II 3 /XII-XIV/	29 ივნისს A - 97 /XII-XIV/		სერიი იუ- ნის -50 /11,337/ 300000 6 მუნიციპა- ლის მუნიცი- პალის

წმინდანი, მფლობელი	ხსელების მდგრადი ხერისხი	ხსელების მდგრადი ხერისხი	შემთხვევა
ნმ. მედკამ- ბესი	16 აგვისტოს 3არ. //3 /XI-XII სს/		დიქტიტერ ქართ- ველი წმინდანი კრისტიანი უბრავ იცოს. უპობრია.
სარმითანესი	21 აგვისტოს 3არ. //3 /XI-XII სს/		შეიძლება ქართ- ველი იცოს.
ნმირათა მა- რიართა ნმ. ქრისტიან სა- ჭავალაშვილი - თანა, სოფელ- სო, ჩა ისაკ- ის	4 ნოემბერს 3არ. // 3 /XI-XII სს/		შეიძლება ქრის- ტის სადღაული მიმასჭრის ქანდაკი ძა- რები იცვნებ.
კვეთობე- ბიანმიმღელის	13 მაისს. A-97/XI ს. / მა- რიართა ნერიანი ზე		
ილარიონ ქრისტესა	19 ნოემბერს. A-193 /XI ს. / მა საბ.	18 ნოემბერს 3 თე - 80 /XIII-XIV სს/	
თანა ამარჯოსა	14 ივნისს A-97/21 ს. / მა- საბ.	12 ივნისს 3 - 1464/1759/ გამა. ქ. ალექ- სანდ ქადაგ/	

ნომერი, დრუჟსახელი	სსიქისტის ღვთ და ბეჭდონერები	მუნიციპალიტეტი
19. პრობერე ქანდაკის	12 თამაზების კოდე/XI ს. /	
20. მინიჭოდ ხანძღელისა	5 რეკომენდაცია A - 97 /XI ს. / და სხვ.	
21. კოსტანტი კახისა	10 მოგმბერის A - 97 /XI ს. / S - 1484 /XVIII ს. / S - 443 /XVII ს. და სხვ.	12 მოგმბერის A - 569 /XI. I - XVIII ს. / XVIII ს. / და სხვ.
22. ილანე შეონირებისა	3 იანვარის A - 97 /XI ს. /	ერთადერთი ხსენება
23. ცხრათა ცრმალი კოლა- ფილი	12 თამაზების A - 97 /XI ს. / და სხვ. მწარე.	
24. მესაკავული სუქიასი და მოკვასთა მისამა	15 აპრილის A - 97 /XI ს. / და სხვ. მწარე.	
25. დავით და ოირიფანისი	16 მარტს A - 97 /XI ს. / და სხვ.	

მშინაბარი, მფლობელი	ხსახემის მდგრადი და ბერნამურები		
26. ცისრვი მთა- მშინაბარისა	29 ივნისს A -97 /XI ს./ მინარ. ფერსფილ ხელით	30 ივნისს Jen-80 /XIV ს./ -342/1651 ბ./ და სხვ.	27 ივნისს A -122/1749 ბ./ S -1454/1759 ბ. /
27. თამარ გერი- ძინა	1 მაისს A - 97 /მინარ. XIII ს. /		
28. შიო მღვიმე- რისა	"კვერცხებისა ხელშებაზე" H-1049, I/XIII I-122/1749 ბ. / და სხვ.	9 მაისს Jen-80 /XIV ს. / A -111 /1705- -15 ბ. / S -1454/1759 ბ. /	11 მაისს A -122 /1749 ბ. / A -1093/XVII -15 ბ. / S -1454/1759 ბ. /
29. ევაგრე გიხე- მშინაბარისა /მინარ./ მღვიმებისა ფრინვე/	9 მაისს		
30. ანდონ მარტ.- მშინაბარისა	16 აპრილის A -85 /XIII ს. / Q -627/XVII ს. / /მარცვლის ხაფოს მფლობელისასაცვლან ფრინვე/	17 მაისის A -85 /XIII ს. / A -122/1749/ A -111 /1705- 15 ბ. /	19 მაისის A -122/1749/ A -1093/XVII ს. / S -1454/1759 /
31. მარცვლის მაცისა	16 აპრილის A -85 /XIII ს. / Q -627/XVII ს. /		

წმინდა როგორის სახელი	ხსენების მდე და ბერნარერები		შენიშვნა
• ჩავით და კონსტანტი- ნესი	31 ოქტომბერს პარიზ. №4/XIII - ს. XIV სს./ Jer-80 /XIV ს/ ს. -426 /XIV ს/	2 ოქტომბერს - ს. - 111 /1705-15/ და სიც. XVIII ს. ხელმანერები	
• სალომე ქართველისა	20 ოქტომბერს Jer-24 /XIII - XIV სს ხელით მინარევი/		ერთადერთი ხსენება
• ღვთა იუნი- სალომელისა	27 ოქტომბერს Jer-24/XIV ს.		დანძლივ ღვთას სკინაქს. ცხოველ- ბის შემდგენი XIV ს. ჩაუინდუ- რია -24-ძი /XI/ ერთადერთი ხსენება
• ნიკოლოზ რვალისა	19 ოქტომბერს. Jer-24/XIV ს.		ასევე, XIV ს. ჩამათებულ დან- დერბე. ერთა- დერთი ხსენება
• მიქაელ და არსენისი	3 მაისს Jer-80/XIV ს./		ერთადერთი ხსენება

მინიჭებული დოკუმენტი	ხსენების მდგრადი და ხელის წერილი	მინიჭებული	
ითანა ბერა ტრისა და იბ საფრანგეთის მისამართი	7 მაისს J er-80 /XIV ს./ A - 111 /1705- 15 BB. /	28 ივნისს A - 122/1749 ს. / A - 1093/XVIII ს. /	
ერისთავის სი /გურია- მარც/	16 აგვისტოს. J er-80 /XVI ს. /	ერთადერთი ხსენება	
ითანა-თორ- ნიკაპი	14 ღუკემბერს. Q - 561 /XVI ს. /	ერთადერთი ხსენება	
პეტერე ქარ- ტერისა ვალინი მინანდე- რი/	2 ღუკემბერს A - 193 /XI , ვალინი, მინანდე- რი/ . Q - 661 /XVII ს. / რა სხვ. 0 - 661 /XVII ს. / რა სხვ.	3 ღუკემბერს H - 342 /1661 ს. / Q - 646 /XVIII - . XVIII ს. / რა სხვ. 0 - 661 /XVII ს. / რა სხვ.	მისი ხსენება ამორიტულია XVIII ს. ჩ. ჩას. წევისი, მაკრა მიქანიკურად მაინდ მუზეუ- მა.
მიქაელ- მარიონისი	17 ნოემბერს A - 111 /1705- 15 BB / A - 425 /17180/ რა სხვ.	18 ნოემბერს S - 2669 . /1756 ს. /	
სერაპიონ მარიმელისა	29 ოქტომბერს A - 84 /XV ს. /	ერთადერთი ხსენება, მინა- ნარი აშიაბე ლესშის ხელი	

წმინდანი, ღორესასწაული	ხსენიაშის მრავალი და ხელნაწერები	მუნიცი
43. ისე შილენჯ- ლისა	<p>18 აეკისკოს S-0269/1.720-იანი 9 -1.053 ზღვი. ღორინვ. სახ. შილენჯ. სახ. 222 /XVIII ს./ H-2077 /17365/ და სხვ.</p>	<p>2 გუერბერნის 9 -1.053 /1760 წ./ A - 122/17495/ S - 1464/17595/ და სხვ.</p>
44. იოსებ არა- ვერჩელისა	<p>15 სექტემბერის S - 3269 /1720-იანი წილ/ ღორინვ. 222 /XVIII ს./და სხ.</p>	
45. დავით არმა- შამიძლისა	<p>25 იანვარის A - 111/1705- 15 წ./ და სხვ.</p>	<p>26 იანვარის A - 122 /1749 წ/ S - 1464/1759 წ/ და სხვ.</p>
46. ნიკოლა კამბეჭისა	<p>28 ნოემბრის S - 122/1749 წ/ 28 იქტომბერის S - 1464/1759 წ/</p>	
47. გარეა თერის თევარის /ამაგლიხელისა/ /	<p>29 სექტემბერის A - 122/1749 წ/</p>	
48. ავთა ბურის /გარეა ახალი- ბერის უძლის/	<p>29 სექტემბერის A - 122/1749 წ/</p>	

მინიჭარი, მფლობელი	ხსენების მდგ და ხელმართვები	შენიშვნა
49. სამაც / ან- ისაუკ / და ქონებისი	16 სუქუმბერი A - 111 / 1705- 15 ნ./ A - 425 / 1718/ და სხვ.	
50. ქართველ მემკერძოება	13 სუქუმბერი A - 130 / 1713 ნ./ და სხვ.მრავალი	ანტონ 1-ის მონოდიზ მის- რდესასწაული თავრაპირვერად 1 მარტს უნდა კოდილიდო / 900 ლ. ჭ. 83- 783/.
51. ლუარსაბ მეფისა	20 მარტს A - 130 / 1713 ნ./ და სხვ.მრავ.	21 ივნისს S - 1464 / 1759 ნ./
52. ბიძინა, შარვა და ერიშტარი	18. სუქუმბერი S - 3269 / 1720- იანი ნი/ და სხვ. მრავ.	24 ივნისს A - 380 / 1714- 16 ნი/ A - 515 / 1795 ნ/ და სხვ.
53. შიო ქარე- ულისა	1 ივნისს A - 1093. / XVIII ნ./	ერთადერთი ხსენება

მშინრანი, მრავალსამართო	სსრმების გოւ და ხურნარეგისი	მენისვრა
4. ბიმიცრი მროვალისა	შე იქნიმდება N = 1093 /XVIII ს./	ერთადერთი ხსენება ჩანს, ძალისა უნდა იყოს მი- მიღები როსტო- ვაზი
5. მეროვი მთაწმინდისა	20 აპრილს N - 40 /1892 ს./	ერთადერთი ხსენება, ეს მშინრანი ვა- ნობია.
6. გაბრიელ ათონელისა	12 ივნისს S-1464/1759 ს./	ხსენება გარე- ბულია ითავ- ათონელისან ერთად.
7. დავით ფა- რეჯელისა	ამაღლებისა მმდევასა ხელშე- ბას . Q-არტ. /1459/1709/ Q -627/XVIII ს./	აყვსებითი მენის ხელშე ხე- ლშე ასე და არტ.
8. მომთ გარე- ათონისა	აღვს სიმგან მე- მკიდესა კვირის- კისა თხხმაბათს. Q -627/XVIII ს./	
9. გარეჯელი მინამერა, რო- გრი მოისარწიას იღუსა აღვსაძი- სასა.	ბრწყინვალება კედ- რიაკასა მამდეჭ- მად თხხმაბათს გამოწე პარასკევე- ბრი... S-1464, 369	

ବ୍ୟାଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ନିର୍ମାଣ ପରିକଳ୍ପନା

Digitized by srujanika@gmail.com

მსოფლიო ეკიდესიანთ საბჭო

მეცნიერე ასამბეჭეა

ნიმუშობრი - კუნძა

23 ნოემბერი - 10 გევემბერი 1975 წ.

ჩატბ ბერი /ავსტრია/

შ მ ნ ი ღ ი ბ ა , ფ ი ს ნ ი ჟ ა ღ ა ღ ი ღ ი
კ უ გ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ა , რ თ ი ღ ი ღ ი
მ თ ხ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ა
მ ა ვ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ი ღ ა

მთელი წომ შემცვევასმებინა ყველა ის შესერებულის, წოდები ცემო-
ზემურის მოსახლეობის მეზობელის, წარმოედის მდირის აღმართვის, გარემოს
უნიკვენციელობის ას მსოფლიოს ტარატუკების შესახებ, აღმოჩნდებოს, წომ
ყველივე ეს ასე შეიძლებოს ცამოთქმულით: "სურ მაღა არარ მცველეოს
არც საჭმელი, მომშილი წომ არ მოვკედ, არც სათორი, წომ არ ლავა-
ცინოზ არც ჰაერი, წომ არ გაფარეოთ... ამ ის პირობები, წომელსაც
უნდა შევაძლო!" უაჭველია მომიციმელების შეკვეთი ამნირისა და ჩი-
ვებით, წომელი მათ გადასცენდება იჩვეს. მათი მთავარი უბრეულება ე- ა-
ძუებილია მიმომარტინა. და ასრაც, ჩვენი ცენტრული უზერიბელი და
სავა არადერია თუ არს მომიცობისავრი, სრულია წომ ცენტრული იმ
პირობებს, წომელი მომავარი ცხოვრება უმნიშვნელს მას. თუ ჩვენ ცენ-
ტრულები წარმონიარება შექვებაზე გავსავოთ იტი, მაგრა ჩვენი ცენტრუ-
ლი გრძელება გრძეს გავაგდებით.

ნება ცაპოდეთ ახდავე ცანცვისაწოო, თუ ჩას ვდების მობ წოცა ვამ-
ბობ, წომ ჩვენს შემოტომ არსებობას საფრთხე ემუქრება. მომიციმელები
ერთ-ორ ჩვები წომი გადასცენდენ. უაჭველია, წომ მათი ცხოვრებისეული
პირობების გაუსრესება ნიზ-ნედა მიმონიარეობა ათასობით წრის განმავ-

0368845300

1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024

ლომარი; ბრონფორმაცია პოპულაცია ნაბიჯ-ნაბიჯ, დითო-დითო მცირებადო-
ს, ვიზუალური პირის გან მიწის უკანასკნელი ბრონფორმაცია ან აღიძეს.
სწორებ ამტკიცნა ჩამომიშებულების მე ის საფრთხე, რომელიც აღმოჩნდს არ-
სებობას ემუტრებს; ემუტრება აღმოჩნდს მთელი სატოტაროებების პირობები-
გაფირვებიდ აღმოჩნდებს, რომელიც ღომით-ღოთ სურ მეტად აა მეტად იტან-
აკებს, ემუტრება მთელი პოპულაციების ერთ მეტად არსებობას აა, მორი-
ვა ბოლო, ბაქნიში ემუტრება მთელი მოაღმას აღმოჩნდებას. სწორებ აგარ-
ა მუტორებს ის საკითხი, რომელიც ამჟამად მსოფლიო ეკოლოგიური საბუნ-
რის მიზანი არ არის.

შექმნისა წიგნის პირველი თავის 28-ე მუხლის მოცემულის სამი
რამითძლება. პირველი: "აღმოჩნდათ ის განმინველით" - ეს ჩევნ შეკასრე-

ლეი. მეორე: "მთავრობა მ ბრუნის ფიციელი მდე, ყოველ
ახოვების ს ძველადგინდე". მეტნერება ის ჟერიას ამ ტეს აღის. მესამე: "ი ა უ რ ა ვ ს ე თ ქ ვ ე გ ა ნ ა". ეს კი, რაც მოსალ
გამოიცვის...

ରୂ ପାତାରାଜା କିମ୍ବା
ପାତାରାଜାକିମ୍ବା

მსოფლიო ის ცალკეული "ტრანსკოდი", თაღუპვის გძის ჩობ ასებით-
მისა. მრისსანე აისხერის წყალტემოს ნაწილს ჩვენი ველით ვერავდ. ეს
ეს გახდავთ გარემოს ნერცვა რესკრსეიტის ამონურვის გამო, მასთ დანადგვი-
ანება ის აქტან გამომაინარე საცხოვრისეულ პირობების გუარესება. მაგ-
რამ აისხერის ველით უსილავი, გაცილებით ვიზა ნაწილი გასჩინა - საგო-
გო მოვინივი, პოლიტიკური ის ეკონომიკური სტრუქტურები ის მასშიან ერთა
ერთობის მიზნების გაუწვევილებელისაგან სამომავალი ძრობა. სა

ନିର୍ବାଚନ ମେପରିଣାମରେ, ମେ ଅଧିକାରୀଙ୍କରଙ୍କ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନିର୍ମଳାତ୍ମକ ରା ଷ୍ଟରୋଡର
ଶରୀରରେ ଅମିଳ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ଥିଲୁବିଲୁଗାନିବାରେ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ჩევენ ვიცით, რამდენიმე აღამანის არსებობისათვის შეუძლია გეამონის ბუღოს სახესათ. ჩევენ ვიცით, რომ აქეც არსებობს ბერკო, ბერკო, წომელსაც ვუასოვოდით, /კარტის თუკო ან გარაფიზიკური კარეც/, - ი.

ისეთ დემაზი, რომ იტი ყველაფერ იმას აღემატება, რასაც ისტორიაზე ვაჭ-
 რობთ, თვით არამისნების მატების /15 წელიშაბაზი - ერთი მიღიასრულ კუცი!/ უ-
 ცემპსაც კი. აფრიკის კონტინენტის მოსახლეობა, რომელიც ამჟამად 400 მი-
 ლიონს შეაიტენს, 20 წელიშაბაზი 800 მიღიონს მოაღწევს /4/. ამავე აწოს,
 აფრიკაში, საბაც ცხოვრების წეართვა უპირველეს ყოველის სოფიას მეურნეობა
 გვივრიანება, ფოველი დურად, არასწორი ექსპლუატიისა თუ უაბრის შემო-
 ცვას შევავარ იმავენი ნაკოდები მიწა იკარცება, რომ იტი სატრანსპორტო
 მოემცვება სიცილის მეურნეობას შემსურულ წასკერი ას დამირი მინერას წა-
 რერინის /5/.

ჩვენ არ შეგვიძლია განვისაზოვროთ ჩვენს პრანელაზე კვების პროცე-
 ცების შესაძლებელი წარმოების ბესტი რითოვონა. მაგრამ ვალი, რომ 1975
 წელს 300 მიღიონმა აგამიანმა პროცეინების მინიმუმი მომსოდნების
 მხოლოდ ორი მესამერის ბაქმაცოფილება შესძლო. ჩვენ დაქვეს საფუძველი
 კრიზისით, რომ 2010 წლისთვის მათი რიცხვი მიღიარებე ნაკლები არ იქნე-
 ბა /6/. მას შემთხვევაში, წაც დეკრის მსოფლიო რეწვამ 1970 წელს თავის ზენიცის
 მიაღწია, ისა ფოველ წელს კლაბულობს /7/. წიგდი სპეციალისტებისა თვითს,
 რომ ეს კლაბა გამოიწვია ტომას გარემოებულმა ჩვეწვამ ას ტარეტოს განა-
 დვისნებამ.

ფოველი დურად მოპოებული საკვები პროცეცეზი მეტად არათანარჩუ-
 ნა მიღიარება. ისინი რომ თანაბრივ განაწილებულიყო უერამონის მკვიდრთა შთ-
 რის, ყველას ძაბვებივებობა /8/. საკვების განაწილებაში ერთ-ერთი მჟა-
 ვარი უსამართლობა მიღობის წერტილს ე.წ. "პროცეინების გაფორმება" ტარბი-
 ძევენირიბან მიღიარებული ტეკსტებით, თანაც კი საბერა ჩამორჩენილ ქვეცნებით
 გამოფებული შიმშილობის ღრის. მაგალითად, მსოფლიო ბანკის 1974 წლის ან-
 გარიშის მიხედვით, მაღიდან მარტოცხლის, კერძოდ არახასის მიზაარ ქვეც-
 ნებიშ ძალანა გამოიწვა, მაგინ როგორც ქვეცნების მთელი ორი მესამერით შეე-
 ცირხა საჭრიალის მიღება.

ჩვენ არ ვიცით, ვადევ წიმინდურებას აღანს შეუძლია ამ პრანეტს, ვითო საბოლოო ან გამოტევა ძალისადან ეკოლოგური სისტე-
მები, რომ გამონაზრების გრძელური შემუშავობა ფოვერ /14 ჩელობის/ თქ-
მისგვება /13/, ან რომ ამაუე გრის გეგამინის ავისება - ჩაედაპოს ეს
სიბრძნე - უსაბორი ან არის.

ჩვენ ვიცით, რომ ა.შ.რ. -ის ფერმოცვალების სამყობები
15000 მეტარინის შემცველობის არიან, რაც 6 მილის მისამართში ადგი-
რებული მიღიონაც უფრო ძლიერია, რომ სსრკ-ში ფერმოცვალები სარაოს მა-
რატი მხოლოდ ონაც ნაკლებია, ან სურ მოკლე ხანში მკლებ კი ჩენება /14/
რომ მსოფლიოს მეცნიერთა გა ფერმოცვა ნახევარი შეტი თავის ენერგი-
ასა გა განსტლებას სამხერო სა რის კვლევას გა შექმნას ახმარს, რომ
გარიდგომა ქვეყნებში სამხერო მიუკავები ფოვერ ეჭვს ჩელობაში ერთ-
ხედ თქმას გება, ან რომ მთელ პლანეტაზე, დაკი 1975 წლის გენერაციური ასა-
მიშების წინაშე გაერთიანებული ერების თქანისამდებარებას შენერაციური მიღვა-
ნის მიერ წარმოგები ანგარიშს გაცემის მიზანის 300 მდგა-
რი გოლარს ძილის.

ცენტრულ წარმოგებაში სამოგარებაშ ფოვერი გადა იხმანს გა თავისი მოწვა-
ნეობით გამოსჩინება ის უფსკრული, რომელიც მიზარდს გა რაზმ ქვეყნებს
ფოფს ერთმანეთსაგან. ჩვენ ვიცით, თუ როგორ შევქმნათ მიზარდ სამო-
გარებაშ მეცნიერებისა გა ცენტრის სამუაცებით, მაგრამ ას, თუ როგორ
შევქმნათ სამართლად სამოგარებას - არც.

მოგლერ წიმ ვთქვათ, მეცნისტებად გევრი ხარბ მეცნისტებად გევრის თა-
ხოვს მაშინ, როგორც საკუთრები ნაკლოვანებას გა ნიციან, და კარიბენ რა
ფოვერდები სურვილი შეისწულონ, თავის გვე კარგების წყაროს წამდავენ.
მიზარდ გა რაზმ ქვეყნები გეგამინის სხეულის ფოს გამართულ გაგან-
ცუნ თმში ერთმანეთს უპირისპირდებან.

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୁ ଏହାରେ ଦେଖିଲୁ

ရွှေရပမိန်ဟို မဖောက်ဖြစ်ခဲ့က ဖြစ်သူလေ အရာမဝောင်း ဖျပန်ဖြစ်စေသူ မြတ်မြှော်ချုပ်ဆုံး ပု-
ရှိခိုးပိုး အသေခြန်ဆောင်ရွက်လေသူ သူ အမျှောက်ဖြူးပိုး အမြတ်သာများ ပြောစီးပွဲထွေပြော လုပ်လျော်စာ
မင်ကိုဖြောက်ဖြောက်ဆုံး၊ ဒေဝါရီ အောင်မူစ် အနောက် ဝန်ဆောင်ရွက်လေသူ မြှုပ်နှံရေးပိုး - စေစိမ်း
ပုဂ္ဂိုလ် မြောက်။ ပြုလုပ်လေသူ၊ ဓမ္မဓမ္မသူ၏ အောင်မူစ် စေစိမ်း မြှုပ်နှံရေးပိုး ပြောစီး
မြှုပ်နှံရေး မြောက်။

ამ ტანცოდებაში ჯვალეული პუნქტი მწიმეობითაც არის. სამრენას აუ-
ცხა მისახლეობა - ბეტონებულა იმარნა მეტია, სამრენას აუ-
ცხა იხმარება, იმარნა იგრძება იტრე ბეტონებულა, აა სამრენას აუ-
ცხა ინტენსიური ხავება გარემოს ნერევა - ბეტონებულა მთ უფრი ძღვირება.
მისახლეობა უასლოეს 35 წელიწადში აღიარ გაოჩრიდება. მოხმარების მდე-
ლი წიგნი კომპონენტები, ასე მაღალიად ენერგიის მოხმარება, კოვერ 10
. წელიწადში ერთხედ თრისტულება. ღამისტურების სივრცე 14 წელიწადში თრ-
ისტულება. შეზერი ერთია - კოდოსაღური ია განუმცველად მიჰერდა ტე მო-
ტისტულება აღამისანისა ასწერის, რომელიც აღიარ სერიოზურ ია საკურაო შე-
ზედების გარეშე ვერ გამოიყენა წიგნი აღამისანისათვის, ასევე ჟოვერი
არსებისადვის, რომელიც ჩვენს პლანეტაზე სახლობს.

ମେ ପ୍ରାତି, ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁଗଣଙ୍କ ଏହି ପାନଫୋଲୁମର୍ଦ୍ଦ ମନ୍ଦିରରେ
ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାରେ
ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାରେ
ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାରେ

მეორეც, ჩვენი ტემოქმედების განცოლება ხაგს უსვამს იმასაც, რომ სწორებ მსოფლიოს მარატი ნაწილის განვითარებას სურ სხვა მოდერი, უზრი სამართლიანი და უფრო ეკონომიკური მოვერი სტირება განვითარება კვეყნებს. ის ღია პრობლემები, რომელიც ეჯა იაპონიის წინაშე იგას, მეგვებია მის მიერ გასავლენი მოველების პრის ვებაძვისა.

ნესამეც, ტემოქმედების განცოლება გვიჩვენებს, რომ განვითარებისათვის გამამინები დოკუმენტი ქმედება სამ ჭრონებები უნდა იყოს განაწილებული. ესენია: მოსახლეობა, მობირუება და ეკოლოგიური გარემოს ნეტუვა. მაგრამ მათ, მოსახლეობის გრძას კონფინიტ, თავმსახური არ ეტრიქვები დოფის მანივითარებას, მაგრამ მის გარეშე გამორჩეულის შენის მცირება. ჩინეთის მასკონიის მიერ მიღებული შობარობის გრძაბეჭ კონფინიტის პოლიტიკის განაცადების შეზღუდვა ნათელი ხელის, რომ მას კარგად ესმის ეს /15/. ასევე იქცევა ბეკრი განვითარებაზე ქვეყნის მთავრობაც, მაგრამ ინაუთისა, ინაონებისა და ეკონომიკისა; აღსანიშნავის, რომ ეს კანონი მიღებულ განვითარებულ ქვეყნებშიც მოქმედებს /17/. მაგრამ ისეთი მთავრობაც ბეკრი, რომის დემოკრატიულმა პოლიტიკამ შეიძლება მიკითოვ გაძიროს სიუსრიებე.

ც ე რ თ ი რ ი ს ი ს ა რ ი მ თ მ ა ვ ი ს ი ს ი ს

ი რ პ გ რ ი ვ ი ს ი ს

ასე მცეცხლები აისახების სხეული ჩავრიმავთ, რათა აავრისნის დამტკიცებულ მოსპობის საფრთხოებისა და კრიტისის დესვების მოტივიზმ უწოდებთ - კავშირის მიუსაკვდოთ. მოტივიზმი კავშირები გასაცემა, სხვები - არუღიარ მსულებათ.

მსოფლიო, იქნება იტე მიზანი და რაზიძე, ცენტრის გარეშე ვერ ვაშვებებს. მაგრამ ჩვენ ჯერ კიდევ არ მოგვიძების მსსამი თანაცხოვების გრძები. რაზიძი ქვეყნები ცენტრის სიმძღვრეს მოუკავშირებს. ვთ-

დემოციურ კურიოლებს ერთხესი პრობლემები მოჟევდ დან, მაგ მას-
ტატიური კუფერი და შესმისნი გამოწყოფი განწილა.

აუდიტებების მარატკვით, და კინ მასშავს ცეკვოლობას, რა-
მედ ის, ერთ მას მართავს, განვითარებასაც მიუძღვება წინ. საერთა-
შორისო წარმოების ერთ მეუკვესებას მნიუარნაციონალური კომპანიები მარ-
თვები /18/. ნაციონალური სახელმწიფოები თანამედროვე მსოფლიოს ერ-
თავებიდან კანონებიდან არ გახდავთ. მსოფლიოს ხუთმ უმაღარესი ინცირ-
ნაციონალური ნავთობის კომპანიების ფოცილიური მოქანა აღემატება
ყველა ქვეყნის ნაციონალურ შემოსავას, თასი სასულმზიფოს გამოყე-
ბით. მნიუარნაციონალური კომპანიები თავის ნაწილებას ადამიტებენ წო-
რიც მიზანზ, ასევე თარიბ ქვეყნებშიც, მართა, როგორც ჩესი, მათი
პროდუქტის მართვების დამოიწმეოთ. რომელსაც შეეძლოათ არც მე-
დიანონი ისინი. იტი მაიმანს ნაცილენისათვის უფრო გამოსატება, ვიზუ-
რანის გამოძიომისადვის. მართა მნიუარნაციონალური კომპანიების
კრიფტა აზვიდია. არ არის აზრიდი მოიძებნის და ცხოვრებაში დაწერ-
ებს ამ ფიციასტებილ კონკრეტურის შევეგას მომდანი აღდერივები.

როგორია ეკლესიათა წილი ამ ონიშოროვან ცეკვიურ მომავალისა; და-
ნამეორებე პირობებში სწერი უარისობა იქნებოა ისე მოქცევა, თიდების-
და არსებობებს სფერო, რომელსაც სასულეო კროდება, და რომელიც ეკ-
ლესიათა სფეროა და სიართა, რომელსაც ისინი საკუას დაუმობონენ. ასეს
იმ დარმ წმენისაკენ მივდევარ, წომიას მისევრითაც საჭიროა მხოლო
ხარხის შეცვლა და მეცვლიდი ხარები მსოფლიოსაც მეცვლისო. აქემდე ასე
არ მომზადეს. თუკი ტატარური ქართვა აღმოჩნდს ამხელებს, სამუშაო
პირობები უნდა შეიცვალოს. აღამიანის გამოსციავა ძვლის მობის იმ სამ-
დაროს გამოსციავასაც, რომელიც იტი ცხოვრ ჩს. ბორცოლები არა მიწო
აგამიანის სურს შემოსაღვევ, არამედ ეკონომიკას, პოლიტიკას და ცე-
ნილობისაც. ბრძოლა ესთავას დღე ბის თვეს ეკონომიკური, პირობენკური,

ეკოლოგიურმ და სულენი ტანისაკვეთურისათვის პრძოლალა. ეპლებას .
უმთავრეს სასიცოცხლო ამოცანას შეაგენს ის, რომ მოერთ პასუხის-
მიებობით ჩასწევეს ამ პრობლემებს და სეზონიული მოვკლოს ფერნი-
კის მოწ ღამონიერებით ხარის შევს. მათვების ხომ გმირთის ას კეთის
საკუთრებათ შორის სამარა გვერდი დარჩის შევს. მათვების ხომ გმირთის ას კეთის

କାନ୍ତରେ ପାଦିବାରୁ କାନ୍ତରେ ପାଦିବାରୁ
ପାଦିବାରୁ କାନ୍ତରେ ପାଦିବାରୁ

არავინ ბურს, წოდონი მექინიკა იმ ასაკით მსოფლიო სასურამას ნიშნები, წომელიც მომავალი ქართველის თვის მოგვებმარებას. აღმად დავუნ არც ეძღვო ჩემტან, წომ ამის პრიორულ წარმოკიდანოთ - მე ხომ მართოვ ერთი უძრავი მეცნიერი ბახლავაზ. ბაგრატ ამისა მოუხერავდა მე ვდიქრობ, მეცნიერებს ეკისჩებათ გამოყონი ის ეღვამენლები, წომელიც მათ ამრით წებისშეუწი გეგმის ტანსახის დაღვეულება გამოვერა, იმისა მიუხედავდა, ვინ შეიძლება წერი და ჩა პოლონეკური იწინენლების გააჩნია მის ავტორს.

Ա. ԿՐԹՈՎԵՑՈՆ ՍՄԻՆՉՈՂՈՍ ԿՐԵՋՈՆ, ԻՐԱ ՍԱԾԿԱԲԹՈՅ ԱՐ ԾԵՌԾԵՐԸ
ՍԱՅԻՇՎՈՐԵՑՈՆ ՏԵԽԱՐԻԿՄԵՐԸ, ԽՄ ՍԵՏՈՅ, ԻՇԳՈՒԹՈՎԱԾ ՄԱՆ ՀԿՎԵՆԸ ԶԻԿԹԸ
ԹՈՎԱՐԻԸ. ՄԵ ԻՍ ԳՈՎԵՐ ԱՐ ՄԱՐՎԱ ԹԵՐԴՎԵՐՈՎԱՆՔԸ, ԻՇՄ ԱՐ ԾԵՌԾԵՐԸ
ԱՎՃՎԵՌԸ ՍՊՐՈՎԱՐՈՒԹԸ ՏՐԻՎԵՇՎԵՐՆԵՐԸ ՏԵԽԱՐԻԿՄԵՐԸ, ԱԽՄԵՐ ՈՍ, ԻՇԹ
ՍԱԳԻՇԵ ԵՐՄԱՐԻՆԵՐԸ ԴԵՅՄ ՀԿՎԵՆԸ ԱԵԽՎԵՐՆԵՐԸ, ԹԻՍ ՅՈՒՆԴԵՐԸ, ՀԿՎԵՆԸ ԱՐ-
ՏԵՋԵՐԸ ԵԼԵՄԵՆԵՐՆԵՐԸ ԾՎՈՎ ՀԿՎԵՆԸ ԱԵԽՎԵՐՆԵՐԸ, ԹԻՍ ՅՈՒՆԴԵՐԸ, ՀԿՎԵՆԸ ԱՐ-
ՏԵՋԵՐԸ ԵԼԵՄԵՆԵՐՆԵՐԸ ԾՎՈՎ ՀԿՎԵՆԸ ԱԵԽՎԵՐՆԵՐԸ, ԳՎՈՎԹՈՎԱՎՈՅԸ ՍԱՅԻՇՎՈՐԵՑԸ ՊԱՎԵՐ
ԻՐԱՐՈՎԱՆ ԲԱԿԻՇՎԵՐՆԵՐԸ ՀԿՎԵՆԸ ԱԵԽՎԵՐՆԵՐԸ, ՀԿՎԵՆԸ ԱՐ-
ՏԵՋԵՐԸ ԵԼԵՄԵՆԵՐՆԵՐԸ ԾՎՈՎ ՀԿՎԵՆԸ ԱԵԽՎԵՐՆԵՐԸ, ԳՎՈՎԹՈՎԱՎՈՅԸ ՍԱՅԻՇՎՈՐԵՑԸ ՊԱՎԵՐ

მცხოვრების, განსაკუთრებით კი ღარიშების ცხოვრების პრიორების გა-
უჩესების მწარის შეჩერებას. მდავარი მითხოვას, წომელიც ნებისმიერ
მსოფლიო საზოგადოებას უნდა წაცვდენოთ, არას მოთხოვა იმისა, რომ
მოაწყოს ადამიანისა და ცველა აჩვების საცოცხლე, წომელის ცოდასსან
მის დ ცოდაცა გაცავინებული ისე, რომ თვით განწავაზოვნები იწოდა გარ-
ჩელებეს ჩვენს პლანეტაზე. მეორე ამოცანა შევინა ჩჩინოთ ეს პირობები
იმ იონებე, რომ დვილას მიეცას უფრება დავის განმინდებასამებრ იც-
ხოვთს. ასეთ საზოგადოებას, წომელიც შეეძლება მიაწიროს ამ თწ მიზანს,
ირევანიდები, არს სლაბილური საზოგადოებისაგან განსხვავებით, შე იძლება
ერთობს ქვემარიტად მსოფლიო სტატისტიკის საზოგადოება.

Ծառացրածսաթզուս մընե՞մ "Սկսածուն Սաժունսառուն" աճարօն ար արտօն.
Թուրունո՞նթ Թըլընուս ըստմացընմած զըլամինա՞նց սովորություն զամանացքուն
թուրուն Ս Գ Ա Բ Շ Ո Ւ Թ Ո Ս Ա Ց Ո Ր Ա Ր Ե Ծ Ս. մըգու և ըստմառուն-
մընթյունություննան հոգութեանուն. Պյուր պարասաթզուս անս, մացիսմ առաջանար հյու-
րացուն նաշեռոս, Իոմ պաշտումերօս պոռս ևսմ զուգուաթ ոմ սամցամոս այսծու-
ցանուն ըցսանց, Իոմըլունց Ութուրունուն ևս օման մըսանցանց, այ ևս սույ-
րացուն մաս միջածնց մոժիսունածն ցոգմանս, ևսմա ար մըպարագ քա սա ար մըպարունոս,
տարյոս մասօն սուսություն ևսունոնուս սամունանս աշբունա մը սուրություն.
Ես ուղարկու Պյուր մեռուա մեռուա. Եռու Պյուրին Սամունանս զացնաս Ակունցայր
յսդաս պյուրություն մուցուանուն. Ակունցայր յս պյուրություն ուսկորմաս - յս պյուրուն-
ոնուն ուսկորմաս, Իոմըլուն Սկսածուն Սաժունսառունուն արտսկութընունուն պարոսա,
պարա յս պարա Առունություն Իրանունուն քրոս եթենս - մըմարհայր Պյուրն Պըր
այ մըմարհութեանց. Իհանն քրոս ուս սախսանացըս, Իոմ աճար հիւրեն ամսա մըոգունու
մասօն ամսանուն հացանցանուն. մը ար մոյունուրաց քայսինց ուրիսն ես մարմա քայ-
նունուրաց-մըուց. մը օման զամուն, Իոմ սայրուն արացամանուն եանս արսա
հայունուն, ջակո ոմ յանոնուս Հայերացան ար զուգություն, Իոմունուս գառու հիւրեն
այս այսու. մը մարմա ամսան նաւելսացուար մըմա ըստուն մուրանսու.

• მოლიტვით ჩდების გუნდაცლებაში დეამიტრის სტატუსის მხედვა არის
რომელსაც ჩვენ ბისუერის კუნთუპთ, რაღაც მანქანებიდ ერთანან ინარ-
ჩუნებდა არსებობის წლარის, აფეთქერიში ჟანგმარის წერძმის მიღე-
კულას მუნიციულ წარმოშობას გააჩნდა, მცხვარებს უნდა უმაღლოებე
ფოვერ ჩასურისას. ფოვერი 2000 წელს განმაცრობაში ცოტაც თობა-
ნიმების მეოსებით ფანგბარას მანქანი ახლვება. ნახტორულის ფოვე-
რი მოღვაწე, იქნება იდე ჭავრში, ჩაბატში თუ წყალში, ცოტაც თო-
ბა ნიმითან იღებს გასამამს, მოვერი ნახტორულის განსაზღვაუ-
ნერთაში ერთეულ ხდება. ჩვენი პლანეტის წელის ფოვერი მოღვაწე
ფოვერი ცოცხადი თრიანიბმში იყო, წელის მასიტი გულშემატე 72 მილ-
ონი წელის განმაცრობაში ნახტორული, სამცაროსული სამოგარება - ბუ-
ნება - სტარტური სამოკაფება, მისი მოღვაწელი მუკავიდ მოძრაობა-
ში არან. ჩვენი იტრევ უნდა გავაკუთხოთ, დუკი შემატობებიც ვაპირებდ
ახორებას. ეს გამოკიდებულის მასზე, შესძლებენ თუ არა ნაციონალური
სახელმწიფოები მსოფლიოს თრიანისა და სამართლების - აფეთქ-
ერისა და ფუნქციების ერთობლივი მართვის გეგმის შემსავებას. წმინ-
და პოლიციური მოღაპრაცედები, რომელიც ახლა ფარიება, არადერს ან
მოგვალეოს ამ სიმიზის მენარჩუნების საქმეში. ასეთი მართვის მთავა-
რი ამოცარის ბიოსფერის არსებობის შენარჩუნებას გააღვიწო. ჩვენის აგ-
რით ეს მნიშვნელოვანი საკითხია. ასევე სამცარო ბერები უსაჩვა-
ულებრივად მცარ ბიოსფერიში შემავალი მცარ სამოგარებებისა, იქ-
ნება იგი ამაზონის აუზის ტერიტორიაზე თუ გიგან სამართლები წარდო.
მობით წლების განმაცრობაში მათ დღითგანსხვადის უნარი გააჩნდა და
თავისივე ძალით შეეძლოთ მენარჩუნების მავალი არსებობა ბუნებრივ
სამოგარებებში. მათ მე ბევრი რამ მასწავლეს. მე მოვხვიდ, თუ რა
აგვიარ შეუძლია აგამინის ცარი ვას მათ ს ფარის დ.

ଓইରିଲୋକରୁଷର ପାନପାତାରିଦ୍ଧରୀର ସାହିତ୍ୟରୁଥିବା, ଏହା ପାଶମାତ୍ର ଏହି ଉନ୍ନତି
ଫଳର ପଢି, ଏହି ଉନ୍ନତି ଶୈଖିକରେଣ୍ଟାଏସି. ମେ ପାନପାତାର ହା ପିଲାଟ ମାର୍ଗେସ, ଏହିମାତ୍ର
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ପଥ ପାନପାତାର ପାନପାତାରିଦ୍ଧରୀର, ଏହିମାତ୍ର ଶୈଖିକର୍ମକାରୀ ଜୀବନରେବି ମେଲ୍ଲି-
ରିଯାନ ପ୍ରେରଣିରେଣ୍ଟିରେ କୁରିନ୍ଦାପରେବିଥିବା. ଯୁଗର ପାନପାତାର ଉନ୍ନତି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି ଲା-
ପଦାର୍ଥରେବିଥିଲୁକୁ, ଏହିମାତ୍ର ଏହି ଶୈଖିକର୍ମକାରୀ କାହିଁରେବି ନେଇଛି, ବିଶେଷର ଏହି ଉନ୍ନତି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି
ବିଶେଷର ଅବଧି କୁରିନ୍ଦାପରେବିଥିଲୁକୁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି
ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେବି

ძირითადურ მოეცეს და პოზიტურ სინამდვილეს შორის უფსკრულია. საჭიროა ჩოტ ახლა მარტ ტაბათაძეს ნაწყვი სწორი მიმსახურებით. მე სამ წათვანს დაუსახელებ:

ტანცომურებად ქვეყნების მსსკილი აა სწირავ ტანცომუსადებართ და
ნიკის ხამცივირებას მისდ წარმომქნეცი სასტეპის ეღემენცები მოსკევს
თან: ინცენტის მოხმარების მოზღვები, არცუებ ასპროტამირებული მო-
ძვალება. აა ენერგიის ტანცომური ხმინება /მსგალისა, "მწვანე წევოლე-
ციის" არის/ /21/. სამომახორ ტანცოლებული რჩქენა, ვითომი მეცნე-
რება აა ფაქტობა ნებისმიერ დევნები ღირებულებას მიმდინარეობის

უ რ თ ი ე რ თ დ ა მ თ კ ი მ ი ე ბ უ ღ ე ბ ა : ნაციონალურ სახელმ-
წიფოებს ჯერ პირევ ან გარაუნდულისათ, სურთ ვე არა ურთიერთდასმოცმენ-
ძულება. მითო მიზის შესახებ, თითქოს ყოველი სახელმწიფო ცალკე ტერი-
რიოს, საყოველთაორ არას ცნობილი. სინამდვილეში კა ჩვენ მხოლოდ ერთი
დემი დაუცვს, რომლის სამძანოებ კაცობრიობა განცალკეული; თანაც ერთ
მხს რეს / კასაბის მიმდევრები არიან, მეორები კი - მესამე კასაბისა. ფუ-
კი ერთი მსარე ბათუებს ჩაძირებას, მაღვ მოდია ტერი ჩაზირება. გვა-
მითოს მომავალი ცხოვრება ას სიმაგრის კანიშვილების სამართლიანობის
ჩვენი ცხოვრების გემობ წესურსების განარიღებას მოითხოვს იმ სამუშავე-
ბებით, რომელიც უკეთ მოემსახურებიან ამ ამოცანას, კიარე ან არსე-
ბული მსოფლიო ძაგლის სისტემი. მოცდე, წესურსების გაანაბირებას მოთ-
ხოვნა ნიბინავს მაგი საკუთრების ურცოფას იმ სახელმწიფოების მიერ, რო-
მერთ მფლობელობაშიც აღმოჩნდან ისინი სხვაგასსეს მიმეტის გამოისი-
ნით. ჩვენ ნებისულის მარაგს ასე უცილეთორ იბიკომ ცხარჯავთ, რომ მას
ჩვენს კუთვნიდ საქონლად ვთვლით. ღვ ჩვენ ვისწავით ვეცერით წილაპს,
მინერალურ სიმიზირეს, ნავთობსა ას ქვანისმიზის, როტორც იმ ვერს, რი-
მერსაც ჩვენ ვეცადონით, მაშინ მათ უფრო მეტი მიზრნცველობით ას სამარ-
თლიანობით მოვეცერობით.

১৩৬০ সং, ১২৫৮০৫৬০ ৪০ ৭৮০৯৭০

ახლა ვუასროვავიდათ იმ უმთავრესს, რისი ღებულობა მე მსუნის. სწორებ
ამიტომ მივიღოთვე იძია ბოლო აფის. მე კერძო წარმოშობის როგორ შეიძლება
მოხდეს სამოქადაგობრივი გა ცერენტრის სამართლებრივ ტარგეტშინა, თუ ან შეი-
კვლება დვიდ არამისანის გამოყენებულება პერიოდისათვის. "ჩვენ ვიტანჯუ-
ძით არა ცერენტრი, არამედ მეტადიდებული უკმარისობისა გან", ჩერს ერთს ტე

შემსხერთ /25/. თანამედროვე მსოფლიოში საშინელი ღაბნეულობა ბატონირი კურსების განვისაზროვან არამანის მუნიციპალიტეტის ფერწოლო- დიური კურსერთის სამდარიში. ისეთი შემამეჭადება ძემნება, თავეთს სა- ერთ კულტურით აუმინებულის ეკლესიამ ღა უფლისმაფლებამ უარი ძევეს ტანისართონ არამანის გამოყიდვებულება მუნიციპალიტეტის მუნი- კურსების /წომელიც დაღარ გამზური მცუნურება გახდავთ ღა სიცა არ- ფერი/ ღა მატერიალის ფილოსოფიასთან. ცინიათან განვითარებული სა- იყენებო გონიერის ეკლესიამ ფერწოლოდერთ კურსერთის სისტემაში არიან ინ- დურინებულები, უძრავ მათ კრიფტა. შეკვედი ერთია – გაბატონებული მსოფლიხეოველობის მოწერი მოწიდებელი, სე, რომ პროცესობის წარმარა გა- ამრინებული ამაც არ ისმის. ღა "თუ ბეკაც გაუჩივევებ ბერებუ გამოსცემს, კონკრეტურა საომრად?" /26/.

ეს გარემოება ორ მოცელნას სამანა გაკავშირებული.

კურსერთი, აზერბაიჯანის კავშირი არამანის სამართლიანობას ღა ღე- ბულითის განახლებას ბირთოს ღა არამოსნურ უსსტართლობას ღა გეგამინის ეკლესიართ ტარებოს გაუარესებას შორის. არამანი სხვა ააამის ნერჩე- რით არ მიმდინარეს, იგი საერთო შემცველის გარემონტი ბრუნვასაც. მრეწვე- ლებს, რომელიც აფროსტეროს ანაგვიანებენ ღა ბავშვებს, რკინიგზის კა- რინის სუბკეტს რომ ამცირებენ, ერთი ღა იგრივ დეისება გააჩნიათ – უმე- ტრება. ისინი აომ ერთმანეთშე არ ბრუნვენ აა არც მსოფლიოშე ბრუნვით ჩაიცვენ თავს. "სააგან გეგამინარებ არ სუფლეც არც ქეშმართებენ, არც მიმდინარებს, არც ღვთისმეტების. ფიცი ღა ცეცილი, მკვლეობა ღა ქერმობა, ღა ცარცვენდება მოსავება კიბით-კიბემავე, ღა სასიღმოვნის სისტემის- რენის მოსავეც, – წინასწარმეტყველებს ისის, – ღა გაუძლენიება გეგა- მინის ცოცება მცვიდრი, ფრამინის მავლინ ღა ჩეციურთ დროსცელი ღა ფე- რიცვას დავრინიც კა გამოუჰქმდან" /27/.

მეორე მხრივ, არსებობს კულტურა. ბუნებაზე ჩვენს ნაწორებისა
და მასზე ჩვენსავე მემორიალურას შოთის. ასასვერობს ქრისტიანობის
გავრცელებულ შეხედულება ბუნებაზე ისე უფერავა, როგორიც სეკულარიზაციულ
სამეცნიერო. ეს ფერმოლოგიური დეალია გახდავთ. როგორიც მეცნიერი
გაცხავება: იგი უპირდღის მეცნიერება, როგორიც ივთამაშევები, რომელიც
გვერდითან უდურებს დვილაფერს, ჩემს თავს უფლებას მიღებმ და ვიჩვდი,
რომ ისიც აძრევე უპირდღის უფთამეცველებად მიმაჩნდა. ხარის უკან
თხოვობს, ჩვენ კი მათ ქვას ვაძლევთ. ბუნებისამის ცერმოლოგიური
დოკუმენტის დამოკიდებულება, მისი /ბუნების/ მექანიკური მოგეცი
არის ნებას წირნაცვეს. იგი მარტინოვინ დარდი ან არის. იგი იმით არის
იამოუკევლი, რომ ამდევაცებს იმ აბირუნების ნიმუშა და ქმედების ფორმას,
რომელიც სამოგებაობის მანიპულაციის საშუალებას იძლევა. ცერმოლო-
გიურის დეალია სერიალური ცოცვები იმ სკენის შემაღლებით ნაწილა, რომელ-
ტერიტორიაზე არამარტინოვინის დოფის ღრამა იმართება. ცხოველი ჯ მცუნარეულობს
მარილია ჩვენი მოხმარების საქნეების, ჩეკვიანიფილი მხრიობი. აქსიოლოგიური
მსჯელობებან ტამომარტინი, ისინი მარტინოვინ, ჩვენი სამსახურისათვის
არიან ტანკუფვნილი. ლოდის ქმნილებისამის ამგეარი დამოკიდებულება
ემოციური და თავხედურიც გახდავთ. იგი შოკინიჩიმის ერთეული ფორმაა.
ამაში მაგომარეობს იმ ინტენსიური ძალითმოწეობის ფესვები, რომელიც
ჩვენ ტარებოს სამარტინო ცართ და კულტურული მიზანი. მარინ, როგორც ჩვენ ბუნების
შემთხვევაში მოკრძალებულ როცს უნდა დავკარიეთ. ამგეარი მიმომა
დარბაზ გატებულ მეცნიერებასა და ძირიაში უფთის შესახებ იქმნების
სპეციალურ ტანმარტინს ეფექტობა /30/.

კანა მე სურმავებისა და მესახედ: ხელახლა უნდა იქნას აღმოჩენიდა ფუნდამენტური ერთიანობა ახამიანში და ახამიანის გარე არსებულ სამია-როს შორის, ისე, რომ არ გამოიცის არც კრთხ მარცვალი ჭერმერიდას ახამიანის სურის შესახებ. ჭერმარიფა, მე ვიცყოვი, რომ საჭიროა სე-ლას ტაბერნას ფრეველი ქმნილების ერთიანობა ქრისტიანული ანდორობის შექმნა. ამას აღამიანისა და ბუნების კრისტიანობის ვრცელების ძირებიდან გადასინჯვა მოჰყევება.

სამდარო ისე გამოიყენეთ არ არის, როტორი ჩვენ, ტრიბუნი იყენეთ აა
ჩამდაცებული ჩვეულებრივ გამძინებული მცირების. არის სხვა შესაფეროებაც,
რომელსაც სხვა უფრო კარგი სახელის უქონიობის გამო საკრამენტოს ვა-
წოვად. შესაფეროება, რომელიც სამდაროს ერთ-უკი ეღლებულის უსვამის იაჩის.
ჩვენ შეგვიძლია იგი თანას ჩიტონს ვღ ვაკები აბიცელიასთა: "რაში სჭირ-
ება შეიმას განაძლოს უკანონო გა ტრიბუნი აა ამზადებას ბალადი იქ,
საიაც არ არის აუამისანი? იქნებ ანაკითარი ღირსპელება არა აქვთ მათ,
თუკი არვინ არის ისეთი, ვისც შეუძლია გამოიყენოს ისინი ანაა გასტუ-
რეს მათი ქერძით?" იტვე შეიძლება ამოციკიათ გავითას იმ უსაღებელ-
ი /102/, სხვა გამოიყენები - 109/, სარაც გამოიყენოს ფიცი არაკერას ცათ-
ორი მასზე გრამისათვის ქმნის. აუამისანი მიოღოვა ერთ-ერთი კუნძული კასპი-
ანის ნავინზე მიმომწერულ ქვეს შეიძის /31/.

დისერტაცია ყვავილს, სპილოს ანგა კერძოს? მე ჯონ კომისან /32/ ერთად
კვაშუხობ, ჩომ მხოლოდ თანამდებობა /ანგა ანთრიკორმინფუდ მაბოზემით-
"მინისტრობის რიბა"/ აკერნს შემნარ ღირებულებას; თან გრძნობა ყოველი-
კვესამი, ჩსკ ჩვენს განშემო არსებობს და რომელიც თვით ღვდა ებასაც
შეიტაცს თავის თავში. კან კანთ ჩვენ, ჩომ უსწავ კუმბრია ნებისმიერ
ქმნილებას მის შინაგან შინაგანსტე? ყოველიც, ჩსსაჭ ჩვენ დაღია კუ-
კუ! ამ, — ღას, თვით მეცნიერების ფარიდაც კა, — საგნების ტარებისად
ხევეს ტარები. ჩვენი შინაგანი არსება და გამოიყენების შესახებ,
თოთოურის ჩვენებანმა საკუთარი ტანცვების საშუალებიდ იცის. ის კინ
მოტვებ უფლება სხვა განარჩენი არსებების შინაგანი არ ის უარისფისა?
შეხერხეთ მინჯვრის შრომანებს! არც ერთ ჩიტო არ ჩამოგარება მიმარტ-
მაშისა ჩვენის ნების განვევ. მე ამით არ მინა კოქება თამარის გმენიდ
ჩიტვების დეღინი იცის განვევი, მარტო მეღვერების ცხოვრებასც არ იცი-
ნების იგი.

სუბიექტური ეს ის მხარეს ქმნილებას, რომელსაც ვერ ეწევა ბუ-
რებები ტერმიობიური შეხედულება, და ამის გამო მასთან ნაცნობობის
არავითამრი სურვილი არ დააჩნია. მცოდე მხარე — გამოკიდებულება შემ-
თვევასწერე. თვით პატივი, მარტომანერო სმოსუღი ყვავდიდაც კა გამოკიდებულ
მაგიმანების ნებისმიერობა:

"ყვავდიდ კუღის ნახევეშო...

ჰანანი ყვავდიო, მე ჩომ შემეძღვოს შენი შეცნობს

ძარისძინა მე, ჩენი

დესკოსა და ყოველი საონ, და ამავე გრის

ერთანარ შენი

შეცნობა, მე გავიგრები ჩს არის

გმენიდ და ჩა არის აღამანი".

დონაშვილი ყველარძი ღვთის სამეცნიერო შემოქმედებაში დაწეს-
მონაბრილობის ეცემენტს ამზნევს აუ ჩა ამ მა ახა.

ერთსოდნული ატრის მოტივი მიმართულებული ჩვენ ვხვდებით იმ
საკრამენტოლურ პერსონალის ფურ შესეჭულებებს, რომელიც ყოველი ქმნილე-
ბისთვისა მისაღები ია რომელსც მხარიში უიგას შემოქმედი ღმერთისაგ-
რი მათი შინაგამი ნათესობის გასძრებას. იმა დეტრეტის აღმოსაფერი
ქრისტოსნობის ცნაზოგადსა, ია განსაზღვრული გონია ამიტო წელიწერის.

১৩০৫৮০৬ ১৩০৫৭৯০৩

ბოგიერთ იუკრაინი აღმაგ მისვლება, ჩომ ის აბინება, ჩომლებას მე აქ დამოვთვით, იმ ჯერა აბინებას ასახავს, ე.მ. "ვროცესის ღვთის-მეფისვლებაში" ჩომ წარმოზინდება და ჩომებიც მეტნებებაში წამოჭრილ

კურსნებით დამტკიცილი სერიოზული მუცელს, ირომი სამდაროს გაუციროვნების აურეშე /35/. მისმა ჭაბუმარებით მე მიღიარებ, რომ სამდაროს ეკოლოგიას მრავალმხარ ღვთაების ეკოლოგიას აშენებს. ჩემის აგრძით, ა. წ. ჟული-კერამის მესძღვი გამოეხატა იტა თავისი კრიტიკი გამოიქვემდით: "ღმერთი ან ფოველი ქმნილების წ. მ. ნ. ა. წ. ე, ანამედი ფოველ ქმნილებას დან
ე. წ. ი. ს. მ." /36/. მე ამ ეკოლოგიას ვპირობობ რომავრთა მიმართ ეპისტე-
რი /VIII/ თავსა და კოლასერია მიმართ ეპისტოლებს / თავში, განსაკუთ-
რებით მკაფიოდ კი მას ითანა ს სასარების მესაციალი კამანეც. აქ
გახსფუღის სახე უკიდურესად მიწოდობიან ქმნილებას ბუნებაზე, რო-
მელიც მის წევაზეა ანამედის. პირადული გამონაკლიასი კი არა, ფოველ
ქმნილების მოგელია დავითინება: "სამდაროს, როგორც პიროვნულ ქმნილე-
ბის ტასარები თავისა წვევით იყო სახემ. ტანკომარების პროცესში ან არა
ნა, მის ტანკერე წომ შემოსულიდო ფორიკებაში. ნათელი, რომელიც არა-
მიანიში გამჭვირვალებას იღებს სხვა არა არის ჩა, თუ არა ის ნათელი,
რომელიც წინაპირობულის წევაზეა ანამედის. კურთხული სიმართლე
ფსო ქრისტეში ტამობეაც. ღვთის უმაღლესი რეალობის ჩანახვა კურს-
ვინ უნდა მესძღვის, მაგრამ მ. ა. ნ., ვ. ი. ნ. დ დეველიპმ ახლო ცხოვრიშ-
რა მასსან, ბარისა და ის განუმეორებელ ნათესავობაში, გადანახვა
მის" /37/. მეცნიერებამ აღმოჩენის სამდაროს არაჩვეულებრივი ურთი-
ერისა მისამიერებულება ჩა მისი ფიზიკურ ერთიანობა, მაგრამ ეკლისის,
ჯერ-ჯერობიდ ან წარმოუჩენის ის სულიერ ერთიანობა, რომელსაც დაბრ-
კურ ერთიანობის ახსნა ძალადას. მე არ შემიძღვის ვიზუალო ამ პარა-
ჩული სამცისთ გამსჭვალულ ც მის მფრ გაურთისანებულ ქმნილებას ამ
სურათებს, თუ არა მოწინებაში, მოწინებაში ცოცხალი აშენებების იმ ძმო-
ბაში, რომის არსებობაშიც ურთიერ აღმოღის უკავია აღმოგის პასუ-

పశుపత్రికలుముస, నిందించ ఉన్నటువాగ్గే ఈ కృష్ణరూపుమించ ప్రాణించు కీమించు-
రూప రథమున్నాపు.

ప్రమా భైశాఖించ కుర్చుసుయే అప్పాలు కుర్చుమించు అమిస శ్రేసహ్యమి? ఒక
మించ రపంచుండుయే ముండుండ మించ శ్రేమించ కుర్చుమించ, నీచ మించ నొఱ్చుము రూ
సెక్కులు కుండుండు సుముగుం ఏర్పాలు మంచుపుసు? అజుపులు ద్వురుండు కుర్చుమించు వ్యా-
పంచం భుండుండ, అధిమించుము రూ గుండుండుకు కుండుండుమించుము, నొఱ్చుమి
మీపుండుండుము దుపురుండుండ, సుప్పు ఘనమి కుండుండుమించుము, నొఱ్చుమించుము,
నిందించ అఫ్ఫుండు రూ అండుం లిపుండుండు-కుర్చుమించు కుండుం ఉపాంధుండుము శ్రేమ-
పుసు షువుండుండుము. కూడుం మిండు అఫ్ఫుండుండుము రూ అండుం ఉపాంధుండుము, కుండుండుము
కుండుండుము అధించ, గుండుండు శ్రేమించు, ఒక నీచ తూసుండుము కుండుండుము అపుండుండుము
అపుండుండుము రూ దుపురు అసుండుము కుండుండు. కుండుండు కుండుండు కుండుండు మించు-
రూము - గుండుండు కుండుం అండుండు.

శుక్ర కుండు బంధుండుండు షువుము లుబుండు కుండుండుము, నిందించ కు-
ర్చుమించుము మిండుండుండుము కుండుం నీ ముండుండుము అపుండుండుము, శుక్ర కుర్చు-
పుసు శ్రేమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు
కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు కుర్చుమించు.

8060836000

1. "სამოცხველოს საფრთხე ერკურება", მობიუნება წარდგენილი მსოფლიო ედუსასა საბჭოს დენონილური კომისიერის წარადე მსოფლიო ტან-კოსარებაში ეკისების მოწარიღევის სას შესახებ. სთავა ენესუნდება 1974 წ. 10 //4 1974 .
 2. ჯ. კერეთ ქადაგებითი: "ახალი ინდუსტრიული სახელმწიფო" გვ. 8 ლონგონი: პარალელური, 1967.
 3. თბ. მარ. მსოფლიო ეკისებისა საბჭოს განცოდილება - "ეკლესია გა სამოგარება" მოხსენებანი 1970 - 1975 ჩარიტ ბერჩი: "მომავრის წინაშე", ლონგონი. ტამომცემობა "პენდ-რუსი". 1975 - მ. მესაროვაჩი და ე. პესტერი: "კაცობრიობა გა რა-ცესას წინაშე", ნიუ-იორკი: ე: და გონი, 1975 - პირ აბრესტი, ტამომცემობა "ლიზ კორე ლიმიტები"
 4. ლეონ ფ. ბუკიერი: "აფრიკა და მისი მოსახლეობის მრავა". მოსახლეობის ბიუროები, მოსახლეობის საცნობო ბიური 1975 გვ. 3
 5. მოწას სტრონი: "ძირის მინისტრის კონფერენციალის მესამე ცრი-ლობისამდე", აფრიკის ეკონომიკური კომისია, ნაირიბი, 25 ფერერუა-ღი 1975 / ბაერთისნებული კრების ორგანიზაციის გაფართოებული პრო-გრამის გოკუმენცებიან, ნიუ მერი 1975-2059/.
 6. პარს ლინერინი: "საკულტო ტორმებების მოსახლეობისათვას" წარა-ნირი მოხსენება წომის კლუბი, 1975 წ. 19 ნის 1

7. "1973 წლის სტატისტიკური მონიცეფებით ვევიზუაცია"
რჩმდ: საკუვებისა და სოფლის მეურნეობის ორგანიზაცია, 1973
8. ჯ.ე.ებიცხ: "პროცენტის მსოფლიო მარაგის ეფექტური გამოყენება"
სირ-ს ფოველთვიური ბაჟეტენი სოფლის მეურნეობის ეკონომიკისა
და სტატისტიკის შესახებ, გ 21, ქ 6, 1972
9. "არჩევანის ღრმ", ენერგეტიკული პოლიტიკის პრიუტი.
ნიუ-იორკი უსტი 1975
10. ერი კუკი: "ენერგიის გარეუ ინდუსტრიულ სამოქაროებაში",
საინიციატიური ამერიკან გ.224, ქ3 1971, გვ. 135
11. ეს დემატია იდო მსოფლიო ეკლესიას სამჭიდვის სატანი:
"ბირთვული შესახური: აფომური ძალის პირის ვარ" ენთისიპეიმენ ქ 20 მაისი, 1975 და "მოხსენება აფომური ენერგიის შესახებ" ქ 21 იქეომიბრი 1975
12. "არჩევანის ღრმ", თკუსი,
13. ბასაჩესეფის ცენტრური ინსტანციების ანტირიბი: "არამიანის
გავლენა მიმღებელი გარემონტ: მოქმედების შეფასება და ჩეკომენ-
ტაციები. გვ. 118-119,
ბასაჩესეფი: 1970
14. ფილ ნოელ ბერკენი. "ლიტერატურის წანააღმდეგ",
გ. 6 ქ 8 1975 გვ. 9

15. "საკურთხო მიზანის წერტილის მიმიღებულება: წარასერი მოხსენება"
სამუშაოს 9, როგორებამდე,
1975

16. თემ წლის წინ მოსახლეობის მშენებელის ურვების ჩანგვები მომლობა 30 %
წელთაში /24 წელთაში მოსახლეობის გათრის მცირება/. გრესარეობის
ნატომ უდრის 1,7 % წელთაში /გათრის გრძელება 40 წელთაში/. ნა-
მატომ ისე მკვეთრია იკით, რომ ჩანგვები სურ მაღალი და-
იყენება პირველი ტანკობრივებით საბეჭდო, საგაც ნატომ ჩატენი-
მელიანაში 1 გ-მდე.

ნ. მიხერხისა: "დოკუმენტი იმარე, რაც საღისასვების ძალებე ძვირდა მის
ნიუ საინფორმაცია, 0.05, №931. 1975, გვ.56-59 - "1975 წ. მსოფლიო
მოსახლე ომის მონაცემების ცხრილი", ნაუ-იორკის: მოსახლეობის საც-
ონბართ გვ.-ნა.

17. "სოციალური სამართლი და ქაოსურების მონე"
სსრ ენერგენირო ფ.9 №4 1972

18. გვინის ს. ფარისჯესი და პოლ რ. ეპირითი: "!! კიბობანი.
სოციალური გამოსამურებანი ეკონომიკურ იმპერატორი"
გვ. 234 1974

19. ვილონი კიანკი "სასამაცხოვო ენერგეტიკა: არჩევანი"
გვ. 126 როსტოკ: ენერგ გვ. 1975

20. 1974 წელს ბურგენსფერი შემოგარი მსოფლიო ეკოსისათვა საბჭოს
კონფერენციას ანტარქტიდა: "მეცნიერება და ფინანსება სცობრითის
ტანკობრის სამსახურში", ენდოსიდე გვ. 9 1974 გვ. 12

26. პარვერი ეპისტოლე კორინთელს მიმართ 14.8
27. წინასწარმეტველი ოსას წიგნი 4, 1-3
28. ჯორჯ სიცლერი "ეკოლოგიაზე ვალებულება, როგორც ეკოლოგიური პასუხისმგებლობა", გმირი გ/ 5 1970 გვ. 179
29. ჩარიტ ბერჩი და პირ აბრეხოვა: "ტენიონია და ცხოვრებას მონე" ღვ. 203 იქსფორდი, შეერტებული სამეცნი: პერგამონი 1973
30. ბუნებას შესახებ ოვალისმეზველი შეხედულებებს მოწის განსხვავებანი მკაფიობას მითხვებული კუნცხერძერის ანტიკუსკოპოსისაგმით ჩარჩუნი მიხსენებაში: ჰიე მონტეფერი: "არამთან და ბუნება" სიმარტი, აცსცრალია: კოლინსი, 1975
31. ბანარჩენი მაგალითები ჯონ ფასმონს აქვს მოცუანილი "არამთან უნდა იყოს პასუხისმგებელი ბუნებას მიმართ" ღვ. 1 ლონგონი: ბაკვონი, 1974
32. ჯონ ბექიში: "ეკოლოგია, ეთნოგრა და ფეოლოგია" პერმან ე. ბარას წიგნში "მიმდინარე დაცვითი ეკონომიკური საკუთრებული ბუნებას მიმართ" ღვ. 307-20 ბარისანებული სამეცნი: ერიმენი, 1972
33. პირ ვერტები: "მისცერია და ბაქონისა" მსოფლიო ეკოლოგიას სამართლის კონფერენცია მეცნიერებას და ლერნიკის რილის შესახებ კულტორი-რომ ბანკოსარებაში. ბუქ რესტო, 1974 გ/ 10.

34. ვიღი ვერდებე: "არამისანის აწსებობა". ფიქტური კულტობრივი
როლის სამდარის განვითარებაში /გამოყენებელის/ .

35. ამის სამდენიმე მატარით იხ. ჯონ ბ. ქობა "ღმერთი და მსოფლიო".
ფილოდოზი, ვენეციანისტერი, 1969.

ჩარჩო ჰერიტენი: "ნაციურისტის ფური დეოლოგია ჩვენი ირობსათვის"
ჩარჩო: ღა საღ. 1977

ჩარჩო ბერჩი: "ნას აკვთებს ღმერთი დედამიწა?"
გაერთიანებული დეოლოგიური სემინარის კურსებური კურნერი
ე. 30 // 4 1975

ჩარჩო ბერჩი: "ბუნება ღა ღმერთი" ღონისონი 1965

რ. პ. პეტერისი: "შემოქმედებითი წინასკავა", ბერლინი 1966

ათენი სიცილი: თბილი გვ. 175-181

36. აღდერი ნორთ უძრავები: "პროცესი და წეალობა",
ღონისონი, მაკმილანი 1929

37. ისანეს სახარების პროცესის აბსრი აღებულია ჯ. ა. რობინსონის
წიგნისა: "შემოქმედა ღმერთისა" გვ. 98-99, ღონისონი, 1967

మెగ్జస్ట్రాట-సంఘమం 1975 నదించి 20-27 అక్టోబర్లను
ఖాదీరథ్యాల మెడ్రిట్రేరులు రాజు రూపాలు మెట్రోపోలిస్ తాతించినప్పటి
మిస్సిపి దివ్యాలు బోసు:

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

ప్రాచీన వా సాధారణ వారాలు
మిస్సిపి ప్రాచీన వారాలు సాధారణ
/ప్రాచీన ప్రాచీన/

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

/ప్రాచీన ప్రాచీన/

ప్రాచీన ప్రాచీన వారాలు ప్రాచీన ప్రాచీన /ప్రాచీన/

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన /ప్రాచీన ప్రాచీన/

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన
ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన

ప్రాచీన ప్రాచీన
ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన ప్రాచీన
ప్రాచీన ప్రాచీన, ప్రాచీన

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ମନୁଷୀ ବ. ରେଣ୍ଡିଂ

ବିଜୁଳାବ୍ୟାକାମ

ବନ୍ଦିଯକ୍ଷେମିତ୍ରମିଂ, ପଂଚ

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ଏନରିଂ ରାଜୁମା

ପରିବହିଂ, ସାଫରିଂଡ୍ରେଷ

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ଧ୍ୟ ମନୋଦ କଲାଶ

ବିଜୁଳା

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ମାରି କ୍ଷେତ୍ରି

କ୍ଷେତ୍ରିକାଳୀନ ଉନ୍ନତ୍ୟାନ୍ତିର୍ଦ୍ଵାରା

ବିଜୁଳାବ୍ୟାକାମ ଓ ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ଉନ୍ନତ୍ୟାନ୍ତିର୍ଦ୍ଵାରା

ମନ୍ଦିରିବ୍ରାନ୍ତି

ବାନ୍ଦାରିନିଂ ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ପାଠୀ ଲାଖି

ବିଜୁଳାବ୍ୟାକାମ ପରିଦ୍ୟେବନିଂ

ଏ. ରେଣ୍ଡିଂରିଂଦା

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ଏ.ମ. ରାଜମିଶର

ରାଜମିଶର, ରେଣ୍ଡିଂରିଂଦା

ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ନିକୁଳି ନିକୁଳିଗାମ

ଏମେରିଂ, ସାଫରିଂଡ୍ରେଷ

ବାନ୍ଦାରିନିଂ ପରିଦ୍ୟେବନିଂ ପାଠୀ ଲାଖି

କ୍ଷେତ୍ରିକ ବିଜୁଳାବ୍ୟାକାମ, କ୍ଷେତ୍ରିକ ପରିଦ୍ୟେବନିଂ

ମନ୍ଦିରିବ୍ରାନ୍ତି

ଓংজেনো উপর্যুক্তি র.ওয়ালেশ

ଓঁ শ্ৰী রংগনাথ, উৎসৱ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକଙ୍କାରୀ

ეკლესია და საზოგადოება

მსოფლიო ეკოსიან საბჭო

ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରକାଶକ ମୁଦ୍ରଣକେନ୍ଦ୍ର

دعا و مقالات

ଓংগ্রেগো লুকাস গোড়ানো

ဝေးမှုရေစာတွင် အကြောင်းများ ပေါ်လိမ့်နေ

ଓঃ ৩৩ ম্যারিও

ପରିବାରେ ବନ୍ଦିତ ମହିଳା ମଧ୍ୟ

ԾԱՌԱՋՈՒՅԹՆԵՐԸ ՀԱՆՁՐՈՎՈՐԸ ԾԱ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ

۳۰

სათბირე საემჯობის წეობა პროფესორი სან მილაშ ღობისნი.

/1975 წლის 20-27 აგვისტოს მექანიკური მიზანით
შეძლება მეცნიერება და ღვიძლის მეცნიერება თანამდებობის
ანგარიში/

03033300

սԵ ՍԱԿՈԹԵՐԾԵ ԳՈՅՔՆԸԱՍ ԾԱՌՈԱԲ ԲԺԵՐԵ ՊԱՎՈ ՀԱՄԱԲ-
ՐԱԲՆԱՐԴ ԻՆԾՈ ՍԴՐՈ ՂՐԲԻԱ ԱՌՈՋԸԱ ՄԵՋԸԱ, ԻՆՉՈՒՄԸԱ: ՈՎԵՆՈՂՈՃՄԱՐԴ ՇԵՐՍ-
ԸՆԸ ԾՐՈՋԱԲՆԾ ԶԱ ԶԱՄՈՋՆԸԱՍ, ՏՐՈՄԱԸՆԸԱ, ՏՐՈՄԱԸՆԸԱ ՀԱՎԸԵԱ ՄԵՎԸՆԸԵՐ-
ԸՆԸ ԶԱ ՑՈՒՆ ՀԱՄՈՋՄԵՐԸ, ՄԵՐԸ ԽՈՎՈՅԻՆ ԻՆԳԵՐԸ ԳՐԵՆԸԱՍ ԶԱ ԱՀԸՆ-
ԽՍ ՇՈՒՐԸ, ԿԱՎՈՋԻՌԸՆԸ ԶԱՄՈՋՄԵՐԸ ԾՐՄԱԸՆԸԱ ԾՄՄԵՐԸԱՄԸՆ, ԵՌԸ ՇԵՐՄԵՐԸ-
ՐԸՆԸ" ԱՌՈՎԵՍ ՌՈՍ. ԶԱ ՂՄԵՐԾՈ-ՇԵ ԲՈՅՋԵՎԱՌՈՍ. ԵՌ ԱՌՈՋԸԱ ՈՎԻՆԸԱԿՐԵԱՄ
ԾՈՂԾ ԵՌԸ ԱՎԵՏ, ԶԱ ԻՎԵՆԴՎՈՍ ԻՎԵՆԴՎՈՌԴՎԾ ՄԵԽԵՂՈՅԱ ԾԽՄՋԵ ԵՐՄ ՁԱ ԾԾ

სახით. მაგრამ ის კონცესიფი, წომიდიდაც ღოეს ჩაწმის გებიან ს ინი ჩვენს წინაშე, ს კულია ა ახდია, რა წოტოწარაც ღია ღა წვერი ან უნი- რა თეს ეს ვრობებები, მათ აუცილებელი უნდა მოქანას კუთხით აუგია მოვანეოები კონცესიში. ჩვენ აუ გამოიყენოთ მხოლოდ ზასამ- გისს ამ სამუშაოს და, რასას წუდ, წამენიმე ჩჩევასაც ვიძლევთ, და წოტოწ უნდა გაცრძელოს იგი. ჩვენი ეს მოსამარენია იმ ის კუსისას მევერა ჩამოგადაბას, წომის მონაწილენიც სხვაგამხვა ეროვნების, ცოანის სხვაგასხვას სფეროს წაწმის გენერი, წიან ღა ღანსხუავი- ძებულ ტამიცადებით ღა მომძიავებით მივიანენ ღასკუსიანე. ჩვენ ვა- მეათვებთ, წომ ეს მოსამარენია საფუძველს ჩაყერის, სფიმურს მასცე- მენ ღა უხელმძღვანელებენ კიდევ შემატომ მსჯელობას ამ საკითხებზე.

I. ღვთისმოვლის სახლებს გაცემისას და დანისასთან

თ ა ნ ა მ ე რ თ ვ ე თ ბ ი ს კ თ ნ გ ე რ ს გ შ ი

ჩვენს იათბირებე გამოსურ მეცნიერთ საერთო არჩით, მათს დანა- მიმდევათ ღამოკიდებულებად წერილურ ღა ფილისოფიურ პრიბლემებისან უკანასკნელ წლებში გასაოური ალგორიტმ მემინიერება. კურ პირე ირ თუ სამი ათეული წლის წინამ გაბაცინებურ ღანმეობას მეცნიერებას ღა მათს არსაციალებში წაწმოვალენდა ღანმის ღანმენს მ ე ტ ნ ი ე- რ ე ბ ი ს ძ ი ვ ა მ თ ს ი ღ ე ბ ა შ ი. სამეცნის მექანი- სური ღა დაფინანსურ სურით, წაც წიეცონისა ღა ღაპლასმა ღია წნიანს წანათ, კვლეულ მეცნიერებას მათი წაწმისახვარი, მდგრადავად იმი- სა, წომ იტა, პრინციპით, მეცნიერება დაწარმომომს დეორისა ღა კუპნორ ფიბიკსანდან; ღა კურაც ალცხლობა სასკოველით დაცვაჯერ- ბულობაც მეცნიერებისა მასში, წომ მეცნიერების კუნციალურის საგ-

1/820503 8200020610 163-
0 850006030 20000000000. 00. 00. 00. 00. 00. 00. 00. 00. 00.

მათს საქმიანობას აცნობს ცურავ მხოლოდ სარტყებით მოჰკი ინდეს აღმოაჩვის. მოუკანგვერ, ინფლაციისა და მიუკეტების შეკვედის პერიოდი, კვლევითი სამუშაოების ფინანსურის მხარეა ჭერის ძრივარ ქვედანაში საგრძნობლარ მცირება. მათთან, აცვაკებულ ერთა ახალგაზრის თაობაში წათლარ შეიძინებულ იმერას გაცრუება მეცნიერულ ცენტრობლაში, იზიდება ინდუსტრიული სამიერაოების გამარატუამიანურებელი ტემოქმედების კრიზისული შედასება, მოგ შემთხვევაში კი პირიაპირი თავისსხმაც კი მეცნიერულ რაციონურ უშესაღებისა და წარმოსახვის სასარტყელოა. განვითარებარ ქვეყნებში უკვე გრძნობენ ცენტრის უარყოფით გავლენას კულტურის ცენტრალურ ფორმებში და კანტორ ხერავენ, რომ ცენტრულ პროტესტის მიღწევათა პირიაპირი გამოიცანა ხშირად ინდუსტრიულ სახელმწიფოთა ბატონობის ფორმაზ იქცევას ხოლო.

4/ ფართი ა ა რ ი ა რ ი ა ი მ ი ს ა, რ ი ს
 მ ი ს ი ი ა რ ი ა - რ ი მ ი რ ს რ ი ა ს ი მ ი ა რ ი ა -
 ს ა, ს ი გ რ ა მ ა რ ი ა . იოგრაფიური მფლცება თავს შესახებ, თით-
 ქოს მეცნიერული ცოდნა საბოლოო და ყოვისმომცველ ჭეშბარიცებას წარ-
 მოაგენტებს სამდარის შესახებ, მოეს სურ უფრო ნაკლებად გაისახის. ამ-
 ჟამანა მოიცავით შეხედულებაზ მეცნიერული თეორიები წარმოიქცენს შემ-
 ცვალი ღ. მამარე მოდელებს, რომელთა მეცნიერობას დასაძლებელია მხოლოდ
 გარსეველ საბოლოო მართვის უზრუნველყოფით მომარტინი და მართვას;
 გარდა მათ არ ძალად სამდარის წარმომართება იმდევნარი,
 როგორიც ის არის სინამდებლეში. იმიდება პოიარება იძისა, რომ შეცნი-
 ერულ ტარკოვლებათა მიმართულებებს ინდუსტრიალური მოთხოვნილებანი და
 კულტურული პრეცენტობი განსპირობებუნ, და არს მხოლოდ ძალები ჭეშ-
 მისრიცებისა. გარდა ამისა, მეცნიერებაც ხომ აგარენტი არაან და ასე-

ვე ექვემდებარებით პროეციონალური პატომოცეანტრისა თუ ხელმისაწვდომობისა კუთხით უხვი სუფიიდების გაფრინვა, როგორიცაც უანგარიშ ძალას ქვემოთ მომდევნობს.

როგორც ეს, ასევე სხვა ფაქტორებიც, რომელ პიც თავს იჩენენ მეცნიერებისა და ცერენტრას მიზანზე მიმდინარეობს, ახალ-ახალ შესაძლებლებს ავლენენ მეცნიერთა და ღვთისმეცყველთა შემოქმედებითი შეხვერტისათვალის.

მაგრამ ისიც უნდა ითქვას, რომ, როგორც ჩანს, ღვთისმეცყველმა უჩვეულო ბერძოთებას განიტანს. მასში ბიოლოგიური არრთობებით და მეცნიერებლობა რომელ იჩენს თავს, სხვადასხვა ცნებათა კრასი-კურ აღიარებს არა რომ რაკაციონებული, არამედ აქ ჯერ მსევ მთავა საღვთისმეცყველო არწმამს ცვლილობის სხვადასხვადვარობა, ხშირად რომ სცინია რომ სცინია სარწმუნოების ფარგლებს. ეს მიმინისრეობანი წარმოშვა ერა - პასუხი ტასცემობა მწირის მწვავე პრიბლებებს. მათ შორის შეაძლება შემ-რეგი ჩამოვთვალოთ: ღვთისმეცყველება შესახებ ღმერთის მოკვრაობისა, ღვთისმეცყველება პრიცესისა, სკულპტური ღვთისმეცყველება, "შავი" /"ძნელი"/ ღვთისმეცყველება, განმათაცისუფლებელი, ქარიბმატური და სხვა სა-ხის ღვთისმეცყველებანი. ეს საღვთისმეცყველო მიმორინეობანი ერთმანე-თის მან მხოლოდ მიმართული ბითა თუ თავისანთა ინცენტებისას კონცენტრი-რებით კი არ ტანს სავარებლან, არამედ უფრო პრინციპულურად - ბუნებრის და საღვთისმეცყველო შრომის ტაცებით, რაც მნავარ საჭალს მოიცავს - ღანცენტრული ტარიებებით ამა ქვეყნისა როგორც პირველადგისა ღვთის ტა-ბიძულების წარმოსაჩენად, ვადაც უახლეს ძიებებამებ ფრინსცენტრი და მეცნიერებული საწყისისა, განვითარებული "თხრიშითი" მთავრობან და ვა-რე წელიტურ ინტერციამებ თუ უახლეს მისაჭირ ბილუბამებ. ამ სხვადა-სხვა წარმოსაჩენად, მიმორიცენტრის საცორისაკენ მიჰდავს ღვთისმეცყველება და

ამცირებს გრიმ, ენერგიასა და ინტერესს, აუცილებელი ინიციატივების შეღწევა-
რებთან კონკრეტული იდეოგრაფის განვითარების ამინდს, ეს
ფუნდამენტურობა გამკუსავს რევილუციურად ჩრედის მოქმედი მიმართ-
აშორებს მათ და უფრო მეტ მოქნილობას ანაფერს მეცნიერებათა გამკუსა-
ვა. მრავალი მეცნიერება, რომელთა თვისტაცია ჩვეული საქმეა სიმყაცრე და
შეუზრუნობრივა ძეგლთვისებები მეცნიერების დეორიენტაციისას, უნდა მეც-
ნის გაცემა და შეგრძნება რევილუციურად ამ მატომარტინის აშკამი. ხოლო როცა
ისინი შეიძლონ თანამედროვე თავისმეტყველობის პრობლემა-
ტიკას, მეცნიერებს აღმართ რევილუციური თავისანთ ძველი, სტერეოი-
დეილი წარმოგენერის გადახედვაც მოუწევთ. და თუ მართლაც ასე მოხდა,
ეს კიდევ უფრო გასავიდებს გამოიტან.

ამ ვისტორიულ ნამოდენებულთა მფერი წიგი ფერებისა:

11/ ჩოტორი გმით არის სასურველი სიარუღი: ბოტავად ფორმულირებული დების ფაზისაში თუ ცონის სპეციფიკაზე პრობლემებისა და განვი- ბის დაწვებისა ამჟამად ცენტრულია ასევე კონსულტაციების უმთავრესად კონკრეტ- დებულური მიზანობისა, როცა დურააღებას სპეციფიკურ ეთოკურ პრობლემებს მისადარისებრ ხორმე, სპეციფიკურის უკან მონიშვნებისან. აქე ანცვე გაიმარინეობს ინციდენტი ძირითადისამდე, თეოლოგიისა და კოლეგიას უწინეთერისამდე, აგრეთვე იმ სფეროსამდე, რომელიც დენომინაციური ენერგიის პრობლემებს მოიცავს. ამავე პროცესი, იმით რომ ამ სფეროში ამასკუსიანი უკვე გამოიყვენდა აუდიტორობა ბანკების ჩატარებისას, რომელიც აეწიოდას საკითხებისან ღირებულებას საკით- ხსნები ტაბასკოს განსაზღვრების უკვე გამოიყვენდა აუდიტორობა ბანკების ჩატარებისას, რომელიც აეწიოდას საკითხებისან ღირებულებას საკით- ხსნები ტაბასკოს განსაზღვრების უკვე გამოიყვენდა აუდიტორობა ბანკების ჩატარებისას, რომელიც აეწიოდას საკითხებისან ღირებულებას საკით- ხსნები ტაბასკოს განსაზღვრების უკვე გამოიყვენდა აუდიტორობა ბანკების ჩატარებისას, რომელიც აეწიოდას საკითხებისან ღირებულებას საკით-

სხვა კონფერსიისან გამოჟამდობ ჩასკვერდი მთელს ჩვენს ინტერესთა
სურვის ამჟამენ.

2/ ასევე პოდს კინევ ერთი სიტყვილი. იტმ მაცოშანულს იმ ფიზიაზი,
რომილითაც თავის თავს გამოხატავს ჩაღესია საღვთისმეცველო და ბნე-
ობრივ სფეროში. ესეც უკუმარესი პრიმერებადვის საგარენია: ვიდ გავაერთო-
ანთ ეტბომ მრავალი საღვთისმეცველო და სამართლებრივი შეხედულება
ასევე მრავალი და რდერი საკითხის შესახებ. ჟუკი პირას არ გან-
ვიძილდე ეპისტოლის მრავალი ბოლოან წევრთა შეხედულებებს? - ხომ
შეიძლება რომ მათ არ გაიძიონონ საეჭიო არით: საჭირო ტარისნჯუა,
ას იქნებ ხელახალი ფორმულირებაც ამ ეკუმენური ურთიერთობის მოცი-
ერთი, ისფორიული ჩამოყალიბებული ფორმისა და მათთვისა იმის დროის, რომ
საყოველთაო ქრისტიანურ პორტიონებს მიეცვად. ჩაშეულში მოსინჯუდ
იქნა გმის კრიტიკულების შესახებ შეთანხმების მისაღწევად, ანუ იმ
პრინციპების. მისაღწევად, რომელიც გმისკველები იქნებოდნენ უშუალო
მოქმედებას წერას გადასცილებისათვის. ამ კრიტიკულები ი ა ა ხ ი ე ი ს
ნორმებს ხერავანენ, დამატ კათუთ პირობები არ ეკიარებით ისინი. საბორ-
ოებას თავის დავში, საერთო, ნებისმიერი ი თორა ატარებს, მაგრამ ეკუ-
მენურმა გამოცირდებამ დაბასცუნს უკვე, თუ წამდენად დასეულია ხომე
ისეთი სასინჯი წეკომენიაციების პოვნა, რომანიცა: ა/ სცომული ახალი,
შემოქმედებითი მოქმედებისათვის იქ, საბაც ერთს ერთი მიერებიდან;
ბ/ სამიზმა საყოველთაო-მსოფლიო პასუხისმგებლობისათვის ცალკეული აკ-
ტითისა თუ ბანსაბრუნვის წეტონისათვის; გ/ გასაბუღება იშისა, რომ
ეკისა სასუას საცუდი ხელი შეუწყოს ურთიერთი საღმარტო დევლი აგრძელება
შეხევერას-გამიარებას, რაც უკუთა წარმოშობს იმერს განახლებული ასა-

ଦୀର୍ଘ ରୂପ କାହାର ମଧ୍ୟରେ ନିରାକାର ହୁଏ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପାଦରେ କାହାର ମଧ୍ୟରେ ନିରାକାର ହୁଏ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପାଦରେ

11. ନେତ୍ରମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷାଳିକା ହୁଏ

მეტად გრებისა და ვეჯოვის
გებუვინა სხვადასხვა
კიბელების

მსოფლიო ჩვენი არ წარმოადგენს ერთიანი კულტურის მატარებელს. იგი არა საკუთრივად კულტურულ-ისტორიული განსხვავებულობით, რაც უკვე დღით ენიჭა სხვაობის აღიარება. თითოეულ კულტურაში გამოიხატულია მისი დღის დასასრულობელი განცდა ღირებული მისა - კულტურული მიმოხილვების განვითარება, რომელიც განვითარება მიმოხილვების, რომელსაც აღმოჩენი პერსია, რომელიც მოჩანს ასეთი მიმოხილვების განვითარება.

გამოყენებისათვის ახარ შემოქმედებით შესაძლებობებს, მაგრამ როგორც „მიზანობა“ საკითხისამი, ეს რანსხუავებულობა იყ იძლება სასაწერო კომიჩნიეს.

მეორე შემთხვევაში კი ჩატენას მუღლია, რით ფერწილა დოფა ჩარმოსაზენს სისტემას. ამგვარი შეფასერის მიხევით, /პესიმისტები კი მშენდ არიან სწორებ იგი მიიჩნიათ ტაბაკონერულ ცენტრების განვითარების ისტორიული მომენტებს ვის/ ფერწილა არამისნის ტანხავის უზრუნველყოფას კი ასარ ემსახურება, არამედ მის იმანენლურ ენერგიას ტამავირინებს, ხორცი იმართებულ წყობათა საბორცულს რომ სცილდება ია კომპიუტერულ სისტემაზ გარდაიქმნება, რომელიც რაზეც გადასაცავად არა არამისნის მას მას მართებს არ იყენებს, რაზენაა ეპევემზებარება მას. თანამედროვე ფიქ-ნოროგია არარ შეიძლება უკვე განვითაროთ როგორც მათორი კომპიუტერი მეც-ნიერულ აღმოჩენებისა და ფერწილური სიახლეებისა. ეს კომპონენტები მცუ-კებას გარანტირება ეკონომიკურ, პოლიტიკურ და სამსეარო ინფრესებისან. ამ, სწორებ ეს ყოვილის მომცველი კომპიუტერი იგულისხმება ფირმულინებაში "ფერ-წილობრიულ სისტემა". ფერწილობრის გაფართოება, საერთო და მოლისნობაში, თანხმედება ეკონომიკური და პოლიტიკური ძალაფლების გაფართოებას. ას ასევე-ციფრული ფერწილობრი სისტემა განვითაროთ როგორც უბრძოლი გა-ნურცველი ძრიაზ უნირი საქონის ჩარმოსაზენს. საბაზოერო იგი შეიძლება განვითაროთ როგორც ისეთი ძალა, რომელიც მკურნალი ცვლის არამისნის გამო-კიდებულებას ერთურთისას გა მუნიციპალიტეტი, და მასასაბამე ისეთი ძალა, რომ სცილის არამისნისას.

სხვადასხვა ჰაილენჯი, სოციალურ, ეკონომიკურ და პოლიტიკურ პირობებში ფერწილობრი სისტემა სხვასასხვა ფორმებს იძენს. ასე, განსაღებულ სი-ცუციაში ეკონომიკურ მითქმის მიღებანი ფერწილობრი განვითარებას ემსა-ხურება პოლიტიკურ გარანტიული ფლიტებათა გამო, ხორც საბეჭინო რო-კვლევით მოღვაწეობა ამასც ესწონ დვის ამ მიზნით, რომ ჩა ცეიძლება ჩესარია შეცვა-ლოს სიცალური სტრუქტურები ცხოვრების ხარისხს გასუმჯობესებლად. სხვა სისტემის კი გარანტიული ფლიტები გამოწირევით ფერწილური მწერას სასაჩვენ-

მსტარებული არისა, მეორე ანალიზი გვიჩვენებს, რომ უწმოე..თოპა
არამისანსა რა ძეგლას ძორის მეტად უსურეო, გადაწილა რა სამსახუ-
რებრივა ტახა. ძეგლას უყურებენ როგორც წერი მასაღას, რომელიც ტახა-

ეს ნიტალიური ფაქტორები იმ გავაწყვეტილებისკენ გავ სწონდანენ ჩვენს ხას, რომ უკვეთესო სულაც უაწყოთ დენორიტი, მარაზ ეს მარაზ აქცეპტი

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ରୂପ ଅନୁଭବାଙ୍ଗରେ
ଯୁଦ୍ଧକାରୀଙ୍କ ସାମାଜିକରଣ
ଜୟର୍ଜ୍‌ଜୟର୍ଜ୍

იმ ფაქტობან, რომ მეცნიერებს და ცენზურუს სახელში კურუ-
რაცი, აუცილებლად და ცხადად გამომდინარეობს ბასკვია: მეცნიერების და
ცენზორობების მოდელის სასაჩვებობ უნდა მოეწოდენ. ამასთან "მოდე-
ლის" ქავებ უნდა ვიღურისხმოთ მთელი მოგემს არამანას, მოუხედავად
მისი დანართურების მნიშვნელობების ფორმის. ეს ბხოლო ქრისტიანულ
უნივერსალიზმისან გამომდინარე დასკვინ ჩირია, არ მერ შედეგში კულ-
ტოდი მოგვაწეობის წინაპირობებისა. მეცნიერების პრიცენტიას აცხადებენ
თავიანთი აღმოჩენების უნივერსალურ მნიშვნელობაზე და პრიცენტის მო-
დელობების მიზან, რომ მათი მუშაობის შედეგები ყველას დაფიქსირები-

ასევა, მომოქმედ, რომ ნებისმიერი ცოლის, მღვენე ამჟამ მისი სოციალური და ეკონომიკური გამოცემებისა ფრენილოდით მეტვეობით, თავის თვეში მეზადაც სიბრძნის ელემენტს – ჩატაც სიციონისტურ მარცვალს, ზომერზე ძველმარიას ასე და ასე შევიტოთ აუამიანის ავტიდა ბუნებაში და, ცოდნა თუ პერსია, ნათელს პირებს ჩვენს საიუმროებლა მოყენს მოკრძალობას წო- ბიან სიკეთილისაკენ. მაგრამ ამ ფასეულობებს /სიბრძნის ელემენტს/ მხოლოდ უპრალი ესთეტიკური შინაანსი რომ აქვთ, რაცენა ისინი გვეხ- მიანისა ღრმა ჩავუდინებელ არამიანობა გამოვიდებულობას იუნებანი, ღმერთებ; ისინი გვეხმარებან პარმონიასა და სოჭებადები ვალოვრობება.

ମଧ୍ୟ କୁମର, କନ୍ଦି ପାତାଙ୍ଗରେଣ୍ଡା ମହିଳାମାଳା ପ୍ରକାଶ ବାରବରୀର ପଥକ୍ରମୀ-
ଶରୀର ବାସନାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ କନ୍ଦି ପାତାଙ୍ଗରେଣ୍ଡା ମହିଳାମାଳା ପ୍ରକାଶ ବାରବରୀର
ପଥକ୍ରମୀଙ୍କରେ ପାତାଙ୍ଗରେଣ୍ଡା ମହିଳାମାଳା ପ୍ରକାଶ ବାରବରୀର ପଥକ୍ରମୀଙ୍କରେ

მჩიდვებელი საქართველოს იურიდიკურის დაცვის პოლიტიკის საკითხთა
გარანტიურებული ხაზინიზე ინი მონე /საფეხური/ კონსულტაციების:
1/ პირველად საფეხური /მონე/, რომელსაც ბეიბლება "დასასწორება
/ერთ სანგის ექსპერტთა/ შეფასება" კურორთ, და 2/ უმაღლესი სა-
დებური, რომელიც შეფასებას ახდენს გრინსლური კოლეგია. /ამ პილ-
ტიაშვილი უნდა შეარითონენ არამარტო მეცნიერება და დემორიტიური რეტ-
ნიტაციას რა რიმობადენლები, არამედ სამართლის და პოლიტიკის, ეთნ-
კისა და რეიიგიის რიმობადენლები, აძრულე მოსახლეობის მოთხოვ-
ნილებას ანტერესების გამომსაცველი/. როგორც ჩესმ, პირველი სა-
დებური შეფასება ხორმე ჰერიტაჟის, უმაღლესობა კი განი-
საზრებელი სახსრების მონე და სახსრების გამოყოფა. ამ სახის სის-
ტემები, ეპონებთ, უკუ ნიმობეჭება ჯირკ ამჟამად ტოგოერთ ქვედა-
ნადი. ცალკად აუსილებელი თვით არსავისურაფიურ საგოგაოოებებიც
მაინახოს შეფასების ანალიზური სისტემების გაშოგაონების ესა და
ის გრები. ჩვენი ამინისტრი, შეფასების ამ, მონე /უმაღლესი/ საფეხური-
სა და პოლიტიკური კურსის გამომიშვების უქონიობა მეცნიერები კვლ-
ების გამომდევნისას ნიმობის გირ საფრთხეს იმისას, რომ მნიშვნელოვა-
ნი გადაწყვეტილების მომენტი შეჩინული ფასიას უკიდურეს ცენტრუ
სპეციალისტთა და ბიუროკრატ-პოლიტიკოსთა ხელში აღმოჩნდება, რომელ-
საც, შესაძლოა, უზრუნველყოფა ვერ განვითაროთ საკითხი გადაწყვეტილებასთა-
ცან გამომაინარე, მომցოდი საკურაო შეგვება და ვერ გამოვარისწი-
ნონ საბოროების მოთხოვნილებას მოერთ პერსპექტივა.

ის არის, როგორ ძემომიყვანილი წინაბარებული სასაწევრო შეიძ-
ლება გამოიგეს სამეცნიერო სამუშაოთა რაგისობრის საგენერაციოს, უე-
ლიკურ სისტემა უსაფრთხოების გარსფერის, და მათ წიგნისობრის გან-
საზრებელი პრინციპის ამჟამად გაცილებით უფრო წარმატებელი.

მსოფლიოს ყველა ქვეყნაში ცერიტიფიკით განვითარებას შედასვებს
ან სწორია ან არსებობს, ანთ უ არის, ან კი უკვე ჩასახვის მიზო-
მართობაშია. ჩვენ მიღეაჩნია, რომ აუცილებელია ინტენსიური მომ-
შესწავლა ცერიტიკურ სისტემა შეფასების დღის საჭირო საშუალებებისა
სა გზისა. ის ანახელსაცემით ნაცოდით თა ეპრეს, სავალო მემკ-
ვი მეცნიერებით კვლევისა, რაც მხოლოდ ხანძრილები იჩინის გასვლის
შემთხვევაში თავს, უნდა გადაიღის მინებული იქნას წინასწარ, ან კი
კირეც უშესავო საწევისობის შეფასებისას. ასეა რე ისე, უნდა მემკ-
მნის ისეთი მექანიზმი, რომელიც უძლევის პრიბლები თა რეიირული
ფასეულობანი თავიანთ კუთვნილ აღმოს ღამისკენ, ეკიცხები მო-
წევებული ართა დარღსაჩინო როდი ითარებონ ისეთი სოციალური მე-
ქანიზმების გამოძებნა-შექმნაში, რომელიც უნარი ექნებოთ შეეძლუ-
რათ ახალი ცერიტიფიკის ღამინირებულ თა შავნე დებულებანი.

ՅԵՐԱՆՈՆՅԱՆ ՍԱՅԻԾԱՅՆ ԾԱՌԱ ԿԱՐԵՍՈՂԵՑ, ԻԿՐԵՎ ՊԵՐԵՎ ՄԻՋԱԲՈՒՅՔ ԿՈՐ-
ՅԵՐՆԱԾՈՂԵՑ, ՄԵԴՐՈ ՇԵՐԱԾԱ ԿՍ ՄՐՋԵՄՈՋԵՐ ԱՄՋՎԱԽԻ ՍԱԽԱՆ ԿԱԳՈԹԵԸ
ՃԱՆՆԵՐԵԱՇԻ ԹՐԵՆԾԵՐԵԿՈՆ ԹՈՍՄՐԵԱՐ: ՏԵՎԱՐԵՄ ՀՅ ՄԱՐԵՍԱՅԱԾԱ ԹՐՃԵ-
ՄԱՐԵԿԸ: ՅՈՒԺԵՐ ՍԵՎԱ ՍՊԸՆԾԱՐՄԱՆ ՍՈՍԿԵՄԵՐԾՈ, ՍԱԽԱ ՀԱԾԱՅՆԵՐՄԱՐ
ՌՈՅԵՐԾԱՆ ՍՍԵՐԾՈՋ ԳԱՅԻՆԻԾԵՎԱՎԵ ԿԱՐԵՍՈՆ ԹՐԵՆԾՈՂԵԿԱՆ ՍԱՅԻԾԱՅ-
ՎԵՐՆՈՎ ԿԵՐՎԵՐԱԾՈ, ԻԿՐԵՆԾՈՒՐ ՍԱՅԻԾԱՅՆԵՐԵՑ ՎԵՐՆ, ԱՌԱՎՈ ՄԱՆԻ-
ՌԵԱՆ ԹՄԻՆ ՄԱՅԵՐԵԱԾԵ, ԻԿՐ ԹԱԵԱ ԾՎՈՒՆ ՍՊԸՆԾԱ ՊԵՎԱՍ ԱՄ ԸՆԾԾՈՎԵ-
ԾՈ. ԲԱՐՆԱՄ ՈՍ ԹՐԵՆԾՈՄՄԵՆ ՎԵՐՆԾՈՍԵՆԵՐԾՈ, ԻԿՐԵՆԾՈՒՐ ԱՄԱՎՅ ԶԻՆԾ ՄԵՎՆԻ-
ՎԵՐԾՈ Ը ՎԵՐՆԾԾՈՎԵՐԾՈ ՎԻՆԱՆ, ԵՌԵՆԾՈՋ ՇԵՆԱԾՈՎԵՐԾ ԱՄ ՍԱԿՈՒՆԵՐԾԱՆ ՄԵՐ-
ԱԾՈՅ ԲԱԿԱՎԵՐԵՆԵՐԾՈ ԵՐԱՄԵՆԵՐԵՆ, ԵՐԵՎԱՆ ՄԵՎՆԻ ԱՆՎԵՐԾՈ, ԱՆՎԱ,
ՄԵՎՆԻ ԵՐԵՎԱՆ ՄԵՎՆԻ ԵՐԵՎԱՆ, ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԿԻՆԵՐԵՆ ԲԱՎԵՐԾ. ԲԱՎԾ
ՄԵՎՆԵՐԾ ՍԱՐՎԵՆԵՐԵՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ ԵՐԵՎԱՆ

რეპუბ საკოთხებსაც შევხის, რამეთ ამ განხილვას აროს ზარბოჩენიდათ - პრობლემებზე შეიძლება შეფასების არივე საფეხურზე გამოცილებეს, ერთს - ფილმი კი აქაც აღმოჩნდება ას მეორეებანაც. გარდა ა ასა, შედასების "თანასწორობის გინერი /საფეხურზე/" სასარტყელო მქონეობა მეცნიერება რა ფერმოლოგია მიზვება სხვადასხვა კონფერენციებზე, მათი ჩაბმა შეს-ნავის აღზრდას საექივანობასა რა მოგარსაგანმანათლებლო პროგრამების შემუშავებაზე, რაც ფართხევების შესაძლებელი სიფრთხოებით რა თბიერ-ფურიოზ წარმოიშვილებია ეთოკურ პრობლემაციას ორივე თვარესაგრის თვ; როგორც საოცნისმეფეველო რა ერთკური აგრის ხელმძღვანელობის რეალ-საგრისით ასევე სამოგათოების კეთილდოობისა რა ეკონომიკური განვითა-რების თვარესაგრის თანაც. ამ მიმნების შისაბჭევად ჩელიგურიმა დემებმა ითავ სოლიურული მუშაობა უნდა ჩასუარონ. უნდა გაცემოს რეალო ტექსტ- რენა მერიის მიერის წარმატების სპეციალისტებსა რა მუშავებიე იმ მიმნი- ღაც, რომ ამ დემაზე მომზადეს გამსკუსოვები სამუშაო სკოლის მოწაფე- ებში, კოლეჯებისა რა უნივერსიტეტების სტუდენტთა შორის რა განსაკუთ- რებით კი ასპირანტებთან, - მომაცარ მეცნიერებთან.

შეფასების მეთოდები - უმაღლეს გონიერე /საფეხურზე/ ჰუმანიტარულ მეცნიერებას რა ინსტიტუცია უმუსოო წარმომარცხენლები რა სასურაერო პირები /ისევე, როგორც საშომროების წინაშე მოგარი სამოციალოებრივი რა ამუღებების წარმომარცხენლები/, წომლებიც მონაწილეობის მიღებინ კოლეგიებსა რა კომისიებში, დაუინიებით უნდა მოითხოვონ იმას, რომ არავიაპარ შემთხვევაში იარ უძუღებელოო მეცნიერულ რა ცერმოლოგიურ სისტემა შოსაროვანელი ტექსტენა არაბულის სურან ცხოველება.

მსოფლიო ეკლესიათა სამჭომ უოველი რონე უნდა იხმაროს იმ ემებისა რა საშუალებების გამოცენებისათვის, რომელს მეორეობაც სხვადასხვა

აგრძილობრივ პირზებრი მცოდი ეკლესიერი შეძლებანენ ხეღი შეუწიოთ
სსკოვერთ ტატებასთვის, - ეთაკურ ია სარევანსმეფველო ასპექტში, -
უმნისშეცოცასწებზე მიმდინარე პრობებას, მეცნიერებას მიე-
პოვერეათ ქადანის ცხოვრებაში ტამიცენებიან რომ ტაცომანის ჩეობენ.
ამასწინანდება ჩამოვარის ეკუმენურმა შეცვეასმა ღვთისმეფისა
და მეცნიერებს. მიზანის, წომების დამოცენებიან რომ ტაცომანის ჩეობენ.
ამასწინანდება ჩამოვარის ეკუმენურმა შეცვეასმა ღვთისმეფისა
და მეცნიერებს. მიზანის, წომების დამოცენებიან რომ ტაცომანის ჩეობენ.

უფრო ფართო განხილვას ის უფრო ერთს ტურქეთს ამდევრი სახის შესაძლებელობებისა. მათ მოუწოდეს ყველა მექანიზმსა და ღვთისმეუფლების კვლევას განსაზღვრო იმ რეული ის ჯერ გადაუწყვეტელი სპეციალის შესწავლა, რომელთაც ჩამოჟრის ხელვიწური განადოდერებდა გამოცემება, არამიანთა ჩანასახური ემბრიონების გამოკვლევა და სიჩმიდის ცნება აგამონარის ახოვნებაში.

2/ ამასწანანიდერი ეკონომიკური კორკვიდუმი მიზაური ენერგიის შესახებ, რომელიც სპეციალისტი ცერნოლოგები და ღვთისმეუფლები შეიკრინენ / ას მათს გარდა კიბეც სხვა "არასპეციალისტი" /, შეუძლა იმ უარსებოდა კრიტიკას, მიმდვერი ენერგიის ექსპლოატაციი და გმირთა შერჩევას რომ შეეხებო. "გარანტიური ენერგიის მიზაური ენერგიის გამოყენების შესახებ თავის თვეში შეიტაცი თითო რჩენის აქტს აკადემიკობისამდი, იმის წმინდისას, რომ მას აღმოაჩნდება უნარი ინფელეციალურია, ცერნოლოგიურია, ფიზიოლოგურია და სულიერია თავი გაართვას ზოთი შიძლის მომდვრედ შესაძლებელ თერმობირიზაციი ძალისა. გარანტიური ენერგიის მათთვის გამორჩევის შესახებ ძალის მომდინარეობის მარატ გონის. იგი მთავროვეს რეალისტი შეაფსერას იმ საკანცორო და საკომენსაციო ჭონისძიებების ურიგისობისა, რომელიც აუცილებელია არამანთა უგნიურებისა და არავანობის შესაძლებელი გამოცემის მიზანის დასტანდინის მარატ გონის. იგი მთავროვეს რეალისტი შეაფსერას ის საკანცორო და საკომენსაციო ჭონისძიებების ურიგისობისა, რომელიც აუცილებელია არამანთა უგნიურებისა და არავანობის შესაძლებელი გამოცემის მინიმუმამდე გადაანისათვის. რა საფუძველი გადანიშნული ას რჩენა? რამდენიმდე მისმა გარაფარბერებული იმედი არამანთა ცონიერებისა, მმერი იმისა, რომ ასე მანანს ძალის ხელი მოჰკიდოს საქმეს და უნარიც აქვს რამდენიმდე არასწულოს დარ?"

ვ/ ეკუსოებს მოწის ღამიშით იისკუსის ბუნების წინაშე აღმოსავას
პასუხისმგებლობის ცესახეზ, რომელიც ადაუღებს ქრისტიანებს პირაპირ
შეხევით ჩნეობით და სტატისტიკურ პასუხისმგებლობას პრანგლიაზე ბუნებრი-
ვი რესურსების ამონურვის ცენტრალურ გამო, ამასთან ხაზი გაესვა იმ
ძარემოებას, რომ უკანიდებელია მუშაობის განვითარება სტარილი და სა-
მართვისანი სფეროს დოკუმენტებს შესაქმნელა, სამაც ხელმეორები გამოყენებელი
ნებულის პროცენტი არ აღემატება ბუნებრივი რესურსების გრძელ ცემპს.
ამ უსანასკნელს კრ ცენტრალურ განვითარების მონაცემობებს
და იგი ამგვარ სამიზანოებაში პარმონიულად განარიღება და გამოიყე-
ნება. /ის. მსოფლიო კონფერენციის ანგარიში მეცნიერებისა და ცენტრ-
აის გამოყენების შესახებ, ბუქარესტი, 1974 წ.; გამოქვეყნებულის
" 1974 წლის ნოემბერი. ის. აგრძელება: ჩარიბ
შენჩი. "ქმნილება, ცენტრალურ გა კაცობრიბის ბ. ბი"/. ცხადის, რომ ამ-
გვარი ციპის სტაბილური სამოსამოების აუკეთება შესაძლებელი გახდება
მნიშვნელოვანი ის აუცილებელი პირობით, რომ ადამიანები ახარ ცალკებულებებს
დროინდებულ ბუნებასთან დამკიდებულების მიზანთვებით და ხელახლა
და იუმინებენ საჭიროებული ეკოლოგიური და ცენტრალურ პრობლემების
ურთიერთებაში მოქმედებას.

III. რეართი სა ქართველოს მაცხოველის სამყაროები

მ ა ც ნ ი ა რ უ რ ი ა ზ ი ნ ი ს

კ რ ი მ ი მ კ ა

მეცნიერებისა და ცენტრალურ მიმომართობისან აღმოცენებული ეთნო-
რი პრობლემები და მათი დამოკიდებულება ღვთის მეცნიერებასა და ამ-
ჟამარ კარგადაც ცნობილი და მნიშვნელოვანი იღება უკვე დოდის ეკუმენურ

ନର୍ତ୍ତେସ୍ଥି ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟାନିଃ ପାଦାନିଃ । କଣ୍ଠାନ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ଶରୀରରେ ପାଦାନିଃ ପାଦାନିଃ । କଣ୍ଠାନ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ଶରୀରରେ ପାଦାନିଃ ।

სიძრელეებს, ანრა, პირიქით, მკვედრია შეეჯახება ყველა ტე ჩთურო
მათს შორის ის ცაილობს მიზოს ნებისმიერი ჩრმენა სამცაროსაგამო
ცწანსცემენცულად დამოკიდებული ფორმისა თუ მ თ ს ი /გმერთის/
ურთიერთებებისა სამცარისთან, ანრა ჩრმენა არამიანისა ას ბუნების
სხვა რომელიმე დანიშნულებისა, განსხვავდებულსა იძისგან, რასაც ჩარ-
მოსაგენს პირდაწერი სამცემლად თუ მანუჩავაფერი ტანტეორიაობა, რომელიც
პრეცედულებამის არის დამკითხული ფარიკო-მათემატიკური კოსმოლოგიის მიერ.
მიგრაცია მისამართ არ უნდა იყოს გამჭვარი ამგვარი მსოფლიხე-
ველობა აღარისნდა განსაზოვრულ წრეების შეტენისი, იგი მათი ან-
დგენა მდერს რიგს შეასსხებებისას, რომელიც აიძულებენ მრავალ
უარი დევან როგორც ამ შესებულებაზე სამცარის შესახებ, ასევე მას-
თა დაკავშირებულ ის ძისგან გამომიარინე მეცნიერულ განსაზოვრებაზე
ცოდნისა და ჟერმანისა.

ამ, მოგიყრთ ამ შესრულებასგან:

1/ სეცულრული იზეოლოგია, რომელიც მეცნიერებითან გამომარინების,
სწორებ მეცნიერების პოზიციითან შეგვიძლია ლოგიკურია დაუსაბუთებია
მივიჩნიოთ. იმ შემთხვევაშიც კი, თუკი არსებულია ცალიანები მეცნი-
ერების პრეცენტის ძიების უანგარიბაზე, მათინც კი ასეთ მეცნიერებას
არ ძალას იმსჯეოს ბუნების ია არამიანის სიცოცხლის საზოვრებასა
და ამრის შესახებ, არ ძალას ჩამოადარბოს ღირებულებასა დენარებია
რა, საერთო, უარის მმქვეყნიური არსებობის შენარსი, მარტივად
რომ ვდევათ - უარის გმერთის არსებობა. უარის იმისა, რომ მათების
მეცნიერება თვისტორია კულტისმობის ღირებულებასა ას შენარსის იყე-
ას, ნიმუშს იუმის იმ აფორიზმის უძლებელყოფას, რომელიც გვიმჭვი-
ცებს - საც "არის" /არსებობს/ არ ძალას მოხსენიერს პირობით "უნდა"-ს

„უნდა თეოს“ /; ეს ნიშნავს იმ საფუძველზე რაც რინგბიზ გამოცემა-
ბით ღმერთის არსებობის შესაძლებლობა, რომ იგი „არასაჭირო კიბო-
ფერისა“ /ღმერთი/; ეს ნიშნავს არამარტო კარაულს იმისას, რომ თითვი-
რა მეტნიურება თავისი მეთოდის უახრანებით მოწოდებულის იყოდეს
რა განაცხადეს აღამანური ბამუბარებისა. ის საერთოა, სამდაროის
ბამუბარების ყველა ასპექტის. ამტკიცი კარაული ბოლო საკმარი სა-
უკეო შთაცემის დროს.

2/ ბანმიტოვოების, დეორიას ატებისა და ექსპერიმენტაციის შე-
მოწმების მეთოდებს აუცილებელად დეორიას ერთანთბობისაკენ როდი მიმ-
დივართ. რამდენიმე ბოლორითი მარტივი მიმოხილვა /მარტივი, კიუნის, ბახ-
ლირის, ფუკოსა და ფორსარენის მამოცვლევების/ ნათლად გვიჩვენს,
რომ მეტნიურების ისფორის სულც არ აღასცურებს განუწყველერ პრო-
ცესს იმ მიმართულებით, რომელიც სამდაროს აღნერილობა სურ უფრო
ბაჟანხლოვდებოდა სინამდვირესთან შესაცვდოსობას; პირიქით, იგი /მეტ-
ნიურების ისფორის/ იმას გვიჩვენებს, რომ მეტნიურება თავია ნეკ
მიმღელების და პარადოქსების მისავალს და დოველთვის მათ ექვემდება-
რება; ამ მოიღებსა და პარადოქსებს შეეძლოთ პრაქტიკურ ჩარჩოებუ-
ლებისა და გრძოლებამდე მივიდვანეთ, მაგრამ ისინა, ამავე რჩის პრინ-
ციპის დანართული ტანსეცვავებიან ერთმანეთისაგან საგანოს მუნების შე-
დასწებისა და ტატის მხრივ. ასე მაგრადა, თანამეოროვე კოსმო-
ლოგიამ თავისი გრძი განვით პოლემებს გაიცენორილი სამდაროან, კო-
პერიტის პერიოდურნორის სამდაროს გრძით, ღოვეუნდედ ფრთხობის
ურინობის სამდარომა, რომელიც მოკლებულია რამდე ცუნდრის. მაგრადის
ურინობის თავისი გრძი განვით განვით განვით მექანიკურ აფო-
შიან, ენერგიის „არამანური მარცვლი“ უწყველი ველის გრძის გავლიდ და

კურთლერი ფიზიკის ანტ და მათი ციტრული მარინი მოსახურებელ ამაღლებული მიზნების უწყვეტობისა და წყვეტილობისა, განსაზღვრობისა და განვისაზღვრებისა. თანამეროვე ბიოლოგია კი კიტაი "მისან მოქმედობა, მე-განმისცვით წერაულის ფრთი, მოვანდელ ფიზიკა-ქიმიურ ელემენ-ტებაში, იმისთვის, რომ ბოლოს ის ბოლოს, კვლავ ხელაბად გამოვიდეს = ბური, ვარსურისა და გამოცანის წინაშე დამდგარის შესახებ ჩოტები, რომ სიცოცხე და სურა, აღმართ, მეცნიერებისათვის ყოვლად გაუტესან მსჯელობის ქვეშ პროცესში ჰოლდინგ ანგარიშით, რომ მარსური საერთო სამართლი, მეცნიერებისათვის შეუძლებელია. ყოველივე ეს მხო-ლობის მაგარითების ჯერ კიდევ დაუსრულებელი ისტორიას, რომელიც, მიუხედავად ამისა, საშუალებას გვაძლევენ ვამცკიცოთ, რომ მარსურის მაკვეთრები გვიჩვენებენ ა რ ა თ ა ნ მ ი მ ი ე ვ რ უ რ ი ძ ა ს ამჟამად არსებული და პრაქტიკაში განვირება საბუნების ბეჭდველი მეც-ნიერებათ ერთმანეთისაგან არინც პილარური განსხვავებულ ფუნდამენ-ტურ მოგელებში. ღოვეს უკვე შეკადებელია კრიფტის განვირება და შე-უძლებლად ვიწნებული ის, რომ, თირებული, საბუნების ბეჭდველი მეცნი-ერებანი ერთადერთ მისამართ ანთ ერთადერთ საუკუნო სწორ და შეუძ-ლებელი პასუხს გვაძლევენ ღოსოფის ამ კიბეცაძე - "თუ რისტან შე-იქმნა სამცარ?"

3/ თუკი მხედველობაში მივიღებთ ამ ანგარიშს მეცნიერული ვეორი-ების პირობითი ხასიათის შესახებ, მაშინ უხარი ტახტება, რომ ჟერმანი-ფების ის კაფეტერია, რომელიც მეცნიერების კვლევის საგანს ჩარჩოსა-დანს, შეეხება მხოლოდ ბუნების ამაღლებას, მის კანონმოქანურებათ და შესაძლებლობას იმ წინაგანვიზურებისა და ბემოქმედებისა, ეს კანონ-მოქმედებანი რომ დაუძვებენ. და ეს, მეცნიერული კაფეტერია ჟერმანი-ფების კერ ძირება საბოლოო პასუხს ბუნებისა და სამცაროს შესახებ,

ନେଇରେବୁଥା ଶ୍ରେମିତ୍ସତ୍ୟବାଦୀ, ମେଉଣିଗରିମ ପ୍ରାଚୀନତାପ୍ରକାଶକ ଏହାପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଲା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାବଧିନ ଦ୍ୱାରାରେବୁଥା ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀଯେବେ ମେହାନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହିଁବା
ପାଇଲା, ପରିବର୍ତ୍ତନରେ, ମେଉଣିଗରିମ ଉତ୍ତରଧ୍ୟେବେ ଉପର୍ଗ୍ରହିତ ଶ୍ରେମିନାମୀଙ୍କ ଅତି ଶ୍ରେ-
ଷ୍ଠିରୁଥିଲା ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀରିମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରମାର୍ଗରେବେଳେ ଉପର୍ଗ୍ରହିତ ଦେଇବୁର, ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀର, ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀର
ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀରିଲା ନେଇବୁଥାରେ ଶ୍ରେମିକ୍ଷେତ୍ରକଥା ପାଇଲାବାବିଧି ।

ରା ଶ୍ରୀମଦ୍, ଦେଖିଲୁଗୁପ୍ତଙ୍କରଣ କୁଠା ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ତ୍ଵରେ ରାଜନୀତିକାଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ତ୍ଵରେ,

ს ა მ ვ ე მ ი ს ნ ი ტ ვ ე კ ი
შ ე მ ე ტ ე ნ ე ბ ი ს 3 რ ი ტ ე კ ი

గోర్చ ర్యూపర్నోలజీస్, ఎనిష్టర్స్ లెక్సింగ్ మిసి అబుర్లైప్పుటండా, నిమ్మిసింప
శ్యూబామ్మాండ్ డిట వ్రిటింగ్స్ న్యూయార్ లెక్సింగ్ క్లిఫ్యూషన్స్ కంపనీ, న్యూయార్క్-
ట్రాయిల్ బ్రిటిష్ క్లిఫ్యూషన్స్ లూ అబుర్లైప్పుటండా లైసెన్స్ క్లిఫ్యూషన్స్ -లూ సార్టిఫిక్యూర్చన్స్.

ამის საწინაურებლო მო აგრეთვა /ანუ ღვთისმეტყველების პრიორიტეტი-
სა სხვა მეცნიერებებთან შედარებით/ თავაპირებები მცირ წელიცმ-
ური რჩენის წალითაცნ აღმოცენის. ერთს მხრიც, შესაძლებელია ფუ-
არს და, სამართლიანიც, ერთსახოვნა აღიარება ა რ ს ე ბ ი ს ა - კო-
ველოვა არსებულის პირველი მიზანისა და მისი უზრი გამოყენების ცალკედო-
უმერთისა, მი ღმერთისა, წომელიც, რა ჟეს უნდა, საქანისა გასაძუღე-
ბარ მიზებს კი არ ჩატარებულს, არამედ დაფარულს, საიდუმლოს, და,
ამავე ღროს, ტანიტების დარღვევისაც თავისი სახისა? ჩვენ ვევეუბით ღმერთის
სუბიექტური მარანდეველი დიდისა და სუბიექტური გამოყენების გზებზე,
მაგრამ არს თბილეფური ჩვენებისაზე. ღმერთის ღარეცვევა მეცნიერული
კვლევის თბილეფადა - ნიმუშები არამიანის ხელმწიფებას დაცუმონილოთ
თავისუფლება და ღირება მისი /რაც აბსურდია/. ასიცომ ღვთისმეტყვე-
ლება, როგორც მწერობრი მეცნიერული ნაცემობა ღმერთის შესახებ, შე-
საძლოა მცრული აღმოჩენების აღამიანისაგან ღვთაერთოვა მიმართისაცვის,
გამოცხადების გზით და ღვთისაგან აღამიანირი მიაღმობსათვის რჩების
გზით. ამ სახის ღვთისმეტყველება იმ სამიზანოების წინაშე დას, რომ
იმი დაწინებული აღამიანებთან ღმერთის შეხვედრის ფორმას.

სხვა ფუძესამიზნისიანაც მძღოლი ხელობა თავიასხმები იმ შე-
ხედულებაშე, რომელიც ოფიციალური მეცნიერულ ხასიათს ამჟღა-
ცებს. ეს კანისაკუთხებით შესამჩნევი მაშინ შეიქმნა, როცა თანამედრო-
ვე ამროვნებამ შეტყუბა სიცეკვა "მეცნიერების" ხმარების არე და
მას მშობლი ემპირიული კიბის კანიმეორებასა და ღობისური მსჯელობის
ძძულებით ძალაშე აღემული პიპორებების აღსანიშნავად გამოიყენებოდა,

მმ პიროვებებისა, წომებშიც გამორიცხული. იფი კოვერტით ღვთაებრივი
გამოყენება და ჩრდილის ტაბანეველიც მართი. პიროვებისა და ექსპერიმე-
ნტის ჩვენების მეთოდი არ გვაძლევს იმის საშუალებას, რომ მეც-
ნიერული ხასიათი მივანიჭოთ ღვთაებრებას.

Սմբակար, Ռուսով օձանելուր Սոմբուր-Զարկողութառ, Ասեց Ճա-
րիքան Ըստօսեմբան ըստու, Թուժոսի, Ծայուրա Յուրայ Արօմանիւ Քյ-
մբարու Ծամիմերուրու Մըլինու Ռեքաս Բա Տաշչու Սպազմումեգուցուր Ճամո-
Նագուլընս Շորմս Կոճանիսս. Կանց Երժ-Երժու Վորուրու Ուր Ոմ Թոսիրու-
նուսըն, Վոնս Սպառումիւր Արօյա Իւրուրուր Սօմելունմաս և Ճնո-
Սեռուրուր Սպազուրուրու. ჩուր Թոյսը Շպասեսենցօթ մուս Հաջանցու-
սս, Խոսպ ՎՃիոմ Թօջու Մենմենցուռաս Ճյունիա Թոմացուսաւոս: Մըլին-
Երշու Առօնս հուր Թոյս Թօռու Երջուրուր Ծայուրու Մըլունօնս Ճմութ
Ցուցու, Սահա Ծայուրուրու Սանցուս Ար Եյցուրուր Ծայուրուրուս,
Շպասիմեյընս ւ Թասսաւուրուս. Ճարմա Ճոնուր Կանցուրուրուս, Հյու Կա
մուս Վեսյուրուր Թանշուր, Արյուսգուր Սայսնաս Եմանուր Բա Հյանս / Արօ-
Նայ Շպասիմեյընս/. Դմյութ Արսուրու Շորու Յուր Վեհագուր Ճոնուս:

კუნფის ეს ბასკვენა იმ აჩირითა სწორდ, რომ მასში გათვალისწინებული რჩებას რჩებას ჩედიტერი ას ცორნის მეცნიერების ხასიათი. მატრიტ ის ასახის, რომ მის მიერ შემოთვატებული გარანცევების ზღვი სამიზნოებას შე იცავს: თუკი მის შესეღულებას მიკირვებდ, შეგვიძლია კი ვდევა მარინ, რომ ჩვენ ვაჟით წმინთი? თუ იძულებული ვიქწებით ვართართ, რომ მხოლოდ მოვერდი მას? შეგვიძლია კი ვიღავსრაკორ მოწმე უნე აორის შესახებ, თუ იძულებული ვიქწებით კვლავც აგრძელების ვადოთ, რამეთ ეს "ცორნა" – მხოლოდ რჩებას წარმოსაზეონს? საკითხის ასე-თი დაცენება გამძლებებული სახით გამოხატავს თანამედროვე შეეჭვებებს ღვთისმეცველის უზრებამოსილებას. ეს შეეჭვებანი თავის თავში კრიტიკულ განწმენასაც აფარებენ ას კურით სირთულეთაც: სავათისმეც-ყველ გამოხატვის შესვერს მეცნიერები გამოხატვისთან თთოველი ჩვენ-განს ავადებულებს იყოს მრავალი ას ნათელი, მოკრძალებული ას გარ-მოწმებული, პატიოსანი ას გადევის.

აქ ნამოიფრება მთელი წიგი მოსამრებებისა. ჯერ-ერთი, არამო-
ანური ცოდნა უფრო მეტს მოიცავს, ვიზრე მეცნიერები აღმოჩენებს ძა-
ლით დავიანთ თბილეური განმეორების კუნითა სისტემაში გააერთია-
ნონ. სიმართლის შეცნობა გულისხმობს აღრეთვე ორგებულებასთა ტარია-
სარაცებასაც, რომელმანიც ჩვენ სერიეულ გამოკიდებულ სიში შე-
დგენერიზება. როცა სიცეცა „სუბიექტურს“ ვხმაროთ, ნებისმიერ, ერთოვერის დაუ-
დინორულ ფართზე გადასახლდება რა შეცომილებებს ამ არ ვდარისხმობთ, ანამერ
ინტერპერისინალურ, განმოგადებისათვის მისაწვაომ, გასწრებულ აღდარე-
ბას, რომელიც შესაძლებელია საზოგადოების ცხოვრებაში გამკვიდრებას.
ამ აბზით ჩვენ უპრანარ ძვირების უზრი ლაპარაკ ღმიერის ჩრდენის
შესახებ, ვიზრე აღმოანაურ ჩრდენის შესახებ.

მნიშვნელოვნად მიღეაჩნდა აგრეთვე ისიც, რომ უარ არ ვდევათ ჩემის შემეცნებით ხასიათზე; საჭართა მხოლოდ ფრთხილი ვდევთ ჩვენი შეხედულებებას სიცევიერი გამოხატვისას და არ მოვითხოვდეთ იმას, რომ ამგვარი სახით გაიმოცემული ტაქტობა – მეცნიერული ხასიათისა იყოს. "შემეცნების" ქვეშ ამ ცემთხვევაში ჩვენ ვძურის სმობდ შეფეობას, მინრობას, შინაგან რამოკადებულებასა და უნარს ცვალიბასას, რჩებას სთან შეხვედრისას რომ გეგმა ხორმე. აქ ვგებულობდ ჩვენ და შესრიც ღორიებულებას არათუ მხოლოდ ნუტერისა და სიმძნევისა, ძაღლისა და სასუებისა, არამედ აგრეთვე სიმართლისაც, რომელიც წარმოადგენს არსეს, ანუ სახელწოდებას იმისას, რასაც ვხვდებით აქ. ამ აზრით გვესმის ჩვენ იქსო ქრისტის სიცევები, რომელიც იცვლის: "მე ვარ ქემარიცება". ეს ის სახეობაა ქეშმარიცებისა, რომელის დაუდერება და რომელის ჩვენებაც ასევე შეუძლებელია, განა ის ქეშმარიცებას ეს, რომელიც უნდა მიატოვოთ და რომელსაც უნდა მიკვდევოთ.

უნდა აღინიშნოს ის ღორიცის მომდვრეილ მოვლენა, თუ ბოლო ხანებში ვით ეძინათ მეცნიერებს სიცევას "ქეშმარიცების" ხმარებისა, რაც, შესაძლოა ცვალებაზობით აიხსნება მათი "მოღერებისა", რომელიც მათი ღაკვართვის სირთულეებთან შესაბამისობას ესრნაფვისან. აღსა მიჩემება "ქეშმარიცებისა" მათვის მეტისმეტია პრეცენტიული შეიქმნა. ღვთის მეცეველებაშიც შესამჩნევოა მსგავსი გაუბერაობა, რაც იმის საშიშროებაში მატომარეობს, რომ ღვთისმეცეველებისმოერი ქეშმარიცება შესაძლოა ჩოქტონინურ განმოოქმედებასთან გაიცივეს. სიცევა "მოღერი", აღსა, იმ შემთხვევასაც უდრი მოუხერხობა, იმიწომ, რომ იმა არტყა გამოხატულს ცვალებაზ კონცეპტიებს. მარწამ სუშინაც კა, რუსი თწისვე შემთხვევაში გამოვიყენებთ სიცევას "მოღერს", ჩკან უნდა შევინარჩუნოთ სიცევას "ცორნაც", იმ ქეშმარიცების წანა იგანვერსამ, რომელიც უნდა არმოჩენდ იქნას.

6 5 8 9 5 6 7 6 0 3 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0

ნიუფონისკედი ფიმიკერი მეცნიერებისათვას სამღარის კოდერების
ცენტრისა და გენერალური მისი გამოყვაზებული ასევე მისი ფაქტო,
რაც მისთვის იმპნენტურ კანონებისა და კოდერების ასევე მისი
თუ მოკლეს მექანიზმებისა და წარმოადგირი, - ის მათ შორის ანაზეუ-
ლებრივად წმურ მექანიზმებადაც, - წომელი თემასებასა და მისამართებულ
შესაძლებელია მიოროვ იმ მცნებას საშუალებით, რათა ელემენტური
კომპიონენტებისაგან წომ მესრიგებიან. სიცოცია, ღრმ, აცომები და ციური
სხეულები ამ თეორიას ესახება წოდორი ელემენტურისა მოცემული მექა-
ნიზმებით, წომელი ან იპლიკაცია და მუმივნი არიან, ერთხელ და სა-
მულმორ ჩარჩოში მოქმედ უნის და მდარ საფუძველი იაშენებულია. წომელ-
ები მიმართან კიდევ სიცოცხლისა და კაცობრიობის ტანკითარება. ეს
ელემენტი საძაროისა და მოუკიდებლად წარმოადგირებონ ეთვერთვე-
საგან, რაც კა მათს განვიხე არსებობს. ისინი უძრაობ ეთვერთვის დევ-
ნენ, ეთვერთვის არსებობენ და მარა იქნებიან. სამუხარის, ამგვარი
მეცნიერები სერათ სამცარის ღლიმე კოდერების სეკულისტი მრევლის
კორსკოვის მექანიზმებისა.

კერძომის აფომიერი ჩარჩოშეც, რა ეს იყო ყოველიცე ღამაბუღალის აწევებო-
 რის წევარი ხანგრძლივი. იწინის ტანმაციობრაში. გიგა ხნის გასკვის შემ-
 ზებ, მამიდიულების ძალის გემოქმედებით, წყარბად რა პერიუმი გიგ
 მასებარ ღამანევრაა, რომელთა განაც, დავის მხრიც, გადაკსები ჩარჩო-
 იშეც. გადაკსების აღმოცე წევიანაც ხანგრძლივი არობის გასკვის შემზე
 მათში კარის კულტურული წარმოქმნის და განვითარება. თა-
 ვის მომზე ფრენის პრიმი, ჰერიტეიტის აფიშები კურია, კარის კულტურული შინა-
 ნით იყო ჩამოგარიბებული. შეძერ, მრობის ღია მუსიკის ღამაურები-
 სას, ჩვენს პრანეფა ღებამინარე მეთანის, ამიაკისა და წყლისაგან აფ-
 მოსფერობი წარმოიქმნენ ნუკლიური მუსკები და კიბები, მათგან კი -
 ცოცხალი უარებები, და საბორიო ჯამში - აღამიანიც. მაგრამ აღამიანე-
 ბი კვებასან, მიერ და ღებამინაც უნდა მოკვდნენ, სევე წოდორც თავიან-
 თი ღასასწული აქვს დედა აფომისა და ლალაკსიას, საბორიო ჯამში კი -
 მთელს სამიგარის. არაფერი - არც თვით სიცორი, მართ, მატერია და ფიზიკის
 კუნონები - არ აისანება თავისი თვითარან ტანიმინე. აი ესაა - დე-
 ლაბი წარმოუდგენილი შესაძლებელ შემთხვევას მორის. რაფომ და რა მიმ-
 ნისთვის შეიქმნა პირველი ყოველის სწორე ასეთი სამდარო? რით აისა-
 ნება ის დაქორი, რომ მისი აფომების ატაბულება და იმ კუნონებს, მის
 განვითარებას წომი წარმართვენ, მოღისებაროვოს აღამიანის წარმოშობა
 გახსია შესაძლებელი? სამდაროს შეეძლო სულაც არ არსებულია, და იგი
 არამარტინისადვის. მეტნერების ფარგლებში შეუძლებელია ამ კათხვების
 პასუხის გაცემა, და მსჯელობას მათგან ისეც და ისეც სარვეთის მეცნიერებო-
 კვებულისა ამა თუ იმ სახეობამდე მიეცევართ.

ამ ეპოდითანების პარალელურა ნიუფონისეულ მეცნიერები ცნობილ-
 ებსაცა და მასთან გაკავშირებულ მექანისტურ მოედებსაც გევრი დაღვე-

ერთ-ერთი შესაძლო ახსნა იმ მომართულებას, რომელიც აქვთ /სამ-
დარი/ ამჟამად აგრძას უფლებავ სხვა მიმართულებას შორი, რომელიც სავ-
სებით შესაძლებელია ჩასრიგოსა და თავისთვის სანერტივო მსფრინის მან-
ძირზე/, ისაა, რომ სამდინო დოკუმენტის ეხმაურებოდა რეაგირება ხმას
და მასწავლებას შემოქმედ-ღმერთისაც. და ეს ისეა, ადრ მა ფან-
ტიკებში უნდა განითხუადებულიყო, რომელიც მისი /სამდინო/ დიპიური
აღმართების და აუნიების თავასებურებას განსაზღვრავენ /სწორე
მსმნე წარბაზულებები/. გარემო ამ ფანტიკებში მას

ପ୍ରେସରିଟର ଏବଂ ବାରିଦାରି

1/ თანახმად კუსტოკური ფორმულირებისა, ქრისტიანული ღვთისმეტ-
ფელობა გაფუძნებულია გამნიორციალური ს ი ფ ი ვ ა ჩ ე ღმერთისა
ანუ ერთან რ ი რ ი ს ბ ე, რომელის მეობებითაც ყოველგვე შეიძებნა.
ეს ს ი ფ ი ვ ა ტრამპცენიერენტურის, სამედუ ღმერთისა თანა არი იგი
რა თეთვ არის ღმერთი ასასამითან, გარნა ქმნილების იმანერენტურისა
მიზან, იმისა, რაც მის მიერ ჩაეძარა - მის მეობებით ჩამოდარიმდა გა-
ნამდებრ პროცესში. უამთა სისწულეში „სოციუსი მიზ ხორციელ იქმნა რა
დაემკვიდრა ჩუკო შორის რა ვთხილეთ დაიქმა მისა“ /ივანე, I, 14/.
ს ი ფ ი ვ ა ანუ ღ ი რ ი ს ი ქმნილებას გარადანერებს. ეს გაერთ-
ამნება, თვომოწის ს ი ფ ი ვ ა მ ე ღმერთის მუნიკოდობისა მუნებას-
თან რა ძუნებაში არ მოითხოვს აუცილებლად სამდარის ცორნასა რა მის
პრეზიდენტილებას, გარნა თავის თავში კი შეიძლებას ქმნილების ცოდნერების
მოეცს განესაზღვრელობასა რა საძირჩურას. იმის გამო, რომ ს ი ფ ი ვ ა ყ
კაცობრიობაში ძანხორციელდა, ცორნას იგი გამოიყენებს ჩილიტ სამუსალე-
ბას გამაფონებისა რა საწებლობისთვის, ხორ აღმიანთა ყოველგარ ჩილ-
ხვათა შონაგანი ნინასამიურობანით იმავე შემოქმედურია ენერგიას ერთ-
გმის, რომისსაგანაც გაეძარა რა იშაგდეს ყოველი ქმნილება.

ეს, სპეციალურნი ქრისტიანული, ს თ დ გ ვ ა ტ ე /ი თ ძ თ ს ტ/ რაჭუებული მოძრვებების ქმნილების შესახებ, რომელიც იმერთის განვი- ყოფილ, აწერი თა ტრანსცენტულ-იმპნენტურ ჩართულს ამკვირებს ქმნილებაში, ყოველთვის გამგებობა უვითსმეცველობა მიერ როგორც სასოფლოს წევართ ახარიანისფროსაც თა ბუნებრივიერებას, მაუხევავად ბუნებრის, ისფრთხისა თა აღამოანურ სიძნელეთა ტრანსცული წინაპომ- ბეტონებისა. ეს მოძრვება შეესაბამება //“სანა-ხაფ-ექმნება”// ახალ მეცნიერებულ შეხედულებებს სამდაზორე, რომელიც იმერთის გა- ნუნდველი მოქმედს ხედავს, ორონდ ისეის, რომელიც არ არის ბემო- დაზღვული თა არც კრიტიკს მას /სამდაზო/.

2/ მეორე გამას, რიმილოვაც ქრისტიანულ ლოთისმეცველება იმერთის დამოუკიდებულებას გამოისაცავს სამდაზოსაგან, ნარმოსაგან მეცნიერ- ება ართებისა. ართები - ეს არის გამომიღეულებით სახე ურთიერთობე- ბისა იმერთის და კაცო მოგებას შორის. მაგრამ ბიბლია მხოლოდ კუ- თა მოგებას წიგნი გასასიკონს. შეექმნას წიგნის თწსაც მოთხოვთობა და განაგებას შესახებ, ქებისა თუ სინანულის ფსილოსუნებით, მოციქუ- ლაციეს ქრისტოლოგიაში, სკოლი როგორც მოციქული ითანეს ქრისტოლოგი- აში, გამოისახოს აპოკალიპსიას გამაციანებულებულ წინასწარმეცველე- ბაში - დავიტან არის თა ინტენსიუმება აგრძელებული კოსმოსიც, რომელიც კუ- დოს მუნდომენტის გამოხატულებაში უნდა გავინახოთ ჩვენ კუ- თა მოგებას განუმეორებობა - ლოთის ამ ერთადერთ საფე ძისა თა მსგავსებისა, რომელიც მოწილე ბუღალ იმერთის ემსახუროს აღთქმით; უნდა გავინახოთ ქანიაკუთხებული ჰასუხისმებლობა აღამოსა თა კუ- სთ, აღამოანური ბუნება იესო ქრისტები, როგორც განიორილებული

განცადებული ღმერთისა. მაგრამ ჩვენ უნდა გვახსოვთ ამიტოვ უმკარგებობა არა მასწავლებელ კონკრეტურ ბუნებას, მიღობ, რომ აღმასრულა არამართან შემცირებული - ითხოვთ უფლება მყარის გადასაცემა.

ჩვენ უნდა გავიცვათ ხორმე ბიბიური ენის სიტყვე თწმ სტკაბა-
სხვა დამკავებულების გამოსახულება - არამანსა და ზემოთ მოწის
გამოკავებულებისა, რა არამანისტანუ ბუნებისა და ზომერისა. მეტა-
ფორული ითქვა, რომ მო მო გო ა ა ს მ თ ს ა "მოწოდებული"
ძინოსათვის საწმონოების აღმარების, სინაურის და იუცვას ქრისტი,
აღწევე "ეიძპოვისათვის". ღმერთის რა "სასოებისათვის" მო მ. ა.
არამანის განე ქმნილების კი ამის სანაცვლო ღანთავისუფლება" აღე-
თქვა ბიბებისა და სურფების შემთხვევა, რა შემოგომად ღმერთის "მოწო-
დინოსა". ერთგანაც და მეორე განაც - სიცილებისა. ასე, მატაღარ, სტკა-
ბა /ხორმი/ და სური /ძველებრძელი/ "ჯაფარ" და "ნეფელ"/ არამანის-
განე ქმნილებაში ისე მარველ აღმარებული, როგონარაც არამანიში. და
ძინოსაში ჩვენ ვერსა ვერ ვნახავთ ვერავითონ და კრისტენ განსხვავე-
ბულობას არამანურისა და ბუნების მოწის მოწოდებულ მოწმ ძე.

მარკის ბიბლიის პერსპექტივური ასევე ცხადოს, რომ მედაკუპნ ია
მამაული, მეფეველი, პასუხის მიმღებელი - მოწმილი თუ უჩინ მო-
საგძრელი არიან. ჩვენ ვერ ვწახული ბიბლიაში ვერავითან მონისტურ არ-
ჩევას ანთროპოლოგიას კოსმოპოლიტიასთან. ამ კუნტერა კარგად მუსავნ-
ება ბიბლიის ცეცხლობრივ მესაფევებისთვის მეცნიერები დაკვირვებისან,
იმიტოც რომ მეცნიერებას არ ძალის საფუძვლად დაეგოს არც მოძრევებას
ადამიანის მესახებ, რომელიც მოღვანენა ბისცოცხა მუნებას, რა არც
იმ მითოლოგიურ წარმოადგენებს, ერთმასე მიღება არა. კუნ მუნებასა და
ადამიანს, რა აიძულებენ საკუთრივ ადამიანერს ტანევდონს რა ტაქტეს
მუნებას. ბიბლიურ ლექსის, მიუხედავად იმისა, რომ მეღ სულც არ ჩე-
მულობს უნას კუთვნილი ატტალი მიეთმოს მეცნიერებას, ძალის დაეხმა-

წოს მეცნიერებს იმით, რომ ჲვიტს დაცულია გრინს შესთავაზოს მას არა-
მანურ ჩა არამარატისტურე ქმნილებების მსგავსებისა ზა ტანსხუავე-
ბულობას ეცემონტებტე, აღწევე არამარანის ეანსაკუთრებულ პასუხისმგებ-
ლობაზე სამდაროში მისი ბერის ტამო.

3/ კიბევ ერთი გას წმენის ხამოციალულის გამოხატვისა სამ-
კარისაღმი ძეგლს ენაში, რომელიც კიბევ უფრო მეტად უსვამს ხაზს მე-
ნებსსთან არამიანის კავშირის ჩაუწეველობის. აქაც, აგრეთვე, აღმი-
ანისტრე ქმნილება უფრო მეტს ჩარმოადებს, ვიარე ის ფიც ჩინგრა,
რომელიც აღმოანგრი ცოდილ რების აღმა თამაშებს. მაგრამ გუნების
რომელიც სხვაგვარას გამოხატული არამის მოგრძისადების გამოდე-
ნებულ ანილოგურ სიცველებში. მევე როგორც აღმისამი, მუნებაც
აქვს აღმირი სუბიექტურს. მას აქვს ორი მუნებულის თავის თავში, თავის-
თვის ას წმენისთვის. მცენარეთა ას ცხოველთა გამოცენებაში ჩვენ უნ-
და წონასწორობა გავამდართ ჩვენისამი მათს ინსტრუმენტული ღირებულე-
ბასა ას თეატ მათს შინაგან ღირებულებას შორის, წომელთაც ას მოკიდე-
ბული კავშირი აქვთ წმენთან. სხვაგვარა რომ ვაქცეთ, ჩვენ ისეთი გა-
დაბა მცენარების ძუნებისა, წომელიც სამუარებას მიღებელის უფრო მე-
ტო ას ვინახოდ ხეებსა ას ცხოველები, ვიარე უძრავო სახმარი ღირებულე-
ბას, ე.ი. იმ ქმნილების ნაწილი ავინახოდ მათში, წომელიც, ჩვენს
მისაცსარ, ღვთხს მიერსა გაძარებული ას მას გა ას გამოცენებული.
აქ იძლისხმება წმენის აქცივობის კონცეპცია, ას ეს სამდარი ჩვენს
მიერ ქმნილების მეცნიერება ტერმინების გერესადგისება.

ურთიერსო სირთულე სამიაროს მეცნიერებ ბუღასთან საოცნების მეცნიერების მოძღვრების შესანიშნებისა აუდიტორიუმის ღმერთის მოქმედების შესახებ მიღობას მომდევნობს იმ პროცესში, რომ კონკრეტულ, გაკვირვებისადვის მისამართზე

ჩომ შეღებულს ღვთაებრივ მიმდევობრიობას მიაწერენ ხორმე. ქმნილების შესახებ ნებისმიერი გასაძუღვებული მოძღვრების აღორძინება უნდა წა- ფერს ხაზებს ჩვენთვის, თუ ჩა არარ შეიძლება გასაძუღვებული იყოს იმ გზებით, რომელთაც სამდაროში ღმერთის მოქმედების შეცნობამდე მოვ- დავაწო /ჩემიმი/.

ახამიანის გარე ქმნილების შინაგანი ღარებულების პრატიტი მის მიმართებაში ატამიანთან /ვთქვათ მეღურსთა კუნდა უფრო ბაკულე რაზებული ხომ არ არის, ვიარე პიროვნება ახამიანისა?/ მოთხოვს უფრო ღრმა ჩავუფიქრეთ ფასეულობასთა ერსარებას ახამიანისგარე ქმნილება- ში. აქ, რომოც ჩანს, უნდა გავემდართ მერძნობელობის იმ უწარს, რო- მელის, თავის მარივ, აღმათ, ნერვული სისცემისა თუ სხვა ანალიზ- ური /სენსორული/ სისცემის თავისებურებებთანას გასაცვირებული. სხვა შესაძლებობას წარითაგენს იქმა იმისა, რომ შინაგანი ჭასეულობანი მთელს ქმნილებაში სუმიულური ასპექტის არსებობასთანა გაფარმირე- ბული. ქმნილი ფასეულობანი დოვერივის თბილებებიც არსან და სუბიე- ცებიც ერთსა და იმავე იწოს.

ტანკორარებს ღოქენინისა ქმნილების შესახებ, რომოც ანამაცე- რისისური მოძღვრებისა ბუნებაში, შეიძლებოდა გამოიკვეცა დოფილიო გაბატონებული მექანისტური შეხედულებისა სამდარიშვი, ვათომისა ცმეცნი- ურებითან რომ გამომიანებულს /ანდა მის ანსძი ჩაუზოობობისაგან/; მაშინ მარტინის სურ სხვაგვარა შევხედავით. რეაქციაში აბსოლუტურ მატერიალიზმი ინტერესი წარმოშვა მისფრადიმისა და ჟურნალისაგან. და მანა ქრისტიანობას არაფერო შეუძლია დევას საფოვერიათო გა/აგერ ენაზე იმის შესახებ, რაც სანჩო პერსონალის ცური აღდერნაფიცვა იქნებო- და მატერიალიზმისა? უკვე გარე იმის დევას, რომ წამოაჭიროს საკათა სამდაროს შინაგან მნიშვნელობას დასა და მის შინაგან ბუნებაზე. ჩვენ შე-

დფიძება მეცნიეროდ გამოსურჩომზ კოსმოსისა როტორუ სიმღერას, რო-
ტორუ უნივერსუმისა; ბა არა როტორუ მულტივერსუმისა; როტორუ პიროვნე-
რისა, ბა არა როტორუ მაგი რიასა.

ამცუმცას ქმნილების როტორუ ბრძოლა! კერძო ერთიანობის შე-
სხვებ, ანუ ღვთაებრივთ განვებულებისა ბა სასოების სარმოების შესა-
ხებ, რომელიც ნაწილობრივად ასარ აღთქმაში შემძლება აღმოვაჩინოდ, ამ
კონცეპციას ძალის ღრმა მნიშვნელობა შეიძინოს ღორევანიერი აღმოჩანისა-
თვას. ეს არის ერთიანი შეხედულება სიცოცხლესა თა სამცაროზე, რომელსაც
ღვთისბლცველები უმცირესობად უმულებელოდონენ დამცა გამოწაკრისი
აუსაც მარკვეულად გამოისახავა/. მოძრვერება ქმნილების შესახებ უნდა ტამო-
რდეს მსე, იმგვარი სიცვლებით, რომ მას პერნიეს უნარი გაეხმაროს აგა-
მიანს მას მიერ მოვასისაგან, ბუნებისა ბა ღმერთისაგან გაუცხოების
განსაკუთრებით მძაფრი განცრას ყამს.

0 9 2 1 9 0 1 8 2 0 2

2 2 0 6 0 1 9 0 8 0 2 8 0 8 0 2 0

ღმერთის სამცარისაგან გამოკიდებულების აუ განსაკუთრებულ აღმერი-
ბართ /რომელთაც, მოუხერავად სხვადასხვა აეცემორებისა, ბეკრი რამ
საერთო აქვთ/, ჩვენ გამოვევით საუბარდე ღმერთის შესახებ, რომელიც
ქმნილებაში მოქმედებს. გარნა შესაძლებელია კი, საერთო, მეცნიერების
სამდარისი გაცნობილერებულ საუბარი ღმერთსემოქმედე? ანსებობს ფუ
არა, მაგალითად, მეცნიერებისთვის შესაძლო გაძლიერება პიროვნულ ღმერთ-
ის /როგონსაც გამოცხადება მოცულების შევაცნობი/ ან იმ
ღმერთს მორის, რომელიც გამოიყონებოდეს სამცარის ნარმოსაცენს სამცარის-
თვას.

ქრისტიანული ფემის საოცენისმეცველი გამოუღილება, წომელიშ /წო-
მონიც ეს უნდა იყოს კიდევ/ ბიბლიური მომობიძებისა აღმოცენებული, ცნა-
რიცხულად გაიგებოდა წიგნიც ისცორთაში ტანცბაზებული ღმერთის გამოც-
რილება, სკოლი ღმერთისა, გარკვეულ მოვლენებში წომ ავლენს დაც /გა-
მართვა გამოსვლას წიგნში, ისწაველი ერთს მოერ გარაფინი .ჟაფასტრი-
ფებრი, წომელიც წინასწარმეცველი ღაუსახელებისათ, ასდრულ პირთ
მოწოდებაში, დესო ქრისტის ამჟღვევნიური აზოვრების მოვლენებში, ას
ქრისტისანთადას, უპირველეს ყველისა, ქრისტეს ძრევინვალე აღმართაში .
მეცნიერთა მოღვაწეობა ღაფურნებული ბჟეობაში მოვლენას მსვლელობას
კანონიცმიერების, ერთსახოვნებრისა და მიჩესწილებულობრის კანკურაციე .ასე.
მაგრამ შეიძლება ვივაწევოთ, წომ მეცნიერები, დუკა ისინი მოწმეუ-
ნენი არან ლოთისა, თვალისფრის სკოლი ახორმელი მიაჩინეცენ წარმოადგინას
ღმერთიც, წომონც სამცარის ფეხემოებურ პროცესიცე . დეიდლენა ითქვას,
წომ ეს იუნებოს საოცენისმეცველი პოტიცა, სკოლი, წომელიც ხაზს უს-
კამს შემოქმედის მუნიციპობას ქმნილებაში . და ეს ხატტასმა შეიძლება
მოეცელოდო იზოთიოებსაღარი ქრისტიანული გეიზმის ფარგლებში ანა წომე-
ლიცმება წამოენიშე შესაძლებელ ვართანფილგან /პროცესის დოკუმენტის
მსგავსად/, წომელიც ღმერთის მოწმოდება კოსტოსურ მოვლენას
მსვლელობაში - ერთ-ერთი დველაცე გამოკვეთილი დოკუმენტია .

• სწორის და არა ეს კურსური? - სი ძელ ღამისტურის უნივ მქრჩხინ
და პრა მეცნიერებმა ამ თეს შორის: ღმერთსა, როგორც პაროვნებას ეს გრძე
და როგორ ტანცხავდება თ გ თ მოვლენები, ერთს მხრე, და ღმერთს,
როგორც ღამისტურებელ პრინციპს შორის, - მეორეს მხრავ? ის სიმამადონე,
რომელითაც ტავაზფნება ეს ღამისტურის, სი ღება უნივ, მნიშვნელოვანი ზღვა
ღამისტურის მეცნიერის პარად ღმოცდება.

გოგოერთი მეცნიერისათვის, განსაკუთრებით კი მწარეათვის იმათ-
გან, ვინც სერიოზული ასწონ-დასწონის სამდარის მეცნიერები სურსა,
ამგვარი იაძაბულობა სულც არ არსებობს. მათი სარვეთისმეცყველო პოზი-
ცია, ჩისტანც არ უნდა გამომდინარეობდეს და რაზეც არ უნდა იყოს გამ-
დარებულ იგი, ღარიშკილებული მეცნიერებისაც ინ. მათ არ სჯერათ შესა-
ძლებლობა დუ აუცილებლობა ბუნებრივი საბუნებისმეცყველო ღვთისშემეც-
ნებისა, რა ეს სწურია განსაკუთრებული მიმეტების გამო ხდება ფოვერ
მათგანში. მათ უბრალო შეცაომარ მასჩნიათ გარაასხვაფერონ, სახე უპ-
ასლონ ღვთისმეცყველებას იმისთვის, რომ მეცნიერთა წინასწარებული-
ებანი გამკმაყოფილონ.

სხვა, ღვთისმოწმუნე მეცნიერები შეიტრიმიბენ ამ გაძაბულობას
და ისე აღიქვამენ მას თავისწ ცხოვრებაში, როტორი ეკიბისცენციალურ
მოეცვანებას; ისეთ საშიროებას, რომელიც დვერა ქრისტიანი იმდოფება.
და ისინი არ ცილინდენ ამ გაძაბულობას გარაზევებას შემთხომი ინტელექ-
ტუალურ ძიების გზით, იმიღომ, რომ მათი კანიურთ, რაღაც გონიე გარა-
უნიცველება, მოუხსნელი გაძაბულობისა შემავგრნები წარიღია ქრისტიანული
რჩმენის გამკვიდრებაში.

სხვა მეცნიერებაც არიან, ისინიც ღვთისმოწმუნენი, რომელიც
შეუძლებული ფილიან თვისთვის სხვაგასხვა აზიარებე პეინტერე გადენებული
თავისმოერთ გატება ღმერთისა მის განვერულებიდურთ სამდარისე
და თვისმოერთ გატება შენებრივი სამდარისი, რომელიც მეცნიერებაზე
არის გამდარებული. მათი სურვილი მასწილონ ერთსასოფანისა ზა მთლიან
შეხედულებას, რომელთაც ერთიან შექმნი განვერულებინენ ღმერთს, ისეთს რო-
გონისაც თავისმოენ სცემენ ისინი - ანუ ბიბლიურ ბა ქრისტიანულ გამო-
ცარებამაში განცხადებული, - იმ ღმერთს, რომელიც შემოქმედება და თვის
თვისში კოსმოსის იმ კერძო გამოხატულებას შე იჰავს, მეცნიერება რომ

გამოსმულავნებს. ამ უსანასკრიფტი ჯდულს მეცნიერებისა კარგად
აქვთ შეკრიცხავ და გამოსამულობა, რომელიც აწსებობს პოზიციის
ღრმულობას და წმინდას როგორც სამდარის იმანერულ არსებას მორის. /რომელიც
ამავე ღრის დამდარებულის სამდარი/.

ნაწილი ამ, მესამე ჯრუდის მეცნიერთა პრობლემაფლკასა იმაში
მიღომისწეობს, რომ თავაღმით განსაღებისა და სუღიერი ტანზეობილების მი-
ზებით, აღამისანები სკოპიუსი არიან ტანზეობირი საკანურო ტამოცხარე-
ბების შემთხვევასა და ფორმული მამიდობობის მიმართ, განსაკუთრებით კი ეს
მარინაა შესამჩნევი, როცა ამ მოვლენებს და ახლავს ტანკურები სახის
მოქიერთი ღარისევული ბუნების მოვლენას მსველი / როგორც ეს, მაგრა-
თავი, მოსჩანს კუავე ერთი მეტაპორტლ შეხედვით ბიბლიაში აღნირილი მოვ-
ლენისა უმსაკრებსობაში/.

როცა კანიკელიმოერებსა და ერთსახოვნებას ვარსუბოძენ სამცაროძინ
რმერთის მოქმედების წაგვარიძობი, ეს მეცნიერები იმსურველენ არიან მიმღე-
კილინ, რომ ასეთი აღნერილობაზე რველების თავისღმარ ერთად გამოვიდ-
ნების ტამობადულიაბად აღიარონ. მარნამ მაშინაც კი, როცა უკი აღარ აშ-
ეოთებთ ეს ისტორიული საკათებები, ისინი კვლავც გრძნობენ მოთხოვნილებას
ერთ სწორ შესანიშებულობაში გაერთიანონ ორთვე: ის იაფებაც რველის,
ამოცაბურას სასწაულებრივ მოვლენას გამოჰყონა რომ გამოჰყოვთ და სხვა ბაცე-
საც მ ი ს ი, გამოიუძინებელისა სამცარისი, რომელიც ბუნებრივი სამცარის
ცერემონიან გამომზინეობს. ამ მეცნიერებს, რომელიც ესწრაფებან გასერ-
იანონ ეს თით ჩაიართო მოერთის მათმოერთ გაგებისა, რველისმეცველებამ თა-
ვისი სასაწევები სამისახური უნდა გაუჩინოს. მან უნდა შეიმუშაოს სქემა გა-
ონახოს ფორმა ფერმანის ერთმანეთების ერთსოდებას მიუცილების გამოსახულებად, რაც
ძირინველოდა თანახმოვნებას და შეუძლებელებას ამ მოვლენის შორის.

სამეცნიერო, ის, რაც, ჩვენის წილით, დავისი განხორციელებული არასწორი ღმერთობა /ანუ მცენობის მიზნერი ცხოვრებით, სიკვიდით, მცველე-თით აწირობოთ და ამაღლებით იქსო ქრისტესი/ უნდა განისაღებოდეს სამ-ცარიცხე ღმერთის შემოქმედებით, იმანენცურ ბემოქმედებასთან ერთდანო-ბაში. ორივე ამ მოველს მართლაც ძალაში ნაფერი მოჰვინოს და განამდებ-იცოს ერთობა მეორე იმით, რომ ისეთი შეხედულება გამოიმუშავო ბუნებაზე, არამისამარტინ და ღმერთი, რომელიც განითობაზებული იქნება ცნებას და სიმ-კვირი გამოხატულების სპეციალისტურ სისტემაში. მცდელობას ამ მიმართუ-ლებით უკვე ჰქონია აგვილი მეცნიერებაში, თუმცა არც და ისე ფართო მას-შეფარით; და ისინი, კინაც ღვთისმოწმენი მეცნიერთა ამ ასეთი მოწილას გა-ნეკუთვნებინ, ამ სფეროს განთაღავენ როგორც ერთერთ უმნიშვნელოვანეს იმ სფეროთაგან, სახას ღმერთის სხვაგვარა მთაბრების მოთხოვნილება მეცნიერების შექმედებით განსაკუთრებულად გაფინანსებულია. ფორმაციური ამოგანი შემდეგნაინარ შეიძლება ჩამოგარიზოს: საჭიროა დანართი და მომენტული მომენტის მოგვარ გაცემის შემუშავება, რომე-ლიც შეიძლებოდა განვიხეხილ როგორც გასწულებულობა და როგორც შეთავსე-ბაზობა ღმერთის მართა არსებული მონაწილეობის გაცემისა მიმ შემოქმედე-ბით პროცესში, რომელიც ამჟამად მეცნიერებაში გამოიყენებოდა როგორც ეპოლუციური განვითარება განსხვავებულ, ახარ სტრუქტურასთა იერი რეინისა, როგორც ახამიანურისა, ასევე აღამისნის გარეშეასაც.

ჩვენ კაროთარებთ, რომ აღად დველსთვის მისაღები ვერ იქნება ეს ამოცანა იმ სახით, როგორიაც ბემორე ჩამოგადაღიშვ. არაა ისეთი არამისამარტი, რომელიც ღვთისმეფიველების სტრუქტურისა და ამოცანებს /მაგალითად, უფრო შთამართნებელი პერსონალივების მინიჭებას, კიბრე საკრითო, ბოტად დეილივებს ძალაში/ იმ გომიმე ტანსხუავებული მიმჩნე-ვენ მეცნიერების სტრუქტურისა და ამოცანებისაგან, რომ ინ სწულად სხვაგასხვა სისტემებს ხერავენ კონკრეტულ აღამისნისა, არ სახეობაში. ამიტურასაც,

IV. ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବା କାହିଁଏବା

ამ, რამდენიმე საკითხით, რომელიმე უკი წამოიძრავ

1/ Հովհաննես Տիգրանի առաջնական անդամ է Բա-
թ Հայության պատվական կողմանից առաջ առաջ առաջ

3/ ე რ ი თ ა ნ თ ბ ა დ გ ა ნ ს ხ ვ ა ვ ე ბ ა ა ღ ა-
მ ი ა ნ ს ა რ ა ც ს ი თ ვ ა რ ე ბ ს მ ი ნ ი ს . ქ რ ი ს ც დ ა მ უ რ ე ლ ფ ა ს -
მ უ დ ფ ვ ე ლ ე ბ ა შ მ ხ მ ი რ ე ბ ა რ ე ბ უ ლ ი ს ს ხ ვ ა
რ ა ნ ა რ ი ჩ ე ნ ი ქ მ ი რ ე ბ ი ს გ ა ნ . ჩ ვ ე ნ ს ღ რ ი შ ი კ ა კ ა ნ ი ს ხ მ ი რ ე ბ ა რ ე ბ ა ს ს ხ ვ ა
რ ა ნ ა რ ი ჩ ე ნ ი ქ მ ი რ ე ბ ი ს გ ა ნ . ჩ ვ ე ნ ს ღ რ ი შ ი კ ა კ ა ნ ი ს ხ მ ი რ ე ბ ა რ ე ბ ა ს ს ხ ვ ა
რ ა ნ ა რ ი ჩ ე ნ ი ქ მ ი რ ე ბ ი ს გ ა ნ . ჩ ვ ე ნ ს ღ რ ი შ ი კ ა კ ა ნ ი ს ხ მ ი რ ე ბ ა რ ე ბ ა ს ს ხ ვ ა

5/ მოქმედებას თავისებრ და ცნა-
ბევია სიცობრისა . მეცნიერებისა ჩა ცენტრულ
მუზეუმისათვის ერთგა აღმოჩნდა ხა საბოტაზოებაზე, მაგრა საკუთხო თავისებრ
არჩევანისა შემიღომი განვითარების მიმართულებით. აქედან უ ას აღმოს-
წებს თავისუფლებას მათგან იყოსნებული მსახურების აუსტრიერმათვას? ვიდ
ვაგრძო პასკეს იმ ღამინერვებები ძალაოვას, ყველა აღმომართ გარანტი-
ცადი რომ ძევს? ვით უნდა იგუანით ერთმანეთისაგან მოწოდება თავისუფ-
ლებისა ას აღმოჩება აუცილებობისა? სად უნდა უანიჭოს ეპლესიამ ჩა რომ
უნდა დაუჭიროს მხარი განვითარების შეზღუდვას?

6/ სინმთხვე სიცოცხლის ა. არამიანისა და ბე-
ნების უადგრივასმოკრებულების შექმნების როგორ უნდა შევადასოთ საჩმავე და
როგორ დაგრძელოთ არამიანის სიცოცხლისა? როგორია მისი სწორი შეფასება? კრი-
სტორიუმები? სიცოცხლის შესახებ მეცნიერების რომელ ღარებისა და დაწყე-
რისა? გადა სამიზნობრივ ერისცოდნები გადებისათვის სიცოცხლის სამჩრდ-
ების?

8/ ս թ ս ո ք ա ք ը ս ն ս թ ն ա ր ա յ թ ա յ թ ո ս ց ո ւ ա-
ն ս ը ս ո ւ ո ւ մ ո ս ս ա . Թոքոր Սոնա Շեմպինոն Ազգային մամա, - աւագան մին-
եղբայրներ, մոժուածուած օս ' ամերկայի օսին օսին օսին, պյութու օսավան սածո-
գաթոյ օսին օս մոռցանց ոսին, - Ինչ Շեմպինոն Սոնա անսը Սոնայի օս-
նաւա սին մոյսն օս հետասս օս լուսոն մոյսու լուսոն մոնուն? Թոքոր Սոնա Շե-
պինոն նեմու սայցը սոտ սին անսը սին անսը մոյսն օս լուսոն սրմուն նոյն օս? Վու
պնակու ոմ ըսրամցու օս մորթեցու օս մոյսն օս լուսոն սրմուն նոյն օս? Վու
մոյսն օս մորթեցու օս անսը սայցը օս լուսոն սրմուն նոյն օս?

୦୦୬୩୩୬୬୦

୧. ଶ୍ରୀରାମକୃତ ଚାପାଳିତାଙ୍କ	୩
୨. ଫୋଟିକ୍ ଲେଖଣି	୧୦
୩. ପରେଜ ପରେଜ	୫୩
୪. ପିଲାପିଲାର୍ଯ୍ୟ, କାହାରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଦିଗାର୍ଯ୍ୟ	୬୫
୫. ଜ୍ଞାନେତ୍ରର ଯୁଦ୍ଧକାରୀର ମହାନାଶକରନ୍ତରିକ୍ଷଣ: ମନୋର ମନୋରିତା ମହାନାଶକରନ୍ତର ରୂ ମାନ୍ଦୀର ଯାତ୍ରା ଅନୁଭବିତାଙ୍କ	୯୨
୬. ପ୍ରାଚୀନତାର ମାନ୍ଦୀରରୁ ରୁ ଭାବୁଯାଦୁର୍ବ୍ୟରୁ କୁର୍ରାମାର୍କୁଳିତାଙ୍କ ମହାନାଶକରନ୍ତର	୯୯
୦ ୧ ୬ ୮ ୧ ୩ ୮ ୨ ୦	
୧. ପରେଜର୍ଯ୍ୟ, ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁର ରୁ ପାଠା ଅପରାଧମହିଳାଙ୍କ, କାହାରୁଷ ମନୋରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପାନ୍ତରେ ଯାତ୍ରାକାରୀ ରୋହିଗାର୍ଯ୍ୟ	୧୫
୨. ପ୍ରାଚୀନତାରେ ମାନ୍ଦୀର ରୁ ପାତାକାରୀରିକ୍ଷଣ ରୁ ପାତାକାରୀଙ୍କ ମାନ୍ଦୀରରେରେ	୧୬୧

o 139/15

F 834
1981